

๔๕ ปี

เส้นทาง

สัมมาอาริยมรรค
พ่อครูสมณะโพธิรักษ์

งาน

มหาปวารณา'๕๘

ครั้งที่ ๓๓

สารอโศก

อันดับ ๓๘๐ ส.ค.-ต.ค.๒๕๕๘

ISSN 0857-7585

พิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ
ที่พระอุณาโลมของสมเด็จพระพุฒาจารย์
ที่หน้าชุมชนปทุมมอโคก

บรรยายกาศงานมหาปวารณา'๕๘ ครั้งที่ ๓๓
๕๕ ปี เส้นทางสัมมาอารยมรรค พ้ออดฐสมณะโพธิรักษ์
๕-๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

♥ ค่าไต่จะยิ่งกว่า“น้ำใจ”นั้นเป็นไม่มี
ใจที่จริง(ความบริสุทธิ์)
ใจที่กรุณา(ทำจริง)
ใจที่เสียสละอย่างรู้ประโยชน์ยิ่งด้วยปัญญา(วิธกิจแห่งมนุษย)
นั่นคือ ดรรชนีชี้“ค่า”ที่เรียกได้ว่า
“ประเสริฐสุด”สำหรับความเป็นมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์

♥ สมณะโพธิ์ธิ์ภักดิ์
๑๘ มี.ย.๒๕๖๑

♥ ลงแขกเกี่ยวข้าวที่บ้านเรา

สารบัญ

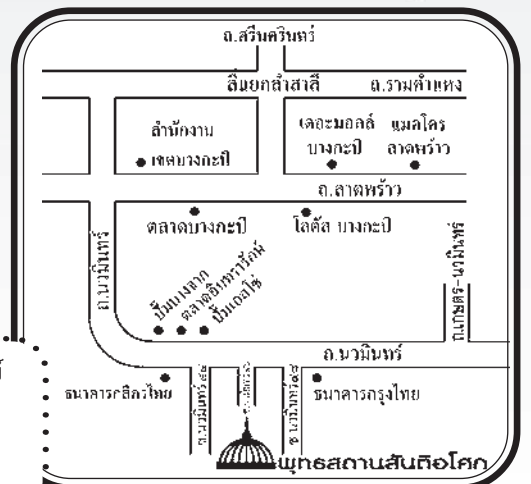
ปีที่ ๓๖(๓๙) ฉบับที่ ๑ เดือนส.ค.-ต.ค.'๕๘ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

ค่าใดจะยิ่งใหญ่กว่า“น้ำใจ”นั้นเป็นไม่มี	๑
แถลง	๓
งานมหาปวารณา'๕๘ ครั้งที่ ๓๓ (ฉลอง ๔๕ ปี เส้นทางสัมมาฯ)	๕
เทศกาลถือศีลกินเจ'๕๘	๑๘
สืบห่านาทีกัมป้อท่าน	๓๑
ในมุมมองของผู้ทรงคุณาต์ด้านต่างๆที่มีต่อพ่อครูสมณะโพธิรักษ์	๔๓
จดหมายจากญาติธรรม	๕๔
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (ทำไมจึงไปว่าธรรมกาย).	๕๘
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (น.ส.ต้องตาย คัมภีร์ลี้กัจ).	๗๘
พิธีอุปสมบท	๘๑
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระปัจเจกศีลสมาทานียเถระ).	๘๒
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน ส.ค.-ต.ค. ๒๕๕๘).	๘๕
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก	๑๑๐
ใต้ร่มอโศก (ประจำเดือน ส.ค.-ต.ค. ๒๕๕๘).	๑๑๙
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๒๔
ขยะเอ๋ย	๑๒๖
กรรมตามสนอง (ไม้ค้อนอันนั้น).	๑๒๙
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง (วันเดียด).	๑๓๑
หอมดอกพุทธา	๑๓๒
ไร้บุญนิยม สังคมอันตราย	๑๓๔
๙ ตามรอยพ่อ	๑๓๕
โครงการปฏิบัติบูชา ๔๕ พรรษา เส้นทางสัมมาอาริยมรรคฯ	๑๓๖
ลงแขกเกี่ยวข้าวชาวบุญนิยม	๑๓๘
ประสบการณ์จริงอิงวิถีชีวิต	๑๔๐
มหกรรมบุญลอมข้าวชาวบุญนิยม ครั้งที่ ๑	๑๔๒

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ช.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๕๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๔-๙๕๗๐
 www.boonniyom.net, www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

ใน ๔๕ พรรษา บนเส้นทางสัมมาอาริยมรรค ของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ มีสิ่งที่คุณพ่อท่านภาคภูมิใจ อยู่หลายประการ นับตั้งแต่ การสร้างคน ที่ไม่มีศีล ให้มีศีล ๕ มีศีล ๘ ศีล ๑๐ แม้แต่ฆราวาสบางคน ก็ยังสมทานไปถึงศีล ๑๐ ได้ และที่สำคัญก็คือ **สร้างนักบวชให้มีจุลศีล - มัชฌิมศีล - และมหาศีล**

เมื่อเกิดมีศีลมากขึ้น จึงก่อให้เกิดการรวมตัวกัน เป็น**“ชุมชนคนมีศีล”**ขึ้นมา แม้จะมีความแตกต่างกันทางสายเลือด และแตกต่างกันทางจิตนิสัย มากันจากร้อยพ่อพันแม่ก็ตาม แต่ความมีศีลก็ทำให้เกิดความหลอมรวมกัน เป็นครอบครัวใหญ่ กินอยู่ด้วยกันแบบ**“กงสี”** จนกลายเป็นญาติที่ยิ่งกว่าญาติ จึงเรียกว่า **“ญาติธรรม”** ที่พึ่งเกิด-แก่-เจ็บ-ตายกันได้ ด้วยระบบอันวิเศษของ**“สาธารณโภคี”** ที่เดิมเป็นเฉพาะ**“ของกลางสงฆ์”** ได้ถูกขยายขอบเขต ออกมาเป็น**“ของกลางทั้งพุทธบริษัท๔”** ได้อย่างน่าอัศจรรย์

พ่อท่านยังภาคภูมิใจ กับการได้รับความนิยมน้อยอย่างแพร่หลายใน**“อาหารมังสวิรัต”** ซึ่งเป็นบุญญาวุฑฒหมายเลข ๑ การเติบโตของ**“ตลาดอาริยะ”** ซึ่งเป็นบุญญาวุฑฒหมายเลข ๒ การพัฒนาของ**“กสิกรรมไร้สารพิษ”** ซึ่งเป็นบุญญาวุฑฒหมายเลข ๓ และการทุ่มเทให้กับ**“การศึกษา”** ของพวกเรา ซึ่งเป็น บุญญาวุฑฒหมายเลข ๔

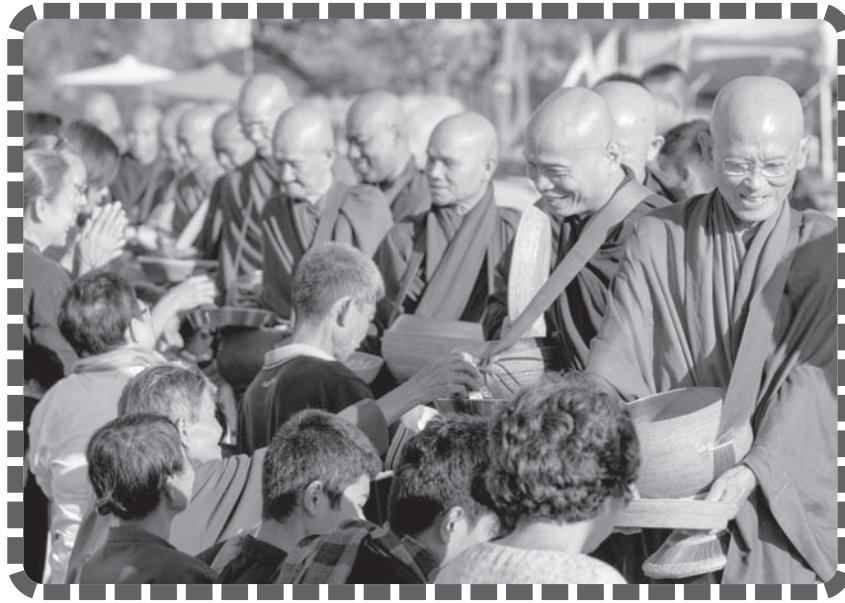
แต่ถึงกระนั้น พ่อท่านก็ยังเห็นว่า พวกเราทั้งหลายเห็นได้อีก หรือมีใครคิดว่า ตัวเองเหนื่อยเต็มที่แล้วบ้าง ซึ่งจริงๆแล้ว ชาวอโศกคงไม่มีใครกล้าบอกว่า ตัวเองทำงานหนักจนเหนื่อยแฉะแล้ว เพราะหากเทียบกับความเหนื่อยหนักของพ่อท่าน ตลอด ๔๕ พรรษาที่ผ่านมา เรายังห่างไกลแสนไกล กับความทุ่มเท ทุ่มเท อย่างสุดที่ สุดกำลัง ของพ่อท่าน

ดังนั้น ในฐานะที่เป็นลูกกตัญญู การตอบแทนบุญคุณของพ่อท่าน คงไม่มีอะไรที่จะมีค่าเท่ากับ การปฏิบัติบูชา ด้วยการเจริญรอยตาม เส้นทางของพระโพธิสัตว์ ที่ได้พำนักพาทำ มาตลอด ๔๕ ปี ที่ผ่านมา...

ในเส้นทางชีวิต ของพระโพธิสัตว์ทั้งหลาย ต่างพากันใช้ชีวิตอย่างเสียสละและยากจน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของมนุษยชาติ ให้มีความเท่าเทียมกัน ชีวิตของพวกเรา ที่พยายามพากเพียรไปสู่ความยากจน นั่นคือการเจริญรอยตามพระโพธิสัตว์ แต่หากเรากำลังเดินทางไปสู่ความมั่งคั่งร่ำรวย หรือความอยากได้ มั่งมีเงินทอง นั่นคือการเดินตามรอย ของสัตว์ได้ต้นโพธิ์

พ่อท่านทุ่มเทชีวิต ให้กับธรรมะตลอดเวลา แบบเอาชีวิตเข้าแลก แล้วก็พยายามเผยแผ่ธรรมะ ทั้งพูด ทั้งเขียน ทั้งสอน แต่การทุ่มเทของพวกเรานั้น แม้แต่เพียงแค่นี้เวลาฟังธรรม ก็ยังไม่มีเวลา เมื่อไม่มีเวลาให้กับธรรมะ นั่นคือการเดินตามรอยของสัตว์ได้ต้นโพธิ์ และเมื่อใด ที่เรากำลังอยู่กับธรรมะ นั่นคือการเจริญรอยตามพระโพธิสัตว์

ชีวิตของพ่อท่าน เกิดมาเป็นผู้แพ้ตลอด และจะเป็นผู้แพ้ต่อไป การยอมเป็นผู้แพ้ได้ คือการ เจริญรอยตามพระโพธิสัตว์ และการไม่ยอมแพ้ หรือแพ้ไม่ได้ คือการเดินทางรอยของสัตว์ใต้ต้นไม้ ชีวิตของพ่อท่าน ถูกตี เตียน และถูกรังเกียจ จากผู้คนที่ยังไม่เข้าใจ เป็นดั่งแรงของสังคม

แม้จะถูกตำว่าอย่างไร ท่านก็ไม่เคยท้อถอย และไม่เคยถือสา คนที่มาตำว่าท่านแต่อย่างใด การที่เรายอมถูกตำหนิ ถูกตำได้โดยไม่มีจิตถือสานั้นคือการเจริญรอยตามพระโพธิสัตว์ ส่วนการไม่ยอมให้ใครมาตำหนิ มาตำว่า นั่นคือ การเดินทางรอยของสัตว์ใต้ต้นไม้

พ่อท่านทำงานแบบปิดทองหลังพระ และปิดในลำไส้พระมาตลอด เมื่อใดที่เราทำงานแบบไม่มุ่งหวังสิ่งตอบแทน ไม่หวังได้หน้าได้ตา เป็นพวกบุญแรงแห่งรางวัล นั่นคือการเจริญรอยตามพระโพธิสัตว์ แต่ถ้าทำงานแบบอยากได้หน้าได้ตา ต้องการได้บุญมากศักดิ์ใหญ่ นั่นคือการเดินทางรอยของสัตว์ใต้ต้นไม้

พ่อท่านเป็นตัวอย่างของการอยู่เหนือโลก เหนืออัตตา และคอยกำชับกำชาพวกเราว่าอย่าพละประียชนั่นตน เพราะประียชนผู้อื่นแหม่มาก ซึ่งเราเองก็พยายามตั้งตนอยู่บนความลำบาก ขวนขวาย ทั้งกิจใหญ่่น้อยของหมู่ และไม่ละเลยในการเจริญอธิศีล อธิจิต อธิปัญญา ของตนเอง ให้เจริญไปด้วยกัน นั่นคือ การเจริญรอยตามพระโพธิสัตว์ ส่วนการตั้งตนอยู่บนความสบาย หลงใหลไปกับโลก (ศีลหย่อนยาน-สร้างงานสร้างอัตตา-ติดไวรัสสื่อเบือศาลา อากาหรหนัก) นั่นคือ กำลังเดินทางรอยของสัตว์ใต้ต้นไม้

พ่อท่านเห็นอุปสรรคเหมือนได้อยู่ใกล้สวรรค์ เห็นปัญหาคือสิ่งที่จะทำให้เกิดปัญญา ท่านพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง เอาตามความเห็นของหมู่ แม้จะรู้ว่า ของท่านถูกต้องกว่าก็ตาม (เพราะผู้ที่ไม่ยึดมั่นถือมั่นได้แล้ว ก็ยอมยึดตาม อนุโลมตาม ผู้อื่นได้) พ่อท่าน ยึดได้ทุกทิศ เพราะไม่มีจิตยึดมั่นถือมั่น การยึดได้ทุกทิศ ด้วยจิตที่ไม่ยึดมั่นถือมั่น นั่นคือการเจริญรอยตามพระโพธิสัตว์ ส่วนการยึดเอาให้ได้ ตามที่จิตเราคิด จนเห็นหมู่ผิดแต่เรานั้นถูก จึงอยู่ร่วมกันไม่ได้ ยึดไม่ออก นั่นคือ เรากำลังเดินทางรอยของสัตว์ใต้ต้นไม้

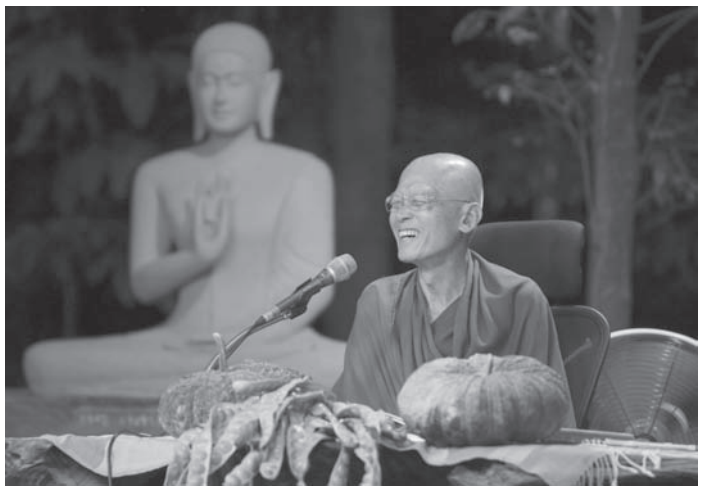
 คณะผู้จัดทำ

งานมหาปวารณา'๕๘ ครั้งที่ ๓๓

ฉลอง ๔๕ ปี เส้นทางสัมมาอาริยมรรค พื่อครูสมณะโพธิรักษ์

ในปี ๒๕๕๘ นี้ เป็นปีครบรอบ ๔๕ ปี การอุปสมบทของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ที่บวชในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ เมื่อกาลเวลาหมุนเวียนมาถึงปีนี้ ในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ก็ครบรอบ ๔๕ ปีของการอุปสมบทของพ่อครู เป็น

๔๕ ปีแห่งโพธิกิจ ที่พ่อครูได้นำพาสร้างหมู่กลุ่มนักปฏิบัติธรรมชาวโอศกให้เจริญในธรรม เป็นปีกแผ่นแน่นเหนียวมาถึงทุกวันนี้ ลูกๆชาวโอศกจึงพร้อมใจกันจัดงาน **“๔๕ ปีเส้นทางสัมมาอาริยมรรคพ่อครูสมณะโพธิรักษ์”** ขึ้น เพื่อให้ลูกหลานชาวโอศกได้แสดงกตัญญูทเวทิตาต่อพ่อครู ด้วยการปฏิบัติบูชา และจัดงานเฉลิมฉลองขึ้น ดังเช่นงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๓ นี้ ในวันที่ ๕-๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ณ พุทธสถานปฐมโอศก

ก่อนงาน มีการจัดค่าย **“เส้นทางสู่สัมมาทิฐิ”** เป็นค่ายนักเรียน ม.๔ กับปวช.ปี๑ ที่มาจากสัมมาสิกขา ๖ โรงเรียนของชาวโอศก นักเรียนมีจำนวน ๓๕ คน เริ่มตั้งแต่ ๒๙ ตุลาคม - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

วันพุธที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

วันแรกของงานมหาปวารณา ญาติธรรมเริ่มทยอยกันเข้ามาแล้ว ที่หอประชุมชาวบ้าน มีการจัดสัมมนาการศึกษา เรื่องการจัดการกระบวนการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง (ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้) เพิ่มเวลาปฏิบัติ และเพิ่มคุณธรรม โดยมีปฏิบัติกรคือ อ.จรัส ช่างชิง ญาติธรรมกลุ่มอุบลโอศก ปี๒๓ มาเป็นวิทยากรพาทำ ซึ่ง อ.จรัส ผ่านประสบการณ์จากการเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนใหญ่ๆ มาสู่การบริหารจัดการโรงเรียนเล็กๆที่ถูกปิดไปแล้ว อย่าง ร.ร.บ้านกุดเสถียร อ.เลิงนกทา อำนาจเจริญ

ให้สามารถพลิกฟื้นกลับมาเป็นโรงเรียนต้นแบบในการเรียนการสอนแบบบูรณาการได้ จนมีคนไปดูงานกันไม่ขาดสาย และได้นำหลักปรัชญาของชาวโอศกไปใช้ในการทำงานเป็นอาจารย์สอนเด็ก โดยใช้วิธีบูรณาการการเรียนการสอน แบบ **บ้านวัดโรงเรียน** ใช้การทำงานเป็นการสอนสาระการเรียนรู้ ตามแบบที่กระทรวงต้องการให้รู้ แต่ไม่เห็น

เรียนในห้อง ให้ไปเรียนรู้กับของจริง กับงานจริงๆ มีผลผลิตจริง แล้วจึงบูรณาการองค์ความรู้วิชาการ สารวิชาการต่างๆเข้าไปในการเรียน

เมื่อมีปฏิบัติที่ดีและครูชาวโศกก็พร้อมปรับปรุง ทำให้เห็นบรรยากาศของครูชาวโศก มารวมตัวกันทำเวิร์คชอป เรื่องการบูรณาการอย่างไร ให้สามารถนำองค์ความรู้วิชาการไปสู่การปฏิบัติ อย่างไม่แยกส่วน

ตอนเย็น มีการประชุมประจำปีของสิกขมาตุ ซึ่งมีสมณะ ๑๕ รูป เป็นประธาน สิกขมาตุ มีทั้งหมด ๒๑ รูป

วันพฤหัสบดีที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เวลา ๔.๐๐ น. สมณะจาก
ทุกพุทธสถาน สังฆสถาน จำนวน
๘๕ รูป จากทั้งหมด ๙๑ รูป ซึ่ง ๖
รูป อาพาธ ไม่สามารถมาร่วมงานได้
สมณะมาประกอบพิธีมหาปวารณา
เป็นัญญพิธีที่สำคัญของนักบวช ซึ่ง
พ่อครูเคยบอกว่า ปวารณาคือสุดยอด
วิชาของพุทธ เพราะมีแต่การรู้ข้อ
บกพร่อง ข้อไม่ดีในตนเองนั้น จึง
จะทำให้มีโอกาสแก้ไขปรับปรุงเป็น
คนดี ดีขึ้นทุกขณะ

ธรรมดาคนป่วยก็ย่อมมี
เชื้อโรค การได้เห็นเชื้อโรคจึงคือความ
หวังที่จะหายป่วย คนที่ยังไม่ใช่
พระอรหันต์ก็เช่นกัน ย่อมมีกิเลส
เป็นธรรมดา การได้เห็นกิเลสจึงคือ
ความหวังที่จะหมดกิเลส คนฉลาดจึง
ไม่คิดเสียใจ แต่จะพยายามคิดขจัด
กิเลส อย่างเบิกบาน

ปวารณา คือการยอมตนให้ผู้อื่นว่ากล่าวตักเตือนได้ ให้บอกกล่าวได้ ให้รบกวนได้ ให้
ตำหนิติเตียนได้ แม้แต่จะให้ดูต่ำได้ โดยผู้ปวารณาจะขอน้อมรับต่อทุกคำตำหนิ อันเปรียบเสมือน
ขุมทรัพย์ และขอน้อมคารวะต่อผู้ซึ่งขุมทรัพย์ ด้วยจริงใจ และขอบคุณ เป็นสิ่งที่พึงมีพึงเป็นสำหรับ

นักบวชชาวอโศกที่พ่อครูได้เคยกล่าวไว้

พิธีมหาปวารณา เริ่มตั้งแต่ตี ๔ ลึกลับสุดลงเวลาประมาณ ๑๖.๒๐ นาฬิกา เป็นอีกครั้งหนึ่ง ที่การประชุมมหาปวารณา เสร็จสิ้นภายในวันเดียว เนื่องจากมีความลงตัวในการเป็นอยู่ของสมณะมากขึ้น หลังจากนั้นสมณะร่วมถ่ายรูปพร้อมกัน ช่างซุ่มหินช่วยค้ำ ที่ด้านหน้าทางเข้าพุทธสถานปฐมอโศก เป็นอันเสร็จพิธีมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๓

รายการภาคค่ำเป็นรายการ **ลูกรำลึกถึงพ่อ** ดำเนินรายการโดย **สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า สม.กล้าข้ามฝืน อโศกตระกูล** สัมภาษณ์ญาติธรรม นักเรียนสัมมาสิกขา เรื่องประทับใจอะไรในพ่อครู และ ๔๕ พรรษาบนเส้นทางสัมมาอาริยมรรค เราจะตั้งใจทำอะไรถวายพ่อครู ซึ่งส่วนใหญ่ก็ตั้งใจ รักษาศีล ประพฤติธรรมให้เคร่งครัดขึ้น

วันศุกร์ที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เวลา ๓.๓๐ น. เสียงระฆังดังทั่วพุทธสถาน เป็นสัญญาณเริ่มของทำวัตรเช้าและการฟังธรรม เป็นรายการ **“เวียนธรรม”** ของสมณะ ลิกขมาตุ ในหัวข้อ **“๔๕ ปี ปฏิบัติบูชา เส้นทางสัมมาอาริยมรรค พ่อครูสมณะโพธิรักษ์”** มีสมณะ ๔๐ รูป พระอาคันตุกะ ๖ รูป สามเณร ๑ รูป

ลิกขมาตุ ๑๒ รูป เวียนธรรม ให้ธรรมะกับญาติโยม เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติ เพื่อเข้าสู่เส้นทางสัมมาอาริยมรรคอย่างสัมมาทิฐิ

หลังจากทำวัตรเช้า ประมาณ ๖.๓๐ น. มี**พิธีใส่บาตร** โดยแบ่งสายบิณฑบาต ออกเป็น ๒ สาย สายแรก เป็นสายบิณฑบาตภายในชุมชน

มีสมณะ ๓๐ รูป สามเณร ๒ รูป พระอาคันตุกะ ๔ รูป สามเณรน้อย ๖ รูป ลิกขมาตุ ๔ รูป สายที่ ๒ เป็นสายบิณฑบาตนอกชุมชน มีสมณะ ๓๙ รูป พระอาคันตุกะ ๒ รูป ลิกขมาตุ ๖ รูป อากาศ เป็นใจมาก ร่มรื่น เย็นสบาย ญาติโยมนำข้าวสุกขนมสดมาใส่บาตร ตลอดเส้นทางบิณฑบาต สมณะ ลิกขมาตุได้ทักทายพูดคุยกับญาติธรรมจากทั่วทุกภาคของประเทศ ญาติธรรมผู้มีจิตศรัทธามารอใส่บาตร กันเป็นจำนวนมาก

ที่บริเวณลานจอดรถหน้าหมู่บ้าน ได้ปรับเปลี่ยนสถานที่ให้เป็นโรงบุญมังสวิรัต มีอาหาร นานาชนิด จากแต่ละพุทธสถาน แต่ละชุมชน หรือแม่โดยส่วนตัวก็มี พร้อมใจกันมา อาหารจึงมี

หลากหลาย อาทิเช่น ข้าวมันไก่มังๆ ข้าวหมก ก๋วยเตี๋ยว เห็ดยาง ผัดหมี่โคราช น้ำผักปั่น ฯลฯ รวมถึงขนมและผลไม้

ที่ศาลาวิหาร ๙.๐๐ น. มีการแสดงธรรมก่อนฉัน โดยสมณะบินบน ถิริจิตโต กับสมณะ เพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐ เป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงในการฟังธรรม ญาติโยมมีความรื่นรมย์ในธรรมเป็นอย่างดี

เวลา ๑๓.๐๐ น. ที่หอประชุมชาวบ้าน มีการประชุมผู้ดูแลวิทยุชุมชนของชาวโศก ๑๔ แห่ง แบ่งเป็นวิทยุชุมชน ๒ แห่ง คือที่ตอทรายปลายฟ้าและศิระชะโศก รวมถึงวิทยุบริการสาธารณะ อีก ๑๒ แห่ง เป็นการทำความเข้าใจร่วมกัน หลังจากที่สถานีวิทยุของชาวโศกได้รับใบอนุญาต ให้สามารถประกอบกิจการได้ จึงต้องมีการทำความเข้าใจทางด้านเทคนิคและเอกสารต่างๆ ซึ่งใบอนุญาต ได้รับเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และจะต้องดำเนินการก่อนวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ ถือเป็นเรื่องเร่งด่วนสำคัญ ที่ต้องมาประชุมกันในครั้งนี้

ประมาณ ๑๔.๓๐-๑๖.๓๐ น. เป็นรายการรักษาสุขภาพ โดยศาสตราจารย์ นายแพทย์อมร

เปรมกมล ได้กรุณาให้ความรู้ในเรื่อง ปัญหาไตวาย หรือไตวาย ซึ่งเป็น ปัญหาที่สามารถป้องกันเพื่อไม่ให้ลุกลาม และรักษาได้อย่างทันที่รวมทั้งมีการตรวจอัลตราซาวด์ไตให้กับญาติธรรม เพื่อให้เห็นลักษณะของเนื้อไตที่เริ่มจะมี ปัญหาอักเสบจากนิ่วของกรดยูริก ซึ่งส่วนมากจะเป็นปัญหาจากการรับประทาน อาหารที่มีกรดยูริกมาก เช่น หน่อไม้ ยอดไม้ เห็ด และดื่มน้ำไม่เพียงพอต่อ ความต้องการของร่างกาย โดยมีสมณะแสนดิน ภูมิพุทธ เป็นผู้ดำเนินรายการ

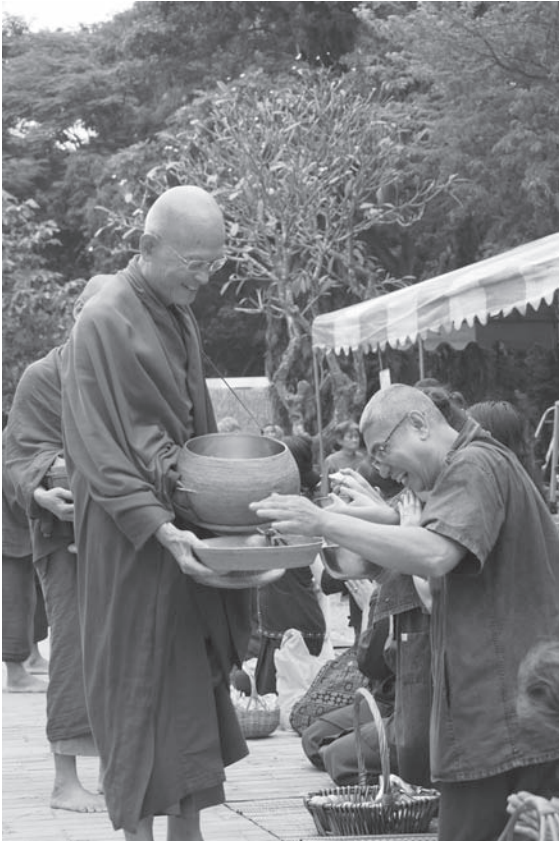

ช่วงภาคค่ำ เป็นช่วงของแสงสีเสียงเริ่มทำงาน มีการแสดงของนักเรียนสัมมาสิกขาปฐมโศก จากทุ่งนาแรงรัก มาร้องเพลงพระพุทธเจ้า การแสดงกลองสะบัดชัยจากชุมชนภูผาฟ้า น้ำ การแสดง จากชุมชนดินหนองแดนเหนือ การแสดงโปงลางจากศิระชะโศก การร้องเพลงอีแซวจากชุมชนปฐมโศก การร้องขับกล่อมเพลงจากแม่เทียนดิน คุณใหม่(ตะวันเดือน) รวมถึงนักร้องจิตอาสาจากเวทีการชุมนุม ของเรา คือคุณเบิ้ม ราชพฤกษ์ หลังจากร้องเพลงจบคุณเบิ้มได้ลงมากราบนมัสการพ่อครูที่ด้านล่าง หน้าเวที พ่อครูได้มอบของที่ระลึกให้ ซึ่งเป็นสินค้าชุมชน

ตลอดการแสดง พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ สมณะ ลิกขมาตุ ได้มาชมและให้กำลังใจลูกๆ หลานๆ ในการแสดงภาคค่ำคืนแรกของงาน

พ่อครูเคยกล่าวไว้ว่า ผู้มีชีวิตพัฒนาอยู่ทุกวันนี้ หรือทุกวันนี้ที่ล่วงไป ล้วนเป็นวันคืน แห่งการพัฒนา สำหรับชีวิตของเรา ชีวิตของเราขอมอยู่ในโลกแห่งความจริงในปัจจุบัน ด้วยความยินดี เบิกบาน แจ่มใส อย่างไม่หลงฝันถึงสิ่งที่ผ่านมาในอดีต และไม่จมอยู่กับภาพมายาในอนาคต

วันเสาร์ที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๔.๐๐ น. ลูกๆหลานๆชาวโศกพร้อมใจกันมาร่วมทำวัตรเช้า ฟังธรรมในวันสำคัญวันครบ ๔๕ ปีการอุปสมบทของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ธรรมะที่ฟังวันนี้ พ่อครูเทศนาเรื่อง “บวชมา ๔๕ ปี มีอะไร” เป็นการเปิดเผยเรื่องราวที่เป็นสังขารของชีวิต ชีวิตที่ต้องมุ่งมั่นศึกษาธรรมะ และลดละความติดยึด พ่อครูก็ยังคงมุ่งมั่นสืบสานงานพระพุทธศาสนา **พ่อครูเพียรสร้างชุมชนให้มีสี่ปายะ ๔ คือ เสนาสนะ-สี่ปายะ บุคคลสี่ปายะ อาหารสี่ปายะ และธรรมะสี่ปายะ** ให้ก่อเกิดพุทธบริษัท ๔ อันมีนักบวชชาย นักบวชหญิง อุบาสก อุบาสิกาอยู่ร่วมกัน เกื้อกูลกัน เป็นสังฆสมาคมภาคีชัดเกลตาตนเองในการลดละกิเลส บำเพ็ญคุณประโยชน์เพื่อสังคมและประเทศชาติ

พ่อครูให้ชุมชนทรัพย์ชาวโศกในเรื่อง **มานะอดตา**

ในทำัยการเทศนา พ่อครูแจ้งข้อสรุปงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๓ การประชุมใช้เวลาสั้นกว่าปีที่แล้วอีก แสดงถึงภาวะที่ลงตัวของหมู่สมณะมากขึ้น **ซึ่งในการประชุมได้มีการบัญญัติสมมติใหม่ แทนคำว่า ชุมชน คือคำว่า อาวาสถาน** เพื่อให้มีความใกล้ชิดกับธรรมะเพิ่มขึ้นกว่าคำว่าชุมชน โดยจะเรียงตามลำดับเป็นขั้นตอนเริ่มจาก อาวาสถาน สังฆสถาน และพุทธสถาน ตามลำดับ มีมติให้ตั้งอาวาสถานขึ้น ๙ แห่ง คือ **๑.อาวาสถานวังน้ำเขียว ๒.อาวาสถานดอยทรายปลายฟ้า ๓.อาวาสถานขอมบุญโศก ๔.อาวาสถานเลไลย์โศก ๕.อาวาสถานแก่นโศก ๖.อาวาสถานเมฆาโศก ๗.อาวาสถานดินหนองแดนเหนือ ๘.อาวาสถานศรีโคตรบูรณโศก ๙.อาวาสถานวังจันทร์พุกษา**

พ่อครูให้ชุมชนทรัพย์สมณะและชาวโศกว่า “อย่าติดแป้น” บางคนก็ดูสบายสบายก็ยังคงอยู่ได้อย่างคนหลบเลี่ยงหนอย แต่ไม่เจริญ อันนี้เป็นเมถุนสังโยคข้อที่ ๗ เป็นเทวดาองค์ใดองค์หนึ่ง พอติดแป้นแล้วไม่พัฒนาต่อ พระพุทธเจ้าถือว่าเป็นผู้โง่โง่ถ้าติดแป้นอยู่ เหมือนนางวิสาขา เป็นโสตาบันติดแป้น ชอบโลกก็รสอยู่นานมาก อย่าไปติดแป้นอยู่ในฐานะใดๆเป็นอันขาด ไม่ว่าฐานะไหนก็ตาม ต้องรู้ว่า **พระพุทธเจ้าท่านไม่สรรเสริญคนหยุดอยู่** ป่วยการกล่าวถึงผู้เสื่อม ต้องให้เจริญวุฒิภาวะการฐิติ(หยุดอยู่)คือผู้เสื่อม ท่านส่งเสริมแต่วุฒิจๆ เจริญแต่ถ่ายเดียว

จากนั้นพ่อครูได้แสดงธรรมเกี่ยวกับ ๔๕ ปีของเส้นทางสัมมาอาริยมรรค ที่พ่อครูได้

ดำเนินมาจนเกิดมรรคผลถึงปัจจุบัน ที่มีกลุ่มคน หมู่กลุ่มที่มารวมตัว อยู่ร่วมกันถือศีล ๕ เป็นอย่างน้อย ศีล ๘ ศีล ๑๐ ก็มีเป็นไปตามลำดับ เกิดเป็นวัฒนธรรมบุญนิยมที่ทวนกระแสโลกโลภี เป็นสังคมโลกุตระ ทำการงานที่เป็นสัมมาอาชีพ ขยัน สร้างสรร เลี้ยงละ เป็นพหูชนะหิตายะ พหูชนะสุชายะ โลกานุกัมปายะ หลังจากพ่อครูแสดงธรรมจบ ลูกๆได้ถวายภาพธงตราสัญลักษณ์ชาวโอศก คือ ธงสัญญาตา แบบที่ไม่ได้นัดหมายกันมาก่อน จนพ่อครูบอกว่า **นี่กว่าจะมาเซอร์ไพรส์อะไร ที่แท้ให้ความสัญญาตัวเอง**

ประมาณ ๗.๐๐ น. เสียงระฆังดังกังวานอีกครั้งเป็นสัญญาณบ่งบอกว่าถึงเวลาที่สมควรเลิกขมาตุจะออกบิณฑบาตในพิธีตักบาตรเทโว ซึ่งถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของชาวพุทธที่หลังจากจบยัญพิธีสงฆ์ในงานมหาปวารณาจะมีการตักบาตรเทโว ญาติโยมมาจากทั่วสารทิศนับพันคน ได้มารอใส่บาตรด้วยอาหารมังสวิรัต

เวลาประมาณ ๙.๐๐ น. ก็ถึงเวลายัญพิธีที่สำคัญอีกรายการหนึ่งคือ **การเดินธรรมยาตราเพื่ออัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุนำไปบรรจุที่พระอุณาโลมของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก** เริ่มตั้งแถวตั้งแต่หน้าศาลาแกน โดยพ่อครูเป็นผู้ถือพานอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุเดินอย่างสำรวมนำหน้าต่อด้วยนักบวชและฆราวาสที่เดินธรรมยาตราตามมามาตามลำดับ

พอมายังบริเวณที่ประกอบยัญพิธี ที่บริเวณหน้าประตูทางเข้าพุทธสถานปฐมโอศก พ่อครูได้เดินขึ้นบันไดไปที่นั่งร้าน หน้าพระพุทธรูปหินแกะสลักสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช ที่ขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างการแกะสลัก ยังไม่เรียบร้อยเสร็จสมบูรณ์ เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่พระอุณาโลม จากนั้นพ่อครูได้แสดงธรรมที่นั่งร้าน ซึ่งไม่ได้เตรียมการไว้สำหรับจะให้พ่อครูแสดงธรรม แต่ด้วยเหตุปัจจัยครบพร้อม ทั้งผู้คนและบรรยากาศ ฟ่ำครึ่มนิตหน้อย แดดอ่อนๆ ลมพัดโชย อากาศไม่ร้อน สบายๆ ฝ้ายจัดสถานที่และถ่ายทอดสด จึงนิมนต์ให้พ่อครูแสดงธรรมก่อนฉันต่อที่นี้เลย ไม่ต้องเคลื่อนย้ายกลับไปศาลาฟังธรรม

การแสดงธรรมครั้งนี้พ่อครูประกาศว่า **ประเทศไทยจะเป็นดินแดนชมพูทวีป เป็นโมเดลของการปกครองที่อยู่ร่วมกันแบบปรองดอง เป็นมหาอำนาจแห่งคุณธรรม เป็นต้นแบบของการปกครองการค้าขายที่มีคุณธรรม**

พ่อครูยังได้กล่าวถึงสิ่งที่พ่อครูนำพาปฏิบัติ จนเกิดความเจริญในหมู่มุขชาวโอศก ๓ เรื่องคือ **๑.สาธารณโภคี ๒.การเมือง และ ๓.เรื่องปรมาตม** ...พ่อครูว่า**อาตมานี้หนักการเมืองด้วย ทำให้คนมาเสียภาษีได้ ๑๐๐%** ประเทศไหนทำได้อย่างอาตมาละ คอมมิวนิสต์ก็บังคับคนให้เสียภาษีโดยไม่เต็มใจ คนก็เลยขี้เกียจทำ นักเข้าก็ไม่ทำงาน มีแต่คนกินของส่วนกลาง กับคนที่ทำงานเอาแค่นี้ คนทำงานก็อึดอัดว่า ทำไปก็ถูกรีดภาษี นักเข้าก็ท้อ ก็เลยทำแค่นี้ก็พอ นักเข้าก็ไม่ทำ กินเงินสวัสดิการดีกว่า ไปได้ ๗๐ ปีก็ไม่รอด แต่ผู้ของพระพุทธเจ้าที่เต็มใจเสียภาษี ๑๐๐% เพราะจิตเขาเข้าใจ เขาไม่โลภอีก เขาสร้างสรรแล้ว ทำให้เหลือพอเอาไปแจกจ่ายคนอื่น อย่างปฐมโอศกก็เป็นชุมชนแรกทุกวันนี้นำมาหากินมีเงินเหลือ แต่ชาวโอศกทุกชุมชนไม่ได้เป็นหนี้ข้างนอก

สาธารณโภคีเกิดจากจิตใจ ที่ตัดช่องว่างความเป็นคนอื่น ถึงขนาดว่าใช้เงินกระเป๋าเดียวกัน

กินข้าวหม้อเดียวกัน อยู่ด้วยกันกินใช้ด้วยกัน
กัน ทำมาหากินสร้างสรร มีอะไรก็มีเหมือนกัน
กัน ทุกคนก็เป็นเจ้าของเหมือนกัน ไม่ต้อง
ไปยึดเป็นตัวของกู อาตมาพาทำแล้วในยุค
นี้ เหมือนอย่างของทางจีนเขาเป็นกงสี อยู่
ร่วมกันเป็นครอบครัวใหญ่ กินใช้ส่วนกลาง
จนถึงกว่าจะตายเลย ส่วนของพระพุทธเจ้า
นั้นยิ่งใหญ่กว่า เพราะเป็นกงสีที่ใหญ่มาก
ไม่ใช่กงสีเฉพาะญาติเท่านั้น แผนที่ยกงสีรวม
ทั้งหมด รวมสายเลือดต่างๆกันได้ด้วยจิต
วิญญาณเป็นหนึ่ง เป็นปรากฏการที่เกิดขึ้นได้
ในยุคนี้ที่ยกงสีของจีนก็แตกสลายหรือมีน้อยแล้ว
แต่เราทำขึ้นได้ พิสูจน์มาแล้ว ๔๐ ปี

**รวมกันได้เพราะอะไร เป็นได้
เพราะทฤษฎีของพระพุทธเจ้า เอามาฝึกฝน**

ขัดเกลากิเลส ขัดเกลาตัวจิตที่เป็น มโนปุพพังคมาธัมมา มโนเสฏฐา มโนเมยา จิตเป็นประธานแล้ว
เกิดได้สำเร็จ เช่นนี้ถือว่าเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ อาตมาจะเป็นคนก่อตั้งต้นจุดที่จะทำให้เป็นเช่นนี้ เออธรรมะ
ของพระพุทธเจ้ามาเปิดเผย และพอเราได้ศึกษาเล่าเรียน จนกระทั่งคุณเปลี่ยนมาเป็นญาติอาตมา
มาเป็นลูกเป็นหลานจริงๆ มันเป็นเรื่องพิสูจน์ความจริงจริงๆ แต่เด็กๆยังไม่ค่อยเห็นว่ามันสมบัติ
ของเขา...แต่มหาปวารณาปีนี้ ศิษย์เก่าปฐมอโศกเกือบร้อยชีวิตรวมตัวกันได้อย่างรวดเร็ว

ในการเทศนาในพิธีบรรจुพระบรมสารีริกธาตุนั้น พ่อครูมีสภาวะแสดงออก ถึงความสะเทือน
ใจออกมา ให้ลูกๆได้สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของในหลวงเราว่า... **สังคมโลกทั้งโลกต้องดูในหลวง
เรา มีพระจริยวัตรมาแต่ต้นทรงงานมาจนทุกวันนี้สวยงามที่สุด** แม้แต่ท่านจะใช้อำนาจพิเศษกับการ

บริหารประเทศก็ตาม ท่านมา
บำเพ็ญโพธิสัตตคุณมิสองอย่างคือ
เต็มยี่ใบ กับ**พระมหาชนก** ต้อง
พยายามอดทนสุดที่ยังไม่เห็นทิศทาง
ที่จะไปได้เลย ก็ต้องพยายามที่สุด
สองปางนี้สุดยอด อาตมาน้ำตาไหล
(ขณะพูดพ่อครูเสียงเครือ จนนต้อง
หยุดพูดชั่วคราว) เมื่อมีคนส่งข่าวว่า
ท่านมองไปทางแม่น้ำเจ้าพระยาแล้ว
รำพึงว่า เราไปทำอะไรให้เขาหนอ

เขาถึงมาทำกับเราอย่างนี้ อาตมาสะท้อนใจมาก ท่านอดทน ท่านไม่ไปทำอะไรให้ใคร อาตมาสะดุดตั้งแต่ให้ผู้พิพากษาทำ แต่ผู้พิพากษาก็ไม่ทำ

ลูกๆหลานๆญาติธรรมนั่งฟังกันอย่างตั้งใจ มี**พลตรีจำลอง ศรีเมือง** และ**ป้าศิริลักษณ์ พล.อ.ปรีชา เอี่ยมสุพรรณ และภริยา** รวมถึง**อดีต สว.รสนา โตสิตระกูล** มาร่วมฟังธรรมะที่เป็นกัณฑ์พิเศษ ในวาระพิเศษครั้งนี้ด้วย นอกจากนั้นยังมี**พระพิเชษฐ พัฒนโชติ** มาร่วมงานและอยู่ร่วมตลอดงานทุกวัน

บรรยากาศดูเหมือนเป็นใจอย่างมาก แดดร่ม ลมพัดเย็นสบาย ทำให้ลานฟังธรรมหน้าสมเด็จปฐมวิสุทธิตอวิชาแห่งนี้ แน่นไปด้วยผู้คนมีศีล แน่นไปด้วยธรรมะที่เป็นสังฆธรรม **ซาบซึ้งใน ๔๕ ปี** ภายใต้ร่มโพธิ์ที่พ่อครูนำพาปฏิบัติ จนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้คน จากมนุษย์โลกีย์เป็น**มนุษย์โลกุตระ** จากสังคมที่มีความเห็นแก่ตัวเป็นสังคมทุนนิยม มาก่อรวมมนุษย์โลกุตระ สร้างสังคมสาธารณโภคี ที่ละความเห็นแก่ตัว สละออก เป็นสังคมบุญนิยม ที่นิยมการให้ การเสียสละ

เช้าวันพิเศษนี้พ่อครูแสดงธรรมถึง ๒ รอบ คือ ทำวัตรเช้า และแสดงธรรมหน้าลานสมเด็จปฐมวิสุทธิตอวิชา รวมเวลาได้ถึง ๕ ชั่วโมง โดยไม่มีการไอลย ๑๑.๓๐ น. พ่อครูฉันภัตตาหารที่ศาลาวิหาร มีลูกๆหลานๆมากกราบนมัสการอย่างไม่ขาดสาย เพื่อมาแสดงความกตัญญูกตเวทิตาหลายคนมาจากต่างจังหวัด ทั่วประเทศไทย ได้มาพบพ่อครู มารับหนังสือ**“ยอดนิยายของโลกที่ไขความเป็นมนุษย์”** ที่หลายคนรอคอย พ่อครูเขียนเสร็จหมาดๆอย่างปาฏิหาริย์ ๔๐๐ หน้า หน้าปกออกแบบโดย**คุณแสงศิลป์ เดือนหงาย** ซึ่งได้นำมาแจกในงานนี้พร้อมปฏิทินปีใหม่ ๒๕๕๙ ซึ่งก็ยังคงโศลกธรรมเดิมคือ **“มี‘เจตนา’แต่อย่า‘อยาก’ จง‘พากเพียร’ให้เต็ม‘บริสุทธิ์’” “ความบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก....ในที่สุด”**

ในงานนี้ พ่อครูกรุณาให้ใช้**ธงสัญญาตา** ที่เป็นสัญลักษณ์ของชาวโอศก ที่พ่อครูออกแบบและวาดเอง เขียนเอง ตั้งแต่โอศกยุคแรกๆ พร้อมกับ**“ธงชัยเฉลิมบุญ”** ฉลอง ๔๕ พรรษาเส้นทางสัมมาอาริยมรรค มอบไว้สำหรับทุกสถานที่ของ

ชาวโอศกตั้งแต่อาวาสสถาน สังฆสถาน และพุทธสถาน เป็นสัญลักษณ์การรวมพลัง รวมจิตใจของชาวบุญนิยมทั่วประเทศ ได้ตระหนักถึงเป้าหมายของการปฏิบัติธรรมที่มุ่งสู่นิพพานหรือสัญญาตา

ระหว่างที่พ่อครูฉัน มีผู้มากกราบนมัสการอย่างต่อเนื่อง หนึ่งในนั้นคือ**พลเอกปรีชา เอี่ยมสุพรรณ** ที่มีความเคารพและศรัทธาพ่อครูมาโดยตลอด รวมถึง**ทีมแพทย์วิถีธรรม** นำโดย**คุณหมอเขียว ใจเพชร กล้าจน** ได้นำ**คุณหมอวัชระ ก้อนแก้ว** แพทย์ผู้เชี่ยวชาญโรคเบาหวานจาก รพ.โพธาราม ทีมงานลูกศิษย์แพทย์วิถีธรรมจากทุกภาค เข้ามากกราบนมัสการพ่อครู ยังมีผู้ที่มาขอชื่อทางธรรมเพื่อร่วมเป็นครอบครัวบุญนิยมอีกเป็นจำนวนมาก

วันนี้อากาศเย็นสบาย แดดไม่ร้อน จนช่วงบ่ายฝนจึงตกโปรยปราย เหมือนมาพรม

น้ำมนต์ให้อากาศยิ่งคลาย ร้อน เย็นน้ำ แต่พอถึงช่วงที่จะมีการแสดงจากลูกๆ หลานๆกลุ่มต่างๆ เพื่อแสดงความกตัญญูต่อพ่อครู พระพิรุณกีปราณี ฝนหยุดตกจนจบรายการ พ่อครูได้กรุณามาชมการแสดงที่

บริเวณหน้าเวที การแสดงสำหรับค่ำคืนนี้ มีการแสดงเพลงอีแซวจาก **ศาลือโคก** จาก **ทุ่งนาแรงรัก** การแสดงประกอบลีลาท่าทางเพลงเกี่ยวข้าวของ **ชาวมุขชนสันตือโคก ศิษย์เก่าปฐมอโคกรวมตัวกันร่วม ๑๐๐ ชีวิต** มาร้องเพลงสัมาสิกขาปฐมอโคก เพลงปฐมอโคกบ้านเรา มีการชม VTR สัมภาษณ์ความคิดเห็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคมต่อ ๔๕ ปีการอุปสมบทของพ่อครู และอีกหลายๆการแสดงที่บ่งบอกถึงความเป็นครอบครัวบุญนิยม ครอบครัวสาธาณโมคี มีพ่อครูสมณะไพฑริกรักษ์เป็นศูนย์รวมจิตใจ เป็นศูนย์รวมศรัทธา ๔๕ พรรษาที่พ่อครูนำพาปฏิบัติมา พิสูจน์ได้จากมรรคผลของลูกๆ หลานๆชาวอโคกที่นำไปปฏิบัติจนเกิดมรรคผล เป็นคนที่ไม่เป็นพิษ ไม่เป็นภัยต่อสังคม มีแต่ทำคุณประโยชน์เพื่อมนุษยชาติ

วันอาทิตย์ที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๔.๐๐ น. พ่อครูเทศนาทำวัตรเช้า อธิบายธรรมะที่ลึกซึ้งหลายประการ เช่น...อาตมาภูมิใจที่ ๔๕ ปีที่ผ่านมา ทำงานมาเริ่มต้นวันนี้ก็เป็น ๔๕ ปี กับอีกหนึ่งวัน อาตมาต้องทำงานให้เกิดทัศนียภาพที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดพลังงานถ้าไม่มีทัศนียภาพ ก็จะเกิดความนิ่ง และเกิดความเสื่อมทัศนียภาพมีทั้งบวกและลบ ถ้าทำบวกให้สมดุลก็จะก้าวหน้า **ความยาวนานที่สุดคือความสมดุลที่สุด** ถ้าไม่รู้จักตัวเองทำเกิน ก็จะเสื่อมแต่ทำได้สมดุลอยู่ อาตมาจะพยายาม ให้มีทัศนียภาพแห่งการเพียรเพิ่มขึ้นแล้วจะอายุยืนแล้วได้งาน

คนของพระพุทธเจ้าตั้งแต่โสดาบันจะขยัน เพราะธาตุความขี้เกียจเป็นธาตุอุปาย เป็นธาตุปฏิกุณ สกิทาคามีก็จะมีธาตุความขยันเพิ่มขึ้น อนาคตามีก็เพิ่มขึ้น คนเป็นพระอาริยะที่ประมาณไม่ดีจะทำงานเกิน ต้องประมาณให้ดี **เราจะต้องมีทัศนียภาพที่มีเพียรมากกว่าพัก แล้วก็ปรับให้พอดี ให้รู้พักรู้เพียร ชีวิตก็จะยาวนาน** ทำงานได้สัดส่วน มีแต่ความเจริญเจริญเจริญ ก็จะไปได้ยาวนาน

อาตมาจะพิสูจน์ให้ดูอยู่ ๑๕๑ ปี นี่พูดจริงๆ เพราะอาตมาบอกว่าอายุขัยของอาตมาคือ ๗๒ ปี ก็ได้พักเพียร ยิ่งมาถึงวันนี้ก็แน่ใจว่าร้อยปีนี้อตมาไม่พลาดเป้า เพราะรู้ว่าจะเพียรอันใด สรุปลแล้วต้องขยันเสมอ อย่างขยันให้เกินไปเอาเวอร์ร่อยเกิน

เข้าใจซัดว่านี่คือ ๘ อ. ที่แท้จริง แล้วจะเกิดเป็นคนแข็งแรง คนอายุยาวยืนมีคุณประโยชน์ มีคุณค่าดีขึ้นๆ ผู้ที่เข้าเกณฑ์อนาคตามีจะหมดความซึ้งเกียจ หมดความที่จะเอาโลกมาเป็นตน เหลือแต่ ตนเท่านั้น อยากล้างตัวตนที่เหลือ ก็ชะยันเพื่อผู้อื่น มันจะเวอร์ ระวัง แล้วคนดีกิน ก็จะไปถือว่า เป็นอนาคตามีก็เลยไม่ชะยัน ให้ระวังเออะ ต้องรู้จักคำกริยา รู้จักอิริยาบถ รู้จักตัวตนที่แท้จริง ต้อง ประมาณให้พอดี

๔๕ ปีมาวันนี้ ก็แค่คล้ายกับสรุปว่า มีอะไรซัดขึ้นอีกเยอะ ตั้งแต่รู้จักอนุสัยอาสวะ ว่า อย่ายพยายามเพิ่มอนุสัยอาสวะที่จะต่อภพต่อชาติ ต่อคู่รักคู่แค้นต่อไปอีก แล้วจะอยู่ในนิยายของ โลกนี้ไปอีกนานเท่าไร ฟังเข้าใจไหม แม้แต่วันนี้ลงรายละเอียดของตลาดอาริยะ ว่าไปแลกอะไรมา ให้แก่ตนเพิ่มขึ้น จนถึงต้องให้ฟรีแจกกัน นี่คือทานสุดยอดของบารมีแล้ว อาตมาเคยสรุปไว้ว่า ชีวิตนี้ ไม่มีอะไรดีไปกว่าการให้ทาน ทานแล้วเกิดอานิสงส์สุดยอด อตถิ ทินนัง ไม่ใช่ให้อย่างบูมเมอแรง คือให้แล้วจะเอากลับมาให้แก่ตัวกูของกู ทำเป็นขว้างออกไป ดีไม่ดีวนเวียนรอบโลกเข้ามาหาตัวเอง ลวงโลกให้ดูเหมือนกับไม่เข้ามาหาตัวเองวนอยู่ข้างนอก ดีไม่ดีมันละเอียดมากคนอื่นตายไปหลายชาติ แล้วก็ไม่วิวานเวียนมาสู่พวกที่เป็นนายทุน ทำให้คนอื่นหลงมัวไม่ได้ทำเพื่อตัวกูของกูเลย เป็น กลเม็ดของตัวกูของกูที่มองยากมาก

บทสรุป..... มหาปวารณาปีนี้ญาติธรรมที่มอลงทะเบียนร่วมงานมีจำนวน ๑,๖๒๕ คน มี ชุมชนและญาติธรรมมาร่วมกันจัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัต ๕๙ เจ้า

ปีนี้เป็นปีที่ครบรอบ ๔๕ ปีของการอุปสมบทของพ่อครู ซึ่งเป็นระยะเวลาเท่ากับที่พระพุทธเจ้า เผยแผ่ศาสนาพุทธ จนตกทอดมาให้ชาวพุทธ ชาวอโศก ได้อาศัยพระพุทธศาสนาเป็นสรณะของชีวิต โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์เพียง ๑ คน ที่กล้าหาญเสียสละ เด็ดเดี่ยวมั่นคง ในการเผยแผ่สังฆธรรม ที่ทวนกระแสธรรมะที่ผิดเพี้ยนไป จนแทบไม่เหลือเนื้อแท้ของสังฆธรรมของพระพุทธเจ้า

พ่อครูเป็นผู้ที่ทั้งทำให้เป็นทำให้เห็นเป็นตัวอย่าง ทั้งพาลูกๆทำอย่างไรไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรค ต่างๆนานา ที่ดุจดั่งคลื่นพายุโลกีย์ที่โหมกระหน่ำนาวาบุญนิยม ที่ชื่อว่า “อโศก” ลำนี้ ระรอกแล้ว ระรอกเล่า จวบจนผ่านมาถึง ๔๕ ปี นาวาบุญนิยมลำนี้กลับยืนยงและเจริญพัฒนาขึ้นมาได้เป็นลำดับ จนเกิดเป็นชุมชนบุญนิยมสาธาณโมคิ์ สาณเป็นเครือข่ายอยู่ทั่วประเทศ ทั้งพ่อครูยังพาทำประโยชน์ตน ลดละกิเลสเป็นลำดับ จนเกิดมีพระอาริยะบุคคล เป็นพุทธบริษัท ๔ ที่มีองค์คุณอุเบกขา จนเป็นที่ ประจักษ์ต่อสายตาชาวโลก

ดังเช่นกรณีพ่อครูพาไปชุมนุมที่สะพานผ่านฟ้า แม้อยู่ท่ามกลางท่ากระสุนและระเบิด แต่ พ่อครูและลูกๆก็ได้พิสูจน์ให้เห็นถึงความสงบเย็นและความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา อย่างแท้จริง ซึ่งก็มีบุคคลภายนอกชาวอโศกที่เฝ้าดูอยู่ ได้ให้ความเห็นว่า

“พ่อท่านเป็นสมณะที่กัมกราบได้อย่างสบายใจ ท่านมีวัตรปฏิบัติที่บริสุทธิ์ผุดผ่อง ดิฉัน เป็นคริสเตียนที่เคร่งครัด ยามบ้านเมืองมีภัย ท่านก็มา นำอาหารมา ท่านเจอแก๊สน้ำตา ดิฉันวิ่งเข้า ห้องพระ ภาวนาให้ท่านปลอดภัย ท่านควรค่าแก่การเป็นมนุษย์ที่สูง” .....คุณหญิงจากรัฐธรรม เมณฑก

อดีตผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ๓๑/๑๐/๕๘

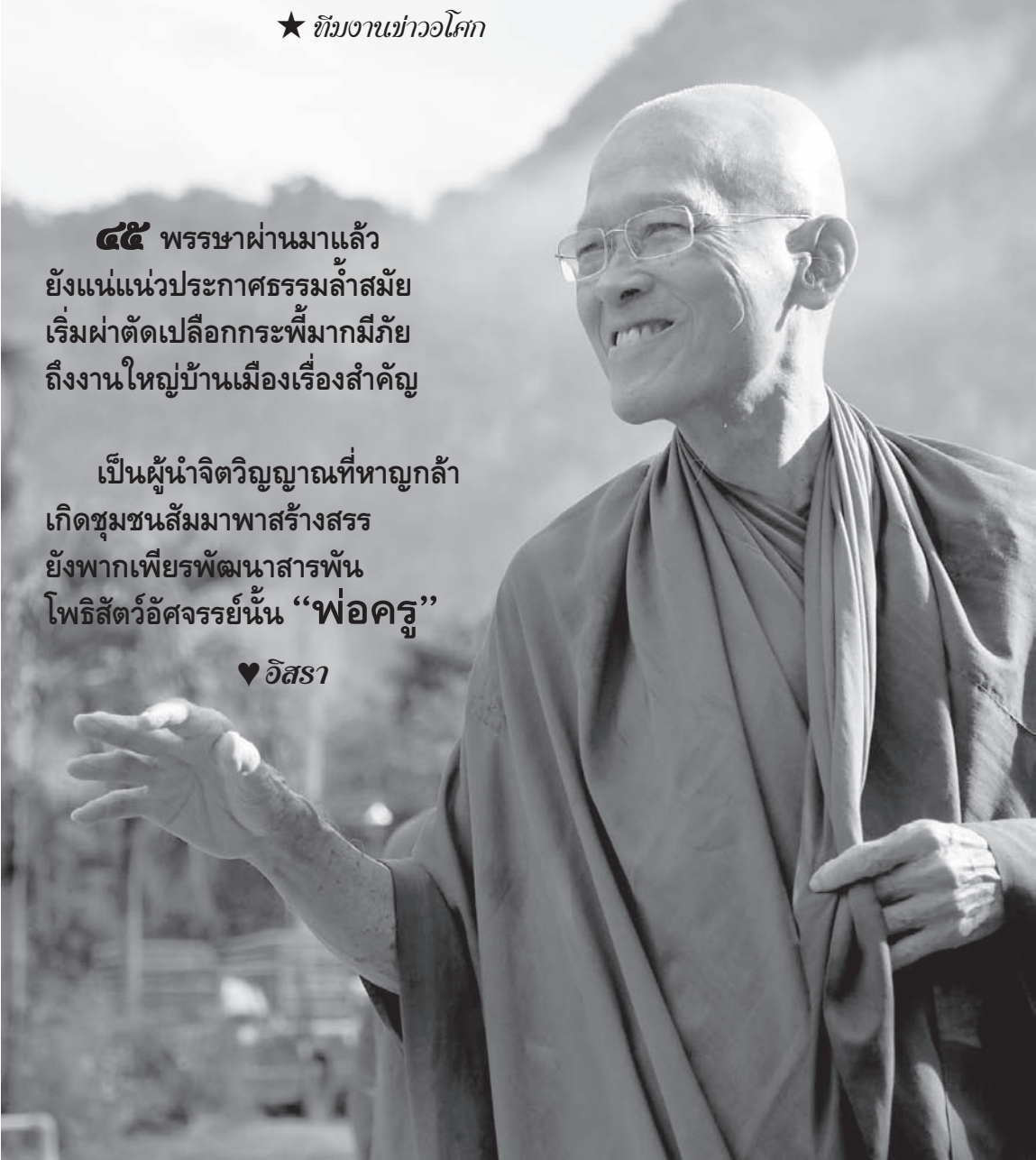
“สมณะโพธิรักษ์ ธรรมะของท่านเป็นรากในการปฏิรูปศาสนา ติดตาม อุดมการณ์การปฏิบัติของท่าน ยิ่งรู้ ยิ่งเห็น ว่าเป็นการปฏิรูปพระพุทธศาสนาในประเทศไทย ที่ชอบมากที่สุดคือ ธรรมะในการแก้ไขปัญหาความยากจน ด้วยการสมณะ การไม่ยึดวัตถุ การอยู่กับของจำเป็นของชีวิตตามธรรมชาติ ตอนมีการสลายการชุมนุมด้วยแก๊สน้ำตา สมณะโพธิรักษ์ นักบวชและชาวสันตอโคกนั่งประนมมือและสวดมนต์ ด้วยความสงบ ด้วยสันติ เป็นภาพที่ถูกเผยแพร่ไปทั่วโลก ธรรมของสมณะโพธิรักษ์ ไปอยู่ทุกๆ ส่วนของชีวิต”....คุณพ่ออัลฟอนโซ แด ยวง นักบวชชาวสเปน คณะเยซุอิต ๕/๑๑/๕๘

★ *ชีวงานเข่าวโคก*

๔๕ พรรษาผ่านมาแล้ว
ยังแน่นแนวประกาศธรรมล้ำสมัย
เริ่มผ่าตัดเปลือกกระพี้มากมีภัย
ถึงงานใหญ่บ้านเมืองเรื่องสำคัญ

เป็นผู้นำจิตวิญญาณที่หาญกล้า
เกิดชุมชนล้อมมาพาสร้างสรร
ยังพากเพียรพัฒนาสารพัน
โพธิสัตว์อัศจรรย์นั้น “พ่อครู”

♥ *อิสรา*

เทศกาลถือศีลกินเจ'๕๘

เทศกาลถือศีลกินเจ เป็นช่วงที่หลายคนได้บำเพ็ญดวงวันเกิด การกินเนื้อสัตว์ และอาหารที่ทำมาจากสัตว์ เป็นการลดละเลิกการเบียดเบียน เพิ่มเมตตาคงใจให้แก่ตนเอง ทำให้ศีลข้อ ๑ บริสุทธิ์ บริบูรณ์ยิ่งขึ้น **ในปีนี้อธิปไตยเป็นเทศกาลถือศีลกินเจปีแรกที่รัฐบาลให้การสนับสนุนประชาชนให้ถือศีลกินเจ เพื่อพัฒนาชีวิตจิตวิญญาณให้เจริญทางคุณธรรม**

และปีนี้ ในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์จะอยู่ในเทศบรรพชิตได้ถึง ๔๕ พรรษา เป็นเส้นทางยาวนานของการบำเพ็ญบารมี เป็น “โพธิรักษ์โพธิกิจ” ที่ได้สร้างสรรค์สร้างสรรค์สังคม ช่วยสร้างคนให้เป็นคนดีมีศีล จนเป็นหมู่เป็นมวลของคนมีศีล ที่พัฒนาตนไปด้วยและช่วยกันกอบกู้พัฒนาช่วยเหลือสังคมไปด้วย

ทางปฐมอโศกจึงจัดงาน ๔๕ พรรษาเส้นทางสัมมาอาริยมรรค ของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ร่วมกับงานมหาปวารณา ในวันที่ ๕-๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ปีนี้ลูกๆชาวอโศก จึงตั้งใจปฏิบัติบูชาพ่อครู ภายใต้ความตั้งใจที่ว่า ปฏิบัติบูชา ๔๕ พรรษาเส้นทางสัมมาอาริยมรรค พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ต่างก็พากันบำเพ็ญเพียร ฝึกฝนตนเอง เพื่อเป็นปฏิบัติบูชาแด่พ่อครู ในเทศกาลถือศีลกินเจ ปีนี้จึงเป็นโอกาสอันดี ทางร้านมังสวิรัตของชุมชนชาวอโศก และร้านมังสวิรัตหลายๆแห่งของญาติธรรม จึงแสดงความกตัญญูทวเที่ต่อพ่อครู ด้วยการแจกอาหารเจแก่ผู้มารับบริการฟรี เป็นครั้งแรกที่เกิดปรากฏการณ์เช่นนี้ ดังมีรายงานมาดังต่อไปนี้

ชุมชนสันตอโศก กรุงเทพมหานคร

เมื่อเราได้เห็นภาพของสี่เหลืงๆ มีตัวอักษรจีนประดับประดาอยู่ตามร้านอาหาร รวมถึงสถานที่ต่างๆ ก็เป็นสัญญาณที่ทำให้เราได้รู้ว่ากำลังเข้าสู่เทศกาลแห่งการงดรับประทานเนื้อสัตว์ หรือเทศกาลกินเจแล้ว เทศกาลกินเจจัดขึ้นเพื่อให้ผู้คนที่เข้า

ร่วมกิจกรรม ลด ละ เลิก รับประทานเนื้อสัตว์ ได้ร่วมรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นเทศกาลที่ทำให้คนสร้างบุญ สร้างกุศล เป็นเทศกาลที่สืบทอดต่อกันมาเป็นเวลานาน ในปีนี้ มีการจัดกิจกรรมกินเจตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม จนถึง ๒๑ ตุลาคม

สำหรับเทศกาลกินเจประจำปี ๒๕๕๘ นี้ ที่สันตโศภาก็ได้จัดขึ้นเหมือนทุกๆปี โดยมีชมรมมังสวิรัติแห่งประเทศไทย(ชมร.) และทีมเจ ๑๐ บาท ที่ให้บริการอาหารเจอย่างหลากหลาย มีให้เลือกรับประทาน เลือกซื้อมากมาย ที่ซอยกลางหน้าสันตโศภะ ร้านมังสวิรัติทุกร้านก็เปลี่ยนเป็น

ขายอาหารเจเช่นกัน บรรยากาศจึงเป็นไปอย่างคึกคักและเป็นกันเอง ผู้คนเดินกันขวักไขว่ เลือกซื้ออาหารเจกันอย่างหนาตา ทั้งอาหารแห้งและอาหารสด ทำให้เห็นเลยว่า ผู้คนหันมาสนใจเรื่องการกินเจกันมากขึ้น

ผู้ใหญ่ชาวชุมชน คนวัด รวมถึงเด็กนักเรียนสัมมาสิกขา ก็ได้ระดมแรงกายแรงใจมาช่วยกิจกรรมกินเจนี้ด้วย รุ่นพี่ศิษย์เก่า

สัมมาสิกขาสันตโศภะหลายคนก็มาช่วยร่วมแรงด้วยเช่นกัน ที่ที่เราระดมแรงไปช่วยกันมาก นั่นก็คือชมร. ภายในร้านเป็นไปอย่างคึกคัก ทั้งคนขายและคนซื้อ มีผู้มาใช้บริการมากมาย เปิดให้บริการตั้งแต่ ๖ โมงเช้า ยาวไปถึงบ่าย ๒ โดยเฉพาะวันอาทิตย์ ลูกค้ายมาเยอะมาก เยอะจนเก้าอี้ในร้านรองรับไม่หมด หลายคนลงไปนั่งกับพื้นเพื่อรับประทานอาหาร

ในปีี้ ชมร.ก็มีโปรโมชันพิเศษกว่าเทศกาลกินเจของปีที่ผ่านมาอีกด้วย นั่นก็คือ **ลูกค้าที่มารับประทานอาหารที่ร้าน จะได้รับประทานฟรีคะ ไม่เสียเงินสักกะบาทเดียว** (ซื้อกลับบ้านจ่ายราคาปกติ) ที่ทำอย่างนี้ก็เนื่องจากเป็นปีที่ ๔๕ พรรษาของหลวงปู่สมณะโพธิรักษ์ ที่ออกบวชคะทางชมร.เลยให้ผู้ที่มารับประทานอาหารที่ร้านรับประทานฟรีเพื่อเป็นปฏิบัติบูชา

ในส่วนของร้านเจ ๑๐ บาท ปีนี้ก็ไม่ค่อยหน้าคคะ จัดเต็มเหมือนเดิม นำทีมโดย **ครูดาว(ศศิธร จเร)** และ **น้องๆ สมุนพระรัก** ที่มีตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับชั้นประถม มี **พี่สัมมาสิกขา** ชั้น ม.๓ เข้าไปช่วยน้องๆด้วย

แม้ว่าร้านเจ ๑๐ บาท จะมีเด็กตัวเล็กๆจะเป็นส่วนใหญ่ แต่คุณภาพ

แน่นมากนะคะ ขอบอก นื่องๆแต่ละคนช่วยกันทำงานอย่างกระตือรือร้น และมีความสุขทุกๆคน การจับจ่ายของจะมีรอยยิ้มน้อยๆแถมมาให้เราตลอดเวลา เด็กๆยิ้มและเชิญชวนขนาดนี้ ไม่ซื้อก็ใจแข็งเกินไปแล้วคะ เวลาเดินผ่านร้านเด็กตัวน้อยๆ ก็จะมีเสียงดังเจื้อยแจ้วเชิญชวนให้คนมารับบริการ

การทำงานก็จะแบ่งงานกันเป็นแผนกๆคะ พี่ๆสัสมาชิกขาที่โตหน่อยก็จะช่วยทำอาหารตัดอาหารต่างๆ โดยมีครูดาวเป็นคนสอน ส่วนน้องตัวน้อยๆก็ช่วยกันขายสินค้า อาหารมีให้เลือกหลากหลายเมนูเลยคะ ไม่ว่าจะเป็นลาบ, ส้มตำ, ผัดผัก, ผัดวุ้นเส้น, ผัดหมี่, ผัดหมักกะโรนี, ผัดซีอิ๊ว, แกงกระหรี, เปาะเปี๊ยะทอด เขียนไม่หมดบอกแล้ว.....เมนูอาหารไม่น้อยเหมือนคนขาย (ฮา) ราคาอาหารก็ตามชื่อเลยคะ ๑๐ บาท ทุกอย่าง ๑๐ บาทเท่านั้น !!!!

ปีที่พิเศษ !!! พิเศษจริงๆ นอกจากจะมี**ร้านชมร.** และ**เจ ๑๐ บาท**แล้ว สันติโศกยังมีร้านใหม่ที่มาให้บริการช่วงเทศกาลอีกด้วย นั่นก็คือแทน แทน แทนนนน.... “**ร้านผักปั่น**” นั่นเอง นำทีมโดย**คุณป้าสุวิธณา**คะ ที่ได้ทำน้ำปั่นผักขาย คนกินแจ่มกิ้นได้สบาย เพราะเราไม่ได้ใส่ผักต้องห้าม ๕ ชนิด (กระเทียม หัวหอม หลักเกียว กุยช่าย ใบยาสูบ)

ร้านน้ำผักปั่นนี้ก็เป็แผนกหนึ่งของชมร. ที่ผู้คนให้ความสนใจตลอดช่วงเทศกาลกินเจ แจกฟรีทุกวัน เปิดตั้งแต่ ๖ โมงเช้า จนของหมด คนมาต่อแถวเรียงคิวยาวเหยียดจนคนทำหึ่งอแตกพลั๊กๆเลย เครื่องปั่นมีเพียง ๔ เครื่อง และคนปั่นมีเพียง ๑ คน

ร้านผักปั่นเปิดเป็นแผนกเล็กๆ ในชมร. แต่คนมาอุดหนุนเยอะมาก ทำงานแทบไม่ได้นึ่ง ยิ่งวันอาทิตย์นะ ลืมแก้อี้ไปเสียเถอะ ผู้เขียนเคยไปช่วยงานที่ร้านปั่นผักเหมือนกัน ยืนขายตั้งแต่ ๖ โมงจน ๑๑ โมง ไม่ได้นั่งเลยสักนิต นั้นทำให้ผู้เขียนเข้าใจคำว่า ยืนจนขาแข็ง อย่างแจ่มแจ้งแดงแฉ แต่ถึงแม้จะเหนื่อยแค่ไหน ก็ไม่ท้อคะ ไม่ได้รู้สึกซีเกียจ ไม่อยากทำแต่อย่างใด รู้สึกดีใจมากด้วยซ้ำ ที่มีคนสนใจเรื่องสุขภาพมากขนาดนี้ แม้จะเหนื่อย แต่ก็ไม่เป็นปัญหา มันเป็นความเหนื่อยลิ้มพุดะ

น้ำปั่นผักนั้นเราขายในราคาขวดละ ๑๕ บาท แต่ถ้าใครที่ใส่แก้วดื่มที่ร้าน เราให้ดื่มฟรี

ไม่คิดเงินคะ บางคน(หลายคน) ก็มาขอถ่ายรูปรูปลูกร้านน้ำผักปั่น ที่ป่าสุวัณณภูมิมีใจนำเสนอติดไว้หน้าร้าน เห็นแบบนี้ก็แอบดีใจนะคะที่มีคนกระตือรือร้นอยากจะทำดื่มที่บ้าน (ปลื้มคะปลื้ม) ลูกค้าหลายท่าน แอบกระซิบมาด้วยนะคะว่า “หลังจบเทศกาลกินเจแล้ว ขายน้ำผักปั่นต่อเถอะนะหนู”

การใช้ผัก ชมร.ก็ยังคงยืนหยัดยืนยงในอุดมการณ์เดิมคือ **ใช้ผักไร้สารพิษ และข้าวกล้อง ไร้สารพิษ**

ในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ เป็นวันอาหารโลก และเป็นวันคล้ายวันเกิด ชมร. ครบรอบ ๓๓ ปี ปกติชมร.ก็จะแจกฟรีทุกปี และในปีนี้ก็ยังคงแจกเหมือนเดิม

เทศกาลกินเจปีนี้ ได้เห็นความตั้งใจ ความมีน้ำใจ ของแม่ค้าและลูกค้าอีกด้วย เห็นคนขายอาหาร วุ่นวาย ตักอาหารมือเป็นระวิง แต่ทุกคนก็ยังมีรอยยิ้มเปื้อนอยู่บนหน้าตลอดเวลา แม้แต่เด็กนักเรียนลัทธิมาลิกษาเองก็เช่นกัน ทุกคนเต็มทีกับงานนี้มาก ผู้มาซื้อมารับบริการก็เป็นลูกค้าที่น่ารักจริงๆ ค่ะ มีน้ำใจ ช่วยล้างจานล้างชามของตัวเองอย่างไม่ให้เป็นภาระ ตรงร้านปั่นผักพอแก้วหมดก็มีลูกค้าอาสาไปหยิบให้ หรือบางครั้งทอนเงินผิด ลูกค้าก็เอามาคืนเรา รู้สึกนะว่า ประเทศไทยของเรา ยังมีคนดี ๆ อีกเยอะอยู่นะ

ปิดท้ายที่**เขตจตุจักร ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย(ชมร.)** ตรงข้ามตลาดดอกต. มีผู้มารับประทานอาหารกันอย่างคึกคักเช่นทุกปี ตอนเที่ยงคนแน่นจนแทบไม่มีที่ให้เดิน อาหารมากมายหลายสิบเมนู แต่ราคายังคง ๒๕ บาทเท่าเดิม ยังคงมีการสนับสนุนให้นำถุงผ้ามาใส่สินค้าเอง

○ **จันทร์ทรงดาว**

ชุมชนปทุมโมโคก จ.นครปฐม

เจปี่นี้ที่**ชุมชนบุญนิยมปทุมโมโคก พลตรีจำลอง และพันตรีหญิงศิริลักษณ์ ศรีเมือง** ได้มา
บริจาคร่วมสทบทุนกับชุมชน
ปทุมโมโคกแจกอาหารเจฟรี เพื่อ
เป็นปฏิบัติบูชาแด่พ่อครู เปิดที่
ร้านมังสวิรัตปทุมโมโคก(มรป.)เช่น
เคย **แต่เป็นราคา ๐ บาท** ตั้งแต่
เริ่มเทศกาลถือว่าคนมารับประทาน
กันมากกว่าปกติ แต่ส่วนใหญ่ก็
เป็นลูกค้าประจำ มีมาใหม่บ้างก็
ไม่มากนัก นอกจากรับประทานที่
ร้านแล้ว ยังซื้อกลับไปบ้านด้วย อาหารมีหลากหลาย ทำอะไรออกมาทั้งหมดภายในเวลาอันรวดเร็ว
โดยเฉพาะวันอาทิตย์ที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ คนยิ่งเยอะมาก

ในช่วงนี้โรงเรียนทั่วไปปิดเทอม จึงเป็นบรรยากาศที่พ่อแม่พาลูกๆหลานๆมารับประทานเจ กัน เด็กๆก็ดูมีความสุขกันไม่น้อยเลย ในช่วงเทศกาลเปิดบริการ ๖.๐๐-๑๕.๐๐ น. หรือจนกว่าอาหารจะหมด

ร้านค้าที่หน้าชุมชนปฐมอโศกมีทั้งหมด ๕ ร้าน คือ **ร้านมังสวิรัตปฐมอโศก ศาลาค้า๑ ศาลาค้า๒ ศาลายา ดินอุ้มดาว** ช่วงเทศกาลเจจึงมีผู้มาใช้บริการเยอะทุกร้าน เพราะมีสินค้าให้เลือกมากมาย ในราคาที่ต่ำกว่าท้องตลาดมาก

ชุมชนราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

ช่วงก่อนเทศกาลกินเจ **นักเรียนสัมมาสิกขา นักศึกษาวิทยาลัย นิสิตวนบ. ชาวชุมชน** มี

การประชุมเตรียมความพร้อมที่จะต้อนรับเทศกาลกินเจ วางแผนในการเพาะเห็ด ปลูกผักพืชต่างๆ แบ่งหน้าที่กันทำงาน เมื่อใกล้ถึงวันงาน มีการขนย้ายอุปกรณ์การทำอาหารจากบ้านราชไปที่อุทยานบุญนิยม

ก่อนเทศกาล ที่อุทยานบุญนิยมมีการสะสมพื้นที่ให้กว้างขวาง เพื่อขยายสถานที่ในการทำอาหารจำนวนมาก และต้องระดมกำลังทำความสะอาด มีการย้ายที่จำหน่ายอาหารจากที่เดิมที่อยู่ด้านใน มาบริเวณใหม่ที่อยู่ด้านนอก

ชุมชนราชธานีอโศก ขายอาหารที่**อุทยานบุญนิยม** และที่**สหกรณ์บุญนิยม** เรียกช่วงเทศกาลกินเจ ว่า

มหกรรมอาหารเจ ปี ๒๐๑๕ วันแรกวันอาทิตย์ที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ **แจกฟรีสำหรับผู้รับประทานที่ร้าน เพื่อเป็นการฉลอง ๔๕ พรรษาในการบวชของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์**

ที่อุทยานบุญนิยม อาหารมีให้เลือกมากมาย หลายแผนก แต่ละแผนกก็มีหลายชนิด มีทั้งอาหารไทย ลาว จีน ฝรั่งเศส เกาหลี เปิดบริการ ๖.๐๐-๑๕.๐๐ น. มีผู้มาใช้บริการมากทุกวัน อาหารทำไม่ทัน แม่แม่ครัวจะเร่งมือ ลูกค้ามีมากกว่าปีที่แล้ว อย่างน้ำก๋วยเตี๋ยวต้องทำวันละ ๑๐ กว่าหม้อ แกงเผ็ดต้องทำไม่ต่ำกว่า ๒๐ ถาดใหญ่ต่อวัน ราคาถูกถูกแสนถูก เป็นการช่วยเหลือคนไทยด้วยกัน

ภาคเย็นมีเวทีชาวบ้านแสดงดนตรีสดๆ ได้พักผ่อนสบายๆ สไตล์สวนอาหารราคาถูก บรรยากาศบุญนิยม

ปีนี้ทางรัฐบาลสนับสนุนการถือศีลกินเจ โดยกระทรวงสาธารณสุขได้ออกนโยบายหลายด้านในการรักษาสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับอุทยานบุญนิยม ที่ห่วงใยสุขภาพของผู้ที่มาถือศีลกินเจ จึง

งดทำขนมปัง ซาลาเปา ขนมเค็ททุกชนิด แม้จะมีเสียงเรียกร้องจากลูกค้า แต่ทางร้านคำนึงถึงสุขภาพของลูกค้ามากกว่ายอดขาย เนื่องจากมี**เกลือโซเดียมในผงฟู มีเนยเทียมจากไขมันทรานส์** ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดโรคภัย โดยเฉพาะ**โรคไขมันอุดตันในเส้นเลือด** และ**โรคมะเร็ง** แล้วเปลี่ยนมาเป็นแนวอาหารเพื่อสุขภาพมากขึ้น เช่น น้ำผักปั่น

ซึ่งลูกค้าก็ขอบคุณที่เราใส่ใจเรื่องสุขภาพ ทำให้เขามีเมนูสุขภาพให้เลือก รสชาติดี และยังได้สุขภาพด้วยแผนกกล้วยเตี๋ยว น้ำซุปรักใช้ใบหม่อน ใบโกศล ใบมะรุ้ม ใบเตยแทนผงนัว **ไม่ใช้ผงชูรส** ซึ่งก็ได้ความหวาน หอม อร่อย สัมตำกึ่งดีใส่มะเขือเทศ เพราะไม่ใช่ฤดูของมัน เขาจึงต้องฉีดยาเยอะ แต่เราได้ความคิดใหม่แถมอร่อยด้วย คือใส่สาวรสแทน

ปีนี้**ชาวชุมชน**ยังมาช่วยกันหลายร้อยคน และยังมี**เครือข่ายแห่งจังหวัดใกล้เคียง**มาช่วยงานเป็นจำนวนมาก **ศิษย์เก่า**ก็มา ทุกคนทำงานฟรีไม่มีค่าจ้างใดๆ แม้แต่**คนที่มาใช้บริการ** หรือ**นักเรียนนักศึกษา**ที่เคยผ่านการอบรมจาก**ชุมชนราชธานีโอศก** ก็แวะเวียนกันมาช่วยเสียสละแรงงาน บรรยากาศการทำงานจึงอบอุ่น สนุกสนาน เหมือนได้มาสังสรรค์มาพบปะเจอเจอกัน พี่ซผักส่วนใหญ่ก็ใช้ผักไร้สารพิษปลูกกันเอง

คนที่มาช่วยกันทำงานโดยไม่หวังผลตอบแทน อีกส่วนหนึ่งก็คือ**นักเรียน** ที่ช่วยงานอยู่แผนกต่างๆ การทำงานคือการเรียน **การเรียนนี่แหละคือการทำงาน** เป็นการได้ปฏิบัติแบบทำงานจริงกับสถานการณ์จริง ได้เรียนรู้แบบบูรณาการ ครบ ๘ สารวิชา จัดการเรียนการสอนตามหลักปรัชญาของโรงเรียน คือ **ศีลเด่น เป็นงาน ชาญวิชา** ได้ฝึกปฏิบัติ โดยนำความรู้ในห้องเรียนมาฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะในการทำงาน มีทุกแผนก ทั้งเตรียมอาหาร ปรงู ขาย ชัด ล้าง ทำความสะอาด ฯลฯ ที่นี่จึงเปรียบเสมือนห้องเรียนห้องใหญ่ ที่ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติร่วมกับครู ผู้ใหญ่ ชาวชุมชน เป็นการบูรณาการแบบบ้านวัดโรงเรียน เป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ทำประโยชน์แก่สังคมในเรื่องการบริโภคที่ทำให้นักเรียนมีทักษะในการสามารถพึ่งตนจนเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้

ชุมชนกุฎยาพำนัก จ.เชียงใหม่

ขายอาหารที่ **ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย(ชมร.)** สาขาเชียงใหม่ แจกฟรีตลอดเทศกาลกินเจ ตั้งแต่วันแรกถึงวันสุดท้าย เพื่อร่วมกันปฏิบัติบูชาในวาระ ๔๕ พรรษา เส้นทางลัทธิมา อาริยมรรค **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** และยังมี ญาติธรรมและสมาชิกมาร่วมหม้ออาหารทุกแผนก **ผู้ที่กินที่ร้านกินฟรี** แต่ถ้านำกลับบ้านจ่ายตาม **ปกติ** เหมือนที่ชมร.สันติ **สมาชิกหลายท่าน**ที่มา รับบริการ ประทับใจบรรยากาศในการให้ จึง เปลี่ยนเป็นผู้ให้ โดย **ขอร่วมเป็นเจ้าของแจกอาหาร** จึงมีผู้หม้อต่อแจกจนถึงวันที่ ๒๓ ตุลาคม วันปิยมหาราช หลังเทศกาลเจอีกหนึ่งวัน สมาชิกบางท่านก็มาช่วยเสิร์ฟและแรงงาน ปอกเห็ดเด็ดผัก บางท่านก็นำผักผลไม้มาให้ เกษตรกรเครือข่ายภาคเหนือก็เอาข้าวไร่สารพิษ มาบริจาค ให้หุงในเทศกาลด้วย

บรรยากาศตลอดเทศกาลลอบอวลไป ด้วยการให้ ท่านสมาชิกที่มารับประทานก็บอกต่อกัน เช่น ชาวต่างชาติโทรไปหาเพื่อน บอกว่า **ที่นี้รับประทานฟรีทุกอย่าง อาหารก็ทำจากผักไร่สารพิษ ไม่มีผงชูรส น้ำมันที่ใช้ก็เป็นน้ำมันมะพร้าว**

แผนกเท่าทุน ขายข้าวไร่สารพิษในราคาเท่าทุน แต่ถ้านำถุงผ้ามาใส่ข้าวเอง จะลดให้อีก ๕% ไม่กวาดก็ขายในราคาต่ำกว่าทุน **ปกติในวันพระทุกครั้ง** ผักผลไม้ไร่สารพิษขายราคาเท่าทุน สินค้าอุปโภคบริโภคลด ๗% เพื่อแบ่งปันของดีราคาถูกในวันพระ

ในช่วงเทศกาลมีกิจกรรมของชาวชุมชน คือ กิจกรรมผู้สูงอายุ มีการรวมตัวกันของบรรพชนรุ่นบุกเบิก ร่วมกันใส่บาตร ฟังเทศน์ และช่วยเด็ดผักที่แผนกห่ออุ้ยฮ่วมใจ เป็นกำลังใจให้ลูกหลาน วันอาทิตย์ที่ ๑๘ ตุลาคม มีกิจกรรมรวมศิษย์เก่าลัทธิมาลิกขาภาคเหนือ ครั้งที่ ๑๓ ที่มาร่วมงานเจด้วย

เพื่อเติมเต็มลัทธิมาลิก **ในแต่ละวันหลังเสร็จงานแล้ว** จะมีการสรุปงานของอาสาสมัคร **๐ บาท** โดยมีสมณะคอยชี้แนะ เป็นวาระที่จะได้เปิดใจ เมื่อเสิร์ฟแรงกายแล้ว ต้องเสิร์ฟกิเลสออกจากจิตด้วย จึงจะเป็นบุญ(การชำระกิเลส)ที่แท้จริง

ความเสียสละร่วมแรงกายแรงใจของชาวชุมชน ญาติธรรม นักเรียนสัมมาสิกขา และสมาชิกที่หลอมรวมกัน ทำให้กระแสแห่งการแบ่งปันถูกจุดขึ้น ผู้คนบอกต่อกัน และหลังไถลมา นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติประทับใจในบรรยากาศการแจกฟรี บอกว่าที่นี่คืออเมซิ่งไทยแลนด์ของจริง เป็นความมหัศจรรย์ของเมืองไทย เพราะนอกจากกินฟรีที่ร้านทุกแผนกแล้ว อาหารยังทำจากพืชผักไร้สารพิษอีกด้วย สมาชิกหลายท่านที่ได้มารับบริการ ก็เปลี่ยนเป็นผู้ให้ โดยขอร่วมเป็นเจ้าของภาพเหมาแจกอาหาร หรือบางท่านก็มาร่วมเป็นอาสาสมัครช่วยทำงาน

ชุมชนสีมอโคก จ.นครราชสีมา

ขายอาหารที่ร้านมังสวิรัตินครราชสีมา อยู่ตรงข้ามมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ก่อนงานเทศกาลกินเจนักเรียนสัมมาสิกขาสีมอโคก รุ่นพี่ศิษย์เก่า สัมมาสิกขา และชาวชุมชน ช่วยกันทำความสะอาด เตรียมสถานที่เพื่อต้อนรับเทศกาลกินเจ มีการประชุมแบ่งหน้าที่กัน

ปกติจะเปิดขายอาหารมังสวิรัตินครราชสีมา ช่วงเทศกาลถือศีลกินเจจึงเปลี่ยนเป็นอาหารเจ ตั้งแต่วันที่ ๑๑-๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขายตั้งแต่ ๖.๐๐-๑๕.๐๐ น. ทุกวัน มีผู้มาใช้บริการเยอะมาก และวันศุกร์ที่ ๒๓ ตุลาคม แจกฟรี ส่วนร้านขายสินค้าลด ๑๐% เพื่อเป็นปฏิบัติบูชาแด่พ่อครู ในวาระที่พ่อครูดำรงสมณเพศมาครบ ๔๕ พรรษา ลูกๆจึงน้อมใจกันเสียสละ ปกติเมื่อจบเทศกาลกินเจจะมีผู้มาใช้บริการน้อย แต่กลับปรากฏว่าวันนี้มีผู้มาใช้บริการเยอะมาก บรรยากาศจึงอบอุ่นทั้งผู้ให้และผู้รับ

ชุมชนศิระะอโคก จ.ศรีสะเกษ

ก่อนจะถึงเทศกาลถือศีลกินเจ ชาวชุมชนศิระะอโคกมีการประชุม เพื่อเตรียมความพร้อมในการต้อนรับเทศกาลกินเจ มีการจัดสรรแบ่งงานกันทำ โดยมีการจัดจำหน่ายอาหาร ๒ แห่ง คือที่หน้าชุมชน หน้าร้านหนึ่งน้ำใจ และที่อำเภอปากช่อง จ.นครราชสีมา ก่อนเทศกาลยังมีการเพาะเห็ดปลุกผัก เพื่อใช้ในช่วงเทศกาล

เมื่อถึงเทศกาล ที่หน้าร้านหนึ่งน้ำใจ มีนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และ

ชาวชุมชนศิระชะอโศก ร่วมกันรับผิดชอบ บรรยากาศดีเยี่ยม ผู้มากินเจเพิ่มขึ้นทุกปี ชาวบ้านทั้งใกล้และไกล ต่างมาอุดหนุนกันดีมาก ทั้งเชื้อสายจีน และที่แม่ไม่ใช่เชื้อสายจีนก็สนใจมากินเจกันมากขึ้นเรื่อยๆ ใน**วันจันทร์ที่ ๑๒ ตุลาคม วันแรกของการกินเจ เป็นการแจกฟรี เพื่อเป็นการปฏิบัติบูชาเนื่องในโอกาส ๔๕ พรรษา เส้นทางสัมมาอาริยมรรค ของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์**

อีกแห่งหนึ่งคือ ที่ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา มีผู้รายงานมาดังนี้

“เยาวชนคนหนุ่มสาวที่กำลังยืนอยู่หน้าเตา ทำหน้าที่เป็นพ่อครัวแม่ครัวทำกับข้าว ปอกหันหั่นเด็ดผัก น่องๆเหล่านี้กำลังเรียน โดยมีมีด มีตะหลิว มีทัพพีแทนปากกา มีหม้อมีกระทะแทนสมุด มีคณธอาเป็นครูผู้สอน ถือ

เป็นหลักสูตรระยะสั้นในเวลา ๑๐ วัน เป็นเวลา ๒๐ ปีเต็ม ที่**มูลนิธิสว่างวิชชาธรรมสถาน อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา** ถูกใช้เป็นห้องเรียน ของนักเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขาศิระชะอโศก จ.ศรีสะเกษ

จุดเริ่มต้นคือ ทางมูลนิธิมีผู้ปฏิบัติธรรมกินเจเป็นจำนวนมาก จึงไม่สามารถบริการพี่น้องชาวปากช่องที่กินเจได้เพียงพอ จึงได้ขอให้ญาติธรรมชาวอโศกกลุ่มปากช่องทำอาหารเจขาย

ด้วยฝีมือการทำอาหารที่ถูกปากถูกใจชาวปากช่อง อาหารมีหลากหลาย กระแสการตอบรับจึงดีมาก แต่แรงงานไม่เพียงพอ ทางกลุ่มญาติธรรมจึงขอกำลังจากนักเรียนสัมมาสิกขาศิระชะอโศกมาช่วย ซึ่งก็ได้ช่วยมาอย่างต่อเนื่องจนถึง ๒๐ ปีเต็มในปีนี้

ในการเรียนรู้ของน้องๆ จะแบ่งฐานงานเป็น ๑๖ ฐาน แต่ละฐานเป็นอาหารประเภทต่างๆ อาหารจึงมีหลากหลาย มากมายหลายสิบอย่าง แต่ละฐานมีผู้ใหญ่เป็นผู้ดูแล พี่ ม.ปลายทำหน้าที่เป็นแม่ฐาน ดูแลรุ่นน้อง แบ่งตัวเล็กตัวใหญ่เฉลี่ยกันให้เหมาะสม **รุ่นพี่สอนรุ่นน้อง เรียนรู้และรับผิดชอบร่วมกัน ได้ฝึกฝนบริหารจัดการร่วมกัน ปรึกษาและหาทางแก้ปัญหา ทำให้มีความกระตือรือร้น ในตอนเย็นหลังเลิกงาน จะมีการประชุมทุกวัน**

ทั้งหมดนี้ เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตในช่วงหนึ่งของการศึกษา ที่ทำให้น้องๆได้มีทักษะติดตัว ได้ขีดเกลา ได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกัน ฝึกปรือฝีมือในการทำอาหาร ในการค้าขาย บริหารจัดการต่างๆ และฝึกการรับผิดชอบ เป็นการแสดงพลังและนำศักยภาพออกมาใช้ ผู้ใหญ่ก็ช่วยดูแลอย่างใกล้ชิด ศึกษาร่วมกินร่วมนอน ทำการควบคุม ทำให้เกิดความคุ้นเคย เป็นพี่เป็นน้อง เป็นญาติกันยิ่งขึ้น

เทศกาลกินเจจึงถือว่าเป็นกิจกรรม เป็นโอกาสที่ทางครูสัมมาสิกขาศิระชะอโศกไม่ได้ปล่อยให้โอกาสนี้ล่วงเลย แต่ถือเป็นช่วงเวลาดีๆ ที่จะได้ฝึกฝนและเรียนรู้ร่วมกัน”

ชุมชนศาลือโคก จ.นครสวรรค์

ชาวชุมชนศาลือโคก ขายอาหารเจที่ร้านใจฟ้า๑ ต่างร่วมแรงร่วมใจตั้งใจร่วมปฏิบัติบูชาพ่อครู แจกอาหารเจฟรี วันที่ ๑๓-๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ รวมทั้งสิ้น ๗ วัน ๘.๐๐-๑๓.๐๐ น. บรรยากาศในงานนี้ มีผู้มากินเจเยอะมากเลย ทั้งพี่น้องประชาชนทั่วไป ช่างราชการ โดยมีการบอกกันปากต่อปาก อาหารก็หลากหลาย เมื่อกินเสร็จแล้วก็ช่วยล้างจานด้วย

วัตถุประสงค์ที่ใช้ ก็เน้นฝึกพื้นฐานในชุมชนเป็นหลัก โดยเฉพาะก๋วยเตี๋ยวใช้ผักอ่อมแซบตลอด ๗ วันเลย การซื้อผักจากตลาดเป็นส่วนน้อย

เมื่อมากินแล้วก็มีคนอยากบริจาคเงิน แต่ทางศาลือโคกไม่รับบริจาคเงิน เพราะกฎของการจัดโรงบุญจะไม่รับบริจาคเงิน แม้อำมาตย์นครก จึงนำนครกมาให้ร่วมแจก บางคนก็ซื้อผลไม้มาให้แจก บางคนรู้ว่าจะมีการแจกก๋วยเตี๋ยว จึงร่วมทำบุญด้วยการซื้อเส้นก๋วยเตี๋ยวมาให้

ชุมชนหินผาฟ้า จ.ชัยภูมิ

ชาวหินผาฟ้ามีพิธีเปิดร้านใหม่ ชื่อ ร้านกำไรมากไม่เอา โดยการแจกอาหารเจฟรี ให้ผู้ที่มาร่วมงาน ซึ่งร้านตั้งอยู่ที่ตลาด อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ และในถัดมาคือวันที่ ๑๒ ตุลาคม เข้าเทศกาลกินเจ จึงเริ่มขายอาหารเจให้ประชาชนในราคาถูก เพื่อคืนความสุขให้ประชาชน ราคาอาหารเป็นตามหลักการบุญนิยมของชาวอโศก ที่ขายต่ำกว่าราคาท้องตลาด โดยขายอาหารเพียงถูกลง ๒๐ บาท นอกจากจะขายที่หน้าร้านแล้ว นักเรียนสัมมา

สิกขาบ้างก็ขี่จักรยาน บ้างก็เดินขายในตลาด และตามร้านค้าในตัวอำเภอ ซึ่งจะเป็นทั้งบำเพ็ญคุณ และเป็นการฝึกการทำงานของนักเรียน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชาวอำเภอแก้งคร้อ

นักเรียนเองก็ได้ฝึกการแสดงออก ฝึกความอดทน และฝึกความกล้าหาญอีกด้วย

อีกจุดหนึ่ง ก็แบ่งอาหารที่หน้าร้านใส่รถเข็นไปขายในตลาดสดด้วย

ชาวชุมชนและเด็กนักเรียนจะต้องตื่นกันตั้งแต่เช้า ๔.๐๐ น. เพื่อเตรียมอาหารให้ทันขายในตอน ๖ โมงเช้า ซึ่งประกอบอาหารกันที่หลังร้านกำไรมากไม่เอา

ในวันสุดท้ายของเทศกาล วันที่ ๒๒ ตุลาคม ก็ได้แจกฟรีอีกหนึ่งวัน เพื่อเป็นปฏิบัติบูชาแด่พ่อครู โดยเอาอาหารใส่ถุง ใส่รถเข็นไปแจกในตลาดสด มีผู้มารับกันมาก ใช้เวลาแจกแค่ ๑-๒ ชั่วโมงก็หมด นอกจากนั้น ยังนำใส่รถจักรยาน และเดินแจกตามซอกซอยต่างๆด้วย เหมือนช่วงที่ขายทางด้านจิตวิญญาณได้มีความสามัคคี ได้ดูจิตดูใจตัวเอง เพราะการทำงานเป็นการฝึกตน ถ้าเกิดกิเลสก็ต้องล้างที่ตนเอง

ชุมชนทะเลธรรม จ.ตรัง

เปิดร้านอาหารเจเล็กๆที่หน้า

ชุมชนทะเลธรรม ซึ่งแต่ก่อนจะใส่รถไปขายในตลาด จะเจอปัญหาในการหาที่จอดรถ ๒-๓ ปีที่ผ่านมา จึงขายที่หน้าชุมชน เพื่อสร้างบรรยากาศที่ร้านค้าของชุมชน ขายเล็กๆน้อยๆทำเป็นอาหารสดอาหารแห้งวางขายที่หน้าร้านก็ได้รับการตอบรับจากลูกค้าที่มาซื้อของที่ร้านค้าเป็นอย่างดี ขายหมดทุกวัน เปิดขายตามเวลาของร้านค้า คือ เที่ยงถึงห้าโมงเย็น มีผักสดก็เอามาร่วมแจมขาย บรรยากาศอบอุ่นดี พี่น้องที่มาซื้อของก็ช่วยบอกต่อกัน

กลุ่มแก่นอโคก จ.ขอนแก่น

กลุ่มเมฆาโคก จ.บุรีรัมย์

กลุ่มเลไลย์โคก จ.เลย

ปีนี้เป็นปีแรกที่กลุ่มญาติธรรมทั้ง ๓ จังหวัด เปิดขายอาหารเจ ที่จังหวัดของตัวเอง เป็นผลพวงที่มีการจัดค่ายอุบาสกศีล ญาติธรรมแต่ละที่จึงสามารถรวมตัวกันได้ พอถึงเทศกาลกินเจจึงเป็นโอกาสอันดีที่จะได้ทำกิจกรรมรวมหมู่รวมกลุ่มกัน

ชาวเมฆาอโคก มีญาติธรรมยกบ้าน ให้กลุ่มมาช่วยกันทำ โดยนำรายได้ยกให้ส่วนกลาง **ชาวเลลัยอโคก** แม่ครัวทำอาหารเกือบ ๒๐ อย่าง แล้วนำไปขายที่สี่แยกเอราวัณ ได้รับการตอบรับจากชาวเมืองเลยดีมาก **ชาวแก่นอโคก** ญาติธรรมรวมตัวกันเปิดร้านใหม่ ชื่อร้าน **แก่นอโคกมังสวิรัต** เป็นโอกาสดีที่ได้ขายอาหารเจพอดี

ร้านของคุณอรวรรณ จ.อุทัยธานี

ร้านของคุณอรวรรณ อุณหพิพัฒพงศ์ เป็นตึกแถว ๒ ห้อง ปกติจะให้คนมาเช่าที่และขายอาหารเจในช่วงเทศกาลเท่านั้น แต่ปีนี้จะเปิดขายเอง จะขายในราคาถูก เพื่อช่วยเหลือชาวบ้าน เพราะหลายๆร้านขายแพงมาก พอดีได้ดูทีวีช่องบุญนิยมวันที่ ๑๑ ตุลาคม เห็นที่ต่างๆแจกอาหารเจฟรี เลยตัดสินใจว่าจะแจก **เลยติดป้ายแจกเลย ๓ วัน** ตั้งแต่วันที่ ๑๒-๑๔ ตุลาคม กินที่ร้านฟรี ใส่ถุง ๒๐ บาทและตัดให้เยอะมาก

คุณอรวรรณทำกับน้องสะใภ้สองคน คนมากินเยอะมาก เห็นบ่อยมากต้องตื่นตั้งแต่ตี ๒ ทุกวัน เห็นบ่อยกันมากๆ แต่ใจไม่เหนื่อย มีความสุขมาก พอดีมีคนช่วยเพิ่มก็เลยเพิ่มวัน จึงเพิ่มเป็น ๕ วัน **สุดท้ายก็แจกทุกวันตลอดเทศกาล** ขาย ๘.๐๐-๑๓.๐๐ น. เพราะมีความศรัทธาพ่อครู ฟังธรรมทุกวัน แม้จะไม่ได้ร่ำรวย แต่เมื่อมีโอกาสก็ต้องรีบคว้ามาทำอย่างเต็มที่ มีคนมากินกันเยอะ เน้นร้าน

ทุกวัน เลี้ยงยิ่งอยากแจก เลยแจกต่อไปเรื่อยๆ อาหารที่ปรุงไม่ใช่อาหารเทียมที่เลียนแบบเนื้อสัตว์ เพราะไม่ดีต่อสุขภาพ และวันที่ ๔-๕ ธันวาคมก็จะแจกอีก เพื่อน้อมถวายเป็นพระราชกุศลแด่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

บทสัมภาษณ์อาจารย์ ๑ สมณะบิณฑน กิจจิตโต

เป็นความเจริญของชาวโศกคือ ได้มีการเสียสละมากขึ้น ถ้าพูดอย่างลึกซึ้งก็คือสามารถลดความเห็นแก่ตัวได้เพิ่มขึ้น เกื้อกูลสังคม ช่วยลดรายจ่ายให้ประชาชน เป็นการกระจายรายได้ให้กับชาวบ้าน ทำให้ชาวบ้านอยากทำความดีเพิ่มขึ้น ทำให้สุขภาพกายสุขภาพจิตดีขึ้น ทำให้เกิดเมตตาธรรมเพิ่มขึ้น การที่รัฐบาลสนับสนุนส่งเสริมการกินเจ ก็แสดงถึงความเจริญของประเทศชาติบ้านเมืองเป็นการเกื้อกูลต่อประชาชน สนับสนุนในสิ่งที่ดี น่าแปลก คนที่ไปประเทศจีนบอกว่า เจที่นั่นไม่คึกคักไม่ตื่นตัวเท่าที่ประเทศไทย นี่แสดงถึงพื้นฐานทางจิตใจของคนไทยมีเมตตา มีความไม่โทดร้ายรุนแรง

✿ ทีมงานข่าวโศก

โลกกำลังประสบภาวะสงคราม
การทำลายล้างรุนแรงขึ้นทุกขณะ
ผู้คนล้มตายกันทุกฝ่าย
เปลวไฟสงครามแดงฉานไปทั่วท้องฟ้า

มุมหนึ่งของโลกในช่วงหน้าเจที่ผ่านมา
หลายร้านของชาวเรามีแจกฟรี
ผู้คนให้ความสนใจมาร่วมกันคับคั่ง
นั่นคือการสร้างกุศลใหญ่ในบ้านเมือง
คนไทยส่วนหนึ่งงดการเบียดเบียนชีวิตสัตว์
เข้าถึงสัจจะแห่งรักชีวิตตน ย่อมรักชีวิตผู้อื่น
เราจึงไม่มีสงคราม ในท่ามกลางสงคราม

จากบทสัมภาษณ์ของท่านสมณะโพธิวัชรีย์
ถึงอีกมุมของโลกที่งดงาม สงบ สันติ
ภายใต้ระบบสาธารณโภคี อาริยธรรมอันสุดยอด
ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
บนเส้นทางสายนี้ ยาวนานถึง ๔๕ ปี

อย่าพลาดอ่าน บทว่าพึงชีวิต “อาตมาก็คือ คน...คนหนึ่ง”
กับ “บวชมา ๔๕ ปี มีอะไร”
เพื่อให้ลูกๆได้ตระหนักถึงการเดินตามเส้นทางสายสำคัญนี้
อันมีพระโพธิสัตว์เจ้าเป็นดวงประทีป
จงเดินด้วยปัญญาที่เฉียบคม และเจตที่กล้าแกร่ง
เพื่อเราจะไม่หลงเล่ห์กลกิเลสมาร
จนต้องพ่ายแพ้ตกลงเสียดระหว่างทาง

ถาม : บรรยายภาพหน้าเจปี่นี้ มีหลายร้านของพวกเราแจกฟรีด้วย ซึ่งถือว่าเป็นการพัฒนาที่สูงขึ้น หรือใหม่

พ่อข่าว : หน้าเจก้าวน้ำไปทุกๆปี ก้าวหน้าไปอย่างน่าพอใจทั้งในด้านจิตวิญญาณ จนกระทั่งเห็นเป็นพฤติกรรมในการร่วมไม้ร่วมมือ ความสามานสามัคคี ทั้งตัวพวกเราที่เข้ามาเป็นผู้ปฏิบัติธรรมและผู้ที่จะเพิ่มเติมเข้ามา ล้วนมีพัฒนาการของแต่ละคน แคล่วคล่อง เนียน เรียบร้อย ชำนาญยิ่งขึ้นเสมอ

ความเจริญพัฒนาที่เกิดขึ้นนี้แม้แต่ในเรื่องของผู้มาร่วม แม้แต่แขกหรือลูกค้าก็เข้าใจชัดเจน ต่างก็ให้ความร่วมไม้ร่วมมือมากขึ้น จนกระทั่งทำให้อัตราการขายเพิ่มขึ้นด้วย ทั้งที่เรงดขายอาหารยอดนิยม เช่น ของทอดทั้งหลาย เต้าหู้ทอด ปอเปี๊ยะทอด เกี้ยวทอด ขนมปัง เป็นต้น เพราะเราเห็นว่าอาหารพวกนี้แม้จะขายดีมาก แต่เมื่อกินแล้วมีส่วนทำลายสุขภาพของผู้บริโภค เราก็งดทำขาย เราเลือกขายเฉพาะอาหารดีมีประโยชน์ ที่จริงรายได้น่าจะลดลง จากการที่เราหยุดทำอาหารที่คนชอบไป ซึ่งขายได้มาก เพราะเขาชอบ ดิเตอร์อย เราก็ตัดใจเลิกไปหลายรายการ ถึงอย่างนั้นรายได้กลับไม่ลด แต่เพิ่มขึ้นไปจากเดิม **นี่คือการพัฒนาที่ทวีขึ้นของผู้บริโภค ซึ่งซับซ้อนหลายชั้นมีความเจริญยิ่งขึ้นให้เห็น นอกจากสุขภาพลูกค้าไม่เสียแล้ว พวกเราก็มีสุขภาพดีขึ้น** พอเรงดทำอาหารที่บ้านทอนสุขภาพแม่ไม่ถึงขั้นทำลายก็ตาม พวกเราก็แข็งแรงขึ้น ความทรุดโทรมเจ็บป่วยก็น้อยลง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้พัฒนาเห็นผลมากขึ้น เราพัฒนาทุกด้าน มีปฏิภาคนิวที่สมบูรณ์แบบ ทั้งความนิยม ชุมชนความร่วมมือถึงขนาดระดับจังหวัด

ถาม : เท่าที่ผ่านมามีพอท่านพอใจกับระบบ
สาธารณโภคีมากน้อยแค่ไหน

พ่อท่าน : พอใจมากกับวิวัฒนาการความเป็น
สังคมอันยิ่งใหญ่นี้ สาธารณโภคีเกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มแรกจนถึง
ปัจจุบัน มีอัตราการก้าวหน้าเป็นปฏิภาคทวี ดังกล่าวแล้ว ทั้งใน
ตัวของมันเอง และทั้งคนในสังคม มาถึงวันนี้เอาตมาเห็นว่าเป็น
ลักษณะที่ยิ่งใหญ่พิเศษของพระพุทธรเจ้า และของโลก ซึ่งเป็น
เศรษฐกิจศาสตร์ที่สำคัญที่สุด ระบบสาธารณโภคีเป็นความรวม
ของวิญญาณในความเป็นมนุษยชาติ ที่เต็มใจร่วมกัน ไม่ต้อง
แบ่งต้องแยกเป็นของเราของเขา เป็นโลกุตรรธรรม เป็นอารยธรรม
ที่สุดยอดพิเศษยิ่ง ในความเป็นมนุษย์และความเป็นสังคม

ซึ่งในสำนักเล็กๆของคนทุกคนในโลกนั้น บรรณา
ความเป็นเศรษฐกิจแบบนี้ เพราะมันเป็นสุขของคนของสังคม
เป็นความเสมอภาคที่แท้ เป็นภราดรภาพที่จริง และเป็น
ความสงบอบอุ่น เป็นความอิสระที่บริบูรณ์อย่างวิเศษ

และที่เราภาคภูมิใจยิ่งก็คือ เราทำความจริงที่เป็น
สาธารณโภคีนี้ได้ เราทำได้จริงๆ มีสภาพจริงเกิดขึ้นในสังคมใน
โลก แม้จะยังเป็นกลุ่มชนน้อยๆ ในชุมชนพวกเราที่ทำอยู่เท่านั้น
แต่มันพิสูจน์ได้จริงๆว่า ท่ามกลางสังคมที่เป็นทุนนิยม เห็นแก่ตัว
จัดจ้านที่สุด แข่งดีแข่งเด่น แก่งแย่งแข่งขัน ช่วงชิงเป็นตัวตน
เป็นของตัวของตนอย่างหนักหนาสาหัสมาก แต่เราทำให้คน
หันกลับมาเสียสละ ลดละตัวตน ไม่ให้มีความเห็นแก่ตน ได้
ถึงจิตใจลดกิเลสความเป็น“อิตตา”จริง แล้วมันจะมารวมกันโดย
สังจะเอง จนกลายเป็นสังคมสาธารณโภคี มาร่วมมือกันทำงาน
ร่วมกันคิด-พูด-ทำ-ผลิตทั้งในองค์กร ในชุมชนสังคมเดียวกัน
เป็นคอมมูนที่ยิ่งใหญ่เป็นองค์รวมที่ทุกคนเสียภาษี ๑๐๐ เปอร์เซนต์
คือ ทุกคนในชุมชนทำงานตามความสามารถ ขยันหมั่นเพียรใน
สังคม แล้วรายได้ทั้งหมดทุกคนนำเข้าส่วนกลางทั้งสิ้น เป็น
สมบัติส่วนกลาง มีคณะบริหารจัดการ ร่วมกินร่วมใช้กันโดยไม่
ยึดเป็นของตัวของตน ฟุ้งเกิด ฟุ้งแก่ ฟุ้งเจ็บ ฟุ้งตาย กันได้
ตลอดชีวิตของทุกคน

เอาตมาเห็นว่า นี่เป็นผลสำเร็จที่ยิ่งใหญ่มาก แม้จะ
เป็นจุดเล็กๆจุดเดียวในขอบฟ้ากว้างก็ช่างเถอะ เราทำได้เป็น

ระบบสาธารณโภคี
เป็นความรวมของ
วิญญาณในความเป็น
มนุษยชาติ ที่เต็มใจ
ร่วมกัน ไม่ต้องแบ่ง
ต้องแยกเป็นของเรา
ของเขา เป็นโลกุตระ-
ธรรม เป็นอารยธรรม
ที่สุดยอดพิเศษยิ่ง ใน
ความเป็นมนุษย์และ
ความเป็นสังคม

ชุมชนเล็กชุมชนน้อยของสังคมประเทศ กระจายอยู่ทั่วประเทศไทย แม้ยังไม่มาก แต่มันสุดยอด เรายังต้องวิวัฒน์พัฒนาต่อไป แต่ทำได้จริงแล้วส่วนหนึ่ง เราเห็นโอกาสก้าวหน้า เป็นเรื่องลึกซึ้งที่ นักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์-ด้านการเมือง-ด้านสังคมศาสตร์-ด้านการศึกษา น่าจะมาเจาะวิจัยทำ การศึกษาอย่างมาก เพราะเกี่ยวกับจิตวิญญาณเป็นเรื่องหลัก และเป็นทฤษฎีเอก ที่พระพุทธเจ้า พาทำเพื่อปรับเปลี่ยนจิตใจ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์ ปรับเปลี่ยนความเป็นสังคมมนุษย์ ปรับเปลี่ยน กระแสวิวัฒนาการทางสังคมขึ้นมาได้ มันเป็นเรื่องของพระพุทธเจ้าเก่า แต่มันก็เป็นปรากฏการณ์ใหม่ ในยุคนี้ ที่เกิดสังคมใหม่ เป็นนวัตกรรมยิ่งใหญ่ มันสุดยอดจริงๆ

ถาม : พ่อท่านคิดอย่างไร จากมุมมองของผู้มีบทบาททางสังคมที่ชื่นชมและเป็นห่วง เป็นใยพ่อท่าน ในช่วงสื่อสารบุญนิยมออกไปสัมภาษณ์บุคคลต่างๆในสังคม ถึงการทำงานศาสนาที่ ผ่านมา ๔๕ ปีของพ่อท่าน

พ่อท่าน : ก็อนุโมทนาสาธุกับผู้ที่มีมองเห็นสิ่งที่ตั้งงามที่อาตมาก็มีบ้าง และเขากล้าที่จะยอมรับ ทั้งๆที่สังคมนี้ คนส่วนใหญ่จะไม่กล้าแสดงออกว่า เขายอมรับอาตมา เพราะอาตมาเองเหมือน ถูกสาปจากอำนาจกระแสหลัก จากสถาบันหลักของสังคมประเทศ ที่ตราหน้าว่าอาตมาเป็นผู้ผิด เป็น ผู้ทำลายโดยเฉพาะทำลายศาสนาพุทธ ทำลายศาสนาหลักของประเทศ และเขาเกรงใจกระแสหลักซึ่งเป็นอำนาจหลักของประเทศ แต่คนบางคนก็ยังไม่กล้าแสดงตัวว่า เห็นด้วย เห็นดี ส่งเสริม สนับสนุน ทวนกระแสของคำสังประกาศนียกรรม ที่ประกาศว่าอาตมาเป็นผู้ผิด เป็นตัวขบถศาสนาพุทธ และเมื่อได้แสดงออกแล้ว ก็ไม่มีกระแสโต้ต้านอะไร จากการแสดงออกที่กล่าวแล้ว รู้สึกว่า เียบสบง ก็แสดงว่า ความจริงนี้มีบทบาทที่ปรากฏให้เห็นในสังคมแล้ว มันเป็นเรื่องของมนุษย ความจริงทำให้ผู้จ้านต่อลัจจะว่าจริง เขาก็สงบเยียบไม่คัดค้าน ไม่โต้ต้าน นี่ก็เป็นลัจจะความจริงที่ ปรากฏให้เห็น มันก็ยืนยันความถูกต้องของเราแล้ว ก็ดี อาตมาก็สบายขึ้น สะดวกขึ้น เราจะได้ทำงาน ได้กว้างขวางและลึกซึ้ง ทำงานให้แก่สังคมได้มากขึ้น

ถาม : ตลอดชีวิตของพ่อท่านที่เป็นผู้แพ้มืดตลอด ต้องตกเป็นอีแร้งของสังคมแล้ว อย่างนี้จะทำให้ศาสนารุ่งเรืองได้อย่างไร

พ่อท่าน : เราก็ต้องพากเพียรไป อุตสาหะไป อาตมาไม่ได้ท้อใจ ก็รู้อยู่ว่าไม่ใช่เรื่อง ง่ายที่เขาจะเข้าใจ เราก็ได้พยายามพากเพียรมา ก็ยืนยันพิสูจน์กันจนมีให้เห็นบ้างแล้ว อาตมาก็ว่าไม่ น่าจะหยุดคุณค่าทางสังคมบทนี้ สมควรทำต่อไปให้เกิดต้นทุนของสังคมที่สูงกว่านี้ ขณะนี้ยังน้อยไป เพราะกระแสสังคมโลกียะหรือทุนนิยมเป็นโลกที่ดูร้ายโหดเหี้ยมแรงมาก เป็นสนามแม่เหล็กแห่งทุนนิยม โลภียที่ใหญ่มาก มีพลังอำนาจในสังคมโลกมากยิ่งด้วย เราก็จำเป็นต้องกอบกู้สิ่งเหล่านี้ขึ้นมาช่วย สังคม ช่วยโลก ตอนนี้ก็ดีขึ้นมาจริงแล้ว ทุกขอาริยสังขน้อยลงมีผลสำเร็จที่พิสูจน์ลัจธรรมได้จริง เจริญ พัฒนาขึ้นบ้าง มันเป็นเรื่องจำเป็นในสังคมโลก เพราะไม่มีอะไรจะแก้ได้ นอกจากอาริยสังขนี้ เราจะต้อง

เอาสิ่งที่ผิดมาทำให้ถูก ของพระพุทธเจ้าถูกเข้าใจผิดมานาน อาตมามั่นใจว่าอาตมาประกาศความจริง มี ๒ ทิศง่ายๆ อันหนึ่งผิด อันหนึ่งถูก อันหนึ่งดีอันหนึ่งไม่ดี ก็ทำให้มันดีขึ้น

ถ้าของอาตมาที่นำมาพากันทำนี่ผิด ของกระแสหลักก็ถูก แต่ถ้าของอาตมานำมายืนยันว่าเป็นของพระพุทธเจ้าที่ถูกต้องแท้ ของกระแสหลักก็ผิด ก็เท่านั้นที่จะเกิดในสังคมต่อไป

ถึงวันนี้อาตมาทำงานศาสนา มา ๔๕ ปีแล้ว ก็ทำได้ประมาณนี้ จากอาตมาคนเดียวที่ไม่มีอะไรเป็นหลักฐานอ้างอิงได้มาแต่แรก ไม่มีคุณสมบัติทางธรรมที่ปรากฏมาก่อน ความรู้ทางธรรมไม่มี ความรู้ทางโลกก็ไม่มีปริญญาสักใบ เครื่องรับรองไม่มี ไม่มีรับรองจากที่ใด ไม่มีรางวัลจากสังคม ไม่มีเพื่อนฝูงที่เป็น“อารยธรรมะ”แบบที่อาตมานำมาเปิดเผยนี้ ไม่มีสำนักอาจารย์ที่มีธรรมะแบบนี้ จึงไม่มีเพื่อนในสำนักมาก่อน ไม่มีศิษย์ที่ศิษย์น้อง ไม่มีใครเลย อาตมาโดดเดี่ยว อาตมาเองก็ไม่ชวนชวายเป็นเรียนศึกษาหาความรู้จากทางไหนเลย มีแต่จะเอาความรู้จากของเดิมของตัวเอง รู้อยู่คนเดียว จนกระทั่งนำมาเปิดเผย สาธยาย อธิบาย จึงมีผู้ได้ยินได้รู้ ก็เริ่มมีพวกมีกลุ่มมีหมู่อะไรขึ้นมาช่วยกันทำร่วมกันรังสรรค์ ที่สุดอาตมาได้หลักฐานจากพระไตรปิฎกมาเป็นหลักฐานยืนยันอ้างอิง ซึ่งกระแสหลักก็นับถือพระไตรปิฎกเดียวกันนี้ ก็ค่อยดีขึ้น จนมีผู้มีปัญญาเห็นดีเห็นงามเห็นตามเข้ามาช่วยด้วยเพิ่มขึ้นๆ กระทั่งมาถึงปีนี้ก็เขาก็อมรับกันมากขึ้น

วันนี้(๑๒ พ.ย.๒๕๕๘) น.ส.พ.ไทยโพสต์ **ท่านขุนน้อย** เขียนในคอลัมน์ ณ ลีลาแห่งบุปผา กระบี่ กล้าหาญมาก เป็นสื่อสารที่เปิดตัวอมรับอาตมา พวกเราสื่อสารบุญนิยมได้ไปสัมภาษณ์ผู้ที่ควรสัมภาษณ์ในสังคม ว่าเขารู้สึกนึกคิดอย่างไรที่อาตมาทำงานศาสนา มา ๔๕ ปี ก็อย่างที่เราเผยแพร่กัน

อาตมาพอใจ แต่จะให้พูดอย่างสามัญชาวโลก ก็ชื่นใจดีใจนั่นเอง ซึ่งอาตมาเข้าใจได้ในความเป็นจริงนี้ ว่า เออ...มันเป็นผลดีได้บ้างแล้ว
หนอ เราต้องอดทนต่อสัจ อุตมายังมันใจ และจะได้ทำต่อไปอีก ก็ต้องขอขอบคุณอย่างยิ่ง ต่อผู้ที่กล้าแสดงออกแต่ละท่านนั้น

ทางสื่อสารมวลชนอยู่ในเวลานี้ พวกเขาถล่มมากเลย อย่างท่านขุนน้อยกล้าหาญขนาดทำให้สัมภาษณ์แล้วยังเขียนในคอลัมน์อีก ซึ่งแสดงว่าเขาก็ติดตามการทำงานของอาตมาอยู่ ขอบคุณมาก ท่านขุนน้อยเป็นคนแรกที่กล้าเปิดเผยต่อสังคม ดีจัง ที่เราว่าเขาดี ไม่ใช่เพราะเขาเข้าข้างเรา ที่ว่าดี เพราะจะทำให้สังคมคลี่คลาย เปิดแนวใหม่ใหม่ๆ แทนการต่อต้าน ก็ค่อยยังชั่วขึ้น เราจะทำงานได้ดีขึ้น สะดวกขึ้นบ้าง ลดความยึดถือสำหรับผู้ใช้ปัญญาของตนเอง หรือใช้แต่เข้าใจยังไม่ได้ต้องอาศัยคนที่ตนเชื่อถืออื่นช่วยนำทางก่อน เขาก็ต้องใช้สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่โน้มโน้มให้เข้าใจตามทำตาม ก็เป็นธรรมดา ก็ค่อยเป็นไป

ส่วนผู้ที่กล้าหาญใช้ปัญญาตัวเองอยู่แล้ว ก็เข้าใจชัดเจนไม่ร่วมมือมากขึ้น จนกระทั่งมีมวลมากขึ้นในสังคม สิ่งเหล่านี้มีน้อยชับซ้อนมากในสังคม ผู้ที่มั่นใจผู้ที่ไม่กลัวใคร ก็แสดงออกอย่างนี้ ซึ่งจะค่อยๆ เป็นไปตามลำดับ เจริญขึ้นพัฒนาขึ้น กว่าที่จะถึงวันนี้ ๔๕ ปี โอ้โฮ...มันก็ค่อยคลี่คลาย

ถาม : พ่อท่านพอใจมากใช่ไหม

พ่อท่าน : อาตมาพอใจ แต่จะให้พูดอย่างสามัญชาวโลก ก็ชื่นใจดีใจนั่นเอง ซึ่งอาตมาเข้าใจได้ในความเป็นจริงนี้ ว่า เออ...มันเป็นผลดีได้บ้างแล้วหนอ เราต้องอดทนต่อสัจ อุตมายังมันใจ และจะได้ทำต่อไปอีก ก็ต้องขอขอบคุณอย่างยิ่งถึงต่อผู้ที่กล้าแสดงออกแต่ละท่านนั้น

ถาม : ญาติธรรมเก่าฝากถามมาว่า การพิจารณา ลงโทษผู้ที่ทำผิดในชุมชน โดยการตัดขาดไม่ให้อยู่กับหมู่กลุ่ม ๒ ปีบ้าง ๕ ปีบ้าง อยากรู้ให้ทบทวนในเรื่องนี้ เรามีเหตุผลว่า ถ้ามีตรดีสหายดีเป็นทั้งหมดทั้งสิ้นของพรหมจรรย์ การที่เราลงโทษ โดยการให้ออกจากกลุ่ม จะยิ่งซ้ำเติมให้ชีวิตตกต่ำกว่าเดิม เพราะผู้นั้นก็ไม่ใช่ว่าจะแข็งแรง ยังต้องอาศัยหมู่กลุ่มสนับสนุนให้ข้อคิดให้กำลังใจ เขาจึงเสนอว่า น่าจะเปลี่ยนวิธีการลงโทษจากการให้ออกจากกลุ่ม เป็นการให้ทำงานในชุมชนเป็นมรดกงาน เช่น ให้ผู้ที่ถูกลงโทษมากินข้าวทุกวันทีศาลา กวาดดูศาลา หรือให้ทำ

งานโรงพิมพ์ โรงแสมพู่ ฯลฯ โดยกำหนดเวลาและสถานที่ทำงาน อย่าตัดออกจากหมู่มุข แต่เมื่อมีโอกาสแล้วยังไม่แก้ไขยังไม่สำนึก คราวนี้ค่อยให้ออกไปจากหมู่มุข

พ่อขาว : ที่เขาพูดถามมา เราทำอยู่แล้วทั้งหมด ไม่ต้องบอกหรืออัตรภาพกันั้นมันเป็นสากล อัตรการลงโทษคน การพิจารณาตามขั้นตอน หยาบกลางละเอียดพวกนี้ เราก็ใช้อยู่แล้วที่คุณพูดมาทั้งหมดมันไม่ได้แปลกไม่ได้ต่างจากที่เราใช้เราทำอยู่แล้ว ก็มีคนที่จิตใจแบบนี้ เพราะยังไม่ฉลาดพอจะรู้ความจริงเท่านั้น จริงๆแล้วการตัดสิน เราใช้หลายคนหลายหัวคิดด้วย ไม่ใช่หัวคิดเดียวคนเดียวตัดสิน การที่คุณเข้าใจอย่างนี้ เราก็เข้าใจทุกคน และเราใช้วิจรรย์ญาณอย่างนี้อยู่แล้ว ก็ขอขอบคุณที่แนะนำมา ที่คิดว่าเรายังขาดตกบกพร่องในการบริหารอยู่ ที่จริงเราได้ทำอยู่ ไม่ได้ผิดพลาดอะไร

ถาม : พวกเราเคยมาแล้วว่า คนที่ถูกลงโทษจากหมู่มุข มักจะไปพูดกับญาติธรรมคนอื่น ๆ อาจในแง่ขอความเห็นใจ ขอความเป็นธรรม

พ่อขาว : ตัวคนที่ถูกลงโทษไป ก็แน่นอน อาจทำเช่นนั้น เราต้องพิจารณาตามความเป็นจริง คนที่ถูกลงโทษคือคนที่บกพร่อง พูดกันชัดๆคือว่าเขาไม่ใช่คนดีทีเดียวแน่นอน เพราะฉะนั้นเมื่อคุณต้องฟังคนไม่ดีพูด ถ้าคุณจะไม่แฟร์จริงๆ คุณควรรู้ว่าพวกเราน่าจะรวมความดีหรือความถูกต้องมากกว่า เพราะเป็นมวลรวม ส่วนคนนั้นเป็นคนไม่ดีเองพูด และเป็นคนเดียว แล้วคุณควรจะเชื่อเขาหรือ หรือควรจะเชื่อหมู่ อันนี้เรื่องง่ายๆที่เรามาใช้วิจรรย์ญาณให้ถูก ว่าน้ำหนักควรลงที่ไหนอย่างไร ไม่ใช่ไปเห็นใจคนไม่ดี คนพวกนั้นเขาก็ต้องพูดอย่างนั้น ด้วยอัตตาตัวตนของเขา เขาต้องปกป้องปกป้องตนเอง ต้องแก้ตัวอะไรต่ออะไร เขาต้องทำไป ดีไม่ดีเราจะไปรู้ละเอียดลึกซึ้งซึ่งได้ อย่างไรก็ตามเขาพูดโกหกซับซ้อนอยู่ในนั้น ก็ขอให้ใช้วิจรรย์ญาณดีๆ เพราะเราเองเราตั้งใจทำสิ่งที่ถูกต้องดีที่สุดใน บริสุทธิที่สุดในแหละ จริงอยู่มันอาจมีข้อผิดพลาดบกพร่องบ้างโดยนัยละเอียดลึกซึ้ง และเราก็หลายหัวช่วยกันคิดอยู่แล้ว เราไม่ได้บริหารคนเดียวแบบเผด็จการ ทุกคนช่วยกันคิดช่วยกันทำช่วยกันตัดสินวินิจฉัย อย่างนี้กว่าตัวเองรู้ว่าหมู่มุข คณะพวกเราทำงานไม่ใช่การตัดสินใจทำคนเดียวคุณเก่งกว่าพวกเราทั้งคณะหรือ ที่จริงไม่ได้ดูถูกหรือ อตมาเองก็ยังคงต้องยอมหมู่มุขเลย

เรื่องลึกซึ้งก็คือ แม้บางเรื่องอตมามั่นใจด้วยว่าอตมาถูกต้อง อตมาแสดงความเห็นของอตมาสู่หมู่ แต่เมื่อหมู่มุขเขาไม่ยอมเอาตามที่อตมาเสนอ ตัดสินเอาอย่างที่เขาจะเอาเท่านั้น ดีทั้งของอตมา อตมาก็ยังยอมเลย เพราะนั่นมันหมายความว่า หมู่มุขเขาทำได้แค่นั้น เขาจะเอาเท่านั้นที่อตมาว่าดีว่าถูกนั้น เขายังไม่เอา อาจจะยังทำไม่ได้ มันเกินกว่ากลุ่มจะทำไหว ก็ได้ หรือแม้ทำได้แต่หมู่เขาไม่เอากัน นี่แหละคือสมมติสัจจะ ที่ยิ่งใหญ่กว่าสัญญา นิจจัน อตมาก็ต้องยอมหมู่ เห็นไหมว่า ความผิดถูกมันไม่มีจริงในความยึดมั่นถือมั่นของเราหรือของใครดอก มันเป็นเพียง“สัญญาะนิจจัน”ของตนาๆ หมายความว่า การกำหนดเอาว่า จริง ว่าเที่ยงนั้น มันเป็นเพียง“ของตนา”เท่านั้น แม้จริงแม้จะถูก มันก็จริงก็ถูกแค่ของ“อตตา”ตัวหนึ่งตัวเดียวคือตัวคุณคนเดียวเท่านั้น คุณอยู่กับหมู่

ถ้าคนทั้งหมุ่เน้นเขา“กำหนดเอา”อันใดว่าจริง ว่าถูก ว่าดี ว่าเที่ยงแท้แน่นอน อันนี้คือ สมมติสังขะ
ดังนั้น ผู้มี“ปรมาตสังขะ”อันดี หรือสูงสุดแล้ว(อรหัตตผล) จะไม่ยึดมั่นถือมั่น“อัตตา”ของ
ตนอยู่เป็นแน่นอน ผู้ยึดอยู่ก็ทุกข์ต่อไปเท่านั้นเอง

หรือไม่ก็ออกไปจากหมุ่ ไปทำตามที่เรายึดว่าถูกว่าดีนั้น ก็จะเกิดหมุ่ใหม่ได้ ถ้าคุณสามารถ
ทำได้เท่าที่จะเป็นไปได้ แล้วจะหอบเอาดีเอาถูกนี้ของคุณติดตัวติดอัตตาไปข้ามภพข้ามชาติไปอีกก็แล้ว
แต่ ตัวใครตัวมัน “สังขะ”ที่ยึดมั่นถือมั่นก็เป็นฉะนี้

ส่วนท่านผู้รู้ที่รู้แจ้งจบแล้ว ท่านไม่มีชาติแล้ว ท่านไม่ยึดเป็น“อัตตา”ให้เป็นคนมีภพมีชาติเหลือ
ภพไล่ตนต่อไปอีกแน่นอน ไม่ว่าชาตินี้หรือชาติหน้า เพราะ“สังขะ”มีหนึ่งเดียวเท่านั้น คือ“สมมติสังขะ”
ส่วน“สังขะ”ที่เป็น“ปรมาตสังขะ”นั้น ท่าน“ไม่มี”แล้ว ที่จะยึดอะไรไปต่อให้เป็นชาติต่อไปแม้นิดแม้หน่อย
ท่านไม่มี“ตัวตน”ไม่มีอัตตาแล้วจริง ไม่ว่าชาตินี้หรือชาติหน้า ท่านไม่มี“ความยึด”ที่จะเป็น“ตัวตน”ให้
ต่อไปเป็น“ชาติ”คือเกิดกันอีกแล้ว ท่านสูญแล้ว จึงไม่มี“ตน”ที่จะยึดอะไรไว้ ด้วยประการฉะนี้

ผู้ยึดอยู่ว่าจริง ว่าแท้ ว่าถูก ว่าดี แต่ผู้เดียวจากหมุ่ นั้น จึงคือผู้แบก“อัตตา”ตนไว้เท่านั้นเอง

ถาม : ในงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๓ นี้ พ่อท่านรำพึงถึง...อาตมาก็คือ คน..คนหนึ่ง

พ่อท่าน : อาตมาเกิดมาชีวิตสามัญปกติ ไม่มีอะไรเด่นโด่งเป็นพิเศษ เหมือนคน
พิเศษในสังคมบางคน หลายคน หรือไม่เหมือนอัจฉริยะบางคน หลายคน ที่แสดงออกโด่งเด่นได้ง่าย
คนเห็นง่าย รั้รับรู้ร้งทันที แต่อาตมานั้น จะต้องทำงานหนักไปอีกนาน กว่าคนจะพอเข้าใจ จะเชื่อถือ

จะยอมรับ ซึ่งอาตมาเข้าใจได้ และรู้ดี ไม่เคยริษยาคนอื่นที่สังคมให้คุณค่าคุณงามความดีของเขาอย่าง
ทั้งๆที่ไม่มีอะไรสำคัญมากมายเท่าไรเลย แต่มีเหตุปัจจัยที่เห็นได้ง่ายมากกว่า สำหรับอาตมามันเห็น
ได้ยาก-รู้ตามได้ยาก(พุทธสา-พฺรณฺโฑธา)จริง

อย่างกรณี คุณซัช อุบลจินดา ที่ช่วยฝรั่ง ๒ คนขึ้นจากโคลนตม ซึ่งคนเห็นบ๊ีบ คนขาจับ
อย่างเอิกเกริกหรือหาบ๊ีบ เร็ว ฮือฮา ดุใหญ่โต ทัณฑ์ ทั้งๆที่...คนที่ทำคุณงามความดีที่จริงใจบริสุทธิ์
ใจยิ่งกว่าคุณซัชมีอีกมากมาย เป็นต้นว่า บางคนช่วยผู้ที่อยู่ในภาวะคับขัน ในเหตุการณ์ร้ายแรงยิ่ง
กว่านี้ยิ่งนัก ให้รอดตายได้อย่างหนักหนายากเย็นแสนเข็ญกว่ากรณีที่คุณซัชทำนี้ด้วยซ้ำ จนบางทีตัวผู้
ช่วยเองบาดเจ็บด้วย แม้จะมีคนเห็นเอามาเผยแพร่เป็นข่าว ก็ยังไม่ฮือฮาตื่นตื่นปฐูตปฐูตเท่ากรณี
คุณซัชนี่ก็มีอยู่มาก หรือคนทำความดี เลี้ยงดูคนที่ขาดที่พึ่ง คนอายุมากช่วยตนเองไม่ได้ ตลอดมา
นานเป็นเวลาหลายสิบปี ด้วยบริสุทธิ์ใจ ทั้งด้วยวัตถุ ทั้งด้วยแรงกายแรงใจ ไม่เคยอยากได้อะไรตอบ
แทน ทั้งๆที่ไม่ใช่ญาติโกโหติกาของเขาเลย เช่นกัน แม้จะมีคนนำมากระจายข่าวทางสื่อสารมวลชนแล้ว
แต่คนทั้งหลายก็ไม่เกิดรู้ได้เร็ว รู้แล้วซาบซึ้งแรง ฮือฮาใหญ่โตเท่า ดั่งนี้ ซึ่งมันมีองค์ประกอบที่
ละเอียดทั้งทางรูปธรรม และนามธรรม ทั้งอจินไตยที่คิดไม่ถึงอีกมาก

แม้แต่คุณงามความดีของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ของเรานี้ ซึ่งเป็นคุณงามความดี
ชั้นโลกุตระ มีใครบ้างที่เห็นคุณวิเศษ(อตุริมนุสสรธรรม)ที่เป็นคุณธรรมชั้นโลกุตระของพระองค์บ้าง ก็
เห็นกันได้แค่คุณงามความดีชั้นโลกียะของพระองค์เท่านั้น ซึ่งก็มากมายยิ่ง ยิ่งกว่าคุณธรรมตาจะพึงทำ
อย่างมากยิ่งจริงๆด้วย คนอวิชชาที่มองไม่เห็น เขาก็ไม่เห็นคุณค่าดังกล่าวนี้จริงๆ ปานนั้นยังมีคนที่
กลับไปเห็นคุณงามความดีจอมปลอมของคุณทักษิณยิ่งกว่าของในหลวงของเรา ก็มีอยู่ไม่ใช่น้อยเลยใน
ประเทศไทย เห็นไหมว่าคนเรายุคนี้ มันตกต่ำอย่างสุดๆกันแค่ไหน...???

อาตมาเข้าใจในอจินไตยดังกล่าวนี้เพียงพอ จึงรู้สึกปกติสามัญ ไม่เคยริษยาผู้ที่ได้ดีเพราะ
ทำดี ด้วยความบริสุทธิ์ใจคนใดเลย อนุโมทนากับเขาด้วยจริงๆ เว้นแต่คนที่ได้รับความนิยมนอย่าง
ผิดๆนั้นแหละ ที่อาตมาจะรู้สึกไม่ปกติสามัญ และจะขอออกแรงทำ อย่างเห็นว่าควรทำตามภูมิตน
พยายามให้ความถูกต้องกลับมามีความนิยมที่ถูกต้อง

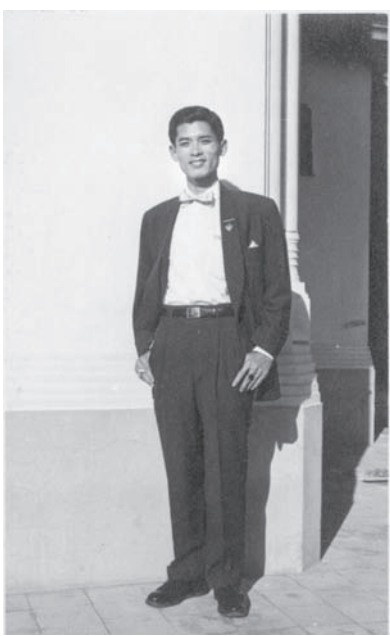
ถาม : บวชมา ๔๕ ปี มีอะไร

พ่อท่าน : ถึงวันนี้ อาตมาก็มาทบทวนดู ว่า บวชมา ๔๕ ปี มีอะไร ที่ตนเองตรวจสอบ
สอบแล้ว น่าจะนับได้ว่า เราได้ทำอะไรให้เกิดขึ้นแก่สังคม และได้ทำอะไรให้ต้องเสื่อมเสียไปบ้าง

เท่าที่อาตมาลองตรวจสอบดูตั้งแต่บวชมา อาตมาก็พูด สาธยายธรรมะ สู้สังคมตามทิววิถีที่
อาตมาเห็นชัดว่า สัมมาทิววิถี อย่างมั่นใจสุดๆ มี ๒ ข้อ

๑) ธรรมะ ๔๕ ปี มีผลอันปรากฏก่อรูปก่อร่างมาตั้งแต่ยังไม่ทันเปลี่ยนแปลงสภาพภายนอกคือ
ยังไม่ได้บวชตามแบบเข้าสู่พิธีกรรมของสมมติสังฆะ อาตมาก็บวชในปรมัตถสังฆะมาแล้ว ในร่าง
ฆราวาส และได้เริ่มนำพุทธธรรมตามที่อาตมามั่นใจว่าสัมมาทิววิถี มาสาธยายต่อสังคม

ยุคออกจากงาน เลิกทำงานทางโลกแล้วแรกๆ มีแต่พูดธรรมะตามวัดต่างๆ ในสถานที่ต่างๆ

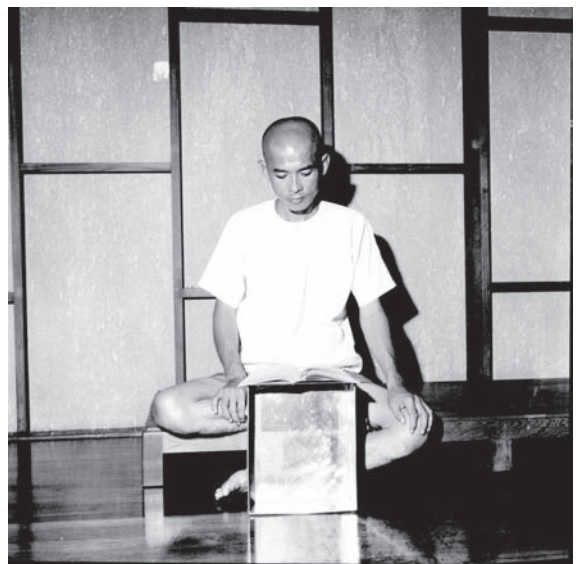
กับเขียนธรรมะลงในหนังสือพิมพ์ต่างๆ ช่วยงานศาสนาที่อาตมาเห็นควรไป เช่น ช่วยคุณวิโรจน์ ศิริอัทธ สยามคมชื่อมูลนิธิเผยแพร่วิวาทอันประเสริฐ ที่ส่งเสริมงานศาสนาท่านพุทธทาสอยู่ หนังสือพุทธประวัติจากพระโอษฐ์ของท่านพุทธทาสนั้น อาตมาเป็นคนตรวจแก้คำผิดให้ทั้งหมด ในตอนที่จัดทำต้นแบบฉบับพิมพ์เป็นอีออฟเซ็ทครั้งแรก จนกระทั่งเรามาออกหนังสือกันเอง ตั้งแต่เป็นโรเนียว จนเป็นหนังสือพิมพ์เป็นเล่ม สรุปกี่...ตั้งหน้าตั้งตาเผยแพร่วรรณธรรม ตามภูมิรัฐที่ตนมี แต่ถ่ายเดียว

ลาออกจากงานทางโลกแล้วก็ไปอยู่วัดโศคาราม ไปปลุกกุฏิเล็กๆอยู่คนเดียว ในป่าแสม ทำวัดโศคาราม เจาะลึกเข้าไปในป่าแสม ๕๐ กว่าเมตร ก็บำเพ็ญอยู่อย่างนั้น ถึงเวลาเดินทางมาพุทธธรรมะข้างนอกตามโอกาสก็ออกมา และเขียนธรรมะไปลงหนังสือพิมพ์ต่างๆ ตั้งใจว่าจะไม่บวชด้วยซ้ำ เพราะตอนนั้นกลัวว่าบวชแล้วอยู่ในสภาพพระบวชเป็นนวกะ ก็จะถูกครอบงำจากพระส่วนใหญ่ที่เราเห็นว่า ไม่สัมมาทิฐิ ซึ่งไม่เห็นจะมีผู้เอาจริงในการปฏิบัติธรรมเต็มวัดเต็มวา ก็ไม่อยากพาตัวเข้าไปตกอยู่ในวงจรของพระทั้งหลายอย่างนั้น กลัวจะยุ่งยาก เพราะเขามีหมู่มาก อำนาจมาก

ลาออกจากงานบริษัทไทยโทรทัศน์ ค่อยๆผ่อนงาน ผ่องถ่ายงานของตนให้ผู้อื่นไปเรื่อยๆ มอบงานให้คนอื่นไปหมดตั้งแต่เมษายน ๒๕๑๓ บริษัทอนุมัติให้ออกได้เดือนมิถุนายน ๒๕๑๓ แต่อาตมาออกไปอยู่วัดโศคารามตั้งแต่เดือนเมษายน นั่งรถเมล์จากปากน้ำมาทำงานที่บางขุนพรหม อยู่จนเดือนมิถุนายน วันอนุมัติออกได้สมบูรณ์ จึงหยุดมาทำงาน อยู่วัดไม่ต้องเที่ยวมาทำงานเป็นอิสระแก่ตนตั้งแต่นั้น

ตอนนั้น ในสภาพฆราวาส ก็เป็นรูปแบบที่แปลกประหลาดที่ผู้คนได้เห็นได้สัมผัส ทั้งรูปแบบการแต่งตัว พฤติกรรม อิริยาบถ ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต ที่คนทั้งหลายเขามองอาตมาได้ ๒ อย่างคือ อาตมาเป็นคนบ้า กับผู้ที่ไม่เห็นว่าบ้าไปแล้ว ก็เห็นว่ามิอะไรแปลกประหลาดไปจากสามัญชนธรรมดาแน่นแน่นอน เขาก็ได้แต่มองอย่างงงๆ

พออาตมาปฏิบัติธรรม ก็แจกจ่ายเจือจานออกมากขึ้นๆ ลดละ มัคน้อย สันโดษลำบากมาก เดินเท้าเปล่า ไม่ใส่เกือก นุ่งกางเกงขาสั้น เลือคอกลมขาวเรียบๆ ตัดผมสั้นเกเรียน ตอนที่ยังไม่ได้ลาออกจากงาน ก็ยังไม่ได้โกนหัว ลาออกจากงานแล้วจึงโกนหัว แต่ก็ยังเดินไปไหนมาไหนอยู่ในสังคมนั้นแหละไม่ค่อยจะชินรถแล้ว เดินหน้าตรง ไม่เหลียวหน้าหลัง ไม่ออกแวกมือกุมไว้ข้างหน้า ก้มหน้า มองชั่วแอก เดินไป

ทุกหนแห่ง และ
 ค่อนข้างเดินช้า
 กว่าคนปกติ ก็
 เดินอย่างนี้ นั่งก็
 สำรวม ยืนก็สำรวม
 อิริยาบถทุกอย่าง
 สำรวม ประพฤติ
 อย่างนี้อยู่ตลอดเวลา
 ไม่ว่าจะต่อ
 หน้าคน หรือลับ
 หลัง อยู่ผู้เดียว
 ก็ตาม ผิกตน
 อย่างนี้ ตั้งแต่
 เป็นฆราวาส

กระทั่งออกบวช ก็สำรวมอยู่อย่างนี้ หลายปีทีเดียว

อาตมาก็รู้ว่าตนเอง เป็นอะไร ทำอะไร ประพฤติ
 อย่างนั้นทำไม ซึ่งก็คือ เราก็ทำความสงบให้ตน สำรวม อ่าน
 ตนเองทั้งภายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต ธรรมในธรรม
 อยู่เสมอ และรู้ทันกิเลส มีสติ มีธรรมวิจย ไปตลอดเวลา ทำ
 การลดละกิเลสไปเสมอ ทำสมาธิด้วย มรรค ๗ องค์ นั้นเอง
 จึงเกิดสัมมาสมาธิ และนั่งสมาธิหลับตา อาตมาก็ทำด้วยนะ
 เป็นอุปการะอย่างดีมาก

การสำรวมของอาตมา คนเห็นก็เป็นที่สะดุดตาคน
 เพราะอาตมาเป็นดาราโทรทัศน์ด้วย(ในยุคนั้น ยุคนั้นไม่มีใครรู้จัก
 แล้ว) จึงสะดุดตา บ้างก็ชื่นชมเลื่อมใส บ้างก็หมั่นไล่ ก็เป็น
 ธรรมดา มีทั้งผู้เข้าใจได้ เข้าใจไม่ได้ ต่างก็เข้าใจกันไปตามภูมิ
 ของเขาแต่ละคน

อาตมาออกบรรยายธรรมะ ทั้งๆที่เหมือนคนบ้า
 นั้นแหละ นุ่งกางเกงขาสั้น เลือดอกกลมขาว ไม่ใส่รองเท้า ขึ้น
 เวทีนั่งอภิปราย บรรยายกับคนอื่นที่ใส่เสื้อนอกผูกเน็คไทด์
 และธรรมะที่อาตมาพูดก็เป็นโลกุตระธรรมอีกต่างหาก คนเข้าใจยาก
 เข้าใจไม่ได้ ทวนกระแสโลกธรรม ก็เลยยิ่งไปกันใหญ่ การ
 สำรวมของฆราวาสที่ค่อนข้างจะมองคล้ายเป็นคนบ้า แล้วมา
 บรรยายธรรมะ คนก็ยากจะเลื่อมใสศรัทธา อาตมาารู้สึกว่า ถ้า

อาตมาออก
 บรรยายธรรมะ ทั้งๆที่
 เหมือนคนบ้า นุ่ง
 กางเกงขาสั้น เลือด
 อกกลมขาว ไม่ใส่
 รองเท้า ขึ้นเวทีนั่ง
 อภิปราย บรรยายกับ
 คนอื่นที่ใส่เสื้อนอก
 ผูกเน็คไทด์ และ
 ธรรมะที่อาตมาพูดก็
 เป็นโลกุตระธรรมอีก
 ต่างหาก คนเข้าใจ
 ยาก เข้าใจไม่ได้
 ทวนกระแสโลกธรรม
 ก็เลยยิ่งไปกันใหญ่

ขึ้นอยู่อย่างนี้คงไม่เข้าที่ ประโยชน์ไม่คุ้มควร

อาตมาจึงเห็นว่า เอ!..น่าจะบวชดีกว่า ถ้าเป็นผู้อยู่ในสภาพหนุ่มจีวรเป็นผู้สำรวม แล้วพฤติกรรม คนน่าจะรับได้ดีกว่า จึงตัดสินใจบวช ณ พุทธจิกายน ๒๕๑๓ คือ วันบวชเป็นภิกษุหนุ่มจีวรสีจีวรพระปฏิบัติ เป็นสีกรัก ไม่ใช่สีเหลืองดังพระทั่วไป เท่านั้นแหละ..พออยู่ในร่างของภิกษุรักโพธิรักชิตี เดินสำรวม ก็เดินเหมือนนายรัก รักพงษ์คนเดิม พฤติกรรมก็อย่างเดิม เปลี่ยนแค่เครื่องนุ่งห่ม แต่คนสะดุดตา ไปอีกแบบ ยกมือไหว้ ไปตลอดทาง พอพฤติกรรมซึ่งก็แนวเดิมนั้นแหละ แต่คนตั้งใจฟัง ผงกหน้ารับ นี่คือ ความยึดถือของคนแท้ๆ อาตมาก็ได้เข้าใจชัดถึงอุปาทานของคนยิ่งๆ ขึ้นตามลำดับ ยิ่งผ่านมาถึง ๔๕ ปี ก็ยังมีสิ่งที่เกิดที่เป็นขึ้นมาให้เราเห็นจริงในความจริง-ความจริง ประเสริฐแท้ของความเป็นคน เป็นสังคมอย่างไม่น่าเชื่อว่าจะเกิดขึ้นได้มากมาย

๒) เริ่มตั้งแต่อาตมาพูดบอกให้คนเข้าใจว่า คนควรมีศีล แล้วทำให้คนมีศีลได้จริงๆ ตั้งแต่ศีลข้อ ๑ ไม่ทำร้ายสัตว์ ถึงขั้นไม่กินเนื้อสัตว์เลย อย่ว่าแต่ฆ่าสัตว์เท่านั้น ก็มีคนเป็นกันได้จริงๆ อยู่ในสังคมตั้งแต่เริ่มออกทำงานตั้งแต่เริ่มบวชมาจนถึงทุกวันนี้ มีศีลจริง คือไม่ฆ่าสัตว์จริงๆ มีความมั่นคงยั่งยืน เพราะเข้าถึงปัญญา และเจตเจียงจริงๆ ไม่ใช่แค่กดข่มไว้ นี่คือการบรรลุผลธรรมแท้

ศีลข้อ ๒ ทำให้คนลดความโลภลงมาได้จริง จากชีวิตที่เขาโลภมากมาได้เพื่อตนเอง เต็มอัตรา ตั้งแต่เอาเปรียบตามระบบทุนนิยม ถึงขั้นทุจริตผิดศีลข้อ ๒ เขาก็ยังพยายามทำกัน แต่พอมาคบกับอาตมา หรือได้ฟังคำสาธยายธรรมของพระพุทธเจ้าจากอาตมา เขาก็เปลี่ยนการประพฤตินั้นเป็นคนสุจริต เป็นคนละโลภลงมากันได้จริง ที่มหัศจรรย์ก็คือ ถึงขั้นมีคนเปลี่ยนชีวิตมาทำงานฟรีรวมกันอยู่เป็นสังคมชุมชนชาวโศก ที่มีระบบสังคมสาธารณโภคี คือทุกคนในชุมชนทำงานฟรี ไม่รับรายได้ ทำงานแล้วรายได้เข้ากองกลาง กินใช้ร่วมกันเป็นครอบครัวเดียวกันทั้งชุมชน ฟุ้งเกิด ฟุ้งแก่ ฟุ้งเจ็บ ฟุ้งตายกัน ได้จริงๆ เป็นพี่น้องที่แท้จริงยิ่งกว่าพี่น้องสืบสายเลือดที่ฟุ้งกันไม่ได้ มาถึงวันนี้ ก็ทำได้กันมาถึง ๓๐ กว่าปีแล้ว สังคมสาธารณโภคีที่เป็นชุมชนแรกคือปฐมโศก ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๗

สรุปไว้แค่นี้ก่อน ก็คือ อาตมาทำงานศาสนามาถึงวันนี้ทำให้คนมี“ศีล” ที่พาบรรลุ“วิมุตติ”ด้วย“ปัญญา” และมี“จิต”ถูกกำจัดกิเลสออกได้จริง จึง“พ้นทุกข์อาริยสัง”อย่างมีจริง เห็นได้ว่า คนที่บรรลุแล้วก็ออกมาสู่สังคมคนที่ไม่ต้อง“สุข”ต้อง“ทุกข์”อย่างมี“นิโรธ”คือ สังคมชาวโศก จนกระทั่งทั้งไม่มีกิเลส“โลก”ในวัฏฏะเงินทอง มาทำงานฟรี และช่วยสังคมอื่นเขาอยู่จริง เป็นสังคมสาธารณโภคีได้ตามหลักฐานของพระพุทธเจ้าที่มียืนยันไว้ อาตมาก็ชัดเจนแล้วว่าอาตมาทำงานศาสนามี“อาริยผล” เป็นโลกุตระ

๔๕ ปีแห่งการทำงานศาสนาของพ่อท่าน

แม่มีมาคนเดียวแต่ไม่โดดเดี่ยว

แม่มีงานหนักสุดๆแต่ไม่หนักใจ

แม่มีเหนื่อยสุดๆกับลูกต้อก็ไม่เคยท้อ

แม่มีเมื่อยก็พักไม่เมื่อยก็เพียร

เพราะไม่พักไม่เพียรท่านจึงข้ามไอบะสงสาร

ไข่มุมมองของ
ผู้ทรงคุณวุฒิท่านต่าง ๆ
 ที่มีต่อ
พ่อครูสมณะโพธิรักษ์

จากการทำงานหนักมาตลอด ๔๕ ปี ในการเซ็นกงล้อพระธรรมจักร แบบทวนกระแส ความต้องการของผู้คนในโลกใบนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอบายมุขนิยม บริโภคนิยม ทุนิยม หฐหรานิยม ไปจนกระทั่งวิถีดารนิยม นำไปสู่การเฉียดคุกตารางก็หลายครั้ง ได้รับนานาชาติพาดฉายาและข้อหา ที่มีผู้คนไม่เข้าใจ ได้ตั้งให้ ตั้งแต่พวกมารศาสนา พวกเทวทัตกลับชาติมาเกิด ผีบุญ พวกสุดโต่ง ฯลฯ และแต่ละครั้งที่เกิดวิกฤตการณ์ทางบ้านเมือง สันติอโศกก็มักจะถูกเอาไปอ้างในสภาวะที่เป็นสาเหตุที่ทำให้ บ้านเมืองวุ่นวาย

คำตรัสของพระพุทธองค์ ทรงยืนยันไว้ว่า **ทิศทางของผู้แสวงหาลาภ(กิน-กาม-เกียรติ) กับ ผู้แสวงหาหนีพพานั้น ย่อมสวนทางกัน** ใน ๔๕ ปี ที่พ่อครูยืนหยัดยืนยัน ชนิดที่ไม่ยอมถอยแม้แต่ ก้าวเดียว และไม่ขอลงใต้ดินแม้แต่ครั้งเมล็ดงา ถ้าจะถามว่า มีคนเห็นด้วยกับเรามากน้อยแค่ไหน? ความไม่แน่ใจ ย่อมจะมีมากกว่าความมั่นใจ

ดังนั้น **เสียงสะท้อนของผู้คนที่มึบบบาทในสังคม ได้ช่วยแนะนำติติง และให้กำลังใจมา ในวาระที่พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ครบรอบการบวช ๔๕ พรรษา ในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘**

จึงเป็นดั่ง**ชุมทรัพย์** และเป็นทั้งประโยชน์อย่างสำคัญ ในการทำงานศาสนาของชาวอโศก ซึ่งต้องขอ
ขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

※ สุธิพงษ์ ปรัชญพุกดิ์ นักวิชาการอิสระ

“แบบบุนิยมกับทุนนิยมนี้แตกต่างกันชัดเจนเลยนะครับ ผมเคยพูดถึงว่า **“โลกของธรรมคือโลกของบุญ โลกของทุนคือโลกของบาป”** เศรษฐกิจของทั่วโลกนี้ โดยทั่วไปคิดค่าแรงสูงมาก แต่ในชุมชนอโศกไม่มีค่าแรง โดยสมาชิกทุกคนมอบให้กับชุมชน ได้ข้าวได้อะไรมาก็เอาไปให้ชุมชน แล้วก็มากินมาใช้ร่วมกัน ปากเดียวนี้มันไม่มากหรอกครับ ก็ทำให้ชุมชนมีความมั่นคง ผมเชื่อว่าชุมชนอโศกมีความมั่นคงมากที่สุดในโลก”

※ ดร.กมล กมลตระกูล นักเศรษฐศาสตร์

“การดำเนินชีวิตของชาวอโศกเป็นแบบอย่างในการสร้างชุมชนของตัวเอง เช่น ชุมชนปฐมอโศก การทำเกษตรผสมผสานเกษตรธรรมชาติ การนำสมุนไพรมาใช้ การตั้งบริษัทบุนิยมต่างๆขึ้นมา ทำให้ประชาชนไม่ต้องพึ่งกระแสโลกาภิวัตน์ พึ่งตนเองได้ แม้ว่าจะมีวิกฤติโลกขนาดไหน ก็พึ่งตนเองได้ คือมีกินมีใช้ ไม่เอาไรต์เอาเปรี๊ยกัน เป็นแนวทางการพัฒนาประเทศที่ควรเอาเยี่ยงอย่าง และเดี๋ยวนี้มีคนศึกษาด้านนี้เยอะ เช่น นายชูมาร์กเกอร์ผู้เขียนเรื่อง Small Is Beautiful หรือเศรษฐศาสตร์แนวพุทธ ซึ่งตรงกับที่ท่านโพธิรักษ์ทำอยู่ทุกวันนี้ การสร้างการพึ่งตนเอง เกษตรธรรมชาติ ผลิตพืชผักไร้สารพิษพวกนี้ มันเป็นการต่อต้านระบบทุนนิยมที่ครอบงำโลก”

※ คุณศิริวรรณ เจนการ

ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ป่วย อังภากรณ์

“ความคิดท่านกว้างไกลนะ ที่ป่าชอบที่สุดอย่างหนึ่งคือ **ขยะวิทยา**แฮะ คือเมื่อก่อนตัวเองก็ไม่คิดว่าเรื่องนี้สำคัญนะ แล้วมาดูท่านทำและตัวเองไปทำงานที่ต่างจังหวัด ป้าคนกรุงเทพฯไปทำงานต่างจังหวัด โอ...เรื่องนี้เรื่องจริงเลย ถ้าเราไม่จัดการเสียตั้งแต่ตอนนี้ มีเรื่องสิ่งแวดล้อมอยู่ในใจ แล้วเรื่องขยะนี้เป็นเรื่อง ที่จัดการง่ายที่สุด ถูกมั้ย ตัวเองจะสร้างหรือไม่สร้างก็อยู่ที่ตัวเอง

จะเอาไปทิ้งที่ไหนก็อยู่ที่ตัวเอง ถ้าได้เรื่องนี้เรื่องเดียวนะ โอเคเลยในชีวิต ซึ่งมันประยุกต์ได้กับเรื่อง
อารมณ์ของเราด้วยนะ ถ้าอารมณ์ไม่ดีก็เหมือนเราสะสมขยะ ภูมึ้ย เออ....เราต้องจัดการอารมณ์ขยะ
ของเราด้วย มันก็คิดไปได้ไกลละ.....”

* คุณรสนา โตสิตระกูล อดีตสมาชิกวุฒิสภา(ส.ว.)

“สิ่งสำคัญที่สุดของสันตือโศกที่ดิฉันเห็นก็คือ **การมี
สาธารณโภคี** ซึ่งในที่นี้หมายถึงมีการแบ่งปันกัน ที่รวมถึงทุกสิ่งทุก
อย่างจะมีการแบ่งปันกัน เพราะฉะนั้น หลักสาราณียธรรม ๖ ประการ
ที่พระบรมศาสดาทรงยกย่องว่า กลุ่มชนใดก็ตามที่อยู่ร่วมกันอย่าง
ยั่งยืนและสร้างสรรค์ จะต้องถือหลักสาราณียธรรมทั้ง ๖ ประการนี้
ดิฉันคิดว่า ในเรื่องของ**พลังงาน**นี้ มันเป็นข้อหนึ่งของสาธารณโภคี
ที่สำคัญ ซึ่งถ้าหากว่าสันตือโศกจะเป็นผู้นำในการทำให้เกิดได้ แต่ทำ
ยังไงให้ได้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นมิตรต่อทุกชีวิตและ
ในขณะที่เดียวกันก็สามารถเป็นมิตรกับคนทั้งสังคมด้วย”

* ดร.บพ.บโณ เลหาวิช

สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ด้านการปฏิรูปกิจการพระ
พุทธศาสนา(สปช.)

“ที่ผมสัมผัสชาวอโศกมา **พ่อท่านโพธิรักษ์นี่เป็นเหมือน
เสาหลักทางด้านศีลธรรมให้สังคมไทย** เพราะสิ่งที่คุณทำมา
ท่านผ่านร้อนผ่านหนาวมาเยอะ เคยถูกจับถูกดำเนินคดีซึ่งในที่สุด
ก็รอดมาได้ มีความเป็นตัวของตัวเอง มีบทบาทในการช่วยประเทศ
ชาติอย่างมาก สันตือโศกที่ท่านมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๖ ก็ได้สร้างวีรชน
ขึ้นมาเยอะเลย ตั้งแต่**พลตรีจำลอง ศรีเมือง ท่านจันทร์ จนกระทั่ง
ถึงคุณวีระ สมความคิด** นักเคลื่อนไหว เหล่านี้ก็เป็นลูกศิษย์ลูกหา

เป็นญาติธรรมของท่านโพธิรักษ์ทั้งหมด ถ้าไม่มีสันตือโศก การขับเคลื่อนสู่ความเป็นประชาธิปไตย
เต็มรูปแบบก็คงไม่เกิดขึ้น และผมเชื่อว่าท่านเป็นเหมือนเสาหลักของศีลธรรมในประเทศไทย เหมือน
กับ**มหาตมะ คานธี** ที่เป็นเสาหลักของการปกครองในประเทศอินเดีย ฉันทัดฉันนั้นเลย”

* คุณวีระ สมความคิด ประธานกลุ่มพิทักษ์สิทธิเสรีภาพของประชาชน และ

เลขาธิการเครือข่ายประชาชนต้านคอร์รัปชัน

“ผมว่าตลอดระยะเวลา ๔๕ พรรษา ในการบวชของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ก็เป็นรูปธรรม
ชัดเจนครับ ที่จะเป็นแบบอย่างให้กับผู้คนในสังคม โดยเฉพาะพวกเราชาวอโศกนี่ จริงๆเราก็ประพฤติ

ปฏิบัติอยู่ที่เราจะลดละ และไม่ไปหลงกับกิเลส ไป
หลงวัตถุ ซึ่งตรงนี้ก็ เป็นเรื่องที่มีส่วนอย่างสำคัญ ใน
การไม่ส่งเสริมให้คนเห็นแก่ตัว ไม่ส่งเสริมให้คน
เอาเปรียบกัน และเป็นเรื่องที่จะช่วยให้สังคมลดเรื่อง
คอร์รัปชัน ผมว่าถ้าคนในสังคมเข้าใจ ก็จะพยายาม
เข้ามาถือแนวปฏิบัติตามคำสอนของพ่อครูสมณะ
โพธิรักษ์ แล้วผมว่าสังคมไทยจะดีขึ้นมาก”

วีระ สมความคิด

* คุณไพบูลย์ นิตตะวัน ประธานคณะกรรมการปฏิรูป แนวทางและมาตรการปกป้องพิทักษ์พระพุทธศาสนาสภาปฏิรูปแห่งชาติ(สปช.)

“ผมก็ยังชื่นชมตลอด โดยเฉพาะท่านพ่อครูสมณะโพธิรักษ์นะ
ผมเห็นการที่ท่านต่อสู้เพื่อศาสนา ยืนหยัดเพื่อพระธรรมวินัยนั้น ผม
ประทับใจมาก และผมก็ขอเป็นกำลังใจ ในฐานะเป็นพุทธศาสนิกชนด้วย
ก็ขอชื่นชม และขอปวารณาตัวว่า ผมเข้าใจในสิ่งที่ท่านทำอยู่ ผมเชื่อว่า
สิ่งที่ทำนั้นเป็นหนทางเดียวที่ถูกต้องที่สุด หนทางเดียวที่จะทำให้สังคม
ไทยได้ตระหนักถึงสังฆธรรม ตระหนักว่าพระพุทธศาสนาเป็นคำสอนที่
เป็นแก่นแท้อย่างแท้จริงนะ ผมไม่เชื่อที่คนว่าจะอะไรใดๆท่านทั้งสิ้น ผม
เชื่อว่าพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ต่างหากที่รักษาศาสนาและพระธรรมวินัย
อย่างแท้จริง”

* คุณสุเทพ เทือกสุบรรณ อดีตเลขาธิการ

คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็น
ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข(กปปส.)

“ความจริงแล้วผมรู้จักกับพ่อท่านแบบผิวเผิน รู้ว่า
พ่อท่านเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา เครื่องคิดในชนบทที่แตกต่าง
จากพระภิกษุทั่วไป แยกตัวมาตั้งเป็นชาวสันตือโคก ผมก็รู้จัก
พ่อท่านผ่านทีวีและข่าวคราวต่างๆ ผมเพิ่งมีโอกาสได้กราบ
นมัสการพ่อท่าน ช่วงที่ผมเป็นแกนนำมวลมหาประชาชน ก็ได้
สังเกตเห็นว่า พ่อท่านมีวัตรปฏิบัติที่งดงามคนหนึ่งในฐานะเป็น
นักบวช และมีความคิดที่ทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ ท่าน
สามารถให้คำแนะนำแก่ผม ซึ่งเป็นผู้นำของมวลมหาประชาชน

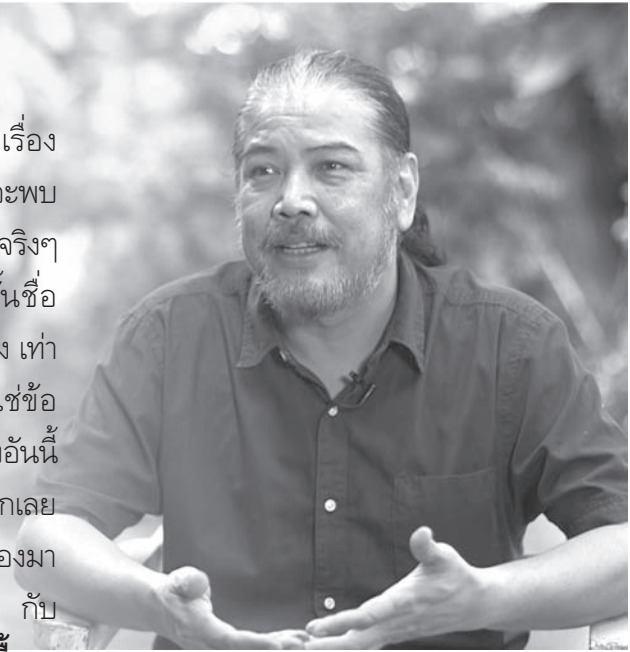
ที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะแนวทางการต่อสู้ที่ยืดหลัก สงบ สันติ อหิงสา และช่วงที่มีการชุมนุม ผมได้ร่วมงานกับลูกศิษย์พ่อท่านหลายคน เช่น คุณแซมดิน คุณมันแมน ผมเห็นว่าชาวอโศกเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ในการดำเนินชีวิตจริง ไม่เสแสร้งฉาบฉวย ผมมองพ่อท่านผ่านลูกศิษย์”

* คุณทิพ พานิชกัณฑ์ สื่อมวลชนอิสระ

“ซึ่งในช่วงวิกฤต อย่างช่วงที่ขัดแย้งเกี่ยวกับเรื่องการเมือง ก็จะเป็นเหมือน แผลงที่เราเชื่อมั่นว่า ตรงนั้นเราจะพบความจริง ไม่มีการมูสาผ่านกระบวนการถ่ายทำ ที่คิดอย่างนั้นจริงๆ ตอนนั้นเราดูกันตั้งหลายช่อง ไม่รู้แหละ ตอนนั้นชื่อช่องFMTVนะครับ เรากลับมาดูที่ไร เราก็มั่นใจว่า นี่คือข้อเท็จจริง เท่าที่เราที่เป็นปฎุชนจะเข้าใจในสถานการณ์นั้น มันอาจไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่สมบูรณ์แบบที่สุด แต่ไม่มีความตั้งใจจะโกหก ซึ่งอันนี้ผมว่ามันเป็นหลักในช่วงของความขัดแย้ง ให้กับคนหลายคนมากเลย

แม้ในยามสงบก็ยังมีเนื้อหาที่มีคุณค่า และก็สืบเนื่องมาจากความคิดของพ่อครูที่เน้นการทำให้ผู้ชมรู้สึกมีส่วนร่วม และอิม กับสิ่งที่ตนเองมีอยู่แล้ว โดยไม่รู้ลึกลับว่าขาด **ทำอย่างไรที่จะสร้างเนื้อหา**

ทีวีที่ทำให้คนสงบ ผมว่าพ่อครูได้ริเริ่มและสานต่อจนเป็นรูปธรรมนะฮะ มันไม่ใช่เฉพาะความสุขและสงบ มันยังได้ความจริง ซึ่งอันนี้เหมือนหัวใจที่สุดของการสื่อสาร”

* คุณไพศาล พิษมงคล อดีตสมาชิกสภา

นิติบัญญัติแห่งชาติ

“พ่อท่านเป็นสมณะที่เปี่ยมไปด้วยความเมตตา แม้ผมจะไม่ค่อยมีโอกาสได้ไปกราบนมัสการท่านด้วยตัวเอง แต่ผมก็อาราธนาถามปัญหาผ่าน Line พ่อท่านก็ตอบปัญหาให้ทางโทรศัพท์ เป็นที่น่าดีใจนะครับว่า ชาวสันตอโศกไม่ปฏิเสธเทคโนโลยี นำเทคโนโลยีมารับใช้ในการประกาศพระศาสนา ชาวสันตอโศกก้าวทันเทคโนโลยี อันนี้เรียกว่า **เป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์ก็นับว่าเป็นบุญของชาวพุทธนะครับ** ที่มีพ่อท่านและชาวอโศกมาเป็น**หลักให้ผู้คนที่ทั้งหลายได้พึ่งพา** ในยามที่การบริหารจัดการพระศาสนาและกิจการบริหารของคณะสงฆ์ตกอยู่ในภาวะวิกฤติอย่างนี้ นี่ก็เป็นทางออกทางหนึ่งเปรียบเหมือนขอนไม้ขอนหนึ่ง ที่บรรดาลสัตว์ผู้ตกยากที่กำลังจะจมน้ำ ได้พึ่งพาอาศัยเกาะได้”

* นายแพทย์นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“ตรงนี้ เป็นสิ่งที่พิสูจน์ว่า ถึงเป็นสังคมขนาดเล็ก สันตโศกก็ทำให้คนไทยสังคมไทยเห็นว่า คนไทยสามารถทำได้ รวมไปถึงการอบรมบ่มเพาะคนหนุ่มคนสาว โดยการตั้งโรงเรียน ขึ้น เพื่อให้มีการถ่ายทอดในเรื่อง ขบวนการทางความคิด ที่ผม คิดว่า เป็นสิ่งหนึ่งที่คุณูปการของท่าน ในการนึกถึงการศึกษ **ที่ให้โรงเรียนถ่ายทอดการศึกษาและแนวคิดให้เด็กและเยาวชน คนหนุ่มสาว ได้มีโอกาสเข้ามาปฏิบัติหน้าที่การทำงานต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้** นั้นหมายความว่า การเรียนการศึกษานี้ไม่ใช่เรียน เพื่อทฤษฎีวิชาการอย่างเดียว แต่สามารถปฏิบัติตนให้เป็น ประโยชน์ต่อสังคม ในวิถีทางที่สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้า ด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีต่างๆด้วย”

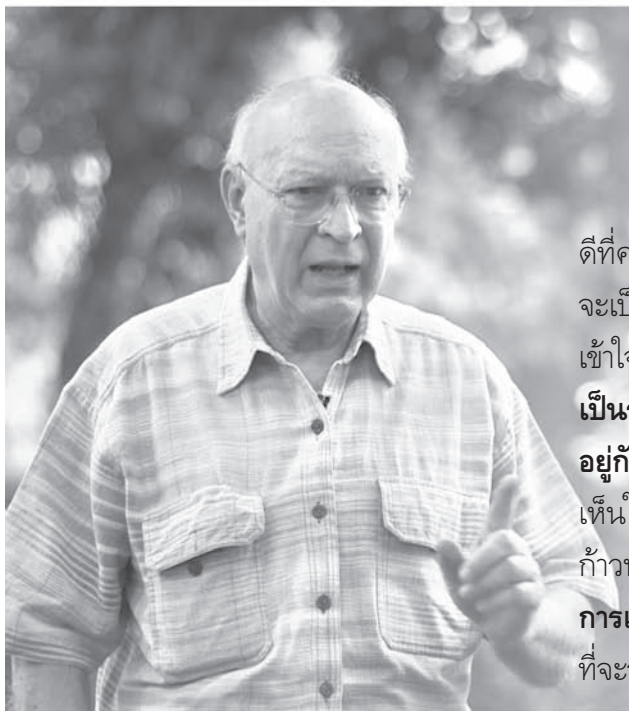
* คุณหญิงจรรยาธรณ แบนทะกา อดีตผู้ว่า

การตรวจเงินแผ่นดิน

“พ่อครูโพธิรักษ์เป็นสมณะที่ดิฉันก้มลงกราบได้ด้วย ความเต็มใจ และยกย่องอย่างสูงสุด ดิฉันเป็นคริสเตียนนะคะ และเป็นคริสเตียนที่เคร่ง ต้องไปโบสถ์ทุกอาทิตย์ โดยคิดว่าอย่างน้อยก็ได้อยู่กับพระเจ้าหนึ่งชั่วโมง แต่ก็รู้สึกว้า แม้พ่อครูเป็นคนต่างศาสนา แต่ก็ทรงไว้ซึ่งความน่าเคารพนับถือเป็นอย่างยิ่ง เพราะ ings ที่ท่านอยู่ในเพศที่ต้องทำจิตวิญญานให้อยู่ในความบริสุทธิ์ผุดผ่องตลอดเวลา **ท่านก็ไม่เคยละทิ้งเรื่องของบ้านของเมือง** เมื่อบ้านเมือง อยู่ในยุคภัยมืดซึ่งเราผ่านมันมาแล้ว ท่านก็มา มาช่วยพร้อมกับ อาหารการกินที่เป็นประโยชน์ และมากับความรับผิดชอบที่สูงมาก นี้ไม่ได้พูดเกินเลยนะคะ **เราจะเห็นท่านเดินนำหน้า แม้ว่าจะมี แก้วน้ำตา มีระเบิด ท่านก็ไม่ถอย** ดิฉันดูในทีวียังใจสั่นแทนท่าน จำได้ว่ามีอยู่วันหนึ่งวิ่งกลับเข้าห้องนอน ไปอธิษฐานขอพระเจ้าคุ้มครอง ให้ท่านปลอดภัย เราอาจจะสัมผัสกันได้ด้วยจิตวิญญานนะคะ พูด

ถึงท่านที่ไรก็ตาม **จะมีที่คนหรือที่รูปนะ ที่จะ devote his life เสียสละทั้งจิตวิญญานและร่างกาย เพื่อส่วนรวมเช่นนี้ โดยที่ไม่ได้อะไรเลย** ถามว่าท่านได้อะไรหรือ ไม่ได้หรอกค่ะ ยศฐาบรรดาศักดิ์ สายสะพายทั้งหลาย ท่านพ้นแล้วจากสิ่งเหล่านี้ แม้ว่ามันเป็นสิ่งที่เราเคารพยกย่องนะคะ แต่สิ่งที่ต้อง ภาควุมมีใจอย่างยิ่งก็คือ **ความคิดอ่านของพ่อครูที่เห็นได้จากคำเทศนา คำกล่าวของท่านบนเวทีต่างๆ**

ไม่มีครั้งใดที่ท่านพูดให้คนแตกแยกกัน มีแต่โน้มน้ำหนักให้นอนอยู่ร่วมกันและเห็นประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เป็นเรื่องใหญ่และสำคัญ อันนี้แหละที่ดิฉันเห็นว่า ควรค่าแก่การเกิดมาเป็นมนุษย์ที่สูงส่งด้วยจิตวิญญาณและสติปัญญาอย่างมากที่สุด ยากจะหาใครเสมอเหมือน”

* บาทหลวง ดร.อัลฟอนโซ แดวอง

นักบวชชาวสเปน คณะเยซูนิต

“อันนี้เป็นการปฏิรูปการศาสนาในสังคมไทยในแง่ที่ดีที่ควรจะเป็น ยิ่งรู้จัก ยิ่งฟัง ยิ่งเห็นชัดว่า ใช่ ครับ ก็ควรจะเป็นอย่างนั้น หมายถึงในแง่ที่ว่า ๑. ที่ชอบมากที่สุด เพราะเข้าใจว่า เป็นรากของการปฏิรูปของศาสนา และเป็นเบสดี เป็นราก คือ ความยากจน ความสมณะ ไม่ยึดเรื่องวัตถุอยู่กับเรื่องที่เป็นของชีวิต ตามธรรมชาติ และสุดท้าย ที่เห็นในระยะหลังก็อีกอย่างหนึ่ง สิ่งที่สำคัญในวิวัฒนาการก้าวหน้าของประเทศไทย คือเรื่องที่เราเรียกว่า **ธรรมะกับการเมือง** เพราะเรื่องนี้เราอย่าคิดว่าคนทั่วไปจะเข้าใจ น้อยคนที่จะรู้สึก เรื่องนี้เชื่อว่าในประเทศไทย มีกลุ่มของสันตติโลกของสมณะโพธิรักษ์ที่บทบาทที่สำคัญมากในช่วงเวลา ๑๕-๒๐ ปี

ท่านมีบทบาทมากๆ เพราะว่าชัดมาก บางครั้งประชาชนก็ออกมาแสดงความคิดเห็นแถวถนนราชดำเนิน ผมเองก็ฟังทางโทรทัศน์ บางทีก็ฟังท่านอธิบายธรรมะ โอ้โฮ...สุดยอดเลยลงรากลึก ผมเห็นวันนั้นวันที่ประชาชนนั่งกับพื้นถนนสวมนต์ แล้วก็มีคนที่มีอำนาจออกมาจะทำอะไรก็ไม่รู้ ขณะที่ประชาชนสงบจิตใจนั่งภาวนา ภาพนี้แพร่ไปทั่วโลก แล้วมันเป็นเรื่องสำคัญมัย ใช่ มันสำคัญ ในโลกปัจจุบันนี้ เราต้องสามารถที่คลี่คลายปัญหาของสังคมการเมืองด้วยสันติวิธี เราต้องสามารถที่จะคุยกันเจรจากัน สามารถที่เคารพซึ่งกันและกัน แล้วหาคำตอบด้วยกัน โดยไม่ต้องบังคับหรือใช้ความรุนแรง

ทุกวันนี้ ทุกชุมชนชาวโลกมีข่าวไร้สารพิษ มีผักมีอาหารไร้สารพิษ มีคนที่เอาประโยชน์ของหมู่กลุ่มเป็นที่ตั้ง จนเกิดความอุดมสมบูรณ์ของระบบสาธารณสุข นับเป็นกลุ่มพุทธศาสนิกชนอีกกลุ่มหนึ่ง ที่เป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศในการร่วมสร้างสังคม สร้างให้ประชาชนพึ่งตนเองให้รอดในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข”

* คุณโสภณ สุภาพงษ์ เจ้าของรางวัลแมกไซไซ (Ramon Magsaysay Award)

สาขางานบริการสาธารณะประจำปี ๒๕๔๑

“พูดถึงสิ่งที่ท่านให้สติ หรือให้วิธีคิดและวิถีชีวิตแก่ผู้คนในทั้ง ๔ ประเด็น อันแรกเลยท่านให้วิถีทางของการรู้จักตน เริ่มต้นที่ตนเสมอ รู้จักอารมณ์ของตน รู้จักจุดแข็งจุดอ่อน จุดไม่ดีจุดดี

อารมณ์ต่างๆ รู้จักตน ประเด็นที่ ๒ ท่านให้วิถีของความกล้าหาญที่จะชนะตน กล้าที่จะชนะความโลภความอยาก ชัดเจนตามเสมอ กล้าที่จะเสียสละ ในประเด็นที่ ๓ นี้ก็เป็นแบบอย่างของความเที่ยงธรรม ไม่ใช่แบบอย่างแค่คนดี ความเที่ยงธรรมนี้สำคัญคือเราเที่ยงตรงในหน้าที่ของมนุษย์ที่จะทำหน้าที่ตามธรรมชาติ ไม่ใช่หลบหลีก ประเด็นที่ ๔ เรียกว่า **ท่านพอเพียงต่อกฎธรรมชาติ พอเหมาะพอดีพอควรกับสังคมนั้น** กับเวลานั้น ไม่เกินไป ไม่มากเกินไป ไม่น้อยไป คอยชัดเจน ผมคิดว่าท่านให้ ๔ สิ่งนี้ ซึ่งสำหรับผมแล้ว ท่านเป็นเพื่อนผมใน ๔ สิ่งนี้”

* หมอเขียว(ดร.โจเพชร กล้าจน) ประธาน

มูลนิธิแพथย์วิถีธรรมแห่งประเทศไทย

“การที่เราได้มีโอกาสเรียนรู้ธรรมะ แล้วเอามาบูรณาการกับจุดดีของการแพทย์แต่ละแผนๆ โดยใช้หลักจากคำสอนของพระพุทธเจ้า ที่พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ได้นำพามา ๔๕ ปีนั้น ได้ประจักษ์แจ้งแล้วว่า สิ่งเหล่านี้มีประโยชน์ มีคุณค่าต่อชีวิต โดยมีงานวิจัยระดับป.โท ป.เอก รองรับ ในเรื่องของการใช้หลัก ๘ อ. แล้วพัฒนามาเป็นการแพทย์วิถีธรรม ดูแลสุขภาพของประชาชน ทำให้โรคร้ายไข้เจ็บลดลงได้ทุกโรค แม้จะไม่ใช่ทุกคนก็ตาม แต่อย่างน้อยที่สุดโรคร้ายไข้เจ็บก็ลดได้ประมาณ ๕๐%”

* พลเอกปรีชา เอี่ยมสุพรรณ อดีตคณะ

เสนาธิการกองทัพประชาชนโค่นระบอบทักษิณ (กปท.)

“ปัญหาหลักของชาติคือ คนส่วนใหญ่ไม่รับผิดชอบชีวิตตนเอง ยามดีมีสุขก็พรายเพริดยามทุกข์ก็โยนมาให้รัฐบาลแก้ไขไม่ได้... ต้องใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง ใช้พลังแห่งธรรมขับเคลื่อนคนให้รู้จักดำเนินชีวิต อะไรไม่มี ไม่กิน ไม่ใช้ อย่าใช้เกินตัว อย่ามีกิเลสตัณหา มาก ให้อยู่ในข้อจำกัด ต้องใช้เศรษฐกิจพอเพียงอย่างที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านตรัส ทุกคนบอกว่าเรารักในหลวง แต่ไม่รู้จักเศรษฐกิจพอเพียง จึงมีหนี้สินล้นพ้นตัว ๘๐%ของครัวเรือนในประเทศไทย เป็นหนี้ครัวละสองสามแสนบาท

แล้วใครจะรักษาชาติล่ะ ไม่มีทาง ลุงเป็นห่วง

เพราะงั้นนะ ที่ไปช่วยแก้ไขก็คือ ที่นี้กองทัพธรรม เราต้องแผ่ความจริงออกไป แม้จะยากลำบาก ทวนกระแส แต่ก็ต้องทำ มันจำเป็นอย่างยิ่ง ที่เราจะต้องให้คนในชาติสำนึกในพลังคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต การพึ่งพาตนเอง เป็นเรื่องจำเป็นในการแก้ปัญหาชาติ ไม่ใช่เรื่องอื่น

”

✳ พระไพศาล วิสาโล

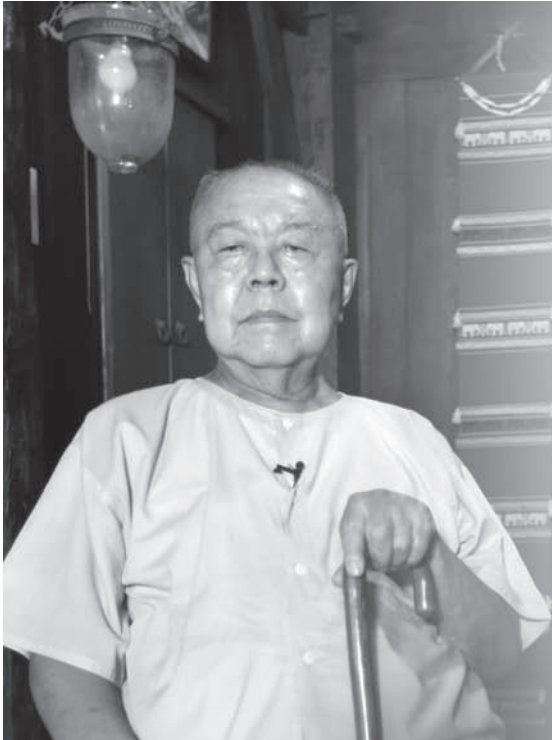
เจ้าอาวาสวัดป่าสุคโต จ.ชัยภูมิ

“จุดอ่อนของศาสนาส่วนใหญ่ที่เป็นอยู่ในเวลานี้ก็คือ การไม่สามารถจะรับมือ หรือเท่าทันกับบริโศคนิยมได้ แต่ว่าสันตโตโสภ โดยการนำของสมณะโพธิรักษ์หรือพ่อท่าน ได้ทำให้ศาสนาสามารถที่จะรับมือและเท่าทันบริโศคนิยมได้ แนวความคิดเรื่องบุญนิยมเป็นตัวอย่างหนึ่ง ที่ทำให้ศาสนาไม่ตกเป็นเครื่องมือของบริโศคนิยม ทำให้ผู้คนตั้งคำถามกับบริโศคนิยมได้ โดยการมีชีวิตแบบเรียบง่าย คติของพ่อท่านที่ว่า **“ประโยชน์สูง ประหยัดสุด”** นี้เป็นจุดแข็งของขบวนการอโศกก็ว่าได้ ก็คือ ได้พาพุทธบริษัทเรามีชีวิตอยู่อย่างสมณะโดยมุ่งที่สาระประโยชน์

มุ่งการขัดเกลากิเลสตนเอง ขณะเดียวกันก็ไม่ตกเป็นเครื่องมือบริโศคนิยม และเป็นการนำแนวคิดทางพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้กับสังคมได้อย่างสมสมัย โดยเฉพาะทำให้ศาสนาไปมีส่วนในการอนุรักษ์ธรรมชาติ **หลายอย่างที่พ่อท่านทำ มันตอบโจทย์ของสังคมในเวลานี้ที่กำลังเดือดร้อน**

เพราะบริโศคนิยมกัฏคร่อนจิตวิญญาณผู้คน รวมทั้งทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม สันตโตโสภ มีนวัตกรรมใหม่ๆ ในการทำให้มนุษย์เราอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างกลมกลืน ถึงแม้ว่าชาวอโศกส่วนใหญ่จะอยู่ในเมือง แต่ก็พยายามทำให้ชีวิตตนไม่ไปเบียดเบียนธรรมชาติ **รวมทั้งเรื่องการส่งเสริมให้คนบริโศคอาหารแบบที่ไม่ทำลายชีวิตสัตว์ โดยหันมากินอาหารมังสวิรัต**

อีกอย่างที่อาตมายกย่องนับถือ คือ ความใจกว้างของท่าน ที่น้อมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ เช่น เปิดโอกาสให้คนนอกแวดวงอโศกมาพูดถึงท่าน ทั้งในทางที่ชมและวิจารณ์ อันนี้ก็ตรงกับแนวคิดเรื่องมหาปวารณา ที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้ แต่สิ่งที่อาตมาคิดว่า **ต้องระมัดระวัง คือการวางรูปแบบจนกระทั่งมันตายตัว อย่างศีล ๘ นี้ พอมันกลายเป็นรูปแบบตายตัวแล้วนี้ ก็กลายเป็นว่า ไม่กินข้าวเย็น ไม่เล่น ไม่เที่ยวฟ้อนรำ แต่อาจไปติดอบายมุขแบบอื่น เช่น ติดอินเทอร์เน็ต ติดออนไลน์ ติดเฟซบุ๊ก อันนี้เป็นอบายมุขแบบใหม่ ซึ่งสวนทางกับแนวคิดเรื่องอุโบสถศีล ซึ่งเป็นอบายมุขแบบใหม่ สิ่งนี้อาจจะเกิดขึ้นกับศิษยานุศิษย์ของพ่อท่านก็ได้ ก็คือการติดอยู่ในรูปแบบ แม้ว่ามันจะทันสมัย แต่ในวันข้างหน้า มันก็อาจล้าสมัยไป”**

* คุณสุลักษณ์ ศิวรักษ์ นักคิด นักเขียน

นักแปล และนักวิพากษ์สังคม เจ้าของนามปากกา ส.ศิริรักษ์
“ก่อนอื่นผมขออนุโมทนาพระศรีที่สมณะโพธิรักษ์บวช
มา ๔๕ พรรษา เท่ากับเวลาที่พระศาสนาทรงเผยแผ่ธรรม ผม
ว่านี่เป็นช่วงเวลาที่สำคัญ และสมณะโพธิรักษ์ก็ได้ทำงานแหวก
แนวที่คณะสงฆ์ส่วนใหญ่หรือสถาบันสงฆ์ทำไม่ได้ การที่เขาไม่รับ
สงฆ์ฝ่ายนี้ไว้กับคณะสงฆ์ส่วนใหญ่ นั่น ผมว่าสมควรแล้ว เพราะ
คณะสงฆ์ส่วนใหญ่ล้มเหลวจนเกือบจะกู้สภาพไม่ไหวแล้ว ตราบใด
ที่ยังมีมหาเถรสมาคมยังมีอำนาจเบ็ดเสร็จอยู่ มหาเถรสมาคมนั้น
ไม่ได้เบ่งตากดูเลยว่า สังคมเปลี่ยนแปลงไปยังไงบ้าง เพราะนั้น
การที่คณะสันตโตศกแยกออกมา ผมถือเป็นนิมิตหมายที่ดี ได้
ทำอะไรต่ออะไรได้อย่างอิสระ อันนี้ผมว่า น่าชื่นชม โดยเฉพาะ

ได้ทำงานต่อต้านทุนนิยม ด้วยบุญนิยมต่อต้านบริโภคนิยม ให้ใช้สันตวิธีสันโดษเป็นตัวหลัก แล้ว
ก็สิ่งต่างๆที่ไร้มลพิษ ไม่ว่าจะเป็นอาหารต่างๆ เช่น ผักไร้สารพิษ และที่สำคัญ เน้นการไม่บริโภคเนื้อสัตว์
ข้อลบนั่น ผมเกรงๆอยู่ว่า สมณะโพธิรักษ์ถ้าไม่สร้างสังฆะให้เข้มแข็ง ลิ่นท่านแล้ว ผม
เกรงว่าขบวนการนี้จะอ่อนเปลี้ย ขาดผู้นำ เพราะผมแลเห็นมีผู้นำอยู่เพียงผู้เดียว ผมอยากจะเห็นฝ่าย
สันตโตศก หลังจาก ๔๕ ปีของท่านโพธิรักษ์แล้วนี้ ให้มีสังฆะที่เข้มแข็ง เพราะถ้าหมดท่านไปแล้ว สังฆะต้อง
อยู่ได้ ไม่จำเป็นที่ใครคนใดคนหนึ่งขึ้นมาเป็นประมุข แต่มีสังฆะเป็นใหญ่ ผมอยากเห็นอันนี้ครับ”

* ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

ศาสตราจารย์ มหาวชิราวุฒยาลัยรังสิต

“๑. จุดเด่นของพ่อท่านโพธิรักษ์

๑.๑ พ่อท่านไม่ยอมให้สิ่งที่ไม่ถูกต้องครอบงำ

เช่น การสั่งการการปกครองจากคณะสงฆ์ไทย ท่านไม่ให้
หมู่สงฆ์ที่ไม่ถูกต้องปกครอง

๑.๒ พ่อท่านไม่ยอมรับการเมืองที่ไม่ถูกต้อง

จึงออกมาเคลื่อนไหวในสังคมใหญ่ อำนาจ โครงสร้างอัน
ใหญ่โตมโหฬาร พ่อท่านทำเท่าที่ทำได้

๒. พ่อท่านเป็นผู้นำชาวพุทธในการรักษาศีลที่
เคร่งครัด เป็นแบบอย่างให้กับชาวพุทธในไทย ที่นิยมเรื่อง

ศีลธรรม จริยธรรมมาก ไม่ค่อยเน้นสมาธิ หมายถึงสมาธิแบบหลับตา ซึ่งท่านสอนให้ทำสมาธิขณะ
ลืมตา ทำงานไปทำสมาธิไปด้วย ซึ่งส่วนนี้ผมก็ยังไม่ค่อยเข้าใจมากเท่าไรนัก

๓. **พ่อท่านเป็นผู้นำในการสร้างชุมชนชาวพุทธ** ผมเคยไปเยี่ยมชุมชนชาวอโศก เห็นแล้วประทับใจ เป็นชุมชนในอุดมคติ ซึ่งเกิดขึ้นได้ไม่ง่ายเลย มักน้อย สันโดษ เหมือนยุคยูโทเปีย ไม่คิดว่าจะมีจริงได้ แต่ก็มี...”

ส่วนที่ ๒ ความเป็นห่วงต่อพ่อท่านและชาวอโศก

“๑. **คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจพ่อท่านหรือชาวสันตอโศก** คนจะเข้าใจได้ไม่ง่าย เช่น การที่สันตอโศกไปยุ่งกับการเมือง สังคมก็จะไม่ค่อยเข้าใจ

๒. **กระแสโลกาภิวัตน์ เน้นบริโภคนิยม** ทุกรัฐบาลในโลกเน้นการกระตุ้น หมุนเวียน ยื้อรั้งกัน พอจะเข้าใจได้ว่า แบบที่พ่อท่านพาทำ มันเป็นทางเลือกสำหรับสังคม ที่จะมีตัวเลือกที่สำคัญ แต่ผมเป็นห่วงว่า **ความยั่งยืนจะสู้แรงที่โหมกระหน่ำไหม้** อันนี้ก็อดเป็นห่วงไม่ได้ ที่ห่วงเพราะเห็นคุณค่าว่า สันตอโศกเป็นทางเลือก

๓. และประการสุดท้ายที่เป็นห่วง คือ ปกติสังคมไทยนี้เวลาเปลี่ยนแปลง มักจะมีปัญหา นี่ผมพูดอย่างชาวพุทธแท้ๆนะครับ ชาวพุทธแท้ๆไม่กลัวเรื่องความเป็นอนิจจัง เพราะเรารู้อยู่แล้วว่าทุกอย่างไม่เที่ยง วันหนึ่งก็ต้องเปลี่ยน วันหนึ่งพ่อท่านก็ไม่อยู่กับเรา การเปลี่ยนแปลงสำคัญมาก ผมเองก็เฝ้าดูและติดตาม ถามๆเถๆ ก็เห็นว่า ชาวอโศกมีผู้นำที่เก่งขึ้นมาเยอะ แต่ก็ยังอดคิดไม่ได้ เพราะในสังคมไทยเวลาเปลี่ยนแปลงที่ไรจะมีปัญหาความเป็นอนิจจังของความเป็นมนุษย์วันหนึ่งก็ต้องเปลี่ยนผ่าน และชาวพุทธไม่กลัวเรื่องมรณานุสติ นี่เป็นประการสุดท้ายที่ผมอดจะคิดไม่ได้ว่า **ถ้าไม่มีพ่อท่าน ซึ่งวันหนึ่งก็คงไม่มี เพราะไม่มีใครจริงจังอยู่ตลอด การเปลี่ยนแปลงจะอย่างไรให้ดีที่สุด จะทำไงให้หลักการยังคงอยู่ ไม่ถูกแปรผัน** แม้แต่หลักธรรมของพระพุทธเจ้า ยังถูกคนบิดเบือนไปตั้งเยอะ เพราะฉะนั้นอันนี้ต้องช่วยกันคิดนะครับ ผมอดเป็นห่วงข้อที่สามไม่ได้ แม้จะสบายใจอยู่บ้างเท่าที่ติดตามดูมาก็มีแค่นี้แหละที่อยากจะพูด”

*** รศ.ดร.นรงค์ เท็ชประเสริฐ**

ประธานกรรมการนโยบายสถาบันโทรทัศน์ไทยพีบีเอส

“สำหรับพ่อท่านนี่ ผมก็มีบทกลอนที่เขียนไว้เป็นที่ระลึกครบรอบ ๔๕ พรรษาของท่านนะฮะ

*ดุจดอกบัวบานงามในยามเช้า
ที่คลอเคล้าไออุ่นอรุณฉาย
ส่องแสงธรรมล้ำค่าเปล่งประกาย
สถิตไว้ธัมโมโพธิ์รักรัศมี”*

จดหมาย

จากญาติธรรม

ผมสมาชิกรุ่นปี ๒๕๓๐
ยอมรับมีค่าอยู่ได้ติดต่อ เรียกว่าข้อ
อ้างก็ยอม แต่แอบภูมิใจที่ได้พบสันติ
โอศกสันติธรรม ได้อ่านหนังสือสารโอศก ดอกหญ้า มาทุกปี ไม่เคยรับมาทั้ง อ่านทุกเล่ม และยินดี
และเต็มใจที่จะอ่านต่อไปจนกว่าต่างคนต่างจะสิ้นไปก่อน การปฏิบัติตัวก็ทำดีเสมอต้นเสมอปลาย
โดยเฉพาะกับครอบครัว ไม่มีกิริยาหรือการจะรุนแรงต่อครอบครัว แม้แต่เพื่อนบ้าน ชีวิตผม
เอนกประสงค์มาตั้งแต่ยังไม่รู้จักสันตโอศกแล้ว ไม่เคยเอาเปรียบหรือสร้างปัญหาให้ใครเดือดร้อน

แอบภูมิใจ

♣ ประยุทธ์ เนินพลับ จ.อุทัยธานี

✿ ทางเราก็คงที่สุดที่จะภูมิใจ ถ้าผู้อ่านได้รับประโยชน์จากการอ่านสารโอศก ดอกหญ้า โดยเฉพาะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เกิดสัมมาทิฐิ(ความเห็นถูกต้อง) ลดละมิจฉาทิฐิ(ความเห็นผิด) ในชีวิตได้ ทั้งคุณทั้งเราได้ร่วมมือกันสร้างสรรค์สังคมนี้ ให้เจริญอยู่เย็น(นิพพาน=ไว้กิเลส) เป็นสุข(ฉาน=เผากิเลส)ด้วยกัน

ได้ความรู้อย่างลึกซึ้ง

- ได้รับความรู้และปฏิบัติ
เกี่ยวกับนิพพานอย่างลึกซึ้ง
- ได้ทำการบุญชานุกาโร
แล้วนำมาปฏิบัติด้วยตนเอง

- ได้รับความรู้เกี่ยวกับสันตโอศก
- รู้เรื่องการเมืองและความสำเร็จในปี ๒๕๕๘
- ได้รู้เรื่องการล้างพิษตับซึ่งไม่เคยรู้มาก่อนเลย นำมาปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง
- คอลัมน์ของ “ณวมพุทธ” ทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับพระไตรปิฎกดีมาก
- ได้รู้ความเคลื่อนไหวของชาวโอศกอย่างละเอียด

-อ่านเรื่องกรรมตามสนองแล้วได้ความรู้และไม่กล้าทำความชั่วอีกเลย
-นอกจากอ่านสารอโศกแล้วยังได้อ่านดอกบัวน้อยและดอกหญ้าเป็นประจำ ทุกฉบับมี
คุณค่าสำหรับชีวิตเป็นอย่างยิ่ง

♣ **น.ส.ปิยาภรณ์ บุญญาอนุพงศ์ ๒๕๗๒๒๔**

🌸 *ขอบคุณอย่างยิ่งที่ช่วยอ่านหนังสือของชาวอโศก เพราะเป็นกำลังใจที่ดีที่สุดแก่ทีมทำหนังสือ
ความหวังของเราไม่มีอันใดเลย นอกจากอยากให้ธรรมะที่ถูกต้องดั่งงาไปถึงมือถึงใจของมวลมนุษยชาติ*

ภูมิใจในพ่อท่าน สมณะ และสิกขมาตุ ตลอดถึงครูและชาวชุมชนทุกพุทธสถาน ที่ขับเคลื่อน
วัด ชุมชน และโรงเรียน

ภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ลูกจบที่สส.ฐ.(โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก)ทั้ง ๕ คน หลานอีก ๓ คน
คิดว่าเมื่อถึงช่วงงานสำคัญๆ ของชาวอโศกจะพยายามมาร่วมงานปฏิบัติธรรม ซาบซึ้งใน
วิถีชีวิตชาวอโศกอยู่เสมอ

♣ **ชอบ สมบัติมาก จ.พัทลุง**

🌸 *ส่งลูกหลานมาเล่าเรียนหลายปีว่าจะจบได้ ผู้ปกครองเองก็อย่าเพลินใจ อย่าลืมนวันเวลาของ
ชีวิตตนเองด้วย ยิ่งต้องรีบชวนขวยมากกว่าลูกหลานซะอีก เพราะเวลาชีวิตของผู้ใหญ่มักจะมีน้อย
กว่าลูกหลาน ปีหนึ่งๆมาแ่่งงานสำคัญๆของชาวอโศก ก็ถือว่าเนิ่นช้าแล้วนะ*

ใจเย็นลง ไม่โกรธง่าย ถ้าโกรธจะนั่งอ่านใจตัวเองว่า โกรธแล้วมีความสุขไหม ถ้ามีความสุขจะโกรธคนทั้งโลกเลย แต่ความเป็นจริงมันไม่ใช่ ลดละได้มากพอสมควร อยู่กับความเป็นจริง ครอบครัวยังเป็นกำลังใจให้มากเลย

♣ พิชัย ชันส์บุทธิ กรุงเทพฯ

🌸 **ตอบง่ายโกรธไม่มีความสุขเลย เพราะโกรธจะเห็นทุกข์ได้ง่ายและชัดเจน จึงมักมีคำพูดว่า “โกรธคือความโง่ โมหะคือความบ้า”** ถ้าเห็นโกรธเป็นทุกข์ได้จริงแท้แล้วถึงจิตของตน ก็จะไม่มีการอยากทุกข์เลยในโลกนี้ เพราะเลิกโกรธได้เมื่อใด ก็เป็นสุขทันทีเมื่อนั้น

๑. ได้ข้อคิดเตือนใจเป็นระยะๆ จากการได้รับสารอโศกสม่ำเสมอ ซึ่งแต่ก่อนมักจะทำไม่ค่อยได้ ทำได้ก็ชั่วระยะแรกๆที่ได้อ่าน พอเลยสัก ๑ เดือนก็หย่อนอีก แต่ตอนหลังมักจะทำได้ ยาวขึ้น และมีสารอโศกคอยเตือนเสมอ

๒. ฉบับนี้ชอบมากในคอลัมน์แถลงในหัวข้อ “๘๑ ปี ไม่มีแก่ ผู้นำด้านสุขภาพของชาวโศก ที่ควรศึกษาและทำตามมากที่สุด...!”

เป็นสูตรที่จริงสุด ประสบกับตนเองในเรื่องครอบครัว คือ “ปล่อยวาง”

๓. ในทุกฉบับจะมีข้อคิด ในคอลัมน์“จดหมายจากญาติธรรม” ดีมากค่ะ

♣ เผ่าทิพย์ ทิวมย์ม จ.กรุงเทพฯ

🌸 **“ปล่อยวาง”ที่ใจเรานะ ไม่ใช่“วางมือ”ไม่เอาภาระ ไม่รับผิดชอบใดๆ เพราะถ้า“วางใจ”ได้ ก็อยู่ร่วมกับใครๆได้หมด ไม่โกรธ ไม่เกลียด ไม่ถือสา ให้อภัยได้ จึงทำหน้าที่การงานกับเขาได้**

ตลอดเวลาที่ผมได้คุ้นเคยกับชาวอโศก ตั้งแต่สมัยอายุ ๑๕ ปี จนปัจจุบัน ๔๖ แล้ว และได้ทราบความเคลื่อนไหววงการอโศก การเมือง การแสดงความคิดเห็นของชาวอโศก รวมถึงการ แสดงออกของกลุ่มที่มีต่อประเทศชาติ นับเป็นสิ่งน่ายกย่องคุณความดีที่มีให้สังคมส่วนรวมของประเทศ

♣ ชาณุวัฒน์ จันทรแสวง จ.พิษณุโลก

☸ ที่จริงคนเรามีโอกาสได้เกิดเป็นมนุษย์คนหนึ่งในโลกแล้ว ก็น่าจะทำดีตอบแทนคืนให้แก่โลกนี้ โดยเฉพาะช่วยกันสร้างสรรค์สังคม ประเทศชาติ และมวลมนุษยชาติให้อยู่ดี กินดี มีจิตใจที่ดีร่วมกันเกิด

การได้อ่านสารอโศกเหมือนได้ติดตามข่าวคราวญาติมิตร ญาติผู้ใหญ่ที่เคารพรัก ได้เห็นกิจกรรมความเคลื่อนไหว ได้รับรู้ สุขทุกข์ของมวลคณะอโศก ได้หลักธรรมแนวคิดดีๆที่สามารถนำไปใช้ ในชีวิตได้มากมาย และได้ถ่ายทอดแบ่งปันแก่เพื่อนฝูงญาติมิตร ได้นำบางเรื่องบางประเด็นไปถกกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น พยายาม นำสิ่งที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงตนเองหรืออย่างน้อยก็เตือนตนเอง

♣ พัทธยา โชติรัตน์ จ.สงขลา

☸ คนเราจะเจริญถูกทางได้ ต้องร่วมกันคิด ช่วยกันแก้ ปัญหา ถกเถียงหาความจริงออกมาให้ดีที่สุด แล้วเอาไปใช้ในชีวิตนี้แหละจะช่วย使我们เราอยู่กันอย่างมีความสุข ไม่แก่งแย่ง เอารอด เอาเปรียบกัน ลดละความเห็นแก่ตัว จะเห็นร่วมกันว่า โลกนี้ทุกคนเป็นเจ้าของร่วมกัน(สาธาณโมคิ) ต้องช่วยกันรักษาไว้ให้โลกน่าอยู่ งดงามด้วยคนดี ๆ

ทำไมจึงไปว่าธรรมกาย???

พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ธรรมกาย” นั้นเป็นชื่อของเรา ตถาคตยิ่งใหญ่ขนาดว่าธรรมกาย หรือ พรหมกาย ซึ่งธรรมกายนี้ นี่แหละคือตถาคต แต่นี่ยังไม่รู้เลยว่าตนเองเป็นธรรมะหรือเป็นอธรรม เป็นสัตวกายระดับไหน? ก็ยังไม่ได้รู้จักคำว่ากาย ที่มีองค์ประชุมของภายนอกภายใน คำว่า “กาย” นี้ก็ยังเข้าใจไม่ได้เลย แล้วจะมาทำคุยว่าเป็นธรรมกถธรรมกาย พุทธกรรมก็เลยหลอกคนได้ทั้งประเทศ

.....ทำไมอาตมาต้องพูดถึงธรรมกาย? เพราะเดี๋ยวนี้มีอิทธิพลมากในสังคมในประเทศไปจน ถึงต่างประเทศ ไปเที่ยวได้หลอกต่างประเทศต่อ เพราะกฎดิวิล(ค่าความนิยม)ของศาสนาพุทธที่ดี เมือง นอกเขานับถือศาสนาพุทธมากขึ้นทุกวันนี้ เพราะมันพิสูจน์ัจธรรมว่า ศาสนาพุทธ “เป็นอเทวนิยม- เป็นโลกุตระ” คนทั้งโลกต้องการอันนี้ขอยืนยัน ต้องการการอยู่เหนือโลกีย์ มีจิตอยู่เหนือแต่อาศัย โลกีย์นะ แต่ไม่ได้ย่ำยีโลกีย์ ไม่ได้เอาโลกีย์มาตีกันฆ่ากันอย่างที่เบงกันอยู่ทุกวันนี้

พุทธศาสนามีความรู้อันนี้แล้ว เป็นอันนี้ได้ จึงมีกฎดิวิลมาก ก็เลยหากินตามกฎดิวิลของพุทธ ศาสนา เอาไปหลอกคนต่อว่า ฉันทันี่แหละตัวแทนของพุทธ มีธรรมกายของพุทธ มันซ้อนอย่างนี้ มัน ก็เลยยิ่งฟังวินาศอวดวาทกันใหญ่โต อาตมาจึงขอใส่เกือกเข้ามาร่วมแก้ไขอันนี้ ใครจะว่าอย่างไรก็ช่าง

เครดิตภาพ: www.news.mthai.com

อาตมามีเจตนาดี สงสารที่เขาทำ ถ้าเขาหยุดไม่ได้เหมือนคุณทักษิณ มันก็มีแต่บาปแต่ชั่ว กับนรกไปเรื่อย โทกเห็นๆ “สัมปชามุสาวาท” นะ คนโทกทั้งๆ ที่ตัวเองรู้ว่าตัวโทก พระพุทธเจ้าตรัสว่าคนอย่างนี้ ทำชั่วอะไรในโลกอีกไม่ได้ ไม่มีเลย

มีอย่างไหนเวลายาวจรตัวเองแท้ๆ ควบคุมเงินดูแลตั้งเป็นร้อยล้านพันล้านกลับบอกว่าไม่รู้จัก โทกโลกออกมาได้ อย่างนี้เป็นต้น หรืออื่นๆ ใดๆก็ตามแต่ โทกมาไม่รู้กี่ครั้งต่อกี่ครั้ง ยังโทกกันไม่หยุดอยู่นั้นแหละ โทกระดับของอูตรีมนุสธรรม(ระลึกรู้ชาติคนนั้นคนนี้ได้เป็นว่าเล่น) คือปราชิกไม่รู้จะปราชิกอย่างไรแล้ว แล้วก็นำศาสนาไปประกาศให้แก่โลก มันจะไปได้อย่างไร?

อาตมาขอบอกนะ ถ้ารัฐบาลก็ตามไม่จัดการกับธรรมกาย จะไปไม่รอดเหมือนกัน ไปไม่ได้ไปไม่ออก เพราะมีอิทธิพล ขอยืนยันเลย ไม่ใช่อาตมาไปทำลาย เหมมทำเป็นกล้าทำเป็นไม่กลัว จริงๆ แล้วอาตมาอย่ามั่วตัวเองว่ากลัวตายหรือไม่กลัวตาย อาตมาไม่มีทั้งสองอย่าง

เพราะอาตมารู้ว่า อาตมาตายนับครั้งมาไม่ถ้วนแล้ว จะตายอีกสักครั้งมันจะมีปัญหาอะไร ถ้าทำเพื่อให้เกิดสิ่งดีของมนุษยชาติ ตายก็ตายสิ อาตมาก็ว่าอาตมาพอมีบารมี มันคงไม่ตายง่ายหรอก อย่างน้อยก็มีหน้าตาเบียดๆไปๆมาช่วยกันอยู่ ที่พูดไปนี้ปรารถนาดี อยากให้เขาหยุดชั่ว แล้วพาดคนลงนรก

“ธรรมกาย”แท้ของพุทธ ไม่ใช่แค่การสร้าง “ภพ”

การทำ “ธรรมกาย” ให้เกิด “อาการ”ใสๆในภวังค์ ที่ทำๆกัน สอนๆกันทั้งหลายนั้น คือ การสร้าง “ภพ”สร้าง “ชาติ”อยู่ในภวังค์ หรือการทำสมาธิหลับตาเข้าไปอยู่ในภวังค์ใดก็ตาม ที่บั้นภาพบั้นรูปขึ้นสำเร็จในจิตภวังค์นั้น ล้วนเป็น “มโนมยัตตา”(อัตตาที่มโนขึ้นมาเองจนจิตบั้นเป็นรูปเป็นร่างได้สำเร็จ)ทั้งสิ้น ไม่ใช่ “มโนมยิทธิ” เขานึกว่าสอนแบบนี้เป็นการเผยแพร่ธรรมะไปทั่วโลก แท้จริงแล้วทำลายธรรมะของพระพุทธเจ้า ไปสร้างภพชาติแล้วก็บอกว่าเป็นธรรมะ ใสๆ จนเข้าไปเจอพระพุทธเจ้าได้อีกนั้น

หากทำได้สำเร็จเห็น “ความใส” ในภวังค์ก็ดี หรือเห็นภาพที่เกิดอื่นใดๆก็ดี จนถึงขั้นเห็น “พระพุทธเจ้า” ในพุทธเกษตรปานนั้นก็ตาม ล้วนคือ “สัญญา”กำหนดหมายของคนผู้ทำสัญญาเอง จนสามารถทำได้สำเร็จด้วยจิต ก็เป็น “มโนมยัตตา”(รูปที่สำเร็จด้วยใจ) ทำให้เกิดภาวะนั้นๆมีขึ้นได้ในใจของตน เป็น “นิมมาน”(การเนรมิต,การสร้าง,การประดิษฐ์) จาก “ทิฏฐุปาทาน”(ความยึดมั่นในทิฏฐิ)ของตน จนเป็น-จนมีขึ้นได้สำเร็จ (จะนี่เองคือ ผู้ได้นิมมานรดีจากการสร้างเอง) ที่สร้าง “มโนมยัตตา”ขึ้นมาได้สำเร็จใน “ภพ”(ภวังค์) ด้วยความมั่วชั้น “สัญญา”เท่านั้น ยังไม่ “เห็น”ด้วยปัญญา

จึงเป็นการเกิด “โลกียจิต”ของปุถุชนอยู่เท่านั้น!

บทสรุป ลัทธิ“ธรรมกาย”ดังกล่าวนี้ เอาทั้ง“อดีต” เอาทั้ง“อนาคต” มาปั้นสร้างเป็น “วิมาน” หลอกคนพวกหลงมงายยึด “อดีตและอนาคต” จึงหลงละเมอเพื่อพากันไปใหญ่โต (จนมีโรงเรียนฝันในฝันวิทยา) เชื่อ “ฝัน”กันว่าเป็น “ความจริง”ด้วยความโง่ ที่ไปหลงคำลวง-ภาพลวง-วิมานลวง คนที่“โกหก”ชนิดนี้ พระพุทธเจ้าตรัสว่า “สัมปชานมสุาวาท” คือ คนโกหกทุกอย่างที่ตนก็รู้ว่า ตนโกหก คนเช่นนี้พระพุทธองค์ตรัสว่า เป็นคนทำชั่วได้ทุกชนิด ร้ายขนาดไหนก็ทำได้ ไม่มีชั่วใดที่จะทำไม่ได้

การกระทำทั้งหลายทั้งปวงของผู้ไม่กลัวการโกหก จึงมีแต่ทรกทัณฑ์จมหมัก อย่างไม่มีวันหยุดหย่อน

ลองตั้งสติ ใช้ปัญญาเท่าที่มี แล้วถามตนเองบ้างว่า ชีวิตจะหลงไปกับลาภยศสรรเสริญไป อีกเท่าไร?

พอได้หรือยัง? โกหกไปก็บาปไป ได้นรกไปอยู่ตลอดเวลา

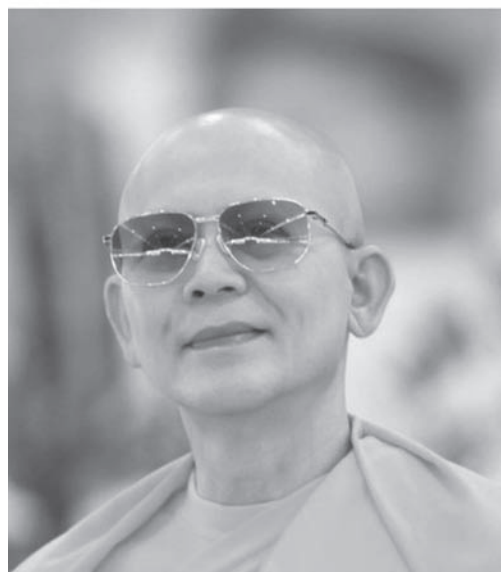
ถามจริง.... ไม่กลัวนรกจริงๆหรือ???

อตร.ของพระธัมมชโย.....

นพ.มโนชี้ว่า ขณะนี้เรื่องของพระธัมมชโยนี้ ไม่เหมือนคดียันตระ ไม่เหมือนคดีของพระนิกร ไม่เหมือนคดีของเนรคา ไม่เหมือนคดีที่ผ่านมาทั้งหมดเลย เพราะนี่คือมวลชนจัดตั้งขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศ ใหญ่ที่สุดที่ประวัติศาสตร์ไทยเคยเห็นมา และมวลชนอันนี้ได้กลืนทรัพยากรบุคคล เงิน เวลาของคนจำนวนมาก ครอบครวัคนยากจน เขาทำบุญกันหมดเนื้อหมดตัว จะบอกว่าทำบุญด้วยความเต็มใจก็ตามเถอะ แต่นั่นเป็นการเบียดเบียน

ผมเจอครอบครั้วที่สิ้นเนื้อประดาตัว ครอบครั้วที่คนแตกแยกสามภรรยาแยกกันอยู่เพราะว่าหลงในบุญ ทำบุญด้วยความมงาย ถ้าไม่มีการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง วัตนี้ก็จะโตไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด แล้วก็มีอิทธิพลทางการเมืองอย่างมหาศาล อยู่เบื้องหลังการจัดตั้งรัฐบาลแต่ละครั้งเลยทีเดียว

นี่เป็นเครื่องทดสอบความมั่นคงและความเฉียบคมของรัฐบาลชุด คสช. อย่างมากเลย ว่าท่านจะ

สามารถบริหารบ้านเมืองนี้ในมาตรฐานเดียวกันได้หรือไม่ หรือจะยอมให้มีบุคคลที่มีอิทธิพลเหนือคนอื่น พระก็คือผู้มีอิทธิพลโดยเฉพาะอย่างยิ่งวัดใหญ่

แล้วในขณะนี้เราก็เป็นห่วงกันครับว่า มันจะเกิดการกินรวบประเทศไทย ถ้าไม่มีการจัดการ กับกลุ่มอิทธิพล! (จากรายการ ตอบโจทย์ ของไทยพีบีเอส ๒๒ ก.ค.๒๕๕๘)

ทำไมสวรรค์จึงลวง??? แต่บรกกลับจริง !!!

พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ บรรยายในรายการ “ธรรมาธรรมะสงคราม” บ้านราชฯ

เราต่างมีปัญงบงการชีวิต???

เราได้พยายามบำเรออารมณ์ที่เราต้องการอยู่ทุกๆขณะ ตั้งแต่ต้องการนั่ง ต้องการยืน ทุกๆอิริยาบถของคนเป็นความต้องการของเราเองทั้งนั้น แต่มันไม่ได้มาบอกว่า เราต้องการอย่างนี้ละๆ โดยสั่งการออกมาเป็นภาษาบอกเรา เพราะมันอัตโนมัติจนเกินที่จะมากำหนด มันกำหนดต่อเนื่องกัน เร็วยิ่งกว่าวินาที เร็วๆๆ ต้องอย่างนี้ๆๆๆ ต่อไปอยู่ตลอดเวลา

แล้วก็หาจุดที่จะรู้สึกชอบใจ พอใจ เป็นอิฏฐารมณ์ของเราเองทุกอิริยาบถ แม้แต่ นั่งอยู่เฉยๆ หายใจเข้า หายใจออก ก็หาทางสนองความต้องการ อย่างโน้นอย่างนี้ มีอิริยาบถตั้งแต่เล็กน้อยไปจนกระทั่งจัดจ้านจี๋จ้า

นอกจากตอนนอนหลับไม่ได้มีการควบคุมจิต สติมันตกลงไปอยู่ในภวังค์ มันไม่ได้มาควบคุมภายนอก เพราะฉะนั้นกาย วาจา ใจ ภายนอกมันก็ไม่ถูกควบคุมที่จะต้องหาสิ่งที่จะเสพ

บำเรอว่ามันเป็นสุข สุขอย่างที่เรา ต้องการนี้แหละ มันต้องการอยู่ตลอดเวลาเลย เดี่ยวจะอย่างนั้น เดี่ยวจะอย่างนี้ เดี่ยวไปโน่นมานี่ เดี่ยวเดินหน้าถอยหลัง อะไรก็แล้วแต่ต่าง ๆ นานา เป็นความปรารถนาของผู้ที่ยังไม่ได้ศึกษาธรรมะ ไม่ได้มีความยั้งคิด

**ไม่ได้มีความรู้ว่ามีกิเลสมัน
บงการเราอยู่ตลอดเวลา !!!**

เหตุที่มาของวิมานทั้งหลายที่ “มโน” กันขึ้นมา จนกลายเป็น “มโนมยัตตา” (รูปสำเร็จด้วยใจที่สร้างขึ้นมา)

ความต้องการมาบำเรอตน มันต้องการอยู่ตลอดเวลา สำหรับคนทั่วไป ส่วนพวกเรานี้มาศึกษาจนรู้หน้าตาของกิเลสได้บ้างแล้ว ทั้งกิเลสหยาบๆ หรือกิเลสที่มันเป็นรูปเป็นร่าง แล้วเราก็รู้ เอ้อ..อย่างนี้นี่นะ เมื่อเราได้สัมผัสผัสเกี่ยวข้องแล้ว ก็เกิดการยึดถือว่า เป็นเราเป็นของเรา(เช่น ไปเลี้ยงแมวจนติดแมว)

หรือการไปเสพรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสใดๆ หรือเอามาบำเรออัตตาของเรา จนเราก็ชอบใจพอใจ เรียกว่าเป็นสุข เราก็มาศึกษากิเลสแต่ละเรื่องๆ ที่ไปเกี่ยวข้องสัมผัส โดยเฉพาะเวลาเราตื่น เรามีสติเต็มๆ เรามาเรียนรู้ตั้งแต่อบายมุข กิเลสหยาบๆ (เช่น เหล้า-บุหรี่ การมีกิ๊ก ฯลฯ) ที่เป็นรูปเป็นร่างเป็นตัวเป็นตนเป็นชิ้นเป็นอันที่หนักหนาสาหัส เราก็ยิ่งรู้ง่าย อ้อ...มันจะต้องต่อสู้ ต้องใช้เรี่ยวแรง ต้องใช้กำลัง ต้องใช้สิ่งแย่งชิง ต้องบ่าบัด ต้องชวนชวาย ต้องแสวงหา ต้องอะไรต่ออย่างต่างๆนาๆ เราก็จะเข้าใจ

และอีกอย่างก็คือ มันไร้สาระ ก็ต้องเข้าใจให้ชัด มันไม่มีของจริงหรอก มันเป็นเรื่องเปล่า มันเป็นเรื่องเท็จ มันเป็นเรื่องไม่มีของจริง ไม่มีตัวตน มันไม่มีสิ่งที่ว่ามันเป็นความสุขนั้นหรืออก มันไม่มีตัวตน เหมือนคนที่ซึ้งสูบยามาตัวเบ้อเร่อๆ เลย ไม่ใช่เลย

มันไม่มีรูปมีร่าง มีตัว มีตน มีหนวด มีเครา มีหัว มีหางอะไร มันไม่มี!(แต่คนก็ไปหลงว่าสุดมันส์ส์! สุดเทห์ สุดแซบ ฯลฯ) มันเป็นเรื่องลึกลับๆ แล้งๆ จริงๆเลย แต่ที่นี้กว่าจะรู้อารมณ์ลึกลับๆ แล้งๆ นี้อีกนาน กว่าเข้าใจว่าจริงๆ มันเป็นการคว่ำลม แล้วก็ไปหลงว่าเป็นความสุખบำเรออารมณ์จริงๆ **หนะมันคว่ำลม!**

สรรพสิ่งล้วนแต่เป็นของสมมุติขึ้นมา

ที่นี้มันซ่อนตรงที่ว่าพอคว่ำลมแล้ว มันก็ไปสมมุติสิ รูปต้องเป็นอย่างนี้ เสียงต้องเป็นอย่างนี้ กลิ่นต้องเป็นอย่างนี้ นี่แหละมันเกิดตัวเราของเราขึ้นมาตรงนี้ คือมีทั้งยึดต่างกัน ยึดคล้ายกัน หรือยึดเหมือนกันจนกระทั่งแย่งชิงสิ่งเดียวกัน มีรูปต้องอย่างนี้ มีเสียงต้องอย่างนี้ มีกลิ่นต้องอย่างนี้ มีสัมผัสเสียดสี เย็นร้อนอ่อนแข็งต้องอย่างนี้ๆ

หรือไม่ได้อยู่ในภพทางทวาร ๕ ข้างนอก แต่อยู่ภายในใจตัวเองก็ต้องอย่างนี้ มันไม่ใช่

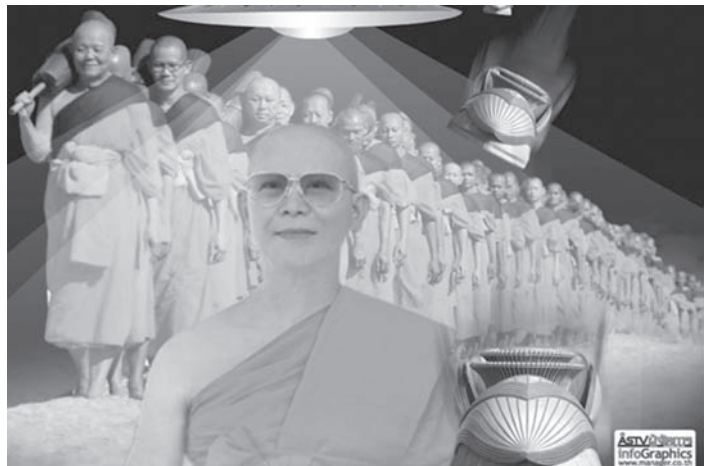
รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสแล้วหละ มันเป็นวิมาน มันเป็นสิ่งที่ไม่มี มันไม่เกี่ยวกับรูป ไม่เกี่ยวกับรส ไม่เกี่ยวกับเสียง ไม่เกี่ยวกับกลิ่น ไม่เกี่ยวกับอะไร แต่มันก็สมมุติขึ้นมาอีกเกินกว่านั้นไปอีกมากกว่า รูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสมากกว่าด้วยซ้ำ

สารพัดวิมานที่ต่างคนต่างวาดฝัน

แล้วเราก็ไปปั้นให้สมเสพ เพราะฉะนั้นคนที่หลอกในวิมานต่างๆ สร้างวิมานต่างๆ จนคนหลงเชื่อว่ามีวิมานนั้น วิมานจึงมาก แต่ละสำนักไม่ว่าสำนักไหนๆ นอกจากพุทธยิ่งมาก เพราะนอกจากพุทธเขายังไม่รู้เรื่อง เขายังสมมุติกัน โอ้โฮ...วิมานลึกลับ วิมานต่างๆนาๆ

แม้ของพุทธเอง ขนาดพระพุทธเจ้าท่านสอนแล้ว ก็ยังมีผู้สร้างวิมานให้แก่คน แล้วเอามาหลอกคนอื่นอีกเยอะเยอะ สำนักต่างๆ ในศาสนาพุทธ ไม่รู้จักสำนัก อ้างวิมานที่เคยติดเคยหลงอยู่เก่า ยังไม่ได้ล้างเลยนะ ยังไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าตัวเองยังติดอยู่ ทุกวันนี้ต้องชอกๆ...บ้าเรอมันเป็นทาสมันอยู่ไม่รู้เท่าไร ยังมีเจ้าสำนัก ยังมีเจ้าผู้สร้างวิมานใหม่เป็นวิมานสวรรค์ชั้นฟ้า วิมานเลิศลอยอะไรไปอีกชั้นซ้อนมากมาย

ตัวอย่างอย่าง**ธรรมกาย**เป็นต้น ทั้งวาด ทั้งเขียน ทั้งบรรยาย ทั้งบอก ทั้งตั้งรูป ตั้งร่าง ตั้งต่ออะไรต่ออะไรไปจนกระทั่งซ้อนเข้าไปในความไม่มีตัวตน โส..โสกว่า..โส..โสกว่า...จริงๆ แล้วไม่มีตัวตนหรอกนะ เป็นอรูปเป็นความว่างใสอย่างนี้เป็นต้น ก็สมมุติซ้อนเข้าไปแม้มันไม่มีแล้ว โสมันไม่มีหรอก โสมันก็ใสใดๆ ตามแต่ใครจะใส นั่นแหละ แต่จะซ้อนสมมุติไปให้ใสจะใสขนาดไหนก็สมมุติกันไป คนก็จินตนาการตาม และก็ไปปั้นสำเร็จด้วยนะ ปั้นสำเร็จก็เป็นของใครของมัน แล้วก็มีความรู้สึกว่ามันมีจริงๆ

เพราะฉะนั้นคนที่ไม่รู้จัก

ความจริงที่มันเป็นภาพเป็นชาติ ตายไปแล้วจึงมีสิ่งเหล่านี้กันทั้งนั้นเลย ไม่ว่าจะชาติไหน ไม่ว่าจะศาสนาไหน ยิ่งศาสนาพุทธในเมืองไทย มันกลายเป็นยอดนิยาย สร้างมอมเมากันมหาศาล สำหรับคนที่ตายไปแล้ว

อาตมาจะอธิบายสภาพตายของพระอาริยะ พระอรหันต์ ซึ่งพระอรหันต์ที่ยังไม่จบภพ
จบชาติ(ปรารถนาต่อพุทธภูมิ) ตายไปแล้วภพชาติของพระอรหันต์อยู่อย่างไร อยู่ที่สงบเรียกว่าดุสิต หรือ
ลิตะ = สงบ สงบก็คือไม่มีเรื่องอะไร เพราะรูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสภายนอกมันไม่มีอะไรแล้ว จิตท่าน
ก็ไม่มีอึดตาแล้ว และท่านก็รู้แล้วว่าสิ่งที่มันจะเกิดมามีรูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสนั้นจะต้องมี ตา จมูก หู
ลิ้น กาย ตายไปแล้วมันไม่มี ตา หู จมูก ลิ้น กาย มันก็เหลือแต่จิต ส่วนจิตนี้พระอรหันต์ท่านรู้แล้ว
รูปภพกับอรูปภพมันเป็นอย่างไร แล้วท่านก็สามารถ “ดับกามตัณหา” ไปสิ้นใน “กามภพ” แล้ว เมื่อ
เข้าไปอยู่ใน “รูปภพ” กามตัณหาก็ไม่มีใน “รูปภพ”

สภาพจริงของคน “ตกนรก” เป็นเช่นนี้ๆเอง

“อาการจิต” ของคนผู้ไม่มี “กามตัณหา” แล้วจริงใน “รูปาวจร” จึงต่างกัน(ลิงคะ)กับผู้ยังมี
“กามตัณหา” อยู่ใน “รูปาวจร” อย่างยิ่งจริงจริง เพราะเหตุนี้ใน “ความรู้” จึงต่างกัน ใน “ความรู้ลึก” ก็
ต่างกัน ในความหลงผิดนั้นของความไม่รู้(อวิชชา)ก็ต่างกัน อื่นๆอีก ฯลฯ

เพราะผู้ “ดับกามตัณหา” ได้ในขณะที่มีการฝึกเรียนรู้จัก รู้แจ้ง รู้จริงใน “กามภพ” จริง ก็
จะไม่เหลือ “กามตัณหา” ของ “กามภพ” จริง ดังนั้นแม้จะอยู่ในภาวะ “รูปาวจร” จึงรู้ชัดเพราะตน “ไม่มีกาม
ตัณหา” แล้ว

ส่วนผู้ไม่ได้ปฏิบัติในสภาพ “กามาวจรภูมิ” จึงหลงตน ไม่รู้ความจริง ไม่รู้สภาพจริง ก็จะ
ตื่นนอน เหมือนคนเสพติดยาบ้าที่อาการหนัก เมื่อมันเกิดอาการอยากแรงๆขึ้น หรือตกอยู่ใน “อาการ
อยากแรงจัด” เมื่อใดก็จะตื่นหน้ามืดดำถุณา ไม่รู้ตัวเลย ไม่รู้อะไรเป็นอะไรทั้งสิ้น เยี่ยงเดียวกันนี้แล
นี่คือ สภาพจริงของคน “ตกนรก” จะเป็นเช่นนี้ๆ

อตร.ของพวกที่เชื่อว่าตายสูญแล้วตึกิน

คนที่ยังไม่ได้ล้างอุปาทานและอนุสัยอย่างแท้จริง พังโดยตรรกะเลยไปเข้าใจได้ว่า ตายไป
แล้วมันไม่มีหรอก มันไม่มีภพ มันไม่มีตัวตนพวกนี้หรือ แต่คนที่มิจฉาทิฎฐิประเภทอุทเทททิฎฐิ
เขาก็จะนึกว่าอ้อ ตายแล้วมันไม่มี! แต่เขายังไม่ได้ล้างจิตของเขา เขายังไม่ได้ศึกษากิเลสหายาบ เบื้องต้น
ขั้นกลาง ขั้นปลาย เขายังไม่ได้ล้างเลย

เพราะฉะนั้นคนผู้นี้จะหลงผิดว่าตายไปแล้วมันไม่มีภพ ไม่มีชาติหรืออก มันไม่มีหรืออกทั้งนรก

สวรรค์มันไม่มี เขาก็จะก่อกรรมที่ยิ่งหยาบ ยิ่งบาป ยิ่งต่ำช้า อยากจะเสวยสวรรค์ เขาก็บอกว่ามีแต่ตอนเป็นๆ นี่แหละ เพราะฉะนั้นเมื่อคาดคะเนว่าตายแล้วมันไม่มีหรอก เขาก็จะหยาบคาย เขาก็จะตะกละตะกลาม เขาก็จะไม่ยี่หระอะไรเลย

เพราะเขาไม่รู้ว่า บาปเวรที่เขาทำมันเป็นนิบาที่มันเป็นลัจจะ เขาไม่รู้แต่ก็ทำโดยที่เขาเข้าใจผิด เป็นมิจฉาทิฎฐิที่น่าสงสารมาก พวกนี้เป็นพวกอุกฤษฏ์ พวกที่มีแต่ปัจจุบันเท่านั้น หลงเชื่อว่าถ้าตายไปแล้วมันคงไม่มีอะไร

โดยลัจจะที่มีในปัจจุบันนั้น พระอรหันต์เท่านั้นแหละจริง แม้พระอนาคามีก็ยังไม่หลุดตาอยู่ ยังมีภพภูมิของรูปภพ อรูปภพอยู่ตามबारมี เพราะฉะนั้นที่เอาตมาจะพูดให้ฟังนี้ มันไม่ควรจะพูดหรอกเพราะว่าคนจะเข้าใจผิด อันนี้กำชับแล้วนะอย่าไปเข้าใจผิดว่ามันไม่มี

ถ้าคุณไม่ได้บรรลุจริงแล้วอย่าไปนี้กว่าชาตินี้ตายไปแล้วมันจะไม่เหลืออะไร หรือมันจะไม่มีของจริงเลย ของจริงจะมีอยู่ในปัจจุบันนี้เท่านั้นแหละ ตายไปแล้วมันของปลอมทั้งนั้นแหละ แต่อายปลอมนั้นแหละคือ.. **“ผู้ที่ยังอวิชชา”** จะตกอยู่ในสภาพไม่เป็นจริง จะเป็นนรกเป็นสวรรค์อะไรบ้าๆ บอๆ จริงๆ

โดยลัจจะแล้วเวลาที่ตายไปนั้นสวรรค์มันไม่มี สวรรค์มันจะมีแต่ในปัจจุบัน ถ้าคุณหลับตาแล้วคุณก็ฝันเพื่อเป็นสวรรค์ ขณะที่ยังหลับตานี้ยังมีชั้น ๕ ช่วงหลับตาคุณเพื่อไปหรือฝันเพียงว่ามีสุขสวรรค์อยู่ในภพนึกคิดฝันสองชั่วโมงหนึ่งสองชั่วโมง พอคุณตื่นขึ้นมา คุณก็ลืมตาขึ้นมาในเวลาวาระที่คุณยังมีชั้น ๕ มันก็มีสิ่งจริงเป็นปัจจัย ดีไม่ดีมีอันนั้นด้วย ที่เราคิดว่าเป็นสวรรค์ เราจะไปล้มผลเสียตีสักได้เป็นอะไรสมใจอยู่อย่างนี้ พอลืมตาแล้วก็ไปหาอันนั้นได้

บางอย่างมันมีจริงอยู่ในนี้ไซ้ใหม่ คุณก็ไปเลย เมื่อกี้นี้สวรรค์มันอยู่ในนี้ แค่ออยู่ในความคิดเท่านั้น เดียวไปที่จริงเลย เช่นเพื่อว่าถ้าไปร้านก๋วยเตี๋ยวร้านนี้แล้ว เราจะให้เขาเหยาะอันนี้ใส่หน่อย เหยาะอันนี้ใส่หน่อย ปรุงอย่างนี้ แต่งรสอย่างนี้ เออเอาอันนี้ใส่มันคงจะอร่อยจริงๆนะ โอ... ฟังฝันไปเมื่อกี๊ ต้องอร่อยแน่เพราะว่ารสชาติอย่างนี้เราชอบ มันคงอร่อยดี พอลืมตาขึ้นมาไปเลยร้านก๋วยเตี๋ยวไซ้ใหม่

แต่ที่นี้คนตายแล้วไม่มีร้านก๋วยเตี๋ยวแล้ว ไม่มีอะไรๆ แล้ว มันจะฝันเพื่ออย่างนี้มันก็ฝันได้เพราะมันไม่รู้ว่ามันตาย แล้วมันจะมีร้านก๋วยเตี๋ยวนี้ให้ใหม่ มันก็จะเดินหาร้านก๋วยเตี๋ยวนั้นอย่างสุดฤทธิ์สุดเดช แล้วมันก็จะไปหลงบันร้านก๋วยเตี๋ยวขึ้นมาซบซ้อนอีก เรื่องอจินไตยพอประมาณนี้ อย่าพูดต่อเลย เหมือนกับอายใส-ใส-ใส-ใสกว่านี้ นี่ใส

ของพระโสดา นี่ใสของพระสกิทา ใสเข้าไปอีกๆ

ที่จริงแล้วกลับตามันมีคนเดียวอย่างที่เห็นแสง-สี-ใสต่างๆนานามันก็เป็นของลง ตั้งแต่เป็นๆ มันก็เป็นของลงแล้ว แล้วยังมาดันหลอกว่าใสอย่างนั้นนะ แล้วก็ใสอีก ใส่งี้กว่านี้อีก ใส มันมีแต่สร้างภพสร้างชาติอย่างเดียว เพราะฉะนั้นคนไม่รู้เลยว่าแต่ใสเลย หลอกไปใสๆเลย หลอกยิ่งไม่รู้เรื่องอะไรเลยหรือว่าหลอกเป็นตัวเป็นตนเป็นรูปเป็นร่างเป็นอะไร มันยิ่งจะให้นึกเอาอะไรก็ได้(เช่นทำบุญที่วัดธรรมกาย จะได้พั่งพร้อมไปด้วยสมบัติทั้ง ๓ ทั้งมนุษย์สมบัติ ทิพยสมบัติ แล้วก็นิพพานสมบัติ เป็นบุญแก้วสารพัดนึก ซึ่งจะแปรเปลี่ยนไปเป็นทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข มรรคผล นิพพาน ฯลฯ มากมาย กายกองสุดท้ายจะพรรณานา)

เพราะฉะนั้นนิยายในเมืองสวรรค์เมืองนรกจึงมาก มหาศาลและคนมันจะปั้นอะไรขึ้นมา มีหมดแหละ จะเป็นอะไรก็ได้ ก็ขนาดมันปั้นผีกระสือมันมีแต่หัว และก็มีเครื่องในลอย ในเมืองไทยนะ มันก็มีและคนก็เชื่อว่ามีเห็นไหมเออ..มันจะอยู่ยังไงมีแต่ใส่ไม่มีอะไรหุ้มเลย มีแต่เครื่องในลอยแล้วถ้ากระทบกับแก๊สต่างๆนานาแล้วมันจะอยู่อย่างไร มันจะไม่แสบหรือ ก็ขนาดผิวหนังขาดไปนิดเดียวแสบจะตายซัก อ้ายนี้มันเล่นเป็นพวงเลยแล้วเครื่องใน มันจะทนได้หรือ เพราะข้างนอกมันมีสารพัดแก๊สสารพัดสิ่งที่จะกระทบ หากมีการสังเคราะห์แล้วมาทำปฏิกิริยาทางเคมี จะเกิดอะไรขึ้น? นี่คือสัจจะอธิบายแล้วเยอะเยอะเลย แล้วมันก็เป็นไปต่างๆ นานา

เข้าสรุปเข้าเป้า ตายไปแล้วมันไม่มีความจริงเลย ความจริงอาตมาก็สรุปมาไม่รู้ที่ที่แล้วว่าความจริงมีแต่อยู่ในปัจจุบัน ตา หู จมูก ลิ้น กาย สัมผัสอยู่เท่านั้น ตายไปแล้วไม่มีความจริงเลย ตายไปที่จะได้สร้อยเหมือนตอนมีร่างไม่มี ส่วนมากเป็นอุปทาน อนุสัยมีแต่อยากๆ อยากได้ลาภ ยศ เพชรนิลจินดา ทองคำ ธนบัตร อยากได้เยอะๆ ตายไปไม่มีทั้งนั้น แต่ความอยากของคุณมีเยอะมาก ตายไปคุณไม่รู้ตัวหรือว่ามันไม่มี แต่คุณก็ค้นหา คุณคิดว่า ค้นหาในสิ่งไม่มีจะรู้สึกอย่างไร ตอนเป็นๆ คุณได้เบรี่ยหวานมันเต็มตามที่ยึดก็สุข แต่ว่าตายไปไม่ได้สิ่งเหล่านั้น มีแต่อยากๆๆๆจะดิ้นมากมาย อย่างทุกข์ทรมาน ตายไปมีแต่ทรก อยากๆๆๆๆจะดิ้นของจิตวิญญาณ

ผู้บรรลุธรรมของพระพุทธเจ้าจะชัดเจนว่าสวรรค์นี้มันเท็จ นรกนี้มันจริง เพราะสวรรค์มันก็คือสุข สุขัลลิกะ นรกนั้นมันจริง เพราะว่ามันเป็นอนุสัย มันไม่ได้ล้างง่ายๆ ไม่ได้ออกง่ายๆ ตายไป

มันไปด้วย แต่สวรรค์มันไม่ไปด้วยนะ ความจริงสวรรค์มีอยู่ในปัจจุบันเท่านั้น ตายไปแล้วมีแต่สวรรค์
เพื่อ

มันเป็นเรื่องเพื่อเพราะไปสร้างเทวดาวิมานปลอมเยอะแล้วไปหลอกให้คนสร้างวิมานตามเป็น
ภพชาติมากมาย อย่างธรรมกาย ความจริงมีอยู่ในปัจจุบันเท่านั้น ในอดีตไม่มี ตายไปแล้วมันไม่มี
ปัจจุบันหรือ มันมีแต่อยู่ในภพ พระพุทธเจ้าบอกว่า คุณตายไปแล้วก็เป็นสัมปรายิกภพ ภพข้างหน้า
ที่คุณตายแล้วมันก็จมอยู่ตรงนั้น

ยิ่งผู้นั่งสมาธิมีนิโรธดับจิตดับเวทนา ตายไปก็เท่าที่ตนจะสร้างความความแน่นของจิตได้
อย่างอาฬารดาบส อุทกดาบส ตายไปก็จะตกในห้วงนั้นนานมาก **ตอนเป็น นิโรธดับได้ ๗ วันแต่ตอน**

ตายไป จะเป็นแบบนั้น ๗ หมีในปี
เพราะไม่มีอะไรหมุนเวียน จิตคุณ
ไม่มีอะไรสะดุดเลย ไม่มีโกมาช้น
ปลุกเอกอีเอ็กๆ คุณจะจมในนั้น
นานมาก น่าเกลียดน่ากลัว สำหรับ
คนนั่งสมาธิแบบนี้ “..จน
พระพุทธเจ้าทรงอุทานถึงอาฬารดาบส
และอุทกดาบส ว่า “โอหนอ... น่า
เสียดายอาจารย์ทั้งสอง จิบหายจาก
ความดีเสียแล้ว!”

เพราะงั้น นรกก็ไม่จริง
สวรรค์ก็ไม่จริง ตามที่คนคาดคะเนดินแดนเอาทั้งนั้นแหละ พุดไปอย่างนี้พวกอุทเทหทิฐิมันก็จะประมาท
พวกคุณระวังนะอย่าประมาท แต่เชื่อว่าพวกเราก็คงพอจะเข้าใจแล้ว คนที่มันคะเนผิด เออ...ถ้ามันไม่
จริงจะไปกลัวทำไม

เขาไม่เข้าใจว่าอายความยึดติดอุปาทานของเรา มันคืออะไร แล้วมันอุปาทานจริงๆ ขนาด
พวกเรารู้แล้วว่าอายนี้มันไม่ใช่ คุณยังล้างอยู่นี้ มันง่ายที่ไหน ไซ้ใหม่ ยังล้างยากล้างเย็นเลยนี้ ไม่ว่าจะ
จะเป็นของมากของน้อย ของสมมุติอันนี้ ของราคาแพง อันนี้ของรักของหวง ของอะไรต่าง ๆ นานา

อายนี้สัมผัสทางตา ทางหู ทางรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส เสียดสี อะไรก็แล้วแต่ ก็รู้อยู่
แล้วว่ามัน อารมณ์สุข อารมณ์ทุกข์มันไม่มี สุขทุกข์แบบโลกก็มันไม่มีหรือ แต่เรายังรู้ว่ามันยังติด
ยึดอยู่

เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราได้พิสูจน์ลด ละ เลิก ไปตามลำดับ เป็นอบายภูมิจนรทหายไปได้เป็นขั้นๆ
มันจะรู้โดยตน เราล้างมันได้จริง อ้อ มันไม่มี มันหมดมันดับกิเลสมันถึงขั้นมีญาณทัศนะพิเศษ ล้างได้
แล้วมันเป็น**“โลกุตระธรรม”**อย่างนี้ คุณก็จะรู้ขนาด รู้แล้วจะเป็นสภิกษา จะเป็นอนาคาฯ และอรหันต์ที่
จะล้าง**“อกุศลธรรม”**ให้หมดไปได้จนถึงที่สุด

ข้อที่น่าสังเกตกรณีศึกษาการล้างพิษตับ กับมดคลตีนขาว

๑. น่าสังเกตว่า การรักษาสุขภาพแบบมดคลตีนขาว ซึ่งเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า ผ่านมาแล้วก็ผ่านไป พวกเราจะกระตือรือร้นแบบชวนชววยทุ่มเทกันอย่างมากมาย ซึ่งต่างจากการรักษาสุขภาพแบบองค์รวม(๘ อ.) ที่พ่อกานเป็นต้นแบบ ทั้งพาน้ำ พาท่า พาทอก พาสอน แล้วก็มีผลประจักษ์ของสุขภาพที่แข็งแรงชัดเจน แต่พวกเรากลับไม่ได้ทุ่มเท หรือชวนชววย หรือให้ความสนใจที่จะดำเนินรอยตามวิธีการรักษาสุขภาพที่ครบทั้ง ๘ อ. อย่างที่พ่อกานพาท่า ซึ่งเป็นมดคลจริง ๆ ไม่ใช่มดคลตีนขาว

๒. มีคำพูดที่ว่า **“จิตใจที่ดีย่อมอยู่ในสุขภาพที่ดี!”** เมื่อเราไปเข้าคอร์สที่ทำให้สุขภาพเราดีแล้ว จิตใจของเราก็ย่อมจะดีงามตามไปด้วย ย่อมมองในแง่บวก คิดในแง่บวกมากขึ้น ย่อมมีความเป็นภราดรมากขึ้น มีความเป็นมิตรภาพให้มากขึ้น แต่หลายคนที่ไม่เข้าคอร์สแล้ว กลับมายืนยันว่าสุขภาพดีขึ้น แต่ความเป็นมิตรภาพภราดรภาพกลับขาดสะบั้นจากกันไป ทั้งที่บางคนเคยเป็นเพื่อนรักกันมายาวนาน แต่พอความเห็นเรื่องแค่ว่าจะใช้น้ำมันมะกอก ๑ โดส ๒ โดสที่แตกต่างกัน

ไป ก็เลิกพูดกันเลย หรือแค่มี่ใครมาแสดงความไม่เห็นด้วยกับเรา ก็จะเกิดความไม่พอใจ ไม่พอใจเหม็นหน้า แสบจะไม่อยากอยู่ร่วมศาสนาด้วยกันเลย สิ่งนี้จะไม่ใช่เรื่องซี้ว่า สุขภาพดีภายหลังที่เราไปเข้าคอร์สแล้ว เพราะคนที่สุขภาพดีย่อมมีจิตใจที่ปล่อยวางได้มากขึ้น

๓. อุบัติเหตุจากคอร์สล้างพิษตับที่ผ่านมา คนของเรามีทั้งตาย มีทั้งเอาไปส่งโรงพยาบาลแบบฉุกเฉินกันไม่รู้กี่รายต่อกี่รายกัน ซึ่งในขณะนั้นเราเพิ่งให้ดื่มน้ำมันมะกอกเพียงแค่วันเดียว แต่ทุกวันนี้หน้าเป็นห่วงว่า การพีเวอร์เรื่องน้ำมันมะกอกได้เพิ่มขึ้นอย่างน่ากลัวจากหนึ่งแก้วต่อหนึ่งคอร์สกลายเป็นหนึ่งแก้วเข้าเย็นรวมกันหนึ่งคอร์สก็เป็น ๖ แก้ว.. ๑๐ แก้ว และก็ดูเหมือนจะเป็นการพยายามทำสถิติให้เพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ เป็น ๒๐ แก้ว.. ๓๐ แก้ว เป็น..๔๐ แก้ว จนสูงสุดมีผู้ทำได้ถึง ..๗๐ แก้ว

ซึ่งน่าเป็นห่วงว่าการเอาน้ำมันมะกอก เข้าสู่ร่างกายในปริมาณมากๆเช่นนี้ ชีวิตเคมีของร่างกายถูกกระทำให้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผลสุดท้ายอะไรจะเกิดขึ้นกับร่างกายของเรา??? แต่ผลใน

ระยะสั้นๆ ที่เห็นกันชัดๆ ก็คือ ภูมิต้านทานของร่างกายต่ำลง เนื่องจากต้องสูญเสียเกลือแร่ออกจากร่างกายไปมากมายทำให้มีภาวะติดเชื้อง่ายขึ้น เป็นโรคผิวหนัง โรคผื่นคันทั่วไปหมด หมอทางโรคไตบอกว่าแค่คุณดื่มน้ำเปล่าๆ แต่ถ้ามันเกิน มันก็เป็นพิษกับร่างกายได้ ผลของพีเวอร์ครั้งนี้มีผลกระทบไปถึงเด็กประถม เด็กมัธยมของเรา ไม่ต้องกล่าวถึง ผู้สูงอายุในวัยชราที่เจ็บป่วยอ่อนเปลี้ยเพลียแรงอยู่แล้วก็ถูกชักจูงให้เข้าสู่ขบวนการนี้ด้วย โดยไม่มีองค์ความรู้มากพออย่างน่าเป็นห่วง

๔ หัวใจของศาสนาพุทธก็คือ เมื่อเหตุเกิดที่ใดก็ควรไปแก้ที่ต้นเหตุ จึงจะเป็นการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง ความเจ็บป่วยของชาวโศก เจ็บป่วยเพราะเรากินสารพิษเข้าทางปาก เราควบคุมปากเราไม่ได้ อาหารเยอะเยิ้มมากมายในแต่ละวัน ก็ย่อมเป็นที่มาของความเจ็บป่วย หรือเกิดจากพิษทางอารมณ์ที่เป็นความยึดอย่างรุนแรง แล้วก็ไม่สามารถแสดงออกได้ ต้องเก็บกดอยู่ภายใน อันนี้ก็เป็นปัญหาที่นำไปสู่ความเจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยเพราะชีวิตที่ไม่สมดุล ร่างกายโอเวอร์โหด พักผ่อนไม่พอ อาหารไม่พอ ออกกำลังกายไม่พอ ก็เป็นปัจจัยที่นำไปสู่ความเจ็บป่วย ซึ่งสาเหตุความเจ็บป่วยเหล่านี้ แต่ละคนก็เกิดโรคที่มาจากเหตุปัจจัยที่แตกต่างกันไป การแก้ปัญหาน่าจะเข้าไปแก้ที่ต้นเหตุ เช่นไม่เอาสารพิษเข้าทางปาก หรือระวังพิษทางอารมณ์ หรือแก้ปรับความสมดุลในชีวิตประจำวัน มากกว่าที่จะไปเพิ่มจำนวนการดื่มน้ำมันมะกอกกันให้มากขึ้นๆ ซึ่งไม่น่าจะเป็นการแก้ไขปัญหที่ต้นเหตุ

๕. เรื่องนี้เคยมีมาแล้วตอนแม่โคโรไปโอดิกพีเวอร์ มีการโฆษณากันว่า ใครเป็นโรคมะเร็งมากินแม่โครา หายหมด อาจารย์มาเรียวัตันตำรับจากอิตาลีมีคุณธรรมสูงส่งพอๆ กับพ่อท่าน จนมีผลทำให้พวกเราที่ป่วยเป็นมะเร็งอยากจะย้ายไปรักษากับอาจารย์มาเรียวที่อิตาลี แต่กาลเวลาผ่านไปจนพวกเราบุกไปถึงอิตาลี จึงได้รู้ความจริงว่าระดับอบายมุขหยาบๆ แค่นี้เหล่า อาจารย์มาเรียวก็ยังดื่มอยู่เลย และก็ไม่เคยได้ยินว่าพวกเราใครที่ไปกินแม่โครา แล้วหายจากมะเร็ง มีแต่ที่หายก็เพราะว่ามากินแม่โคราโพธิรักษ์

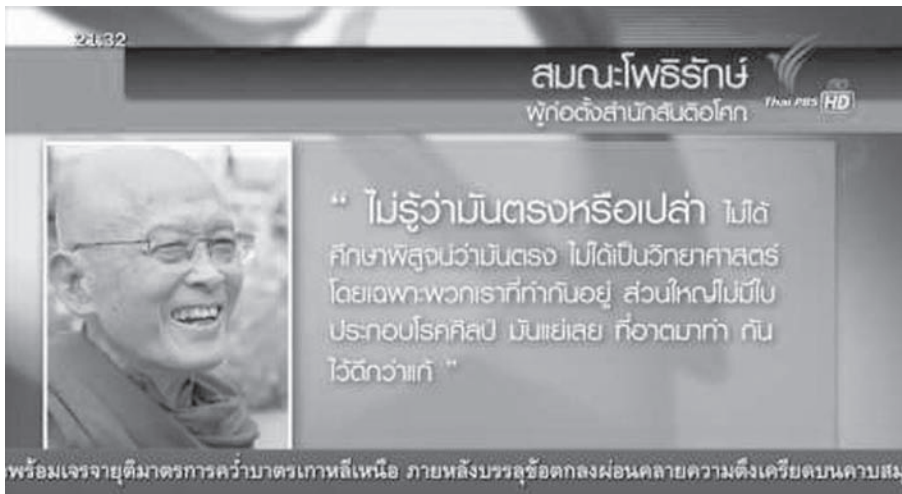
จริงๆ แล้วอาหารแม่โครา เป็นสิ่งที่ดี แต่ที่เราต้องใช้แม่โคราโพธิรักษ์ก็เพราะว่า เราจะกินแม่โคราอย่างไรโดยไม่ยึดมั่นถือมั่น ต้องเป็นอย่างนี้ ต้องสุตรอย่างนี้ ต้องเป็นหอมหัวใหญ่ ต้องเป็นแครอทเท่านั้น แม้จะซื้อมาจากตลาดเต็มไปด้วยสารพิษก็ไม่มีปัญหาขอให้ได้ตามที่ต้นตำรับกำหนดเอาไว้ และพวกเราก็ชวนขวยทุ่มเทกันเต็มที แต่คนกินแม่โคราโพธิรักษ์หายกันหลายราย ในชุมชนต่างๆ ของชาวโศก แต่ดูยังไง ก็ไม่ดังเหมือนกับ แม่โคโรไปโอดิก

สรุปแล้วคอร์สสุขภาพต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในแวดวงชาวโศก จริงๆ ก็เป็นสิ่งที่ดีอยู่แล้ว ตัวคอร์สเองเป็นสิ่งที่ดีไม่มีปัญหา แต่ที่มีปัญหาคือ พวกเราชาวโศกเองที่พีเวอร์หรือว่าออกอาการ “ยึดมั่นถือมั่นอย่างรุนแรง” จนทำให้คอร์สที่ดีของเขาพากันเสียไปหมด ในการยึดมั่นถือมั่นแม้แต่ยึดอารมณ์ปีติสุขในวิปัสสนา ซึ่งวิปัสสนาเป็นเรื่องที่ดีมาก เมื่อวิปัสสนาแล้วเราจะมีอารมณ์ที่ดีจากวิปัสสนา เป็นปีติ เป็นปีติสัทธี เป็นสุข เป็นอุเบกขา ก็จะมีอารมณ์สงบระงับ และสุขเกิดขึ้น แต่ว่าหากเราไปยึดกับภาวะปีติมากเกินไป ภาวะปีติสัทธีมากเกินไป เขาก็จะเรียกว่า เป็นอุปกิเลส เป็นวิปัสสนูปกิเลส ที่เป็นกิเลสที่เกิดขึ้นแทรกซ้อนเข้ามาในวิปัสสนา

อรรถกถาจารย์อธิบายว่าหากไปยึดปิติ ยึดอุเบกขาสูงมากไปแล้ว ก็จะทำให้กลายเป็นเพี้ยนหรือว่าเกิดการแตกได้ นี่เป็นอาการข้างเคียงจากวิปัสสนา ดังนั้นก็ไม่ได้หมายความว่า วิปัสสนาไม่ดี แต่ว่าการไปยึดมั่นปักมั่นในผลที่เกิดขึ้น แม้ไปยึดปิติ ยึดปลัสัทธิ ยึดสุขนี้ ก็กลายเป็นกิเลสที่เกิดขึ้นมาแทรกซ้อนได้ ดังนั้นนักปฏิบัติธรรมก็ควรจะรู้เท่าทันกับสิ่งต่างๆอย่างไม่ยึดมั่นถือมั่น ซึ่งการดูแลสุขภาพก็เป็นเรื่องที่ดีอยู่แล้ว แต่ถ้าเราไปยึดมั่นถือมั่นอย่างรุนแรงกับสิ่งที่ดีนั้นๆ มันก็จะทำให้เหมือนกับไปยึดอารมณ์วิปัสสนา ก็จะกลายเป็นอาจารย์เพี้ยนไปได้! และขอปิดท้ายด้วยนโยบายสำคัญสำหรับทุกๆ ชุมชนชาวอโศกดังนี้

พ่อครูให้กำลังใจล้างพิษตับในทุกชุมชนชาวอโศก

(โอวาทประชุม ๙ องค์กรบุญนิยม ณ สันติอโศก ๓๐ ส.ค.'๕๘)

พ่อครูให้โอวาทเกี่ยวกับเรื่องการจัดคอร์สสุขภาพในชุมชนชาวอโศก ในการประชุม ๙ องค์กรบุญนิยม ที่ชุมชนสันติอโศก ในวันที่ ๓๐ ส.ค. ๒๕๕๘ ว่า...มัน เยอะนะเรื่องคอร์สสุขภาพมีมากมาย แต่ที่กำลังเป็นปัญหาตอนนี้ก็คือ ล้างพิษตับ เรื่องอื่นนั้นยังไม่กระไร เรื่องสุขภาพนั้นเรามีเยอะแยะ ๘ อ.ของเรามี เยอะแยะ

ประเด็น ที่กำลังเป็นเรื่องเป็นปัญหาตอนนี้ก็คือเรื่อง ล้างพิษตับ มันเกิดเรื่องที่กลางแกลงหรือชักจนสงสัยว่าน่าจะมีข้อไม่สมบูรณ์ จะเรียกถึงขั้นผิดพลาดก็ยังไม่ชัดเจน อาตมาก็เลยต้องกำหนัไว้ดีกว่าแก้ เพราะว่าเป็นเรื่องของชีวิต ก็เลยไม่เอา ชุมชนชาวอโศกก็เลยคิดว่าหยุดเสียก่อน

จะล้างพิษตับในชุมชนชาวอโศกทุกแห่ง ห้ามหมด!!

ส่วนใครจะไปล้างส่วนตัวนั้นเป็นอิสระจะไปห้ามกันไม่ได้ ไปลวงล้าอิสรเสรีภาพไม่ได้ แต่จะไปจัดเป็นคอร์สในส่วนชุมชนนั้นไม่ได้เพราะ จะพูดกลางๆอย่างไรก็แล้วแต่ เมื่ออยู่ในสถานที่ ทุกคน

มองเผินๆก็ต้องบอกว่าสถานที่รับรอง ก็เจ้าของสถานที่รับรองจะทิ้งไปที่ไหนได้ละ มันก็กว้างงูไม่พันคอ เพราะฉะนั้นจึงต้องตัดเอาไว้

ส่วน ใครจะมีส่วนตัวจะเป็นจะตายต้องไปล้างให้ได้ก็ไปสิ เพราะมีที่เขาคำอยู่ จะเอาอย่างไหน อย่างกลาง อย่างเบา เขาก็มีให้หมด ก็เลือกเอาได้ แม้แต่ที่สนิทๆไม่จ่ายเงินก็ยังมี หรือจะจ่ายเงินเต็มที่เป็นหมื่นเป็นแสนยังมีเลย ก็เลือกเอาเป็นส่วนตัว แต่อันนี้ก็ขอพักไว้ก่อน จนกว่าจะเห็นควรในอนาคต เพราะมีหลักฐานข้อรับรองต่างๆที่เป็นไปได้ มีหลักเกณฑ์ต่างๆออกมารอบรัดอย่างระมัดระวัง ก็ค่อยว่ากัน ตอนนั้นก็ขอปิดคอร์สนี้ ทุกชุมชน

ส่วนคอร์สสุขภาพดูแล ๘ อ. แมคโครไบโอติกหรืออื่นๆก็ได้ เอาประเด็นล้างพิษตับก็จอกๆนี่อย่างเดียวที่ห้าม! ถ้าไม่มีล้างพิษตับไม่เกี่ยว หมอเขียวจะมาจัดก็ได้ แต่ถ้ามาล้างพิษตับไม่ได้แล้วก็ ๘ อ. เพื่อสุขภาพดี นั้น มี ๑.อิทธิบาท๔ ๒.อารมณ ๓.อาหาร ๔.อากาศ ๕.ออกกำลังกาย ๖.เอนกาย ๗.เอาพิษออก ๘.อาชีพ **นี้สำคัญทุก อ.**

ส่วนล้างพิษตับที่เป็นการเอาพิษออกนั้น เป็นแค่ประเด็นเดียวด้วย ซึ่งการเอาพิษออกนี้มันมีวิธีตั้งมากมาย(การกัวซา, ดัดทอก, ให้อาหารออก, ขับถ่ายออก ฯลฯ) มันเพิ่งมาถึงจุด เอาพิษออกแล้วมาเท่กันจุดนี้เท่านั้นเอง แค่ส่วนย่อยของ ๑ ใน ๘ ด้วยซ้ำไปเรื่องการล้างพิษตับ ซึ่งมันรู้สึกว่ามีผื่นคันเลยพวกเรา นี่ เหนือผื่นคันกันมาก แล้วไปโถมอันนั้นหมดเลย อันอื่นหมดความสำคัญไปหมดเลย อย่างนี้แหละมันสุดโต่ง! เรื่อง สุดโต่งหรือเรื่องเกินนี้ คำว่าเกินคือตาย อะไรเกินคือตาย สมดุลคืออยู่อย่างดี ถ้าเกินไปขนาดหนึ่งก็อาการหนัก ก็ถึงเจ็บหนัก ส่วนเกินไปถึงขีดนั้นก็ตาย ถ้าเกินพอดีนี้ตาย เพราะฉะนั้นยังไม่มีการกำหนดจำกัดกันเลย จนเอียงโต่งสุดโต่งเกินไปแล้ว ถ้าไม่กระตุกกันไว้ เติลิตเปิดเปิงก็ตายสิ!

ทำไมอรหันต์เท็จถึงเทกว่าอรหันต์จริง ?

กว่าอาตมาจะประกาศ “อรหันต์” ได้ มันจะต้องมีเหตุปัจจัยมากเพียงพอ มีพลังงานนามธรรมอันนี้ ที่มีทั้งความรู้ มีทั้งสภาวะที่เป็นความจริง แล้วรวมกัน สมมุติว่าพวกเรามี ๑๐๐ คน มีคนละโสดาธรรม ๑๐๐ โสดาธรรม มันก็ต้องเป็นรูปธรรมขึ้นมาขึ้นเป็นสภิกาคามี อนาคามีบ้าง ถ้ามีโสดา สภิกาทา อนาคาตมาหลายๆ มันก็ต้องมีคุณลักษณะถึงขั้นอรหันต์บ้างหละอย่างนี้เป็นต้น ซึ่งมันเป็นนามธรรม แต่เมื่อเป็นองค์รวมแล้วมันจะมีราศี รั้งสีที่เป็นพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม

มันจะมี ทั้งคุณลักษณะที่เป็นทั้งคุณภาพ(Quality) และปริมาณ(Quantity) มันจะมีทั้งจำนวน จะมีทั้งคุณสมบัติ คุณภาพของมัน และมีทั้งปริมาณด้วย รวมกันมันเป็นนามธรรมจริงกว่าอาตมาจะกล่าวอันนี้ต้องอาศัยกาลเวลาจนนานมาถึงขั้นนี้แล้ว ถึงค่อยบอก ค่อยๆพูด ค่อยๆประกาศ เพราะต้องอาศัยสิ่งปรากฏยืนยัน พอประกาศไปแล้ว เจียบ เห็นไหม เจียบ! เพราะอย่างน้อยที่สุดก็ต้องมีผู้ได้ยินได้ฟังข่าวคราวกระเซ็นกระสายไปบ้าง เพราะว่าเราไม่ได้ปิดบัง ทุกอย่างที่เราทำปรากฏอยู่ในสังคม ไม่ตั้งใจเห็นเขาก็ต้องรู้เห็น ผู้ไม่ตั้งใจเห็นก็มี ผู้ตั้งใจเห็นก็มี ผู้ตามศึกษาก็มี อะไรอย่างนี้เมื่อเหตุปัจจัยเพียงพอ เราเห็นสมควรก็ว่าไป

ที่นี้คนที่ไปนั่งหลับตาแล้วก็ปรากฏอย่างนั้นอย่างนี้ มันเป็นการทำตนเองให้เห็นอยู่คนเดียว ลึกกลับ และคนก็อุทริหลับตาเห็นอีกด้วย ไม่มีภายนอกอะไรยืนยันอะไรเลย มันก็ไม่มีอะไรให้คนอื่นล่วงรู้ได้ คุณจะเห็นไปเท่าไรเวลาหลับตา ต่อให้เห็นไปที่ล้านครั้งแล้วคนอื่นจะไปรู้จะรักกับคุณ แต่ถ้าคุณแสดงเป็นลีลาการกรรม วจกรรมโดยมีบทบาทอะไรออกมา จึงค่อยจะไปรู้ได้หน่อย

อรหันต์จริงต้องมีรังสีทางกายวาจาด้วย

ที่นี้มันซ่อนตรงที่ถ้าคุณมีอรหันต์ผลจริง แล้วคุณก็นั่งหลับตาเห็นอรหันต์ผลของคุณ ที่นี้คุณจะไม่เห็นแค่อรหันต์ผลของคุณเป็นนามธรรม แต่คุณจะมีทั้งพฤติกรรมทางกายวาจา แสดงออกมาด้วย ถ้าคุณเป็นอรหันต์มีอรหันต์ผลจริง กายวาจาก็ต้องมีรังสีของอรหันต์ มีอรหันต์ผลแสดงออกใช่ไหม? แต่ถ้าคุณไม่ใช่อรหันต์หรืออรหันต์ผลจริง พฤติกรรมกายวาจาของคุณก็ไม่ใช่อรหันต์

เพราะฉะนั้นคนที่เป็อรหันต์หรืออรหันต์ผลแล้ว ถึงแม้ไม่บอกไม่พูด คนก็รับรังสีหรือรัศมีได้ เพราะมันมีของจริง แต่ถ้าคนที่ไม่มีราศี รั้งสีมันก็ไม่ใช่อรหันต์ ไม่ใช่อรหันต์ผล ใช่ไหม แล้วคุณจะไปรู้อรหันต์ผล อรหันต์อย่างไร เพราะสอนกันมานานแล้วว่า เป็นอรหันต์ไม่ให้ประกาศ มีแล้วก็อย่าไปพูดอย่าไปประกาศ

เพราะฉะนั้นเมื่อห้ามไม่ให้ประกาศ อรหันต์จริงก็ประกาศไม่ได้ คนที่ไม่มีของจริงมีแต่ของเกี

ก็เตอะทำฉวยโอกาสไม่ประกาศเหมือนกัน คนก็เลยเดาของเก็เป็นของจริง เพราะของจริงจะไม่ตัดจริต แต่ของเก็จะตัดจริต คนส่วนใหญ่มักจะเห็นการสร้างภาพตัดจริตเป็นของจริงเสมอ ดังนั้นถ้าให้ออรหันต์เก็ กับออรหันต์จริงอยู่ด้วยกัน ออรหันต์เก็เก็กว่าแท้กว่า สวยกว่า ต้องตากว่าออรหันต์จริง เหมือนกับนางงามขึ้นเวทีที่ต้องตากว่าสาวงามในสวนในป่าแน่นอน

“คนออร์ทันต์” คือเป้าหมาย ที่พ่อท่านฯทุ่มเทให้กับลูกๆทุกคน

อย่างไรก็ตามเราต้องพัฒนาตนเองให้เจริญสูงสุด เพราะฉะนั้นเป้าหมายของความเป็นคนจึงเป็น “คนออร์ทันต์” นี่คือนเป้าหมายของคน ออร์ทันต์คือความเจริญ คนเจริญ อาตมาพาทำมา อาตมามั่นใจว่าพวกเราเป็นอาริยะโสดา สกิทาฯ อนาคาฯ และออร์ทันต์

ทุกวันนี้เขาไม่เข้าใจแล้ว เขาเข้าใจผิดว่า “อาริยะ-ออร์ทันต์” เป็นคนออกป่า เป็นคนป่าหรือเป็นคนอยู่ในป่า คือมันกลับเลื่อมเพราะไปเข้าใจผิดกัน ซึ่งอาตมาพูดนี้ก็โดนว่า ไปว่าเขาทำไม? เขาเคารพบูชากันเป็นอาจารย์ใหญ่ อาจารย์โตกัน

โอ้โฮใครเข้าป่า..เข้าเขา..เข้าถ้ำ ก็จะได้รับความสะดวก ยกย่อง ท่านเป็นพระกรรมฐานนะ เป็นพระธุดงค์นะ เป็นพระเกจิอาจารย์ ต่างๆนานา ดูซินี้มีพลังจิต เสกชี้ห่มราชี้หมาแห้งอะไรต่างๆ ก็เสกชายได้ เห็นไหมคนนิยมซื้อกัน ก็เคารพบูชากันไป ซึ่งพระพุทธเจ้าท่านมาล้มมาล้างล้างเหล่านี่ที่เป็นเดรัจฉานวิชาทั้งนั้นเลย

แต่มันก็กลับไปเสื่อม ไปนับถือผู้ชายยกย่องเชิดชูกัน ลังคมมันจึงยากมากเลย อาตมาจึงต้องพยายามจะกัดฟันที่จะให้มีอายุยาวขึ้นให้พวกเราเป็นอรหันต์กันให้ได้ ให้เป็นอาริยะกันให้ได้ จริงๆ และเขาเข้าใจไม่ได้หรือกว่าอรหันต์คืออะไร.. อริยะคืออะไร? เขาเข้าใจไม่ได้ และเข้าใจผิดอีกตะหาก

อรหันต์คือคนธรรมดาๆ ที่สูงสุดกับอุ้งสามัญ

สายปัญญาที่เข้าใจอรหันต์อย่างหนึ่ง สายเจโตที่เข้าใจพระอรหันต์อีกอย่างหนึ่ง ซึ่งต่างก็ไม่ใช่อรหันต์ มันเก้ทั้งนั้น แต่ความจริงแล้วนี่'อรหันต์คือคนธรรมดาช่วยกันอยู่นี้ไม่ได้เป็นตัวเป็นตนยึดถือมีศักดิ์นามียศชั้นอะไร ไม่ใช่หรือ แต่ก็มิลักษณะอยู่อย่างมีสมณสารูป เป็นผู้ที่อยู่อย่างมีรูปอย่างสมณะ อย่างผู้ควรเคารพ

และคนเคารพท่านเอง ท่านไม่ได้อยากให้ใครมาเคารพ และท่านก็ไม่ได้ไปบังคับให้คนมาเคารพ แต่มันจะมีทั้งวัฒนธรรม มีจารีต ทั้งประเพณี ซึ่งไม่ได้ตั้งนะ คนให้เอง เช่นว่า เขากราบเท้า กราบจริงๆ ใจมันต้องการกราบอย่างนั้น

จริงๆเลย เอาเท้ามาลูบหัวเลยอะไรอย่างนี้

อาตมานี้ต้องระมัดระวังหลายครั้ง โอ๊ย...จับเท้าอาตมาไปลูบหัวอยู่อย่างนั้น หลายทีแล้วหลายคนอยากทำจริงๆ ซึ่งเราก็งงใจและก็ไม่อยากให้มีมันเกิดลักษณะนี้ มันรู้สึกมากไป เพราะลักษณะพวกนี้มันเป็นลักษณะของจิตวิญญูณเขาเป็น

ทำไมพระเจ้าแผ่นดินของไทย? เป็นสุดยอดประชาธิปไตยของโลก

อย่างในหลวงของเรา
ใครไปกำหนดกฎเกณฑ์ให้คนเขา
เกิดทุนบูชา ท่านเองท่านทรงงาน
ของท่าน แต่คนไปเคารพบูชาท่าน
เพราะว่าท่านมีศุภิราชธรรม
เป็นกษัตริย์ที่ประเสริฐจริงๆ เป็น
ผู้บริหารอยู่ในยุคประชาธิปไตยที่
ประเสริฐ ซึ่งอาตมาไม่เก่งที่จะ
อธิบายให้เห็นว่าท่านเป็นนัก
ประชาธิปไตยสุดยอดจริงๆ เลย

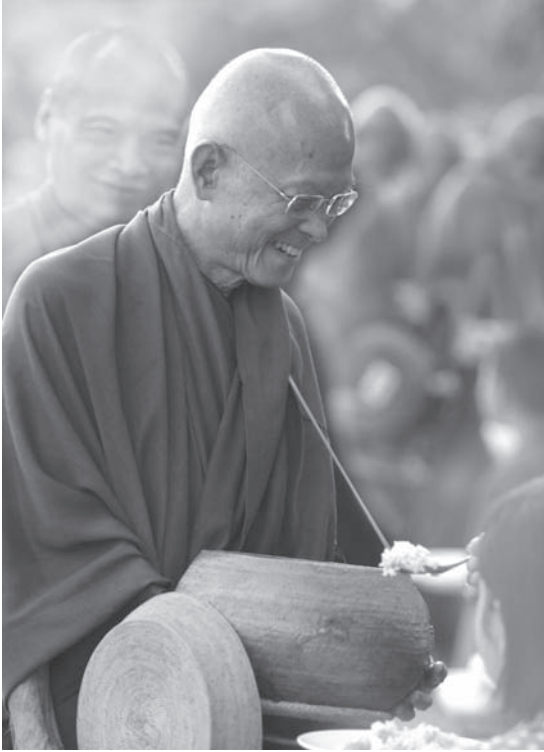
นักรัฐศาสตร์น่าจะ
ค้นคว้าให้ลึกซึ้งนะ เพราะว่าท่าน
เป็นนักประชาธิปไตยทางจิต
วิญญาณ แล้วเข้าใจพฤติกรรม
มนุษย์ด้วย เข้าใจพฤติกรรม
สังคมด้วย เพราะฉะนั้น **เรื่องคุณ**

ธรรมของประชาธิปไตยนี้ ต้องเป็นอย่างพระเจ้าแผ่นดินของไทย เป็นสุดยอดประชาธิปไตยของโลก

ท่านบริหารภายในกรอบประชาธิปไตย ตามรัฐธรรมนูญ ท่านทรงงานมากกว่า ๖๐ ปี จน
ประชาชนปฏิเสธไม่ได้ ไม่ต้องหาเสียงเลย ท่านทรงพระจริยวัตรท่านเอง ท่านเป็นนักประชาธิปไตย
เพื่อประชาชน ท่านให้ประชาชนมีประชาธิปไตยในตนเองได้เป็นอำนาจของตน แล้วจะได้แสดง
อำนาจที่จะช่วยประเทศชาติ อย่างอิสระเสรี ไม่ได้บังคับ ไม่มีพรรค การบังคับให้สังกัดพรรค ต้อง
หาเสียง นั่นไม่ใช่ประชาธิปไตย

ประชาธิปไตยนั้นต้องเกิดจากจิตวิญญาณจริง ที่เห็นความจริงว่า คนคนนี้เป็นคนทำเพื่อ
ประชาชนจริงๆ เราจึงพากันยกย่องนับถือ ด้วยปัญญาของเราเอง ไม่มีกฎเกณฑ์อะไรมาบังคับให้
เราต้องกระทำประเทศไทยในยุคของพระเจ้าแผ่นดินพระองค์นี้ จึงเป็นประชาธิปไตยมาตลอดเลย ยิ่ง
กว่าประเทศใดๆ แต่คนไม่เข้าใจ

พระอรหันต์ต้องเป็นอย่างไร ดีกว่าไหม?

ลักษณะของพระอรหันต์ที่อาตมาพยายาม แจกแจงออกมาเพื่อที่จะให้เห็นชัดๆ ว่าเป็นคนเช่น ไร ตามความรู้ของอาตมา อาตมาแยกมาได้ ๑๔ ประการ

- ๑) เป็นคนหมดทุกข์อาริยสังข์(ทุกข์ที่เกิดจากกิเลส ตัณหาเล่ห์งาน)
- ๒) เป็นคนไม่มีภัยไม่มีโทษต่อใครๆ
- ๓) เป็นคนมีคุณค่ายิ่งต่อมนุษยโลก โดยเฉพาะคุณค่าทางนามธรรม
- ๔) เป็นคนทำประโยชน์เพื่อผู้อื่นถ่ายเดียว ถ่ายเดียวนี้ชัดเจนด้วยนะพระอรหันต์นี้ ทำ

ประโยชน์เพื่อผู้อื่นถ่ายเดียวไม่ได้ทำเพื่อตนเอง ไม่ได้ทำเพื่อครอบครัว ไม่ได้ทำเพื่อพรรคพวกตัวเอง ทำเพื่อคนส่วนใหญ่จริงๆ เป็นคนทำประโยชน์เพื่อผู้อื่นถ่ายเดียว

๕) เป็นคนไม่โลภ โกรธ หลง รู้จัก กิเลส โลภ โกรธ หลง แล้ว ทำลายหมดเกลี้ยงหมด อนุสัยอาสวะ

๖) เป็นคนมีเมตตาจริง กรุณาจริง คือใจต้องการให้คนพ้นทุกข์แล้วลงมือทำจริง

๗) เป็นคนมีมุทิตาที่บริสุทธิ์ มุทิตาหมายความว่าจิตที่ได้มีเมตตามาก่อน กรุณามาก่อน เมตตาคือจิตต้องการให้เขาพ้นทุกข์ ต้องการให้เขาเป็นสุข ต้องการให้เขาได้ดี กรุณาคือ ลงมือช่วย ช่วยเสร็จแล้วเขาก็ได้ดี เขาก็พ้นทุกข์เขาก็เป็นสุข จิตนั้นก็มุทิตายินดีด้วย

๘) เป็นคนที่มีอุเบกขาจริงแท้ อุเบกขาก็คือจิตปล่อยวางได้ จบเลย ไม่ถือเป็นเราเป็นของเรา แม้เราจะช่วยเขา แม้เราจะเป็นคนดี เราก็ไม่ทวงบุญทวงคุณ มันจะจำได้ก็จำไปอย่างนั้น ไม่ไปจำว่าเป็นเราเป็นของเราเลย ไม่มีสัญญาว่าเป็นเราเป็นของเรา ไม่มีอุปาทานในสัญญาว่า เราเคยช่วยคนนี้เป็นบุญเป็นคุณนะ ไม่มีอุปาทาน ไม่มีทั้งเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ไม่มีเลยในจิต อย่างนี้เป็นต้น เป็นคนวาง อุเบกขา จบ ไม่มีบวกไม่มีลบไม่มีดูดไม่มีฝัก เลิกรา นี่เป็นคนมีอุเบกขาจริงแท้

๙) เป็นคนหมดสิ้นบุญ สิ้นบาปแล้ว เป็นคนไม่มีบุญ ไม่มีบาปอีกแล้ว (บุญญาบาปปริกขิโณ) หมายความว่า เป็นคนที่ บาปคือกิเลส ไม่มีอีกแล้ว ล้างกิเลสหมดจากจิตแล้ว ตั้งแต่ในวินาทีที่จิต มันบรรลुสูงสุดเป็นอรหันต์แล้ว ไม่มีกิเลสเกิดอีก บาปไม่เกิดในจิตอีกเลย เพราะฉะนั้นบุญคือเครื่องมือที่จะชำระกิเลสก็หมดก็ไม่ต้องใช้ จึงเรียกว่าผู้สิ้นบุญสิ้นบาป บุญไม่ได้หมายความว่ากุศล บุญไม่ใช่

ความดีงาม บุญเป็นอาวุธที่วิเศษที่สุด จะบอกว่าเลวไม่ได้เป็นอาวุธที่ดีมาก เป็นอาวุธที่วิเศษที่สุดที่ใช้ฆ่ากิเลสเท่านั้น ฆ่ากิเลสแล้วก็หมดหน้าที่ บุญไม่มีอยู่ ผู้ที่เข้าใจบุญเข้าใจบาปถูกต้องสัมมาทิฐิแล้ว ก็จะไม่จบ เมื่อล้างบาปจากจิตใจตัวเองจบ บุญก็หมดเป็นผู้สิ้นบุญสิ้นบาปดังกล่าว

๑๐) เป็นคนไม่ทำบาปทั้งปวงอีกแล้ว สัพพะปาปัสสะ อะกะระณัง ไม่ทำบาปทั้งปวง กำจัดบาปหมดสิ้นชัดจริงๆเลย

๑๑) เป็นคนทำแต่กุศล ไม่ต้องทำบุญอีกแล้ว เพราะหมดแล้วบุญ บาปหมดแล้วบุญหมดแล้ว ไม่ต้องทำ ไม่ต้องมีอะไรอีกแล้ว ทำแต่กุศล เป็นคนทำแต่กุศล (กุศลัสสูปสัมปทา)ไม่ต้องทำบุญอีกแล้ว

๑๒) เป็นคนได้ประโยชน์ตนครบแล้ว ไม่มีประโยชน์ตนต่อไปอีกแล้ว ไม่มีประโยชน์ที่ต้องทำให้ตนอีกแล้ว

๑๓) เป็นคนรู้จักสวรรค์ นรก และนิพพาน ถูกถ้วนรู้จักว่าสวรรค์เป็นอย่างนี้ นิพพานเป็นอย่างนี้ นรกเป็นอย่างนี้ ถูกต้องหมดเลยแล้วก็ทำสมบุรณ์ได้

๑๔) เป็นคนรู้จักนิพพานสัมบุรณ์ นี่คือนักที่เป็นอรหันต์ เพราะฉะนั้นเข้าใจยาก และเป็นจริงๆ ได้ด้วย เป็นคนที่หมดทุกข์อริยสังข ซึ่งสภาวะทุกข์นั้นมี ๒ แบบ คือทุกข์ที่เลี่ยงไม่ได้กับทุกข์ที่หลีกเลี่ยงได้ซึ่งเป็นทุกข์อริยสังข โดยทุกข์ที่หลีกเลี่ยงได้นี้ทำให้หมด หมดสิ้นในจิตได้ ไม่มีอีก ไม่เกิดอีกได้ ซึ่งท่านกวีวิจัยออกมาพยายามรวบรวมมา มีทุกข์ที่เป็นอริยสังขที่จะหมดได้ประมาณ ๔ อย่าง แต่ทุกข์ที่เลี่ยงไม่ได้มี ๖ อย่าง ซึ่งทุกข์ของพระอรหันต์มันไม่ใช่เป็นทุกข์ที่จะเป็นภัยเป็นโทษอะไรกับใคร มันเป็นทุกข์ที่เลี่ยงไม่ได้ อย่างทุกข์ที่เป็น **๑.ทุกข์ขั้นธ** (ทุกข์จากขั้นธ๕) **๒.เป็นอาหารปรีเยภฺมิทุกฺข** (ทุกข์ที่จะต้องหากินเลี้ยงชีวิต) **๓.เป็นนิพฺพททุกฺข** (ทุกข์ที่อยู่ประจำชีวิต เช่น ปวดหัว ปวดเขี้ยว ร้อนหนาว ฯลฯ) **๔.พยาธิทุกฺข** (ทุกข์จากความเจ็บป่วย) **๕.วิปากทุกฺข** (ทุกข์จากผลกรรมที่ได้ทำเอาไว้) **๖.สภาวะทุกฺข** ทุกข์จากเกิด-แก่-เจ็บ-ตาย)นี่คือทุกข์ต่างๆ อีก ๖ แบบที่เลี่ยงไม่ได้

นอกนั้นเป็นทุกข์อริยสังข เช่น **สหคตทุกฺข**ทุกข์เพราะไปหลงลาภยศสรรเสริญ โลภียสุข

เพราะฉะนั้นคนที่ เป็นอรหันต์แล้ว เป็นคนธรรมดาอยู่กับสังขมนี่แหละ เป็นแต่เพียงว่าหลักเกณฑ์ของสังขมคือวินัยและศีลนั้น ต้องระมัดระวังและทำความเข้าใจเรื่องวินัย มีวินัยคอยกำกับ ต้องทรงวินัยด้วย แม้พระอรหันต์ก็ต้องทรงวินัย

ส่วนศีลนี้พระอรหันต์ทุกองค์ ย่อมมีจุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล ท่านได้แล้วเป็นอธิศีล เป็นปกติ ศีลคือความปกติ ไม่ต้องฝืนไม่ต้องเคร่งอะไร เพราะงั้นพระอรหันต์จึงเป็นคนที่มีประโยชน์ต่อสังคมสูงสุด เป็นอนาคามีก็สูงแล้ว อนาคามีไม่มีโทษกับสังคมแล้ว เป็นอนาคามีนี้ เป็นคนหมดภัยหมดโทษแก่สังคม มีแต่ประโยชน์ของมวลมนุษย์ เหลือกิเลสส่วนตัวที่ลำบากของตน เป็นกิลมถะ ที่ตนต้องล้างสนิท ไม่งั้นเสียเวลา ไม่งั้นทำอะไรมันก็ไม่ค่อยสมบุรณ์แบบ ไม่เต็มที ไม่เต็มเต็ง ก็ต้องล้างของตัวเองออกไป นั่นคือคนที่ เป็นอาริยะของพระพุทธเจ้า เรียกว่าเป็นผู้เจริญจริงๆ เป็นคนศิวิไลซ์(Civilized) มีศิวิไลเซชัน(Civilization) จริงๆ ที่โลกต้องการ มนุษย์ต้องการ ไม่ว่าโลกไหน ไม่ว่าศาสนาไหน คนชนิดนี้แหละและพระพุทธเจ้าท่านสอนให้ถึง รู้ถึงรากของจิต แก้ไขถึงรากถึงจิตเลย แก่จนกระทั่งได้เป็นอนาคามี เป็นอรหันต์ (๑๖ ก.ค.๕๘ ธรรมาธรรมะสงคราม “พุทธชาตารปราชมารินตน”)

ชื่อเดิม

น.ส.สุวณี คัมมกสิกิจ

ชื่อใหม่

น.ส.ต้องตาย คัมมกสิกิจ

(ยังไม่ได้เปลี่ยนอย่างเป็นทางการ)

เกิด

๑๘ ตุลาคม ๒๕๐๐

พี่น้อง

๘ คน เป็นคนที่ ๗

ภูมิลำเนา

จ.ราชบุรี

สถานภาพ

โสด

การศึกษา

ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ(สาขาการบัญชี)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

อาชีพเดิม

รับราชการที่สำนักงานป้องกันและปราบปราม

การทุจริตแห่งชาติ(ปปช.)

รู้จักอโศกแบบรู้แต่ชื่อมานานมาก ตอนที่พ่อท่านออกบวชก็รู้ข่าว แต่ไม่ได้ใส่ใจศาสนา คิดว่าที่ไหนๆ ก็คงเหมือนกัน ไม่เรียนปริยัติ ก็นั่งสมาธิ จนปี ๒๕๕๒ เบื่อดูรายการโทรทัศน์ช่อง๓,๕,๗,๙ จึงติดตามดาวเทียม บังเอิญเปิดพบรายการธรรมะพ่อท่านทาง FMTV ประทับใจมาก หลายอย่างตรงกับใจที่คิด หลายอย่างทำให้หายสงสัย จึงติดตามฟังมาตลอด อยากมาแต่ไม่มีใครพามา จนกระทั่งเดือน เมษายน ๒๕๕๓ มีวิกฤติทางการเมืองและเผากรุงเทพฯ ทางราชการหยุดงานให้หลายวัน ช่วงสงกรานต์จึงตัดสินใจมาสันตอโศก

หลังจากพบ ได้รู้จักกิเลส สามารถรักษาได้แล้ว วันแรกที่มาสันตอโศกได้ดูรายการชีวิตรำไห่

จึง เริ่มกินมังสวิรัตี้ แรกๆก็กินเจเขี่ยและยังกินไข่อยู่ เนื่องจากยังไปทำงาน ไม่มีเวลาทำอาหารไปกินที่ทำงาน ต่อมาได้ฟังเทศน์พ่อท่านตอบคำถามเรื่องไข่เป็นลูกของสัตว์ พ่อแม่หวง จึงเลิกกินไข่ และไม่กลับไปกินเนื้อสัตว์อีกเลย

เดิมเป็นคนโลกๆไม่แสวงหาศาสนา เชื่อเหตุผล ไม่เชื่อเรื่องที่ไม่ควรเป็นไปไม่ได้ เช่น เรื่องทรงเจ้าเข้าผี อิทธิปาฏิหาริย์ แต่ก็ยังสงสัยว่าจริงหรือไม่จริง เคยอบรมการรักษา

โรคด้วยพลังจักรวาล ครั้งแรกก็ทำตามเขาได้ แต่พออบรมครั้งที่ ๒ เหมือนมีการสะกดจิต มีพลังที่เรามองไม่เห็น รู้สึกว่าไม่เชื่อ ไม่มีความศรัทธา จึงไม่อบรมต่อ มาทำงานอยู่กรุงเทพฯ ไม่ชอบใส่บาตร เพราะไม่เลื่อมใสพระ ไปไหว้พระตามวัดก็ไม่ชอบใช้ดอกไม้ธูปเทียน คิดว่าสิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์ ขอให้พระช่วยให้ทำในสิ่งที่ถูกที่ควร ไม่ขอให้สวยให้รวย ชีวิตความเป็นอยู่เรียบง่าย ไม่แต่งตัวมาก ไม่แต่งหน้าทาปาก เป็นคนเสียงดี ชอบร้องเพลง ชอบเต้นรำ ชอบเดิน ไม่พูดมาก ไม่บ่น ไม่ชอบทะเลาะวิวาท ไม่ชอบความรุนแรง

รับราชการหลายกรมหลายกอง เริ่มจากเป็นลูกจ้างกรมสรรพากร แล้วไปบรรจุเป็นครูที่วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรีได้ ๒ ปีกว่า แล้วก็โอนมาอยู่หน่วยตรวจสอบภายใน กรมอนามัย, กองคลัง กรมอนามัย และกองประชาสัมพันธ์ กรมอนามัย สุดท้ายก็โอนไปอยู่สำนักงาน ป.ป.ช. ชีวิตการทำงานเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเหมือนโชคชะตาพาไป

ตอนอยู่บ้านในความรู้สึกเล็กๆ เหมือนว่าจะต้องไปที่ไหนสักแห่ง แต่ยังไม่ได้อไป ได้ฟังธรรมพ่อท่านหลายครั้ง ที่พ่อท่านพูดว่าขอสักชาติ จึงคิดว่าที่ที่ยังไม่ได้ไปคืออโศก เดือนกันยายน ๒๕๕๔ หลังจากมาคบคุณ ๑ ปี จึงขอเออร์ลี่รีไทร์แต่ไม่ได้รับการอนุมัติ ต่อมาปี ๒๕๕๕ จึงขอเออร์ลี่รีไทร์อีกครั้ง ก็ไม่ได้รับการอนุมัติ จึงส่งใบลาออก สุดท้ายจึงได้รับการอนุมัติ รู้สึกใจหายปนโล่งใจ ลาออกมาแล้วเดือนตุลาคม ๒๕๕๕ ยังไม่ได้ไปอยู่วัด ยังลังเล สับสน น้องสาวก็ป่วยหนัก และเสียชีวิต จัดงานศพเรียบร้อย จึงมาอาศัยอยู่ข้างวัดได้ราว ๑ สัปดาห์ ญาติธรรมขอให้ไปช่วย

งานโรงเรียน เนื่องจาก สมศ.[สำนักงาน
รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา(องค์การมหาชน)]จะมาตรวจ
หลังจาก สมศ.ตรวจแล้ว ก็ถูกชวนให้
มาอยู่ในวัด ประมาณเดือนธันวาคม
๒๕๕๕ ที่สันตือโศก

มาอยู่สันตือโศก แรกๆก็ล้าง
ภาชนะ ล้างถุงพลาสติก กวาดตุศาลา
เก็บงานข้ามเข้าตู้ เด็ดผัก ประมาณ
๒ ปี และไปช่วยขายของ ชมร.
จตุจักร สัปดาห์ละ ๒ วัน ต่อมา
ช่วยงานทำเอกสาร รายงาน
การประชุม โรงเรียนสัมมาสิกขา
สันตือโศก ต่อมาช่วยสอน
คอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น ทำบัญชี
เอกสารและสอนคอมพิวเตอร์ที่
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขา
วิชชาราม(วสว.) ชุมชนราชธานีโศก

ปัจจุบันทำงานที่โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศก ช่วยงาน วสว. และไปช่วย ชมร.จตุจักร
บ้างเป็นครั้งคราว

* ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติธรรมและแนวทางแก้ไข

๑. อายุมากแล้ว จำปริยัติไม่ค่อยได้ พยายามฟังธรรมให้มากๆ
๒. โดนคนว่า ผีกคิดแบบพุทธมีโยนิโสมนสิการ เขาว่าถูกก็ยอมรับ เขาว่าผิด ไม่ถือสา
ไม่เฟงโทษ

* ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด

กินมือเดียวแล้วไม่หิว

* คติประจำใจ

ตัวอย่างที่ดีมีค่ากว่าคำสอน

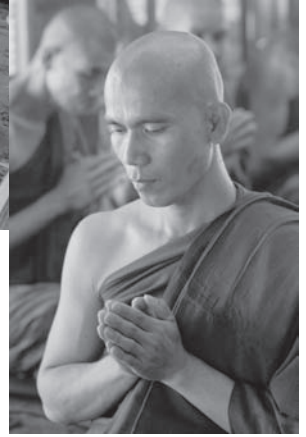
* เป้าหมายชีวิต

อรหันต์ (ตั้งเป้าหมายสูงไว้ เพื่อจะได้ฝึกฝนตนยิ่งขึ้น)

* ฝากข้อคิดให้หมู่กลุ่ม

อย่าพราประโยชน์ตนเพื่อประโยชน์ผู้อื่นแหม่มาก ทำงานดีแล้วอย่าลืมปฏิบัติธรรม

พิธีอุปสมบท

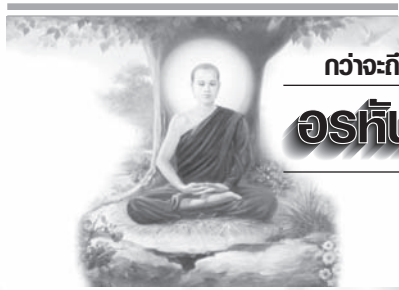
วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เวลา ๘.๒๕ น. ที่แพโบสถ์ ลอยน้ำ ชุมชนราชธานีโอศก จ.อุบลราชธานี มีพิธีอุปสมบทสามเณรพันพิช ลินป่าโลกีย์ ขึ้นเป็นสมณะ เป็นรูปที่ ๙๒ ของสมณะชาวโอศก ฉายา วิสมุตโต โดยมีสมณะร่วมพิธี ๑๖ รูป ลิกขมาตุ ๗ รูป และญาติธรรมร่วมอนุโมทนาบวชประมาณ ๑๐๐ คน สมณะแต่ละรูปกว่าจะขึ้นบวชได้ ต้องผ่านการฝึกฝนตน มีความปรารถนาที่จะมอบกาย ถวายชีวิตให้กับศาสนา โดยมีเป้าหมายที่จะลดละกิเลสของตน เพื่อการพัฒนาตนให้เจริญยิ่งขึ้นไป ต้องมีการสละออกมาจากกองสมบัติโภคทรัพย์น้อยใหญ่ ถ้ามีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินใด ก็ต้องโอน มอบให้ผู้อื่นไป หากมีภรรยาอยู่ก่อน ก็ต้องหย่าขาดกันให้เรียบร้อย

ขั้นตอนในการบวช ก็ต้องเข้ามาฝึกฝนปฏิบัติธรรมอยู่ที่พุทธสถาน มาใหม่จะอยู่ในฐานะ **อาคันตุกะจร** ฝึกฝนตนอยู่ระยะหนึ่งจึงขอเลื่อนฐานะเป็น **อาคันตุกะประจำ** อยู่อีกระยะหนึ่งก็ขอ เลื่อนเป็น **อารามิก** เมื่อเป็นอารามิกอยู่อีกระยะหนึ่ง จึง**ขอสมัครบวชได้** ถ้ามีสมณะรับรอง ความประพฤติให้ ก็จะเลื่อนฐานะเป็น**ปะ**(ย่อมาจากคำว่า ปฏิบัติ) ซึ่งเป็นฐานะแรกเป็นขั้นตอนแรกของการจะไปสู่การเป็นสมณะ จะมีสมณะที่เป็นพี่เลี้ยงคอยอบรมและให้คำปรึกษา แล้วจึงขอเลื่อนฐานะ เป็น**นาค** จากนาคก็ขอเลื่อนฐานะเป็น**สามเณร** จากสามเณรจึงขอเลื่อนฐานะเป็น**สมณะ**ได้

แต่ละขั้นตอนต้องฝึกฝนปฏิบัติธรรม มีระยะเวลาในการดูตัว ตั้งแต่จากปะเป็นนาค จาก นาคเป็นสามเณร และจากสามเณรเป็นสมณะ **การเลื่อนฐานะแต่ละครั้ง จะต้องมีการเสนอญาติดีและ อภิปรายในที่ประชุมสงฆ์ และลงมติ** ถ้าสงฆ์มีมติเป็นเอกฉันท์ก็ให้บวชได้ แต่ถ้ามีเสียงทักท้วง แม้แต่เสียงเดียว ก็ไม่ผ่านการโหวต ก็ต้องอยู่ในฐานะเดิมนั้นต่อไป

การเป็นสมณะจึงเป็นเส้นทางของนักรบผู้ทวนกระแสโลกีย์

📍 *ทีมงานข่าวโอศก*

กว่าจะถึง

อรหันต์

 โดย...ณววมุฑา

● **จนทรัพย์ ไม่ใช่ จนใจ**
หมั่นให้ ศีลห้า บริสุทธิ์
ทั้งกาย วาจา ใจสุด
ผ่องผุด พบผล นิพพาน.

พระปัญจสีลสมาทานียเถระ

ในยุคสมัยของพระพุทธเจ้าองค์
อโนมทัสสี อุบัติในโลก อดีตชาติของพระปัญจ-
สีลสมาทานียเถระ ได้เกิดในตระกูลคนยากจน
มีชีวิตอยู่อย่างขัดสน เป็นกรรมกรรับจ้างทำงาน
อยู่ในนครจันทวดี

ต้องทำงานหาเช้ากินค่ำเลี้ยงชีพทุกวัน แม้รู้
ถึงทุกข์โทษภัยในวัฏสงสาร(วังวนแห่งการเวียนตายเวียนเกิด
ในโลก) **ปรารถนาจะบวชแต่ก็ไม่ได้บวช** เพราะมัวเสียเวลา
กับการรับจ้างทำงานให้ผู้อื่น เพื่อยังชีวิตให้อยู่รอดไปวันๆ
อยู่มาวันหนึ่ง ถึงจะลำบากแร้นแค้นสักปานใด เขาก็
บังเกิดความคิดขึ้นมาว่า

“โลกมนุษย์นี้ถูกความมืดมิด(กิเลส)ปิดบังไว้แล้ว โดย
การแผดเผาด้วยไฟ ๓ กอง(คือ ๑.ไฟราคะ ๒.ไฟโทสะ ๓.ไฟ
โมหะ) บัดนี้ เราจะหลุดพ้นไปได้ด้วยอุบายอย่างไรดีหนอ

เพราะข้าวของใดๆเราก็ไม่มีถวายเป็นสุข เราเป็นคน
สิ้นไร้ไม้ตอก อาหารแทบไม่มีกิน เสื้อผ้าแทบไม่มีใส่ บ้านแทบ
ไม่มีอยู่อาศัยทำงานรับจ้างเขาเลี้ยงชีวิตอยู่เท่านั้น เมื่อเป็นอย่างนี้
เราน่าจะแสวงบุญ(คือการชำระกิเลส) ด้วยการรักษาศีล ๕ ให้
บริสุทธิ์เถิด”

คิดได้ดังนี้ เขาจึงรีบไปทันที โดยไม่รอช้าแม่สักประเดี้ยวเลย ได้เข้าไปหาภิกษุชื่อ **นิสกะ** สาวกองค์หนึ่งของพระอโนมทัสสีพุทธเจ้า แล้วขอรับ**สิกขาบท ๕**(ข้อปฏิบัติศีล ๕ คือ ๑. เว้นขาดจากการฆ่าคนหรือฆ่าสัตว์ ๒. เว้นขาดจากการลักขโมยทรัพย์สิ่งของที่เขาไม่ได้ให้ ๓. เว้นขาดจากการประพฤติผิดในกาม ๔. เว้นขาดจากการพูดโกหก ๕. เว้นขาดจากการเสพของมีนเมาให้โทษ อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท)

ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา **เขาได้รักษาศีล ๕ ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ตลอดมา จนกระทั่งถึงวันสุดท้ายของชีวิต** แม้ในเวลาใกล้ตายมาถึง ก็ยังระลึกถึงศีลของตนจนลึนลมหายใจ

ด้วยกุศลกรรม(การทำความดี)ที่ได้ประพฤติศีล ๕ นี้เอง จึงได้ไปสู่ภพดาวดึงส์(สวรรค์ของผู้เสวยสุขอยู่) เป็น**จอมเทพ**(หัวหน้าใหญ่ของคนใจสูง) ครองเทวสมบัติ(คุณสมบัติของคนใจสูง) ๓๐ ชาติ ได้เป็น**พระเจ้าจักรพรรดิ ๗๕ ชาติ** เป็น**พระเจ้าประเทศราช**(กษัตริย์เมืองขึ้น)นับชาติไม่ถ้วน ได้เวียนตายเวียนเกิดเป็น**เทวดา**(คนใจสูง) และ**มนุษย์**(คนใจประเสริฐ)อยู่อย่างนี้ยาวนาน

จนกระทั่ง ถึงยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** อุดมคติขึ้นในโลก ด้วยเหตุแห่งกุศลกรรมที่ได้กระทำสั่งสมไว้นั้น มาตักเตือนมิให้เป็นผู้เนิ่นช้า จึงได้มาเกิดใน**สกุลพราหมณ์มหาศาล**(พราหมณ์ที่มั่งคั่งร่ำรวย) ในกรุงเวสาลีนครหลวงของแคว้นวัชชี วันหนึ่ง เมื่อยังเป็นเด็กอายุ ๕ ขวบ ได้ติดตามบิดามารดาไปฟังธรรมด้วย ซึ่งช่วงนั้นเป็นเวลาใกล้เข้าพรรษา บิดามารดาปรารถนารับเอาศีล ๕ ไปศึกษาปฏิบัติสร้างบุญ(ชำระกิเลส)แก่ตน ขณะที่กำลังฟังศีล ๕ ข้อนี้เอง เด็กน้อยพลันบังเกิดจิตระลึกชาติก่อนๆได้ ถึงเรื่องราวที่

ผ่านมาในการรักษาศีลของตน จึงพิจารณาจนเกิดความรู้แจ้งเห็นจริงทั้งปวง **รู้ความหมดสิ้นเกลี้ยง
ของกิเลสของตนแล้ว ได้บรรลุอรหัตตผล** ณ ที่นั่งตรงนั้นทันที

พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงทราบคุณสมบัติแห่งมรรคผลนี้แล้ว จึงประทานอุปสมบท(บวช
เป็นภิกษุ)ให้ พระเถระนี้จึงได้สมณนามว่า **ปัญจสีลสมาทานิยะ**(ผู้มั่นคงในการถือปฏิบัติศีล ๕)

ครั้นพระปัญจสีลสมาทานิยะบวชเป็นภิกษุแล้ว ก็ได้กล่าวถึงคุณแห่งการรักษาศีลเอาไว้
“นับตั้งแต่เรารักษาศีล ๕ ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์แล้ว จึงไม่ไปสู่วินิบาต(ความตกต่ำทุกข์ทรมาน)
เลย ไม่ว่าชาติไหนๆ เราได้รับยศและความสุข ก็เพราะกำลังแห่งศีลเหล่านั้น

ถ้าจะประกาศผลแห่งศีลที่เราได้รับ เห็นที่จะต้องนำมาประกาศตลอดโกฏิกัป(๑๐ ล้านชาติ)
ซึ่งก็เพียงประกาศได้แค่ส่วนหนึ่งเท่านั้น

เพราะเรารักษาศีล ๕ แล้ว ย่อมได้เหตุ ๓ ประการ คือ

๑. เป็นผู้มียายุยืนยาว

๒. มีสมบัติของกินของใช้มาก

๓. มีปัญญาคมกล้า

ก็เมื่อเราประกาศผลแห่งศีลทั้งปวงในหมู่มนุษย์แล้ว ไม่ว่าจะท่องเที่ยวไปในภพน้อย
ภพใหญ่ใดๆ ก็ย่อมได้ฐานะ ๓ อย่างนี้

แม้สาวกทั้งหลายของพระศาสดา ผู้ประพฤติศีลหาประมาณมิได้ ก็จะมีผลเช่นเดียวกัน
ศีล ๕ อันเราผู้เคยเป็นคนรับจ้าง แต่มีความเพียรได้ประพฤติดีแล้ว เราพ้นจากเครื่อง
ผูก(กิเลส)ทั้งปวงได้ในวันนี้ ก็ด้วยศีลนั้น เรารักษาศีล ๕ แล้ว ไม่รู้สึกทุกข์(ไปทางชั่ว)เลย

คุณวิเศษเหล่านี้ คือ ปฏิสัมภทา ๔ (มีความรู้แตกฉาน ๔ ด้านคือ ๑. รู้แตกฉานในเนื้อหา
สาระประโยชน์ ๒. รู้แตกฉานในธรรม ๓. รู้แตกฉานในภาษา ๔. รู้แตกฉานในไหวพริบ)

อภิญาญา ๖ (ความรู้ยิ่งในคุณวิเศษ ๖ อย่างคือ ๑. อิทธิวิธี = มีฤทธิ์ลี้กิเลสได้ ๒. ทิพโสด
= หูทิพย์แยกแยะกิเลสได้ ๓. เจโตปริยญาณ = กำหนดรู้จิตว่า มีกิเลสอื่นใดบ้าง ๔. ปุพเพนิวาสานุสติ-
ญาณ = รู้แจ้งระลึกเรื่องราวที่ผ่านมาชาติต่างๆของกิเลสตนได้ ๕. ทิพพจักขุ = ตาทิพย์มองทะลุ
กิเลสได้ ๖. อาสวกขยญาณ(รู้แจ้งว่ากิเลสหมดสิ้นแล้ว)

วิโมกข์ ๘ (สภาวะจิตหลุดพ้นจากกิเลส ๘ ชั้นตอน คือ ๑. ได้รูปฌาน = เฟ่งเผากิเลสจน
จิตแน่วแน่สงบจากกิเลส ๒. ไม่ติดอยู่ในความสงบนั้นทั้งภายในภายนอก ๓. น้อมใจให้เกิดผลลด
กิเลสยิ่งขึ้นๆไปสู่นิพพาน ๔. บรรลุภาวะว่างเบาดูอากาศหาที่สุดมิได้ ๕. บรรลุภาวะวิมุตตญาณธาตุรู้
หาที่สุดมิได้ ๖. บรรลุภาวะกิเลสอะไรๆน้อยหนึ่งก็ไม่มี ๗. บรรลุกำหนดรู้ทั้งสิ้นไม่ว่าสัญญาใดๆอื่นๆ
๘. บรรลุภาวะกิเลสกำหนดรู้แจ้งอารมณ์ว่า กิเลสดับสนิทเด็ดขาดแล้ว)

เรากระทำให้แจ้งชัดแล้วในคุณวิเศษเหล่านี้ พระพุทธศาสนาเราทำได้สำเร็จแล้ว”

● **นวมพุทธ**

จันทร์ ๒๓ พ.ย. ๒๕๕๘

(พระไตรปิฎกเล่ม ๓๒ ข้อ ๒๖)

รายงานจาก

พุทธสถาน

พุทธสถานสันตือโกก สิงหาคม ๒๕๕๘

บรรยากาศดีคึกคักตามประสาพุทธสถานในเมืองใหญ่ ทำอย่างไรที่จอดรถก็ยังไม่พอ สังคมมอบความไว้วางใจให้เครดิตศรัทธากับสินค้าของชาวโศก สินค้าดีราคาถูกปลอดภัยไร้สารพิษ สาธุชนทุกคนมีสิทธิ์เข้ามาพักผ่อนหย่อนใจท่ามกลางน้ำตกนกกร้อสวนป่าร่มรื่น ลานทรายสวยสะอาดปราศจากมลพิษ

* เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑ เจ้าหน้าที่ White TV โทรทัศน์ของพี่น้องชาวอิสลามมาเยี่ยมชมและดูงานของบุญนิยมที่วี

จ.๓ คุณขวัญชนกและคุณวิสาขามาให้ความรู้เกี่ยวกับการล้างพิษตับแก่เด็กนักเรียนสัมมาสิกขาและชาวชุมชน คน วัด

ส.๘ โรงเรียนสัมมาสิกขาจัดงานวันแม่ มีผู้ปกครองมาร่วมงานจำนวนมาก

อา.๙ ผู้ปกครองและนักเรียนสัมมาสิกขาร่วมกิจกรรมทำนาที่สวนบุญคลอง ๑๓

จ.๑๐ พระนิสิตมหาจุฬาฯ ๑๐ รูป มาเยี่ยมชมคุณแซมดินนี้ให้การต้อนรับ

ศ.๒๑ กิจกรรมอุปโบสถศีล ๓ วัน มีผู้มาร่วมปฏิบัติอบรม ๔๐ คน และวันนี้ได้นำศัพทวิทยาดิฉริธรรมเป็นพนักงานบริษัทพลังบุญ(บุญนิยม)จำกัด คือคุณเต็มใจ ฉิมพลี มาตั้งที่ศาลา ๓ วัน

อา.๒๓ นำศพคุณเต็มใจ ฉิมพลีไปเผาปนกิจที่เมรุพุทธสถานปฐมอโศก

ส.๒๙ พ่อครูสัตตาทะมาสันตือโกก

อา.๓๐ ประชุม ๘ องค์กรมีพ่อครูเป็นประธาน

กาลเวลากลื่นกินสรรพสัตว์
พระไตรลักษณ์ชี้วัดสรรพสิ่ง
การเกิดแก่เจ็บตายเป็นความจริง
ล้วนทอดทิ้งทุกอย่างแม้ร่างตน

* สมณะแต่ธรรม ธัมมรักชีโต

พุทธสถานปฐมอโศก เดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

* จ.๓ หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชนไปร่วมงานประชุมเพลิงนายประสิทธิ์ โลมตา ที่วัดไผ่เลี้ยง หนองแขม กทม.

อ.๔ หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ รวม ๙ รูป และชาวชุมชน ๒๐ กว่าคน ไปกิจนิมนต์ทำบุญบ้านคุณสำราญ ที่บ้านวังไค้ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

พ.๕-อา.๙ นายอำเภอ ภูมิชัย ตะพานแก้ว อ.เมืองตาก พาผู้นำชาวบ้านเข้ามาอบรมต่อยอดเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อความมั่นคงอย่างยั่งยืน

อา.๙ จัดโรงบุญที่ศาลาสมเด็จพระพุฒาจารย์ (พุก) วัดสุทัศน์ฯ มีแม่ค้าตลาดนัดหน้าวัด

อา.๙-พ.๑๒ ทางคณะครูจัดกิจกรรมเข้าค่าย “บูชาพระคุณแม่”

พ.๑๒ ศาลาค้า ๑ จัดโรงบุญหน้าร้าน ผู้มาใช้บริการแน่นร้าน เพราะแจกทุกเดือน

อา.๒๓ เปิดปีการศึกษาเทอม ๒

หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ ๗ รูป รับกิจนิมนต์ บ้านคุณสุภาพ ทองเย็น ศาลายา จ.นครชัยศรี

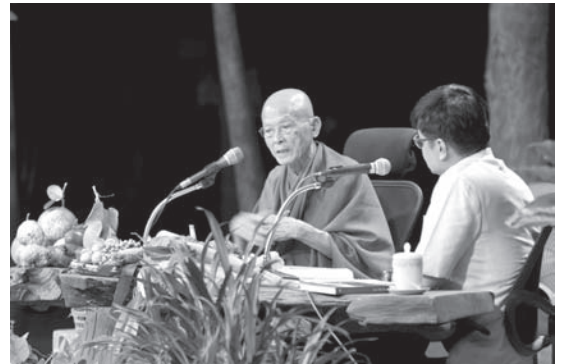
จ.๒๔ ชาวสันตติอโศกและลูกๆคุณเต็มใจ ฉิมพลี นำร่างอันไร้วิญญาณของคุณเต็มใจมาประชุมเพลิง

พ.๒๖ คณะกรรมการตรวจติดตามประเมินผล การจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา นำโดย นายปรีชา ปานตัน ประธานกรรมการนครปฐม เขต ๑ จากสำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้เข้าตรวจ ติดตามประเมินผลการจัดการศึกษา ของโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก

อา.๓๐ จัดโรงบุญหน้าชุมชน ที่ศาลาสมเด็จพระพุฒาจารย์ (พุก) วัดสุทัศน์ฯ มีแม่ค้าหน้าชุมชนลูกหลานติดปิ่นมาร่วมเป็นเจ้าภาพด้วย ตอนเย็นหมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชนไปร่วมงานศพคุณแม่เรณู สุธีวงศ์ ญาติของคุณศีลเกื้อ ที่วัดสะยายโสม

จ.๓๑ พ่อครูพาออกบิณฑบาต บ่ายโมงพ่อครู นำประชุม ตอนเย็นพ่อครูแสดงธรรมรายการ ธรรมาธรรมะสงคราม ทางบุญนิยมที่วิ อ.กฤษฏา ให้วัฒนานุกูล ดำเนินรายการ

* สมณะกรรมกร กุลา

พุทธสถานศิระะอโศก

เดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

เดือนนี้เป็นเดือนที่ชาวไทยทุกคนจะได้แสดงความจงรักภักดีต่อแม่หลวงของแผ่นดิน พสกนิกรชาวไทยทั่วโลกต่างชื่นชมพระบารมีของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ นอกจากนี้ลูกๆทุกคนจะได้แสดงความกตัญญูต่อแม่ในช่วง“วันแม่”นี้ด้วย

* ความเคลื่อนไหวในพุทธสถาน

ส.๑ ดร.อุ๋นเอื้อ สิงห์คำ และศิษย์เก่า พา นักเรียนไปปลูกกล้วยที่ไร่ชาตาโคง

สมณะหิณกลั่น ปาสาณแลโข เดินทางจากบ้านราชมาสอนนักศึกษาที่ศิระะ(สอนเสาร์-อาทิตย์)

อา.๒ มีกิจกรรมตรวจศีลประจำสัปดาห์ของนักเรียน

พ.๕ ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ ไปร่วมประชุมกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่จ.ศรีสะเกษ ส่วนคณะกรรมการชุมชนและผู้สังเกตการณ์ ๒๐ คน ไปประชุมกับอาจารย์๑(สมณะนิพน) ที่บ้านราชฯ

พ.๖ ประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

ตอนเย็นมีการประกวดร้องเพลงวันแม่รอบที่หนึ่ง

ศ.๗ เจ้าหน้าที่ฝ่ายโยธาขององค์การบริหารส่วนตำบลกระแซงมาสำรวจพื้นที่ เพื่อทำถนนคอนกรีตในชุมชน

ส.๘,อา.๙ นักศึกษาแพทย์แผนไทยจำนวน ๖๐ คน มาเรียนและพบอาจารย์ (เรียนเสาร์-อาทิตย์)

จ.๑๐ กิจกรรมวันแม่ ในช่วงบ่ายประชุม

ผู้ปกครอง ตอนเย็นนักเรียนแสดงปิงปอง และมีการแสดงของผู้ปกครอง

อ.๑๑ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ มาเทศน์โปรดผู้ปกครอง และญาติธรรม ตอนเช้ามีกิจกรรมใส่บาตร และฟังเทศน์ก่อนฉัน โดยพ่อครู ตอนบ่ายมีประชุมผู้ปกครอง ตอนเย็นมีพิธีกราบแม่ของนักเรียนลัทธิมาลิกาศิระะอโศก และในวันเดียวกันเจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน(สช.) หน่วยงานของเขต ๔ จำนวน ๓ คน มาตรวจเอกสารการศึกษาของโรงเรียนและของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สสช.

พ.๑๒ มีกิจกรรมเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลเนื่องในวันแม่แห่งชาติ อาทิ การขายสินค้าราคาเท่าทุน ขายน้บูราคาถุก และโรงบุญมังสวิรัต

พฎ.๑๓ ครูบุญรุ่ง สีดำ พานักศึกษามหาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาระดับปวช.และปวส. ๒ คน ไปประกวด
โครงการวิทยาศาสตร์ ชื่อ “โครงการรางวัลนวัตกรรม
แห่งประเทศไทย” ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศ.๑๔ ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์และชาว
ชุมชนประมาณ ๑๕ คน ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ
น้องสาวลิกขมาตุกล้าข้ามฝืน ที่บ้านราชธานีอโศก

อบต.สร้างพลังดิน ศรีธรรม ได้เข้าร่วม
ประชุมเพื่อประเมินและจัดระดับของหมู่บ้านในตำบล
(ระดับ A, B..)ที่องค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง

ส.๑๕ สมาชิก อบต.สร้างพลังดิน ศรีธรรม
และสมาชิก อบต.วันบุญ ชาวหนอง ไปร่วม
ประชุมที่องค์การบริหารส่วนตำบล เรื่องการนำ
เสนอแผนพัฒนาชุมชน ๓ ปี ของตำบลกระแซง

ครูบุญรุ่ง สีดำ นำนักเรียนม.ปลาย ๑ คน
อาชีวศึกษา ๑ คน และม.ต้น ๑ คน ไปประชุม
สรุปงาน ESI 2015 ที่โรงเรียนสัมมาสิกขาตรีชะ
อโศก ไปนำเสนอผลงานประเทศเบลเยียม ซึ่งมี
การสรุปงานที่โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย จ.นครพนม

อา.๑๖-พ.๑๙ ครูบุญรุ่ง สีดำ นำนักเรียน
ม.ปลาย เข้าร่วมประกวดโครงการวิทยาศาสตร์กับ
สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ที่มหา
วิทยาลัยขอนแก่น และครูจิตจรดา นิลนนท์ พา
นักเรียนระดับม.ต้นไปร่วมเข้าประกวดโครงการ
วิทยาศาสตร์ในสัปดาห์วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ ที่
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

พฎ.๒๐ ฝ่ายการศึกษาเตรียมความพร้อม เพื่อ
เตรียมประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา จาก
หน่วยงานต้นสังกัด(สช.)

ศ.๒๑ เจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชน(สช.) กระทรวงศึกษาธิการ
๓ คน มาประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาของ
สายสามัญ(ระดับอนุบาล-ม.๖)

ส.๒๒ ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น กับครูจิตจรดา
นิลนนท์ พานักเรียนชั้นม.ต้น ประมาณ ๑๕ คน
ชาวชุมชน ๕ คน ไปเข้าร่วมกิจกรรม “Bike for

mom” ที่องค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง

อา.๒๓ ตรวจศิลปะประจำสัปดาห์ของนักเรียน
สัมมาสิกขาตรีชะอโศก

อัง.๒๕ ทีมศิษย์เก่าพานักเรียนไปถือนพฐาที่
นาออกใน นำทีมโดยพี่อ๊ะ พี่น็อค และพี่พงษ์

ศ.๒๘ คณะครูและนักเรียนระดับประถมศึกษา
ป.๑-ป.๖ จากโรงเรียนวัดเจียงอี อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ
๔๗ คน มาศึกษาดูงานและรับประทานอาหารเที่ยง
ด้วย โดยมีคุณอาฟ้าพรหมไพโร พี่อ๊ะ(ศิษย์เก่า)
และนักเรียนชั้น ม.๓ ต้อนรับ

ครูจิตจรดา นิลนนท์ พานักเรียนชั้นม.๒ จำนวน
๘ คน ไปเรียนรู้เรื่องการทำเห็ดฟางในโรงเรียน

อา.๓๐ สมณะดวงดี วิฑูตบุญญา นำนักเรียนชั้น
ม.๑ และนักเรียนระดับประถมศึกษา ไป
ทัศนศึกษาที่น้ำตกห้วยจันทร์ อ.ขุนหาญ จ.ศรีสะเกษ
ตอนเย็นมีกิจกรรมตรวจศีลและซุ้มชมทรัพย์ของ
นักเรียนสส.๒.

* กิจกรรมคอร์สสุขภาพ

ส.๑-พ.๕ มีผู้เข้าคอร์สจำนวน ๕๙ คน มีทีม
จิตอาสาเป็นผู้ดูแล

ศ.๒๑-อัง.๒๕ มีผู้เข้าคอร์สจำนวน ๔๐ คน
เป็นคนไทย ๒๐ คน และคนจีน ๒๐ คน มีทีม
หมอไก่และพ่อไสว เป็นผู้ดูแล

ศ.๒๘-อัง.๑ก.ย. มีผู้เข้าคอร์ส ๗ คน มีทีม
คุณทรายศีล เป็นผู้ดูแล

หลังจากคอร์สนี้แล้วเสร็จ ทางชุมชนก็
ประกาศยกเลิกการจัดคอร์สสุขภาพที่ได้กำหนดไว้
ทั้งหมด

* วลีก่อนจากกัน :

ความสำเร็จของเส้นทางการหลุดพ้นมี ๒
ประการคือ หนึ่ง ให้มีการเริ่มต้นของก้าวแรกและ
สองเดินไปให้สุดทางนั้น (คำคมบางตอนจากภพ
ยন্ত্রเรื่องพระพุทธเจ้ามหาศาสดาโลก)

* จิตราดา ปิอาูนี

พุทธสถานศาลือศก เดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของวันแม่แห่งชาติ ซึ่งจัดให้ ๒ วัน วันที่ ๑๒ เป็นวันแม่ของนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือศก จัดเป็นการภายใน มีการอ่านเรียงความ อ่านโคลง กลอน ของนักเรียน สส.ศ. และกราบแม่ ส่วนวันที่ ๑๔ นั้นตรงกับวันพระ จัดให้กับญาติโยม จัดเป็นการทั่วไป มีการระลึกถึงพระคุณของแม่และร้องเพลง แล้วกราบแม่ บรรยากาศซาบซึ้งประทับใจกันดี

* เหตุการณ์ในเดือนนี้

พ.๑๒ วันแม่แห่งชาติ สัมมาสิกขาศาลือศก จัดงานวันแม่เป็นการภายใน

ส.๑๔ เป็นวันพระ ทางพุทธสถานศาลือศก จัดงานวันแม่เป็นการทั่วไป

อ.๑๕-พ.๒๖ หมอเขียว(ใจเพชร กล้าจน) เปิดค่ายสุขภาพ อบรมให้เป็นหมอที่ดีที่สุด คือตัวเราเอง มีสมาชิกมาร่วมประมาณ ๓๐๐ กว่าคน

พ.๑๙ ทีมงานแพทย์วิถีธรรมและชาวชุมชน ศาลือศกประชุมสรุปงานร่วมกัน

ส.๒๒-พ.๒๖ ทีมงานสุขภาพเปิดค่ายสุขภาพ ล้างพิษตับถุงน้ำดีและลำไส้

อ.๒๓ ฌาปนกิจโยมพวง มูลเที่ยง(แม่บ้านโยม สนั่น) อายุ ๗๐ ปี ที่วัดโคกกระถิ่น จ.พิจิตร

พ.๒๖ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก สมณะ เน้นแก่น พลาณีโก และชาวชุมชน ๑ รถตู้ ไปร่วม ฌาปนกิจคุณสมเกียรติ วีรพงษ์ ญาติสมณะลือคม ที่วัดท่าหลวง อ.เมือง จ.พิจิตร

พ.๒๗ สมณะร่วมประชุมชาวชุมชนและทีมงานสุขภาพสรุปงาน

* ข้อคิดสุดท้าย

ทางไปนิพพานกับทางแสวงหาลาภนั้นคนละทางกัน

* สมณะเน้นแก่น พลาณีโก

พุทธสถานสีมาศก เดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

เดือนนี้เป็นเดือนแรกของการเข้าพรรษาปีนี้ เหล่าชาววัดชาวชุมชนและนักเรียนสัมมาสิกขา แต่ละคนก็ได้ชวนช่วยในการตั้งตบะให้กับตนเอง เพื่อชักจูงร่วมกับกิเลส มารอะไรที่เป็นสักกายะ(กิเลส ตัวใหญ่) จะได้จัดการให้ถูกกับกรรมฐาน ซึ่งแต่ละคนได้หลงยึดติดมา มีความแตกต่างกันไป

ส่วนทางด้านศาสนวัตถุ มีการปรับปรุงระบบ ไฟฟ้าส่องสว่างภายในศาลาฟังธรรม เพื่อให้มีแสงสว่างเพียงพอ เมื่อมีการถ่ายทำบุญนิยามที่วิ โดย เฉพาะในช่วงที่พ่อครูมาเยี่ยม และได้รับอภัยคุณสมณะ ๕ หลัง เปลี่ยนวัสดุเป็นโครงเหล็กหมด ของเก่า สร้างเมื่อ ๒๕๒๙ ถูกปลวกกิน ผุพังไปตามกาลเวลา

* เหตุการณ์

ส.๑ ช่วงทำวัตรเช้า ชาววัด ชาวชุมชน ตั้งตบะธรรม

กิจกรรมเข้าวัดฟังธรรมมีผู้มาร่วม ๑๑๒ คน

อา.๒ สมณะฝนธรรม สมณะชูปดิน ไปร่วมงานฌาปนกิจศพโยมเพ็ญ สุวรรณ บ.ผาขาว จ.เลย

อ.๔ ศิษย์เก่าจ้อย(แก้วเกียรติรุ่ง) นำพานักเรียน สส.ม. ซ้อมพิธีวันแม่

พ.๖ คุณทองไท อ.พินิจ อ.ชัยรัตน์ พาทีมจิตอาสาชาวเนปาล ๕ คน มาศึกษาดูงาน เพื่อไปฟื้นฟูช่วยเหลือชาวเนปาล ที่ประสบภัยแผ่นดินไหว

ศ.๗-อา.๙ ค่ายอุโบสถศีล ครั้งที่ ๒ (๓ วัน) มีผู้เข้าร่วม ๒๔ คน

ส.๘ กิจกรรมเข้าวัดฟังธรรมมีผู้ร่วม ๑๑๐ คน ประชุมชาววัดชาวชุมชน และมีวาระเลือกตั้ง คณะกรรมการชุดใหม่ มีตัวแทนเข้ามาทำงาน ๑๑ คน

อา.๙ เวลา ๑๒.๓๐ น. สมณะให้พรก่อนจาก ค่ายอุโบสถศีล

เวลา ๑๓.๐๐ น. ประชุมครู

เวลา ๑๗.๐๐ น. ประชุมนักเรียน สส.ม.

อ.๑๑ อ.เป็นต้น นาประโคน มีจิตอาสาช่วยสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กนักเรียน สส.ม. และมีประชุม ผู้ปกครองนักเรียน

พ.๑๒ จัดกิจกรรมวันแม่ มีผู้มาร่วม ๖๘ คน

ศ.๑๔ สมณะลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์ จัดค่ายแพทย์วิถีธรรม(หมอเขียว) ๓ วัน มีผู้เข้าร่วม ๓๕ คน

ส.๑๕ กิจกรรมเข้าวัดฟังธรรม มีผู้ร่วม ๑๔๐ คน เด็ก ๓๐ คน

ชาวชุมชนไปร่วมงานศพ คุณแม่ดวงเดือน แสงศิริ อายุ ๗๒ ปี (แม่คุณสมพงษ์ ป่วยเป็นมะเร็งตับ) เมที่วัดปรางค์ทอง จ.นครราชสีมา

ส.๒๒ กิจกรรมเข้าวัดฟังธรรม ๑๐๙ คน

ประชุมกรรมการชุมชน และประชุมครู

อ.๒๓ ส.ฝนธรรม,ส.ดินทอง ไปร่วมประชุมกลุ่มเมฆาอโศก มีผู้เข้าร่วม ๒๗ คน

ประชุมนักเรียน สส.ม.

ส.๒๙ สมณะ ๕ รูป ลงอุโบสถ ฟังสวดพระปาติโมกข์ และต่อด้วยอภิธานียธรรม

คุณอืด(สุกัญญา) และญาติพี่น้องตระกูล “ศรีสุขวัฒน์” มาทำบุญครบรอบ ๔ ปีการล่วงลับไปของพ่อห้วง ศรีสุขวัฒน์

กิจกรรมเข้าวัดฟังธรรมวันเสาร์ ๑๖๐ คน

ส.ฝนธรรม, ส.ดินทอง ไปแสดงธรรมงานศพ แม่เภา นางาม ที่บ้านหนองบอน จ.บุรีรัมย์

อ.๓๐ ส.ดินทอง แสดงธรรมหน้าศพก่อนพิธีฌาปนกิจแม่เภา นางาม (เป็นแม่ จ.ส.อ.ถนอม นางาม) อายุ ๘๗ ปี ที่สำนักสงฆ์บ้านหนองบอน ญาติธรรมจากสีมาอโศกไปร่วมงานศพด้วย

๑๗.๐๐น. ประชุมนักเรียน สส.ม.

* คนที่นอนไม่หลับนั้น...

สำหรับเขา... กลางคืนย่ำยาวนาน คนที่เหนื่อย..สำหรับเขา...จุดหมายย่อมอยู่ไกล คนที่ใช้ชีวิตอย่างมีตบอด..และไม่เข้าใจความดีงาม ..ชีวิตของเขา....จะมีแต่ความทุกข์ (จากหนังสือพระพุทธเจ้า มหาศาสดาโลก)

✽ *สมณะสร้างไท ปกป้อง...*

พุทธสถานภูพาน้ำ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

เข้าพรรษาปีนี้ล่าช้ากว่าหลายปีที่ผ่านมาเพราะเป็นปีที่มีเดือน ๘ สองหนตามวิธีคำนวณทางจันทรคติ

บรรดาสมณะที่มาจำพรรษาบนภูพาน้ำตาลอดจนญาติโยมที่มาพร้อมฝึกตนบนภูพาน้ำจี้จี้สัมผัสกับฝนตั้งแต่เริ่มพรรษาไปแล้วทีเดียว

ปีนี้สมณะภูพาน้ำมีทั้งที่อธิษฐานพรรษาที่บนดอยแพงค่า(ห้องเรียนที่ ๑) จำนวน ๗ รูป และสามเณร ๑ รูป

กับที่ลานนาอโศก(ห้องเรียนที่ ๓) ๒ รูป ซึ่งต่างก็มาร่วมลงอุโบสถที่เดียวกันคือบนดอยแพงค่า

ถือเป็นการแยกกันปฏิบัติหน้าที่ตามสภาพปัญหาบรรยากาศของการตั้งตบะพรรษาเป็นไปอย่างคึกคักทั้งผู้ใหญ่และเด็กโดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากที่ต้องต่อสู้กับกิเลสของตนเอง

* เหตุการณ์ในรอบเดือน

ส.๑ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารู้ นโมโคโต แสดงธรรมแก่ผู้อายุยาวที่ลานนาอโศก

ส.๑-๑.๓ คณะสมส.จำนวน ๖ คน เดินทางมาประเมินการจัดการศึกษาแบบ Home School แก่ ด.ญ.พุทธแสนดาว ชาวหินฟ้า ชั้น ป.๔ และ ด.ญ.เพื่อฟ้า คณะปัญญา ป.๖

อ.๒ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารู้ นโมโคโต แสดงธรรมแก่ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา ซึ่งอยู่ภาคเหนือที่ลานนาอโศก

อ.๔ สมณะคำดิน ภูมิปุโรหิต ไปตรวจรักษากระดูกข้อต่อสะโพกอักเสบที่ รพ.มหาราชเชียงใหม่

พ.๖ คณะครูและนักเรียนสัมมาสิกขาภูพาน้ำเดินทางไป ชมร.เชียงใหม่ เพื่อเตรียมงานครบรอบ ๒๓ ปีวันก่อตั้ง ชมร.เชียงใหม่

ศ.๗ สมณะ ๗ รูป และสามเณรพันพิษ มาร่วมงานครบรอบ ๒๓ ปีวันก่อตั้ง ชมร.เชียงใหม่ นำโดย อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร มีการ

บิณฑบาต และแสดงธรรม งานนี้พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ได้กรูณาโฟนอินจากราชธานีโอศกเพื่อเอื้อลูกๆทางเชียงใหม่ ผู้มาร่วมงานประมาณ ๑๒๐ คน

ศ.๗-๑๖.๙ สมณะฟ้ารั้ว นโมคโต ร่วมโครงการฟื้นฟูสุขภาพองค์กรรวมด้วย ๘ อ. ที่บ้านพีซผัก

๑๖.๙ สมณะบนดอยแพ่งคำ ฮ่อมแสดตัดไม้ไผ่ที่แห้งตายล้มขวางทางเดิน เพื่อเป็นเชื้อเพลิง

สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารั้ว นโมคโต แสดงธรรมแก่ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาซึ่งอยู่ภาคเหนือที่ลานนาอโศกมีกิจกรรมบิณฑบาตในช่วงเช้า

๑๖.๑๑ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารั้ว นโมคโต นำคณะครูและนักเรียนจำนวน ๒๐ คนเดินทางจากลานนาอโศกมาที่ดอยแพ่งคำ เพื่อเตรียมงานกิจกรรมวันแม่

ศ.๑๔ สมณะ ๙ รูปร่วมลงอุโบสถ ฟังพระปาติโมกข์ และอธิษฐานธรรมที่โบสถ์ดิน

ภาคคำมีการพบปะระหว่างผู้ปกครองนักเรียนครู และสมณะ(บ้าน วัด โรงเรียน)

ศ.๑๕ สมณะ ๙ รูป และสามเณรพันพิช นำโดยอาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตโตโร่วมกิจกรรมวันแม่ มีการบิณฑบาต และแสดงธรรมโดยช่วงเวลาก่อนเริ่มกิจกรรมสมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตโตโร ร่วมประชุมกับคณะผู้ประสานงานชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ณ ตึกภูฟ้า และช่วงบ่ายเป็นการประชุมชาวชุมชนภูผาฟ้า

๑๖.๑๖ สมณะบนดอยแพ่งคำฮ่อมแสดร่วมกันเก็บหิน ขนหินจากในลำธารเพื่อใช้ซ่อมแซมถนน

สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารั้ว นโมคโต แสดงธรรมแก่ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาซึ่งอยู่ภาคเหนือที่ลานนาอโศกมีกิจกรรมบิณฑบาตในช่วงเช้า

พฤ.๒๐ ด.ญ.เพื่อฟ้า คณะปัญญาถูกงูจกกัดเข้าใจว่าเป็นงูเขียวหางไหม้ จึงนำตัวส่ง รพ.แม่แตง

ศ.๒๒ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ แสดงธรรมแก่ผู้อายุยาวที่ลานนาอโศก

สมณะฟ้ารั้ว นโมคโต เดินทางไปร่วมประชุมชาวชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

๑๖.๒๓ สมณะบนดอยแพ่งคำฮ่อมแสดร่วมกันเก็บหิน ขนหินจากในลำธารเพื่อใช้ซ่อมแซมถนน

สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารั้ว นโมคโต แสดงธรรมแก่ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาซึ่งอยู่ภาคเหนือที่ลานนาอโศกมีกิจกรรมบิณฑบาตในช่วงเช้า

๑๖.๒๕ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารั้ว นโมคโต เดินทางมาร่วมประชุมชาวสวนชาวดอย ที่บ้านพีซผัก อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

ศ.๒๘ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารั้ว นโมคโต จากลานนาอโศกมาดอยแพ่งคำเพื่อร่วมอุโบสถฟังพระปาติโมกข์

ศ.๒๙ สมณะ ๙ รูป ร่วมลงอุโบสถ ฟังพระปาติโมกข์ และอธิษฐานธรรมที่โบสถ์ดิน

๑๖.๓๐ สมณะบนดอยแพ่งคำฮ่อมแสดร่วมกันเก็บหิน ขนหินจากในลำธารเพื่อใช้ซ่อมแซมถนน

จ.๓๑ สมณะบนดอยแพ่งคำ ชาวชุมชนและนักเรียนไปรับกล้าไม้ยืนต้นจากผู้ใหญ่บ้านบ้านแม่เลาที่แปลงเพาะกล้าไม้ ปางแฟน

คัดเลือกและย้ายมาไว้ริมทางเพื่อรอขนส่งไปปลูกตามแนวเขตแดนบนดอยแพ่งคำ

* พุทธพจน์ก่อนจาก

ในฤดูแห่งการทำความเพียรตามตบะที่แต่ละคนแต่ละท่านได้ตั้งไว้ ต่างอาจต้องต่อสู้กับความหิว ความอยาก และต่อสู้กับกิเลสของตนเอง แม้ในบางคนจะเริ่มลดละใหม่ ๆ ซึ่งต้องพรากจากเนื้อสัตว์หรือสิ่งที่เคยชอบ เคยติด

ท่านทั้งหลายเหล่านั้นกำลังบำเพ็ญเพียรสั่งสมจิตวิญญาณแห่งความเป็นสมณะสมดังที่พระพุทธองค์ได้ตรัสไว้ว่า

โอโนโหโร โย สหเต ชิฆจนฺ ทานโต ตปสฺสีมิตปานโกชนโน

อาหารเหตุ น โกรติ ปาปํ ตํ เว นรํ สมณมาหุโลเก.

คนใดมีท้องพร่อง ย่อมทนหิวได้

ผู้ฝึกตนมีความเพียร กินดื่มพอประมาณ ไม่ทำบาปเพราะอาหาร ท่านเรียกคนนั้นแล้วว่า สมณะในโลก (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๗ ข้อ ๑๓๔๓)

* ...ก็งานสมณะภูผาฟ้านี้...

พุทธสถานราชธานีโอศก ประจำเดือนสิงหาคม

* **จ.๓** พ่อครูและปัจฉาฯ ไปกิจนิมนต์ที่สวนชิต ตะวัน โดยเจ้าของสวนคุณพิชิต ชนะกุลและครอบครัวได้มอบสวนสละแห่งนี้ให้เป็นความดูแลของราชธานีโอศก

ประชุมครูวิทยาลัทยาลัยอาชีวะฯ และครูสัมมาสิกขาฯ

อ.๔ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์โอศก ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยฯ คือคุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง คุณซึ่งบุญ บุรณะกิติ ไปประชุมประจำเดือนกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ หอประชุมอำเภอวารินชำราบ

เจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพวัง กางสูงมาตรวจเคลือบหลุมร่องฟันให้แก่นักเรียน

พ.๕ ว่าที่ รอ.ดร.สาคร กิ่งจันทร์ และคณะ จาก สฟป.เขต ๔ อุบลราชธานี มาประชุมวางแผนการจัดค่ายภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนในพื้นที่เขต การศึกษา โดยมาขอใช้พื้นที่ที่บ้านราชกับสมณะและ คณะกรรมการชุมชน ที่ห้องประชุมเฮือนศูนย์บุญ

ศ.๗ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

จ.๑๐-พ.๑๒ กิจกรรมวันบุญชาบุพการี

อ.๑๑ นางวิภาพร อุปนิสกร และคณะศึกษานิเทศก์ในสังกัดสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด มาดำเนินการเตรียมการจัดทำหลักสูตรวิถีพอเพียง ร่วมกับหมู่บ้านราชธานีโอศก

พ.๑๒ คุณขวัญหินแก้ว ผู้ใหญ่บ้าน และผู้

ช่วยฯคุณพูนไท คุณซึ่งบุญ ไปร่วมพิธีถวายพระพรสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ที่หอประชุมอำเภอวารินชำราบ จ.อุบลฯ

ศ.๑๔ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

อ.๑๖ คุณขวัญหินแก้ว ผู้ใหญ่บ้าน นำชาวบ้านราชประมาณ ๓๐ คน ไปร่วมกิจกรรมปั่นเพื่อแม่(Bike for mom) ที่ศาลากลางจังหวัด

นายชัยยุทธ ชันอ่อน นักบริหารงานทั่วไป ๗ และคณะศึกษานิเทศก์จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลฯ ๑๗ คน มาดำเนินการร่วมกับคณะช่วยทำหลักสูตร โครงการจัดทำหลักสูตรวิถีพอเพียง

จ.๑๘ ประชุมครูวิทยาลัทยาลัยอาชีวะฯ และครูสัมมาสิกขาฯ

ศ.๒๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ศ.๒๑-อ.๒๓ โครงการเข้าวัดปฏิบัติธรรมราชธานีโอศก ค่ายสัมมาอาริยมรรค ครั้งที่ ๑ มีผู้มาลงทะเบียน ๑๓ คน และมีสมาชิกเครือข่ายกิจกรรมไร่สารพิชมาร่วมบางกิจกรรมแต่ไม่ได้ลงทะเบียน รวมผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๒๐ คน

จ.๒๔ คุณดาวชิตเดือน วังวงศ์ อสม. บ้านราช ไปร่วมอบรมโครงการดำเนินงานหมู่บ้านจัดการสุขภาพที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพวังกางสูง

จ.๒๕ ประชุมครูวิทยาลัทยาลัยอาชีวะฯ และครูสัมมาสิกขาฯ

นางวิภาพร อุปนิสกร ศึกษานิเทศและคณะทำงานจำนวน ๕ คน มาจัดทำหลักสูตรตามโครงการจัดทำหลักสูตรวิถีพอเพียง

พ.๒๖ คุณขวัญหินแก้ว ผู้ใหญ่บ้านไปอบรมโครงการพัฒนาศักยภาพในการอำนวยความสะดวกกรรมแก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อ.วารินชำราบ ณ หอประชุมโรงเรียนเทศบาลแสนสุข

ศ.๒๘ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

อ.๓๐ สอบข้อเขียนของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒินิยม ที่บริเวณชั้นล่างเฮือนศูนย์บุญ

* ศึกษาตุงาน

ส.๑ คุณเดิมแท้ ชาวหินฟ้า นำชาวจีนจำนวน

๒๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๕ ดร.สุรางคนา มัถยานนท์ รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ ม.ราชธานี จ.อุบลฯ นำนักศึกษาจำนวน

๑๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ดร.จาณีนยา ชันชะลี อาจารย์สาขาวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ ม.ราชภัฏอุบลฯ นำนักศึกษาจำนวน

๗๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๗ ทีมงานบุญนิยมทีวี ลันตืออโศก พาคุณ Manisha giyawali และคณะจากประเทศเนปาล

๑๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ส.๘ ผศ.ดร.พรรณชฎา ศิริวรรณบุศย์ คณะ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์และคณะ ๒ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ดร.ปภัสสร เตียรปัญญา นำนักศึกษาปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ ๑๕ คน มาศึกษาดูงานและเสวนา การศึกษาบุญนิยมสาธารณโภคีบุญนิยม ทุนนิยม การพึ่งตนเอง

พ.๑๓ นายสุเมธ อำนวย ผู้อำนวยการ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดอุบลฯ และคณะ ๕ คน มาศึกษาวิถีชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง

อ.๑๘ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ นำชาวต่างชาติ ๕ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๒๑ นายทองใบ บุญญาเสนีย์กุล ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔ อุบลฯ และคณะ ๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อ.๒๓ ผศ.ดร.ปราวี สุขมณี คณบดี คณะ เทคโนโลยีสังคม ม.เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

วิทยาเขตกาฬสินธุ์และคณะจำนวน ๓๑ คน มา ศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อ.๓๐ นายสุนทลา พิมมาสาน และคณะจาก แขวงสุวรรณเขต ประเทศลาวจำนวน ๕ คนมา ติดต่อกันและมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

* ข้อคิดจากพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

ในงานปลุกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๓๙ ดังนี้
“บรรลุทำเป็นทีม บรรลุธรรมเป็นทีม”

* สม.พาแก้ว ชาวหินฟ้า

ปะตรงเดือน นาวาบุญนิยม

สังขสถานหินพาฟ้าน้ำ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

* อ.๒-พ.๖ เข้าค่ายอุปาสถศีล สมาชิกญาติ ธรรม ๒๒ คน

พ.๑๓ จัดงานวันแม่ สมณะดินทองเป็นประธาน สมณะดินทองเดินทางกลับสี่มาอโศก

ส.๑๕ ครูฤกษ์ธรรม ครูพาเพียรธรรม ครูรักบุญ ไปอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน การสอน ประวัติศาสตร์ ที่เขตพื้นที่การศึกษา

พ.๑๙ ครูพาเพียรธรรมและนักเรียนเข้าอบรม เรื่อง การลดผู้ติดเชื้อ HIV ที่ อบต. นาหนองทุ่ม

พ.๒๐-อ.๒๓ จัดคอร์สสุขภาพ ๓๒ คน

ศ.๒๘ ครูแผนพาไปประชุมที่เขตการประถม ศึกษาเขต ๒

ชาวชุมชน และนักเรียนสัมมาสิกขา ไป ร่วมงานรำลึกถึงพ่อหลวง แจกอาหารโรงบุญ ที่ ชมร. นครราชสีมา

ส.๒๙ นักเรียน ม.๓ โรงเรียนแก้งคร้อวิทยา มาเยี่ยมชมชุมชน ศึกษาดูงานเศรษฐกิจพอเพียง เรียนรู้ สนใจผลิตภัณฑ์ชุมชน

จ.๓๑ จัดค่ายอุปาสถศีลวันแรก

* รักบุญ

สังขสถานทะเลธรรม เดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

ระดมพลคนทำนาเพื่อเป็นตัวอย่างแก่ญาติธรรม
ชาวใต้เพื่อให้ชาวใต้ปลูกข้าวไร่สารพิษไว้รับประทานเอง
ไม่ต้องซื้อข้าวมาจากภาคอื่น เมื่อมีข้าวกินก็จะมี
อย่างอื่นแถมขึ้นมาให้ชีวิตพออยู่พอกินมากยิ่งขึ้น
ที่ทำนาคณะชุมชน ๖ ไร่ และที่นาข้างชุมชนอีก ๓๐ ไร่

* ส.๑ จัดงานต้อนรับญาติธรรม “เอื้อเอื้ออุ่น ชาว
บุญนิยม” ครั้งที่ ๕ และจัดตลาดอารียะ

อา.๒ จัดกิจกรรมรำลึกถึงบรรพชนที่มานุกเบิก
สร้างชุมชนทะเลธรรมจนเสียชีวิต

จ.๓ ประชุมสรุปงานตลาดอารียะ ชาวชุมชนฯ
จะพยายามจัดทุกเดือนหากว่างจากงานส่วนกลาง

ศ.๑๔ สมณะฉันทโสไปร่วมประชุมกลุ่มโรงปุ๋ย
รักแผ่นดิน ควรธรรม

ส.๑๕ สมณะเทินธรรม, สมณะนาไท และชาว
ชุมชนไปร่วมกิจกรรมค่ายแพทย์วิถีธรรม ที่สวน
ปานาบุญ ๒ อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช

อ.๑๘ ทีมงานผู้ชายตัดไม้ไฟทำรั้วนา ทีมงาน
ฝ่ายหญิงช่วยกันหว่านกล้า ที่สวนวรรณะ ๙

อ.๑๘-พ.๑๙ สมณะฉันทโสไปอบรมเด็ก
นักเรียนโรงเรียนปริษานุศาสตร์ อ.เมือง จ.ชลบุรี

ศ.๒๑ จัดกิจกรรมค่ายอุโบสถศีล(ค่ายศีล๘)
ร่วม ๒๒ คน ชาย ๖ คน หญิง ๑๖ คน

ส.๒๒ ตื่นทำวัตรเช้า ๓.๓๐ น. ฟังพ่อครูแสดง
ธรรมถึง ๕.๓๐ น. เดินตามสมณะบิณฑบาตใน
ตลาดเมืองตรัง เทียงฟังธรรม เย็นฟังเทศน์จากพ่อครู
และช่วยกันสรุปคนละประเด็น เสวนาธรรม

อา.๒๓ กลุ่มศีล ๘ ไปเดินธรรมยาตราที่ตลาด
นาโยง กลับมาร่วมแรงลงแขกหลังโรงครักกลาง

สมณะฉันทโสจัดกิจกรรมเปิดใจผู้ร่วม
กิจกรรมและให้พรก่อนแยกย้ายกันกลับบ้าน

เย็นประชุมกรรมการชุมชน

จ.๒๔ สมณะฉันทโส สมณะอิสสรชโน ร่วม

ประชุมชุมชนทะเลธรรม

อ.๒๕ สมณะฉันทโส และชาวชุมชน ๒ คัน
รถกระบะไปร่วมงานเผาศพคุณแม่คุณพรพิชัย
เจียมกัลชาญ(คุณแม่กาญจน์ณัฐญา เจียมกัลชาญ)
เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง ที่วัดท่า
โพธิ์รวริหาร อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

พ.๒๖ สมณะฉันทโสไปปลุมนิเทศที่เลขวัด
คอร์สสุขภาพวิถีธรรม (๒๖-๓๐ ส.ค.) ร่วม ๓๐ คน
เปลี่ยนเป็นคอร์สสร้างเสริมสุขภาพ

ส.๓๐ สมณะดินดี สันตจิตโต สมณะ
เทินธรรม จิรัสโส และทีมงานชุมชนไปร่วมงานตลาด
อารียะที่สวนปานาบุญ ๒ จ.นครศรีธรรมราช

*** เราไม่พัก - เราไม่เพียร
เราจึงข้ามโอบะสงสารได้**

* สมณะนิกบบ ฉันทโส

พุทธสถานสันตอโศก เดือนกันยายน ๒๕๕๘

พ่อครูสอนว่า “สมาธิ คือ ความแข็งแรงของ
จิตหรือจิตตั้งมั่น เช่น การสั่งสมความดี(กุศล)ได้
มากๆ จิตใจก็จะแข็งแรงตั้งมั่น และการสั่งสม
ความชั่ว(อกุศล)มากๆ จิตใจก็จะแข็งแรงตั้งมั่นเช่น
กัน คนดีมากๆก็ตั้งมั่นในความดี คนชั่วมากๆก็
ยอมตั้งมั่นในความชั่ว จะแก้ไขตีแตกเปลี่ยนแปลง
ได้ยาก แล้วคุณอบรมฝึกฝนสั่งสมอะไรละ สุจริต
หรือทุจริต ต้องทบทวนมีธัมมวิชัยบ่อยๆ”

* เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๔ พ่อครูและสมณะปัจฉาเดินทางกลับ
พุทธสถานราชธานีอโศก

จ.๗ ชมรมผู้มีอายุยาวจัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์

จ.๑๔ ไปร่วมงานฌาปนกิจโยมแม่ของสมณะ
กล้าจริง ตถาโว ที่ อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์

พถ.๑๗ พ่อครูและคณะสัตตาทะมาสันตือโลก

ศ.๑๘ กิจกรรมเข้าค่ายอุโบสถศีล ๓ วัน รุ่น
นี้มีนักศึกษา มศว. ประสานมิตรมาร่วม ๔๐ คน

อา.๒๐ พ่อครูเป็นประธานการประชุมชุมชน
สัมมนาครูสัมมาสิกขาสันตือโลก

จ.๒๑ ไปจัดโรงบุญเลี้ยงอาหารแก่เจ้าหน้าที่
ทหารที่มาประจำการอยู่เขตบึงกุ่ม

อ.๒๒ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณพ่อของคุณ
ศีลสนิท น้อยอินตะ ที่ อ.นาน้อย จ.น่าน

คุณอัญชลี ไพรีรัก นิมนต์พ่อครูไปแสดงธรรม
ที่ NEW TV ถ่ายทอดสด

พถ.๒๕ จัดค่ายสุขภาพวิถีธรรมของหมอเขียว
ที่สวนบุญผักพีช คลอง ๑๓ เป็นเวลา ๓ วัน

หมู่สมณะสันตือโลกเริ่มพิธีปวารณาย่อยตั้ง
แต่วันอังคารสัปดาห์ที่ ๒ ของเดือน ไปจนกว่าจะ
ออกพรรษา

“ด้วยได้เห็นก็ตาม ได้ยินก็ตาม แม่สงสัยก็ตาม
ขอจงว่ากล่าวด้วยเมตตาหวังดี เมื่อมองเห็นแล้ว
จักแก้ไข”

* สมณะแต่ธรรม อัมมรักขิต

พุทธสถานปฐมอโศก

เดือนกันยายน ๒๕๕๘

*พ.๙ ตอนบ่ายคุณหมอเปี่ยมโชค ชลิตาพงศ์
ผู้เชี่ยวชาญในการรักษาผู้ป่วยด้วยอาหาร งดใช้ยา

แผนปัจจุบัน และคณะ มาบรรยายและตรวจสุขภาพให้แก่สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชน

ศ.๑๑-๑๓ ตอนเย็นไปร่วมงานศพ และวันสุดท้ายประชุมเพลิงคุณสมชาย อิ่มบุญ สมาชิกชุมชนฯ อายุ ๘๐ ปี ที่วัดแก้ว จ.สมุทรสงคราม

๑๓.๑๓ ดร.จักรชนก จรัสวิญญู จากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ได้มาสัมภาษณ์สมณะเสียงศีล ชาตวโร เกี่ยวกับเรื่องปัญหาความยากจนของเกษตรกรไทย รวมทั้งชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงตัวอย่าง เพื่อทำวิจัยโครงการ “ความคิดเห็นของปราชญ์ชาวบ้านเกี่ยวกับปัญหาความยากจนของเกษตรกรและวิธีแก้”

๑.๑๕ อาจารย์สุวิดา ธรรมมณีวงศ์ ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้พานักศึกษามาดูงานที่ปฐมอโศก และสนทนากับสมณะเสียงศีล ชาตวโร

๑๓.๒๐ สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชน เดินทางไปศาลีอโศกด้วยรถ ๒ คัน เพื่อไปร่วมงาน “รำลึกถึงบรรพชน” ผู้บุกเบิกก่อสร้างศาลีอโศกต้นๆ มีผู้มาร่วมงาน ๒๐๐ กว่าคน

ศาสตราจารย์สายันต์ ไพชาญจิตร และนักศึกษาปริญญาโท สาขาพัฒนาชุมชน คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มาสนทนาและซักถามเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนปฐมอโศก กับสมณะเสียงศีล ชาตวโร

๑.๒๑ พ่อครูเป็นประธานประชุมชุมชน ตอนเย็นเทศน์ออกรายการทางบุญนิยมทีวี รายการธรรมา-ธรรมะสงคราม ร่วมกับอ.กฤษณา ให้วัฒนากุล

พ.๒๓ คุณประทุม แม่ครัวร้านมรป. ร่วมกับน้องๆ ทำบุญครอบครัวจากไปของคุณแม่ขึ้น พุ่มจงสมณะชดแจ้ง วิจักขโณ สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชน นำร่างของคุณสมนึก จันทเสฏฐ์ มาประชุมเพลิงตอนบ่าย ซึ่งเป็นลูกชายคนโตของสมณะชดแจ้ง อายุ ๕๘ ปี

พ.๓๐ สมณะ ๔ รูป รั้งกิจนิมนต์ร่วมงานตลาดนัดความดี วิถีคนรักสุขภาพ ศูนย์ธรรมชาติ บำบัด รพ.โพธาราม อ.โพธาราม จ.ราชบุรี ในงานนี้ชาวชุมชนไปร่วมเปิดตลาดขายของทุกอย่างด้วย

* สมณะกรรมกร กุลา

พุทธสถานคีระะอโศก เดือนกันยายน ๒๕๕๘

* เดือนกันยายนมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง

อ้ง.๑ สมณะถ่องแท้ วินยธโร พร้อมด้วยศิษย์เก่าพานักเรียนลงงานภาคกสิกรรมประจำสัปดาห์

พ.๒ ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านไปประชุมประจำเดือนที่อำเภอกันทรลักษ์ คุณหมอขวัญตา อุดมรักษ์ นำนักศึกษาสาขาธุรกิจสถานพยาบาล ๕ คน ที่งานบ้านยาดีและนักศึกษาแพทย์แผนไทย ไปออกบุญที่เมืองทองธานี เนื่องในงานเทศกาล “งานสมุนไพรมหาชาติ” ระหว่างวันที่ ๓-๖ ก.ย.'๕๘

พ.๓-๓.๕ ครูบุญรุ่ง สีดำ นำนักเรียนระดับ

ม.ปลายไปประกวดโครงการวิทยาศาสตร์ที่บ้าน
วิทยาศาสตร์สิรินธร ม.รังสิต

ศ.๔ ประชุมการศึกษา

อา.๖ ตอนเช้าชาวชุมชนตรวจศิลปะประจำสัปดาห์
และรายงานตบะทรรษาส่วนตอนเย็นนักเรียนตรวจศิลปะ

จ.๗ เจ้าหน้าที่สมศ. เข้ามาเยี่ยมชมวิทยาลัย
อาชีวศึกษาสัมมาสิกขาศีระชะอโศกและเข้ามาตาม
งานจากการประเมินคุณภาพภายนอก ๓ ปีที่ผ่านมา

นักเรียนจากโรงเรียน Dendi lion school
ประเทศเกาหลีใต้ นักเรียน ๖ คน และครู ๓ คน
มาเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิต พักค้าง ๓ สัปดาห์

อ.๘ สมณะถ่องแท้ วินยธโร นำนักเรียน
ศิษย์เก่า และชาวชุมชนไปใส่ปุ๋ยนาข้าวที่สุรินทร์อโศก
ตอนเย็นมีประชุมกรรมการชุมชน

พ.๙ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ไปประชุมผู้บริหาร
กลุ่มโรงเรียนเอกชนที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔

ตอนบ่ายมีประชาพิจารณ์ร่างระเบียบชุมชน

พ.๑๐ ประชุมการศึกษา

ศ.๑๑ คณะกรรมการชุมชนบางส่วนเดินทาง
ไปประชุมกับอาจารย์ ๑ ที่บ้านราช

ส.๑๒ คณะครูและศิษย์เก่า พานักเรียนทำ
วัตรเช้าประจำสัปดาห์ และหลังอาหารเข้าประชุม
กับผู้ปกครองของนักเรียนที่จะต้องไปฝึกตนที่ภูญา

อา.๑๓ ชาวชุมชนตรวจศิลปะและรายงานความ
ก้าวหน้าของตบะทรรษาในช่วงเช้า ส่วนนักเรียน
ตรวจศิลปะตอนเย็น

สมณะและชาวชุมชน ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ

๓ แห่ง คือ ๑. ที่อ.อุทุมพรพิสัย จ.ศรีสะเกษ
งานศพน้องชายสมณะคมเย็น ๒. อ.ขุขันธ์ จ.ศรี
สะเกษ เป็นงานศพคุณแม่ของอาจารย์นิตยา และ
๓. ที่บุรีรัมย์ เป็นงานศพของญาติธรรม

จ.๑๓ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ไปประชุมการศึกษา
กลุ่มโรงเรียนเอกชนที่โรงเรียนวัดโพธิ์น้อย จ.ศรีสะเกษ

อ.๑๔ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

พ.๑๖ พ่อครูสมณะไพริกษ์ มาโปรดชาวศิระ
อโศก ตอนเช้าบิณฑบาตและเทศน์ก่อนฉัน ตอน
บ่ายเป็นประธานประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

ส่วนผู้ใหญ่บ้านมีประชุมกับอบต.กระแซง

พ.๑๗ ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น ไปประชุมเรื่อง
งบประมาณเพื่อพัฒนาชุมชน ที่อบต.กระแซง

ส.๑๙ นักเรียนทำวัตรเช้าประจำสัปดาห์

อา.๒๐ ชาวชุมชนตรวจศิลปะประจำสัปดาห์ตอน
เช้า ส่วนตอนเย็นนักเรียนตรวจศิลปะประจำสัปดาห์

ตอนเย็นสมณะดวงดีและสมณะสอนเดินทาง
ไปเทศน์ที่วัดบ้านนาเนื่องในกิจกรรม “ถือศีลอุโบสถ

ในวันพระ” มีญาติธรรมและชาวชุมชนร่วมกิจกรรมกันเป็นจำนวนมาก

อ้ง.๒๒ ช่วงบ่าย ประชุมอสม. และช่วงเย็น ประชุมคณะกรรมการชุมชน

พ.๒๓ ประชุมประชาพิจารณ์ร่างระเบียบหมู่บ้าน ต่อจากคราวที่แล้ว

ผู้ใหญ่บ้านไปร่วมประชุมที่อบต. กระแซง เรื่องการกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชนของตำบลกระแซง

พฤ.๒๔ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ไปประชุมกลุ่มโรงเรียนเอกชนเรื่องการแข่งขันการประกวดศิลปะ หัตถกรรมของนักเรียน ที่โรงเรียนบ้านภูเงิน อำเภอกันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

ศ.๒๕ คณะกรรมการชุมชนไปประชุมกับอาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) ที่บ้านราช

นักศึกษาระดับป.โท เอกพัฒนาชุมชนนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๑๙ คน จำนวน ๑๐ ประเทศของกลุ่มอาเซียนและแอฟริกา ๑ ประเทศ (รวมอาจารย์ ๑ คน) มาศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิต เศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน พักค้างถึง ๒๗ ก.ย.

ส.๒๖ นักเรียนทำวัตรเช้าประจำสัปดาห์

อา.๒๗ ผู้ใหญ่ชาวชุมชนตรวจศีลประจำสัปดาห์ ในช่วงเช้า

จ.๒๘ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ไปประชุมผู้บริหาร กลุ่มโรงเรียนเอกชนที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔

อ้ง.๒๙ คณะครูและนักเรียนพร้อมทั้งชาวชุมชนฟังบรรยายเรื่องการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม บรรยายโดยอากอบ ธัญสมุย

ตอนเย็นมีประชุมคณะกรรมการชุมชน

พ.๓๐ ประชุมประชาพิจารณ์ระเบียบชุมชน ต่อจากคราวที่แล้ว ซึ่งวันนี้เป็นวันสุดท้ายของการประชาพิจารณ์ยกร่าง

* ก่อนจากฝากลีสั่งท้าย

ความยิ่งใหญ่ของอุดมการณ์ มิได้อยู่ที่การชนะผู้อื่น แต่อยู่ที่การชนะตนเอง (ขงเบ้ง)

* *โอบดินฟ้า(จิตรลดา) Nisauun*

พุทธสถานศาลือโคก เดือนกันยายน ๒๕๕๘

เดือนนี้เป็นบรรยากาศของมรณานุสติกับการรำลึกถึงบรรพชนศาลือโคก เพราะเดือนนี้มีงานฌาปนกิจ ๓ ราย เดือนให้พวกเราไม่ประมาทรีบเร่งพัฒนาจิตวิญญาณให้เจริญขึ้นอยู่เสมอ ส่วนงานรำลึกถึงบรรพชนนั้น มีสมณะและสิกขมาตุมา ร่วมกิจกรรม และลูกหลานของบรรพชนศาลือโคก หลายนหมู่กลุ่มมาร่วมงาน ทำให้ประสานกับสังคมภายนอกได้ดีขึ้น

* เหตุการณ์ในเดือนนี้

อ.๑ สมณะและกรรมการชุมชนไปดูที่ดินที่โยมจะโอนให้ที่จังหวัดชัยนาท

ส.๕ สมณะลือคคม ธรรมกิตติโกและชาวชุมชน ๑ รถตู้ ไปกิจนิมนต์ของเพื่อนร่วมรุ่นชั้นเรียนของสมณะลือคคม และไปเยี่ยมโยมญาติธรรมชาวพิจิตร

อ.๘ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

พ.๙ ฌาปนกิจศพ อาจารย์ประเทือง ไทยเขียว ที่วัดศรีวิชัยพัฒนาราม จ.ชัยนาท (เจ้าภาพนิมนต์สมณะลือคคม ธรรมกิตติโก แสดงธรรม)

ศ.๑๑-อ.๑๓ อบรมเข้าวัดฟังธรรมบำเพ็ญบุญ มีผู้มาร่วมประมาณ ๒๐-๓๐ คน

จ.๑๔ สมณะ พระอาคันตุกะ และชาวชุมชน จำนวน ๑ รถตู้ ไปร่วมฌาปนกิจศพ แม่ทองสุก ทองติตรมย์ โยมแม่สมณะกล่าวจริง ตถาโว ที่วัด

ป่าบ้านหินดาด อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์

อา.๒๐ สมณะกรรมกร สมณะล่า พระสันติ ลิกขมาตุตันข้าว ลิกขมาตุพุนเพียร ลิกขมาตุพุทธ พอนวล ลิกขมาตุมาลินี ลิกขมาตุเทียนคำเพชร และชาวชุมชนปฐมอโคก มาร่วมงานรำลึกถึง บรรพชนศาลือโคก

อา.๒๗ โยมประพัฒน์ เหล็งไทย พ่อของ พยาบาลดวงใจ ลีนชีวิต สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน และญาติธรรมไปเยี่ยมให้กำลังใจ พยาบาลดวงใจและญาติพี่น้องที่บ้าน จ.นครสวรรค์

พ.๓๐ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชนและ ญาติธรรม ๑ รถตู้ ไปร่วมฌาปนกิจศพโยม ประพัฒน์ เหล็งไทย ที่วัดสันติธรรม จ.นครสวรรค์

* ข้อคิดสุดท้าย

ความรัก
รักแรก คือ สบตา รักต่อมา คือ ยิ้มให้
รักแท้ คือ จริ่งใจ รักมากไป คือ น้ำตา
ความซึ้ง
ซึ้งแรก ไม่สบตา ซึ้งต่อมา หน้าบึ้งใส่
ซึ้งแท้ คนจัญไร ซึ้งมากไป ต้องฆ่ากัน

* สมณะนับแก่น พลานีโก

พุทธสถานสีมอโคก เดือนกันยายน ๒๕๕๘

เดือนนี้ฝนก็เริ่มตกเป็นระยะๆทำให้ภายในพุทธสถานดูร่มรื่นสดชื่น สิ่งที่ไม่เคยขาดแคลนคือ ผักพื้นบ้านมีให้รับประทานทั้งปี เช่น ผักไชยา, อ่อมแซบ เป็นต้น ส่วนกิจกรรมที่เพิ่มเข้ามาใหม่ คือ คอร์สการเรียนนึ่งลูกสิกรรมไร้สารพิษ ซึ่งมี อ.กมล (หนุ่มเล็ก) เป็นตัวหลักในการถ่ายทอดความรู้ มีผู้สนใจมาศึกษา อยู่พักค้างเป็นกลุ่มๆ สำหรับกิจกรรมที่ทำอยู่เป็นประจำ คือ โครงการเข้าวัดฟังธรรมทุกวันเสาร์ และค่ายอุโบสถศีล(ศีล๘) จัดเดือน

ละ ๑ ครั้ง

* เหตุการณ์

พ.๓ อาสาสมัครสาธารณสุข ต.บ้านโนน อ.ชำสูง จ.ขอนแก่น ๗๔ คน มาศึกษาดูงาน เรียนรู้ชุมชนถือศีล ๕ ลดละอบายมุข กินอาหารมังสวิรัต **ศ.๔-๑๖** ค่ายอุโบสถศีล ครั้งที่ ๓ จำนวน ๓๐ คน

ส.๕ โครงการเข้าวัดฟังธรรม ผู้มาร่วม ๑๑๔ คน เวลา ๑๔.๐๐ น. ประชุมกรรมการชุมชน

อา.๖ ประชุมนักเรียนสส.ม.

สมณะฝนธรรมและสมณะดินทองไปกิจนิมนต์ ค่ายอุโบสถศีลที่เมฆาอโคก อ.บ้านกรวด (๖-๘ ก.ย.)

อ.๘ คุณหญิง(สายสิน) ทำบุญครอบรอบการจากไปของคุณชัยศักดิ์ เลิศบรรลือชัย

ส.๑๒ โครงการเข้าวัดฟังธรรม ผู้มาร่วม ๑๔๐ คน

อา.๑๓ สมณะสร้างไท, สมณะสยาม ไปกิจนิมนต์ทำบุญเปิดร้านอาหารมังสวิรัต (ชื่อร้านรักษ์สุขภาพ) ของคุณบุญนุช ที่ อ.ประทาย

จ.๑๔ สมณะสร้างไท และญาติธรรม ๑ รถตู้ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ แม่สุข ทองดีธรรมย์ (โยมแม่สมณะกล้าจริง ตถาโว) ที่วัดป่าเบญจศิลารธรรม

ส.๑๙ โครงการเข้าวัดฟังธรรม ผู้มาร่วม ๑๓๐ คน สมณะสยามไปกิจนิมนต์คอร์สสุขภาพแพทย์วิถีธรรม ที่วัดหล่งจาน อ.ประทาย

๑๓.๐๐ น. ประชุมชาวชุมชนสีมาฯ

อา.๒๐ คุณฉนิชภา กิตติภูมิรินทร์(นก) และคุณอรกัญญา ผลสว่าง(เอ้) เจ้าหน้าที่ประเมินภายนอก มาบริจาคอุปกรณ์ปลูกผักโดยไม่ต้องใช้ดินให้แก่นักเรียนสส.ม.

พ.๒๓ สมณะสร้างไท, สมณะฝนธรรม, สมณะดินทอง, สมณะสยาม ไปกิจนิมนต์ที่ป้อมน้ำมันบางจาก ที่หนองไผ่ล้อม ซึ่งกลุ่มกรีนคาราวานจัดกิจกรรมขายผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนราคาถูก

พ.๒๔ สมณะฝนธรรม, สมณะดินทอง ลัดดาหะไปกลุ่มแก่นอโคก จ.ขอนแก่น ในงานค่ายอุโบสถศีล (๒๕-๒๗ ก.ย.)

ส.๒๖ โครงการเข้าวัดฟังธรรม มีผู้เข้าร่วม

๑๑๐ คน

๑๖.๒๗ เวลา ๑๙.๐๐ น. สมณะ ๕ รูป ลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์

๑๗.๐๐ น. ประชุมนักเรียน สส.ม.

- * -ชัยชนะที่งดงามที่สุด คือ การชนะตนเอง
- ยอดสมบัติที่มนุษย์ควรจะได้ก่อนอื่นใดคือ ความไม่โกรธ

* สมณะสร้างไท ปกติ

พุทธสถานภูผาฟ้า เดือนกันยายน ๒๕๕๘

พุทธสถานและสิ่งสมณแต่ละแห่งของชาวอโศก มีสภาพแวดล้อมและปัญหาที่แตกต่างกัน ภูผาฟ้าแม้จะห่างไกลจากความเจริญ(ทางวัตถุ) การคมนาคมไม่สะดวก แต่ก็ไม่ต้องเจอปัญหาขุงแมลงวัน อากาศเป็นพิษ น้ำท่วม ร้อนตับแตก ฯลฯ เพื่อลดปัญหาด้านความไม่สะดวกในการคมนาคม อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร จึงมักใช้เวลาในช่วงบ่ายของแต่ละวันนำพาสมณะ สามเณร ญาติโยมและนักเรียน ร่วมกันบูรณะซ่อมแซมถนน โดยขนหิน ทราบ จากในลำธารมาถมบริเวณที่เป็นหลุมเป็นบ่อและมักเฉอะแฉะ และ เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรทั้งผู้อยู่อาศัยและแขกที่มาเยือน

* เหตุการณ์ในรอบเดือน

๑.๑-๑.๕ สมณะบนดอยแพงคำ ชาวชุมชนและนักเรียนร่วมกันปลูกยางนา ตามเขตแดนพุทธสถานและชุมชนภูผาฟ้าในช่วงบ่าย

๑.๕ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารู้ นโมโคต แสดงธรรมแก่ผู้อายุยาวที่ลานนาอโศก

๑๖.๖ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารู้ นโมโคต แสดงธรรมแก่ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาซึ่งอยู่ภาคเหนือ ที่ลานนาอโศก

๑.๗ สมณะ ๖ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร แสดงธรรมในงานศพคุณยายหมั่น นิลโท อายุ ๘๕ ปี ณ ลานนาอโศก

๑.๘ รายการรำลึกถึงคุณยายหมั่น นิลโท โดยญาติธรรม ในช่วงก่อนนั้น

เวลา ๑๓.๐๐ น. เจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลมหาราช เชียงใหม่ ได้มารับมอบศพคุณยายหมั่นไปเพื่อเป็นการศึกษาของนักเรียนแพทย์

๑.๑๒ สมณะ ๙ รูป ร่วมลงอุโบสถฟังพระปาติโมกข์ และอภิปรายนิชธรรมที่โบสถ์ดิน

๑.๑๒-๑.๑๘ สมณะคมเย็น งามวโร สัตตาทะไปร่วมงานศพนายภานุพงษ์ พรหมวงษ์ ซึ่งเป็นน้องชายที่อ.อุทุมพรพิสัย จ.ศรีสะเกษ โดยมีสามเณรไปด้วย

๑๖.๑๓ สมณะ ๓ รูป และสามเณร ร่วมงานสวดศพนายภานุพงษ์ พรหมวงษ์ อายุ ๒๖ ปี เสียชีวิตโดยอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ชนสะพาน โดยมีสมณะดวงดี วิฑูตบุญโญ แสดงธรรมหน้าศพ ที่บ.ยางแรด ต.หนองไฮ อ.อุทุมพรพิสัย จ.ศรีสะเกษ และฌาปนกิจในวันต่อมา

๑.๑๔ สมณะกล้าดี เตชพหุชน นำชาวชุมชนไปรับกล้าไม้ที่สถานเพาะชำกล้าไม้ม่อนเหลี่ยม สังกัดกรมป่าไม้ เพื่อนำมาปลูกตามเขตแดน

พ.๑๗-๑.๒๑ สมณะ ๔ รูป นำโดยสมณะกล้าดี เตชพหุชน สัตตาทะไปร่วมงาน “ชุมนุมเทวดารักษาธรรม” ครั้งที่ ๑ ที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า

๑.๑๙ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ แสดงธรรมแก่ผู้อายุยาวที่ลานนาอโศก

๑๖.๒๐ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ แสดงธรรมแก่ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาซึ่งอยู่ภาคเหนือ ครั้งที่ ๑๐ ที่ลานนาอโศก มีกิจกรรมบิณฑบาตในช่วงเช้า

๑.๒๑ สมณะ ๔ รูป นำโดยสมณะกล้าดี เตชพหุชน ร่วมประชุมชาวชุมชนดอยรายปลายฟ้า

๑.๒๕ คณะเจ้าหน้าที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า แม่เลา ๙ คน มาดอยแพงคำเพื่อให้ชี้แนวเขตพื้นที่ชุมชน และให้ชี้แจงการใช้ประโยชน์ที่ดิน

๑.๒๖ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร ร่วมประชุมกับผู้ประสานงานคณะกรรมการชุมชนภูผาฟ้า ณ ชั้นล่างตึกภูฟ้า

ก่อนฉัน สมณะ ๗ รูป และสามเณรพันพิษ
นำโดย อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร ร่วม
ประชุมชาวชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ณ เอือนญะกิน

อา.๒๗ สมณะ ๙ รูปร่วมลงอุโบสถฟังพระ
ปาติโมกข์ และอธิษฐานธรรมที่โบสถ์ดิน

* พุทธพจน์ก่อนจาก

เดือนนี้เป็นเดือนแห่งการพลัดพรากจากบุคคล
อันเป็นที่รักของชาวภูผาฟ้า น้ำ บางคนล้มหายตาย
จากกันไปทุกๆที่อายุยังน้อย แต่ละคนจึงไม่ควร
ประมาทในอายุ เพราะความตายอาจมาเยือนเราได้
ทุกเมื่อ จึงขอจากกันด้วยพุทธพจน์ที่เกี่ยวข้องกับ
ความแก่และความตายดังนี้

อุปนิสัย ชีวิตมปฺปมาโย ชฺรูปนิตฺตสฺส น สฺนฺติ
ตาณา

เอตํ ภยํ มรณํ เปกฺขมาโน โลกาณิสํ ปชฺเห
สฺนฺติเปกฺโข.

ชีวิตคืออายุอันน้อยนี้ ถูกชรานำเข้าไป เมื่อ
ลัฏฐ์ถูกชรานำเข้าไปแล้ว

ย่อมไม่มีเครื่องต้านทานผู้เล็งเห็นภัยในมรณะนั้น
มุ่งความสงบ พึงละโลกาณิสเสีย.

* ทิวงานสมณะภูผา

พุทธสถานธาธารานีอโศก เดือนกันยายน ๒๕๕๘

* พ.๒ คุณขวัญหินแก้ว ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วย
ไปประชุมกำนันผู้ใหญ่บ้านที่หอประชุมอ.วารินชำราบ

ศ.๔ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

พ่อครูและปัจฉาเดินทางมาถึงบ้านราชา

ศ.๔-อา.๖ ค่ายสัมนาอาริยมรรคครั้งที่ ๒ มีผู้
มาเข้าค่ายจำนวน ๔๐ คน

จ.๗ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาและสัมนาสิกขา

อ.๘ นางพิมพ์พรรณ ชำคัม เจ้าหน้าที่จาก
สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์อุบลราชธานี มาตรวจ

สอบบัญชีประจำปี สหกรณ์คนของแผ่นดิน

ศ.๑๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

นายพีรวัฒนา คิคกล้า เจ้าหน้าที่ สสส. และ
คณะ มาประสานงานปฏิบัติการ ไปเสวนา เรื่อง
กิจกรรม ไร่สารพิษ ที่โรงแรมเจริญธานี ขอนแก่น
ในวันที่ ๑๙-๒๐ ก.ย.

อา.๑๓ ประชุมชุมชน พ่อครูเป็นประธาน

จ.๑๔ สมณะและญาติธรรมเดินทางไปงาน
ฉาปนกิจศพคุณยายสุข ทองดีธรรม์ โยมแม่ของ
สมณะกล้าจริง ตตภาโว ที่ จ.บุรีรัมย์

ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาและสัมนาสิกขา

พ.๑๖ พ่อครูและปัจฉาฯ ไปศิระะอโศก

พ.๑๗ พ่อครูและปัจฉาฯ สัตตาหะไปสันตอโศก
ประชุมคณะกรรมการชุมชน

พ.๑๗-ศ.๑๘ คณะครูวิทยาลัยอาชีวศึกษา และ
สัมนาสิกขาฯ สัมนาครูเรื่องนวัตกรรมการสู่การปฏิบัติ

ศ.๑๘-อา.๒๐ ค่ายวิถีชีวิตพอเพียง ผู้นำ
ชุมชนจาก อ.สหัสขันธ์ จ.กาฬสินธุ์ เข้าค่าย ๔๙ คน

อา.๒๐ ประชุมชุมชนเตรียมงานเทศกาลกินเจ

จ.๒๑ นางวิภาพร อุปันสะกะ และคณะ
เจ้าหน้าที่จากอบจ.อุบลฯ มาปฏิบัติงานการทำ
หลักสูตวิถีชีวิตพอเพียง

ประชุมคณะครูอาชีวศึกษาและครูสัมนาสิกขาฯ

ศ.๒๕ สมณะ ๖ รูป นำโดยสมณะพรหมจริโย
และสิกขมาตุ ๒ รูป ไปกนิมนต์งานฉาปนกิจ
ศพคุณคงแก้ว แสนเพ็ง ณ ชุมชนศรีโคตรบูรณ

จ.๒๑ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาและสัมนาสิกขา

ศ.๒๕ ประชุมคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย
อาชีวศึกษาสัมนาสิกขาฯวิชาการ

จ.๒๘ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาและสัมนาสิกขา

* ศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๒ น.ส.สิริพักตร์ สารรักษ์ และคณะนัก
ศึกษาคณะบริหารศาสตร์ ม.อุบลฯ จำนวน ๕ คน

พ.๓ ผศ.ดร.บรรจง เขื่อนแก้ว และคณะ
นักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ ม.ขอนแก่น ๓ คน

ศ.๔ รศ.ดร.เพชรการ หาญพานิชย์ และคณะ
จากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๖ คน

จ.๗ นายชินกร ไกรลาศและคณะจาก กทม. จำนวน ๓ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

จ.๑๔ นางสุภาพร ไชยชนะ จากวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีอุบลฯ นักศึกษา ๒๙ คน นายจำเนียร สายสมบัติ ผอ.โรงเรียนบัวขาว นำคณะครูและนักเรียนจำนวน ๖๔ คน

ศ.๒๕ นายสมจิตร นามสว่าง นายก อบต.หนองสนธิ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ นำคณะ ๘๐ คน

อา.๒๗ นายวีระชัย กำลังงาม นำคณะ ๑๐ คน

จ.๒๘ นายปภรณ์ ไก่แก้ว ป่าไม้พื้นที่ ๒๐ และกลุ่มเจ้าหน้าที่ป่าไม้อุบลฯ มากราบนมัสการ สมณะดินไท ธาณิโยและ ชมสถานที่

อ.๒๙ นายประเสริฐ บัณฑิตศักดิ์ และคณะ ๒ คน จากมหาวิทยาลัยราชธานี จ.อุบลฯ

*ฝากข้อคิดจากพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

ในงานปลุกเสกพระแท่นของพุทธครั้งที่ ๒๐/๒๕๓๙ ดังนี้
“บรรลุทำเป็นทีม บรรลุธรรมเป็นทีม”

**สม.พาแก้ว ชาวหินฟ้า
ประตรงเดือน นาวาบุญนิยม*

สังขสถานหินผาฟ้า เดือนกันยายน ๒๕๕๘

*จ.๓๑-พ.๓ ชาวชุมชนเข้าค่ายอุโบสถศีล สมณะดินทอง นครวีร นำปฏิบัติ

ศ.๔ สมณะดินทองกลับสี่มาอโศก สมณะ ชุบดินมาหินผา

ส.๕ ชาวอนุธรรมเจ้าแม่กวนอิมแวะเยี่ยม ชุมชน แลกเปลี่ยนเรียนรู้การปฏิบัติธรรม

พ.๑๐ ญาติธรรมจากชุมชนปฐมอโศก มาที่ หินผา แนะนำเกี่ยวกับการผลิตสินค้าชุมชน ส่ง ร้านค้าปฐมบุญนิยม

พ.๑๖ ครู นักเรียน ชาวชุมชนลงแขกใส่ปุ๋ย คูแลสวนมะขามหวาน

ส.๑๙ สมาชิก อบต.นาเพียง อ.ชุมแพ

จ.ขอนแก่น ๙ คน มาศึกษาดูงานชุมชนพอเพียง

พ.๒๔ นักเรียนสัมมาสิกขาปิดภาคเรียน เดินทางกลับพร้อมผู้ปกครอง

จ.๒๘ ชาวชุมชนบางส่วนไปดูแลสวนมะขามที่ อ.ภักดีชุมพล

*รักบุญ

พุทธสถานสันตอโศก เดือนตุลาคม ๒๕๕๘

ผู้ยังหมู่ให้งาม คือ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสิกา อุบาสิกา เป็นผู้เจ็บแถม ได้ฝึกดีแล้ว เป็นผู้แก่กล้า เป็นพหูสูต เป็นผู้ทรงธรรมทรงวินัย ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม (พระไตรปิฎก ๒๑/๗)

*เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๕ จัดกิจกรรมรับขวัญนักเรียนสัมมาสิกขา วันเปิดเทอม

จ.๑๒ (วันล้างท้อง) เทศกาลกินเจ ชมร.สันติ อโศกแจกอาหารฟรีทุกวัน (๑๐ วัน)

พ.๑๕ ไปร่วมกลุ่มกับหลวงปู่พุทธอิสระ ยื่น หนังสือต่อต้านวัดธรรมกาย

ศ.๑๖-อา.๑๘ งานอุโบสถศีล ๓ วัน มีผู้ร่วม ปฏิบัติ ๓๐ คน

อา.๑๘ หน่วยแพทย์โรงพยาบาลมิชชั่น มา ตรวจสุขภาพให้ชาวชุมชนสันตอโศก

พ.๒๒ ร่วมงานฌาปนกิจศพโยมแจว เพชร นำชม อดีตภรรยาหลวงตาเอี้ย อายุ ๙๑ ปี มา อยู่เป็นญาติธรรมที่ศาลอโศกยาวนาน จัดพิธีที่เมรุ พุทธสถานศาลอโศก จ.นครสวรรค์

จ.๒๖ กิจกรรมปฏิบัติบูชาพ่อครู (๔๕ พรรษา ของพ่อครู) โสมแสงร่วมกันเกี่ยวข้าวที่สวนบุญผักพืช

อ.๒๗ วันออกพรรษา ช่วงบ่ายหมู่สมณะทำ พิธีปวารณาออกพรรษา ตอนค่ำมีกิจกรรมเวียนธรรม

พ.๒๙ พ่อครูและทีมปัจฉา มาสันตอโศก

ส.๓๑ พ่อครูไปตรวจสายตา

* ปวารณา

น้อมใจฟังคำที่ตำหนิ
ตรองตรีในจิตคิดแก้ไข
แก้ตัวตั้งต้นคือจัญไร
จริงใจมองตนเป็นคนตรง

* สมณะแต่ธรรม อัมมรักขิต

พุทธสถานปฐมอโศก เดือนตุลาคม ๒๕๕๘

เดือนนี้พี่น้องชาวปฐมอโศกพากันพร้อมช่วยกันคนละไม้ละมือเตรียมงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๓ และฉลองครบรอบ ๔๕ ปีของพ่อครู ซึ่งจะจัดขึ้นต้นเดือนพฤศจิกายน พี่น้องจากหลายพุทธสถานมาช่วยเตรียมงานค่านักเรียน ม.๔ ชื่อค่ายเส้นทางสู่สัมมาทิฎฐิ มีประมาณ ๔๐ กว่าคน มีนักเรียนปวช. จากบ้านราชมาร่วมเข้าด้วย

* ศ.๒ สมณะ ๔ รูป ไปประชุมเพลิง น.ส. ชญาภา ธีระกิตติวัฒน์หา ที่วัดห้วยจรเข้มะ นครปฐม ๑.๑๒ เวลา ๑๐.๓๐ น. โยมสมคิด หล้าปัง เมือง อายุ ๘๔ ปี ได้จากไป โยมเคยอยู่ช่วยงานที่สันตโศภิตตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ เป็นเวลากว่า ๒๐ ปี ญาติๆอยู่ จ.เชียงใหม่ ไม่สะดวกในการติดต่อ จึงตกลงกับหมู่ขอเผาเร็วที่สุด หมู่กำหนดประชุมเพลิง

โยมสมคิดเวลา ๑๓.๐๐ น.

พ.๑๔-ศ.๑๖ ผู้บริหารและคณะครูโรงเรียน สัมมาสิกขาปฐมอโศกเข้ารับการอบรมในงานมหกรรมทางการศึกษาเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู ครั้งที่ ๘ ณ อิมแพ็คฟอรัม เมืองทองธานี จ.นนทบุรี

ศ.๒๓ เปิดแล้วปฐมบุญนิยม จำหน่ายสินค้าที่ชาวอโศกเป็นผู้ผลิต ขายในรูปแบบขายส่ง อยู่ตรงกันข้ามฝั่งซ้ายระหว่างชุมชน มีการจัดโรงบุญด้วย

ส.๒๔-อา.๒๕ ชวนคนเข้าวัด ชีวิตดีที่ละก้าว ครั้งที่ ๑๔ มีผู้มาร่วมประมาณ ๑๐ กว่าคน

อา.๑๘ กลุ่มนักมังสวิรัติจากประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา และออสเตรเลีย ๒๐ คน นำโดย มร.ชาโคลวาส แห่งนิตยสาร Veg Voyages เข้าเยี่ยมชมศึกษาวิถีชีวิตชาวชุมชนปฐมอโศก และ

ร่วมกิจกรรมบูรณาการการศึกษาวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษกับนักเรียนประจำฐานชีวิต

* *สมณะกรรมกร กุลาโ*

พุทธสถานคีระะโฮศก เดือนตุลาคม ๒๕๕๘

เดือนนี้คงจะเป็นเดือนที่ทุกคนต่างรอคอยนั่นคือการมีเทศกาลกินเจ ความตื่นตัวในการกินเจ ของคนทั่วไปมีมากขึ้นกว่าเดิมมาก ดังนั้นชาวคีระะโฮศกต่างก็ช่วยกันตระเตรียมความพร้อม เพื่อต้อนรับเทศกาลกินเจอย่างพร้อมเพรียงกัน โดยเฉพาะชมรมผู้ปกครองของนักเรียนระดับประถมศึกษา (นภกระจาบ) ชาวชุมชน และญาติธรรม ต่างก็พร้อมใจกันเปิดร้านขายอาหารเจกันอย่างคึกคัก ชัยชนะทั้งเด็กและผู้ใหญ่ นอกจากกิจกรรมเกี่ยวกับเทศกาลกินเจแล้ว มีอะไรเกิดขึ้นบ้างในบ้านคีระะโฮศก โปรดติดตาม....

* พฤ.๑ นักเรียนจากโรงเรียน Dendi lion ประเทศเกาหลีใต้ได้มาศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนครบ ๓ สัปดาห์แล้ว และวันนี้ก็ได้ออกเดินทางจากคีระะโฮศกไปยังประเทศกัมพูชา

ศ.๒ สมณะถ่องแท้ วินยธโร และทีมงานบ้านยาดีและโรงงานบัจจยชีวี ไปศึกษาดูงานที่บริษัทพรขวัญออร์แกนิกแฟคเทอรี จำกัด ที่จ.ลพบุรี

อา.๔-๖ ครูบุญรุ่ง ลีดำ นำนักเรียน ม.ปลาย ๓ คน ไปประกวดโครงงานวิทยาศาสตร์ในงานสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมแห่งประเทศไทย ที่เมืองทองธานี จ.นนทบุรี

อ้ง.๖ สมณะถ่องแท้ วินยธโร นำศิษย์เก่าและนักเรียนมัธยมไปเรียนรู้ฐานด้านกิจกรรมที่ไร่ชาเบ็ง

พฤ.๗ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ มาเยี่ยมชาวคีระะโฮศกตอนเข้าบิณฑบาตและเทศน์โปรดก่อนฉัน พร้อมทั้งเป็นประธานในการประชุมบ้าน วัด โรงเรียน ในช่วงบ่าย และหลังจากที่พ่อครูกลับแล้วชาวชุมชน

ประชุมต่อเรื่องการเตรียมงานเจ

พฤ.๘ คณะครูนำโดยดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ พา นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ศิษย์เก่า ชาวชุมชน กว่า ๖๐ ชีวิต ไปร่วมงานเทศกาลกินเจที่อ.ปากช่อง

ศ.๙ ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น ไปร่วมประชุมกำหนด ผู้ใหญ่บ้านที่องค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง

จ.๑๒ ชาวชุมชน คณะครู และนักเรียนระดับ ประถมศึกษาแจกออาหารเจฟรีก่อนมีการขายจริงที่ ลานร้านค้าชุมชน “หนึ่งน้ำใจ” ส่วนที่ปากช่องวันนี้ เริ่มขายเป็นวันแรกและจะสิ้นสุดวันที่ ๒๒ ต.ค.

พ.๑๔-ศ.๑๖ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ อาจารย์ขวัญ ดิน สิงห์คำและคณะครู ๔ ท่าน ไปร่วมงานเสวนา เรื่องการศึกษาทางเลือก ที่ไบเทค บางนา กทม.

อา.๑๘-จ.๑๙ สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะ ผองไท รตนบุญญ์ และสมณะดวงดี จิตบุญญ์ ไปเยี่ยมให้กำลังใจคณะครู นักเรียนและญาติธรรม ในช่วงเทศกาลกินเจ ที่ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

พ.๒๑ ครูจิตจรลดา ไปประชุมเรื่องนโยบายทิศทางการบริหารงานโรงเรียนเอกชนของจังหวัดศรีสะเกษ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต ๑

ศ.๒๓ ครูจิตจรลดาต้อนรับคณะนักศึกษาจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ๑๓ คน ที่มา ศึกษาดูงาน และนักเรียนที่ไปร่วมงานเทศกาลกิน เจปากช่องเดินทางกลับมาคีระะโฮศก ตอนเย็นมีกิจกรรมบัจจยชีวีเทศก่อนเปิดภาคการศึกษา ๑/๒๕๕๘

ส.๒๔-อา.๒๕ ครูจิตจรลดาไปร่วมเสวนาเรื่อง แนวทางการพัฒนากลุ่มโรงเรียนเอกชนภาคอีสาน อย่างยั่งยืน ที่โรงเรียนมณีศึกษา จ.ขอนแก่น

อ้ง.๒๗ ชาวชุมชนและญาติธรรมร่วมงานวัน ออกพรรษา ฟังเทศน์และเวียนธรรมตอนเย็นและ หลังจากเวียนธรรมแล้ว มีประชุม บ้าน วัด โรงเรียน

อ้ง.๒๗-พฤ.๒๙ ดร.อุ้นเอื้อ ครูจิตจรลดา และ ครูใบเฟียร ชาวหินฟ้า ไปร่วมประชุมและเสวนา เรื่องการปฏิรูปการศึกษาเพื่อเข้าสู่โรงเรียนคุณภาพ หัวดาว ที่บ้านสวนคุณตารีสอร์ท จ.อุบลราชธานี

* *สุดท้ายก่อนจาก*

“การจะเป็นผู้บริหารที่ดีนั้นจะต้องสามารถ

บริหารให้ได้ทั้งคน ให้ได้ทั้งงาน และให้ทั้งจิต
วิญญาณของเพื่อนร่วมงาน ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถ
ทำได้ไม่สมบูรณ์นัก แต่ก็ขอให้คำนึงถึงสามส่วนนี้
ไว้เสมอ เพราะเรามีจุดหมายปลายทางเดียวกัน”

ขอให้ความเข้มแข็งเกิดขึ้นในหัวใจของนัก
ปฏิบัติธรรมทุกคน

✽ *จิตรลดา บิลานท์*

พุทธสถานศาลือโคก เดือนตุลาคม ๒๕๕๘

บรรยากาศในเดือนนี้มีหลากหลาย มีเทศกาล
กินเจ ซึ่งปีนี้เราตั้งโรงบุญแจกเจฟรี ๗ วัน มีผู้มา
อุดหนุนเรื่อยๆ ทุกวัน อิ่มบุญกันไปทั่วหน้า
บรรยากาศมรณานุสติเดือนนี้ ไปร่วมฌาปนกิจ ๒
ราย มาจัดที่พุทธสถานศาลือโคก ๑ ราย เดือนนี้
ไม่ประมาทในชีวิต ระวังละบาป บาปบุญบุญยิ่งๆขึ้น
บรรยากาศวันออกพรรษาและตักบาตรเทโวโรหณะ
ซึ่งญาติโยมจากหลายๆจังหวัดมาร่วมกิจกรรมกัน
แน่นศาลา ทั้ง ๒ วัน

✽ เหตุการณ์ในเดือนนี้

พ.๑ คณะกรรมการชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจ
พอเพียงศาลือโคกประชุม

ศ.๒ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียง

ส.๓ อ.ณรงค์ แสงเงิน และญาติธรรมพิษณุ
โลกมาทำบุญให้ลูกสาวที่ยังมีชีวิต

อ.๔ สมณะลือคอม ธรรมกิตติโก ไปแสดงธรรม
หน้าศพ อ.เสาวนีย์ เอี่ยมสะอาด อาจารย์มหา
วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท เป็นพันธมิตรและญาติธรรม
มีสมณะ ๒ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป และชาวชุมชน
๑ รถตู้ ที่วัดศรีวิชัยพัฒนาราม อ.เมือง จ.ชัยนาท

พ.๗ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชนและ
ญาติธรรมไปงานกิจกรรมเปิดตัวร้านอาหารที่จ.อุทัยธานี

อ.๑๑ ครูสมจิตร์ คงเพชรศักดิ์ พาแม่และ
ญาติพี่น้องมาทำบุญและฟังธรรม ต่างรื่นเริงในธรรม

ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยม
เศรษฐกิจพอเพียง เตรียมจัดโรงบุญแจกใน
เทศกาลกินเจ

อ.๑๓-จ.๑๙ ชาวชุมชนตั้งโรงบุญแจกอาหาร
เจ ฉลองเนื่องในวันครบ ๔๕ ปีเส้นทางสัมมา-
อาริยมรรค ของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

อ.๒๐-พ.๒๒ อดีตแม่บ้านของหลวงพ่อเอื้อ
โยมแจว เพชรนำชม อายุ ๙๑ ปี ได้เสียชีวิตลง
ลูกหลานและญาตินำศพมาตั้งที่ศาลือโคก ๓ วัน
วันที่ ๒๒ สมณะและสิกขมาตุแสดงธรรมก่อนฉน
เที่ยงหลวงพ่อเอื้อและลูกหลานเปิดใจ บ่ายฌาปนกิจ

ส.๒๔ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน และ
ญาติธรรม ไปงานกิจกรรมที่ บ้านพยาบาลดวงใจ
ต.หนองกรด อ.เมือง จ.นครสวรรค์

จ.๒๖ ประชุมชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียง

อ.๒๗ วันออกพรรษา สมณะลือคอม ธรรมกิตติ
โก แสดงธรรมก่อนฉน ภาคค่ำสมณะเวียนธรรม

พ.๒๘ ตักบาตรเทโวโรหณะ สมณะเลื่อนฟ้า
สัจจเปโม แสดงธรรมก่อนฉน ภาคค่ำญาติโยม
รายงานผลการปฏิบัติธรรมช่วงเข้าพรรษา

กรรมการชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียง
ประชุมวิสามัญ

พ.๒๙ สมณะ พระอาคันตุกะ และชาวชุมชน
ไปร่วมงานฌาปนกิจโยมเยาวลักษณ์ ศาสตราพันธ์ ศาสตราพันธ์
พี่สะใภ้ของสมณะแน่นแก่น พลานีโก ที่วัด
ชลประทานรังสฤษดิ์ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี

✽ ข้อคิดสุดท้าย

การยอมได้นั้นแหละ คือ ผู้ใหญ่

✽ *สมณะแน่นแก่น พลานีโก*

พุทธสถานสีมาอโคก

เดือนตุลาคม ๒๕๕๘

เดือนนี้แต่ละกลุ่มญาติธรรมที่เป็นเครือข่าย เริ่มต้นตัว ผนึกรวมกันเพื่อจัดค่ายอุโบสถศีล ซึ่งเป็นนิมิตหมายที่ดี ทำให้กลุ่มผู้มีชีวิตชีวา ไม่ซบเซาเหมือนที่ผ่านๆมา สมณะจากสีมาฯ ก็ทุ่มเทให้เต็มที่ ยอมเหน็ดเหนื่อยกับการเดินทาง เพื่องานเชิงนงลัทธิธรรมจักร

* เหตุการณ์

ศ.๒ จัดค่ายอุโบสถศีล ครั้งที่ ๔ (ภายในพุทธสถานสีมาอโคก) จำนวน ๑๗ คน

ส.๓ โครงการเข้าวัดฟังธรรม มีผู้มาร่วม ๑๑๐ คน

๑๓.๐๐ น. ประชุมเตรียมงานเจ

คุณศิริญา มากกลาง พยาบาล ร.พ.ชามทะเลสอ คุณเกษฯ พลอยหมื่นไวย เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉิน ร.พ.จักราช มาช่วยสอนนักเรียนสส.ม. ขั้นตอนการฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน ให้ผู้ป่วย ๘ ปี ขึ้นไป

๑๓.๔ ประชุมทีมสื่อ (สีมาอโคก)

-ประชุมครูและประชุมนักเรียน สส.ม.

๑๓.๔-๑๓.๗ สมณะฝนธรรม, สมณะดินทอง ไปจัดงานค่ายอุโบสถศีล ครั้งที่ ๒ ที่ชุมชนเมฆาอโคก จ.บุรีรัมย์ จำนวน ๓๐ คน

๑๔.๕ ญาติธรรมชุมชนสีมาฯ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ อ.ไพรัช สุขจรัส อายุ ๖๑ ปี (เป็นลูกชาย โยมประกายฟ้า) ที่วัดสุทธจินดา จ.นครราชสีมา

ศ.๙ จัดค่ายแพทย์วิถีธรรม(หมอเขียว) โดยทีมงานจิตอาสา มีผู้เข้าร่วม ๓๑ คน

ศ.๙-๑๓.๑๑ สมณะฝนธรรม, สมณะดินทอง เดินทางไปจัดงานค่ายอุโบสถศีล ครั้งที่ ๔ ที่ชุมชนเล็ลย์อโคก จำนวน ๒๐ คน

ส.๑๐ โครงการเข้าวัดฟังธรรม ผู้มาร่วม ๑๔๐ คน

๑๓.๑๑ สมณะสร้างไท, สมณะสยาม ไปร่วม

ประชุมที่ร้านมังสวิรัต หน้า ม.ราชภัฏ เตรียมขายอาหารเจ (๑๒-๒๒ ต.ค.)

๑๓.๑๒-๑๓.๑๔ สมณะฝนธรรม, สมณะดินทอง เดินทางไปจัดงานค่ายอุโบสถศีล ครั้งที่ ๓ ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี จำนวน ๒๐ คน

ส.๑๗ โครงการเข้าวัดฟังธรรมผู้มาร่วม ๑๐๘ คน

๑๓.๑๙ สมณะดินทอง, สมณะสยาม ไปกิจนิมนต์แสดงธรรมที่วัดหล่งจาน อ.ประทาย

๑๓.๒๑ สมณะดินทอง สัตตาหะไปชุมชนหินผาฟ้าหน้า อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ

ศ.๒๓-๑๓.๒๕ ค่ายกสิกรรมไร้สารพิษ มีผู้เข้าร่วม ๒๐ คน

ส.๒๔ โครงการเข้าวัดฟังธรรม มีผู้เข้าร่วม ๑๓๐ คน

๑๓.๒๖ ประชุมเตรียมงานอบรมนักเรียนค่ายโพธิ์สถ์น้อย

ประชุมครู

๑๓.๒๗ วันออกพรรษา สมณะ ๕ รูป ทำพิธีปวารณาต่อกันที่โบสถ์

ญาติธรรมมาร่วมทำบุญใส่บาตร สมณะทุกรูปแสดงธรรม(เวียนธรรม) ก่อนฉันภัตตาหาร

๑๓.๒๘-๑๓.๓๐ อบรมนักเรียนค่ายโพธิ์สถ์น้อย “ลูกขอพ่อแม่เลิกเหล้า” ตอน “มาฝึกตนเพื่อไปช่วยพ่อแม่กันเถอะ” มีนักเรียน ๖๘ คน ครู ๘ คน จากอ.ปากช่อง, อ.เมืองยาง และอ.ทะเลชุบศย

๑๓.๒๙ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) แสดงธรรมก่อนฉันแก่เด็กนักเรียนค่ายโพธิ์สถ์น้อย

-พระพิเชษฐ์ ฐฐวิโร (อดีตวุฒิสมาชิกเมืองโคราชนายพิเชษฐ์ พัฒนาชาติ) จากวัดหล่งจาน อ.ประทาย มาอยู่พักค้างร่วมศึกษาธรรม ๔ วัน

ส.๓๑ โครงการเข้าวัดฟังธรรม มีผู้มาร่วม ๙๕ คน

* “ไฟผาน คือ ไฟที่ไปสลายไฟราคะ ไฟโทสะ ไฟโมหะ” (พ่อครู)

* สมณะสร้างไท ปณิโธ

พุทธสถานภูผาฟ้า เดือนตุลาคม ๒๕๕๘

ฤดูกาลเข้าพรรษาสิ้นสุดลงในเดือนนี้การบูรณะซ่อมแซม-ดูแลอาคารสถานที่ของภูผาฟ้าหน้าในพรรษานี้หนักไปที่ถนนหนทาง ด้วยหลักการที่พ่อครูให้ไว้ว่า “ต้องไม่ทำให้ธรรมชาติเสียไป” กับแนวนโยบายที่ท่านอาจารย์ ๑ สมณะบินบน ธิรจิตโต เคยให้ไว้ คือให้ใช้วัสดุท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด ทำให้อาจารย์ ๒ สมณะพื้นฟ้า อนุตโตร นำมาประยุกต์ใช้โดยนำหินและทรายจากตามลำธารลำห้วยมาเป็นตัวหลักในการบูรณะซ่อมแซมถนนซึ่งที่ผ่านมามักจะเสาะแฉะแฉะในช่วงหน้าฝนทุกปีได้มีการแก้ปัญหาระยะยาวด้วยแนวคิดดังกล่าวจากความร่วมมือร่วมบุญกุศลของหลายๆฝ่าย จึงได้ถนนที่มีโครงสร้างแน่น แข็งแรง ซึ่งพร้อมที่จะรองรับผู้มาเยือนในโอกาสต่อไป แม้ถึงเทศกาลฉลองหนาวที่จะมาถึงนี้

* เหตุการณ์ในรอบเดือน

ส.๓ สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร เดินทางไปสอนธรรมะบนกระดานที่บ้านพีชะฝัก

สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารู้ นโมโคโต แสดงธรรมแก่ผู้อายุยาวที่ลานนาอโคก

ส.๑๐ สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร เดินทางไปสอนธรรมะบนกระดานที่บ้านพีชะฝัก

สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารู้ นโมโคโต แสดงธรรมแก่ผู้อายุยาวที่ลานนาอโคก

สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารู้ นโมโคโต ร่วมประชุมกับครูเพื่อเตรียมงานจัดค่าย ม.๔

จ.๑๒ สมณะ ๙ รูป ร่วมลงอุโบสถฟังพระปาติโมกข์มีการปวารณาซึ่งผู้พร้อมทั้งก่อนออกพรรษาและอธิษฐานธรรม ที่โบสถ์ดิน

อ.๑๓,พ.๑๔,พ.๑๕ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารู้ นโมโคโต ร่วมประชุมสรุปงานเทศกาลถือศีลกินเจ ที่ ชมร.เชียงใหม่

พ.๑๕-จ.๑๗ สมณะ ๔ รูป นำโดยสมณะกล้าดี เตชพหูชน สัตตาทะไปดอยรายปลายฟ้า เพื่อร่วมกิจกรรมงานชุมนุมเทวดารักษาธรรม ครั้งที่ ๒ กิจกรรมเข้าวัดถือศีล ๘

ส.๑๗,อา.๑๘ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ แสดงธรรมที่ ชมร.เชียงใหม่

อา.๑๘ สมณะกล้าดี เตชพหูชน และสมณะฟ้ารู้ นโมโคโต ร่วมประชุมชาวดอยรายปลายฟ้า

อ.๒๐ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารู้ นโมโคโต บิณฑบาต-แสดงธรรมที่ชมร.เชียงใหม่

ส.๒๔ สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร เดินทางไปสอนธรรมะบนกระดานที่บ้านพีชะฝัก

สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ แสดงธรรมแก่ผู้อายุยาวที่ลานนาอโคก

ดร.ร้อยขวัญพุท มุ่งมาจน เข้าพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลนครพิงค์ เชียงใหม่ ด้วยโรคไทฟอยด์ติดเชื้อในกระแสเลือดและทางเดินปัสสาวะ

อา.๒๕ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารู้ นโมโคโต แสดงธรรมแก่กลุ่มศิษย์เก่าสัมมาสิกขา ซึ่งอยู่ภาคเหนือ รวมศิษย์เก่าๆ ครั้งที่ ๑๔ ที่ลานนาอโคก มีกิจกรรมบิณฑบาตในช่วงเช้า

จ.๒๖ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และสมณะฟ้ารู้ นโมโคโต ร่วมประชุมผู้ประสานงานชุมชนภูผาฟ้าหน้า ที่ ชมร.เชียงใหม่

อ.๒๗ สมณะ ๗ รูป ร่วมทำพิธีปวารณาออกพรรษา ที่โบสถ์ดิน

อาจารย์ ๒ สมณะ ๖ รูป และสามเณรพันพิชไปเยี่ยม ดร.ร้อยขวัญพุท ที่รพ.นครพิงค์

อาจารย์ ๒ สมณะ ๖ รูป และสามเณรพันพิช บิณฑบาตและแสดงธรรม ในกิจกรรมตักบาตรเทโว ที่ ชมร.เชียงใหม่ ช่วงเที่ยงร่วมประชุมผู้ประสานงานชุมชนภูผาฟ้าหน้า ที่ ชมร.เชียงใหม่

พ.๒๘ อาจารย์ ๒ สมณะ ๖ รูป และสามเณรไปกินนมนต์ฉันัดตาดอาหารบ้านครอบครัวคุณงานธรรมชาวหินฟ้า ที่ดอนเมือง กทม. และเยี่ยมอาม่าบัววัยพงศ์พิริยปัญญา อายุ ๘๔ ปี คุณแม่ของคุณพลอยแสงเงิน(หมุ) พงศ์พิริยปัญญา(ภรรยาของคุณ

งานธรรม) ซึ่งมาพักรักษาตัวที่บ้านดอนเมือง หลัง
ฉันเดินทางเข้าพุทธสถานปฐมโศก เพื่อร่วม
กิจกรรมค่ายเส้นทางสู่สัมมาทิฎฐิและงานมหาปวารณา

* พุทธพจน์ก่อนจาก

เดือนนี้เป็นเดือนสุดท้ายของการจำพรรษา
ตามพุทธประเพณี ประจำปีนี้ การบำเพ็ญทำความ
ดีสามารถทำได้ทุกโอกาส ไม่ต้องรอเข้าพรรษา การ
ออกพรรษาก็ไม่ใช่การออกจากการทำความดี การ
ทำความดีจึงไม่ต้องรอฤกษ์ยาม จึงขอจบลงด้วย
พุทธพจน์ที่ว่า

“นกุขตตํ ปฎิมาเนนตํ อตฺถิโก พาลํ อุปจจาคา”
ประโยชน์ได้ลวงเลยคนโง่ผู้มัวถือฤกษ์อยู่

* ทิมสมณะภวฺยา

พุทธสถานราชธานีอโศก เดือนตุลาคม ๒๕๕๘

* ศ.๒ คณะเจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลวารินชำราบ
และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพวังยางสูง ได้มาให้
ความรู้และจัดกิจกรรมกับนักเรียนนักศึกษา

ส.๓ คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญ
บุญภักดี ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านไปประชุมประจำเดือน
กำนันผู้ใหญ่บ้าน ที่หอประชุมอำเภอวารินชำราบ

ส.๓-พ.๗ ค่ายรับขวัญวันเปิดเทอมวิถีชีวิต
นักเรียนชั้น ม.๑ ม.๓ ม.๖

จ.๕ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวะฯ และสัมมา-
สิกขาฯ

อา.๑๑-พ.๒๒ กิจกรรมมหกรรมอาหารเจที่
อุทยานบุญนิยมและสภกรณ์บุญนิยม ซึ่งกิจกรรม
ครั้งนี้มีทั้งชาววัด ชาวชุมชน นักเรียนและญาติ
ธรรมจากทุกภาคมาร่วมด้วยช่วยกัน หมุนเวียนกัน
มาช่วย ๕๗๐ คน

พ.๑๔-ศ.๑๖ ครูชุมชนภู จันทร ไปประชุมวิชา
การระดับชาติและนานาชาติ ที่ไปเทศบางนา กทม.

อา.๒๕ ประชุมชุมชนสรุปร่างงานมหกรรมอาหาร
เจ โดยมีพ่อครูเป็นประธาน

อ้ง.๒๗ ประชุมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ที่ห้อง
ประชุม สพป.อบ เขต ๔

ส.๓๑-อ.๑ ประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดทำแผน
พัฒนาคุณภาพการศึกษาระยะ ๓ ปี และแผน
ปฏิบัติการประจำปี ณ โรงแรมเนวาด้า จ.อุบลฯ

จ.๒๖ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวะฯ และครู
สัมมาสิกขาฯ

อ้ง.๒๗ ประชุมที่มงานกลีกรวมไร้สารพิษ

พ.๒๙ พ่อครูและปัจฉาฯ ไปสันตืออโศก

* ศึกษาดูงานวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๑ นายปติ แสนทวีสุข ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
โรงเรียนโนนกลางวิทยาคม อ.พิบูลมังสาหาร
จ.อุบลราชธานี และคณะครู กรรมการสถานศึกษา

พ.๗ นายกริชเพชร สมสะอาด และคณะ จาก
ต.แสนสุข อ.วารินฯ จ.อุบลฯ

ศ.๒๓ นายพนม สุวรรณภูมิ และคณะ
นักศึกษาจาก ม.ราชภัฏอุบลฯ จำนวน ๑๕ คน

ส.๒๔ ผศ.ดร.สุนีย์ ธรรมิกบวร คณบดีคณะ
พยาบาลศาสตร์ นำนักศึกษาปริญญาโท ชาวอินโดนีเซีย
ซึ่งเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนจาก University of
Muhammadiyah Yogyakarta จำนวน ๑๔ คน

ส.๒๔ น.ส.นิภาพรรณ สุพอ นำคณะนักศึกษา
สาธารณสุขศาสตร์บัณฑิต ม.มหาสารคาม ๕ คน

นายลำพันธ์ แก้วโลน ครูโรงเรียนศรีน้ำคำศึกษา
อ.ม่วงสามสิบ จ.อุบลฯ และคณะ ๒ คน

จ.๒๖ น.ส.นิรมล ประเสริฐ นำคณะนักศึกษา
คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ๕ คน

* คำสอนของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

“โอ! พุทธบุตรทั้งหลาย นำเคารพบูชาจริงหนอ
คนผู้มีสันโดษ-มักน้อย-ไม่หยิ่งผยองถือตัว
อดทนอย่างนี้ๆ ย่อมนำเคารพ นำบูชาแท้”

(๑๖ ม.ค.๒๐)

* สม.พาแก้ว ชาวหินฟ้า

ปะตรงเดือน นาวาบุญนิยม

สังขสถานหินผาฟ้าน้ำ

เดือนตุลาคม ๒๕๕๘

* ศ.๑ นักเรียนเปิดเรียนกลับเข้าพื้นที่

ส.๑๐ เตรียมงานเทศกาลเจที่ร้านกำไรมากไม่เอา ในตลาดแก้งคร้อ

อา.๑๑ ทำบุญเปิดร้านกำไรมากไม่เอา แจกอาหารเจ มีผู้ร่วมงาน ๘๕ คน มีเวทีสัมมนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ หัวข้อ “สุขภาพดี ไม่มีขายอยากได้ต้องทำเอง” สมณะชูปดิน ดำเนินรายการ

จ.๑๒-พ.๑๒ ขายอาหารเจที่ตลาดสดแก้งคร้อ โดยครูและนักเรียนบางส่วนเดินขายตามบ้าน

พ.๑๒ แจกอาหารเจแก่ลูกค้าฟรี เพื่อเป็นปฏิบัติบูชาพ่อครูเนื่องในวาระ ๔๕ พรรษา เส้นทางสัมมาอาริยมรรค พ่อครูสมณะโพธิรักษ์

ศ.๑๓ ประชุมชุมชนสรุปรงานเจ และเตรียมไปร่วมงานมหาปวารณา สมณะดินทอง สมณะชูปดินเป็นประธาน

อา.๑๔ คณะนักศึกษจากราชภัฏชัยภูมิศูนย์บ้านไผ่จำนวน ๓๐ คน มาศึกษาดูงานเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนและสุขภาพฟุ้งตน

พ.๑๔-พ.๑๔ นักข่าวจากมูลนิธิธรรมดีได้ตี Easy Life มาถ่ายทำสารคดีที่หินผา สมณะหินกลิ่น มาเยี่ยมหินผาฟ้าน้ำและพักค้าง

* รักรบุญ

สังขสถานทะเลธรรม

เดือนตุลาคม ๒๕๕๘

หมดฤดูหนาว ออกรพรรษา เข้าสู่หามาปวารณา ปวารณาเพื่อเป็นเหตุปัจจัยไปสู่การขัดเกลาลดละกิเลส ตัณหา อุปาทาน ไปสู่พระนิพพาน

อ.๖ ประชุมแบ่งงานรับผิดชอบค่ายหมอเขี้ยว

พ.๗ สมณะนีกนบ ฉันทโส ปฐมนิเทศค่ายสุขภาพวิถีธรรม (ระหว่างวันที่ ๗-๑๑ ต.ค.๒๕๕๘)

และเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ไปถ่ายทำรายการทีวีช่องจามน์ส้ม IPM ช่อง ๖๕ ฟ้าให้ทีวี ที่เมืองทองธานี

พ.๘ ผู้เข้าอบรมแบ่งกลุ่มช่วยงานตามฐานหมอเขี้ยว(ใจเพชร กล้าจน)บรรยายพระไตรปิฎกทุกวัน

ส.๑๐ จัดตลาดนัดวิถีธรรม จำหน่ายสินค้าราคาถูก ปัจจัยสี่ สินค้าบริโภค ตลาดอาหาร

อา.๑๑ ตอนเย็นประชุมสรุปรงานและเลือกตั้งกรรมการใหม่ สอนป่านาบุญ ๒ จ.นครศรีธรรมราช

จ.๑๒ ประชุมที่มงานร้านค้า ร้านรวมบุญ

พ.๑๔ จำหน่ายอาหารเจ (๑๓-๒๓ ต.ค.๕๘)

ส.๑๗ นักศึกษาคณะทรัพยากรธรรมชาติ จาก มอ. มาทัศนศึกษาพร้อม ๓๐ คน นำโดยอาจารย์หญิง(อ.รัศมี กฤษณะมิช) สมณะนาโทกล่าวต้อนรับ

จ.๑๘ ประชุมกรรมการชุมชนต่อด้วยประชุมชาวชุมชน สมณะ ๔ รูป ร่วมประชุม

พ.๑๒ ที่มงานคุณหนึ่งผา ทำห้องน้ำหญิง ๑๒ ห้อง และนำแม่โคโคตันต้นไม้ที่ภูเขา เพื่อนำหินประดับทำน้ำตก

ศ.๑๓-อา.๑๔ ถ่ายอุโบสถศีล มีบัณฑิตบาตในชุมชน ก่อนฉันฟังธรรมจากพ่อครู จากบุญนิยมทีวี เทียงถึงบ่าย ๓ โมง ฟังธรรมจากสมณะ มีกิจกรรมร่วมแรงกันช่วยปลูกผัก

ตอนเย็นสวดมนต์ เย็นฟังธรรมจากสมณะ นีกนบ ฉันทโส

อา.๑๕ ทำวัตรเช้า ๓.๓๐ น. ไปร่วมแรงกันที่ยุ้งข้าว นวดข้าวใส่กระสอบเตรียมนำไปโรงสี ตอนบ่ายฟังธรรมจากสมณะ

ส.๑๖ สมณะนีกนบ ไปร่วมงานรำลึกถึงคุณความดีคุณแม่แก้ว พานิชิต ที่บ้านดอนหมู จ.หนองคาย

อา.๑๗ ชุมชนทะเลธรรมจัดงานเอื้อเอื้ออุ่นและตลาดอาริยะ ครั้งที่ ๔

เย็นสรุปรงานตลาดอาริยะ

สมณะ ๓ รูป และญาติธรรม ไปร่วมงานศพคุณพ่อสีเงิน ดำช่วย อายุ ๙๑ ปี ที่บ้านพนมวัง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง

* เพียรเถิดพ่อ - อัยาร้งรอเพียร

* สมณะนีกนบ ฉันทโส

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

รายงานการประชุมคณะกรรมกร

มูลนิธิธรรมสันติ

❖ ครั้งที่ ๓ / ๒๕๕๘ (๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๘)

- โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตโศก(สส.สอ.)
- ๘-๑๐ ส.ค. จัดกิจกรรมวันแม่และประชุมผู้ปกครอง ที่ชุมชนสันตโศก และสวนบุญผักพืช
- อาคารตะวันตก ๑ มีคุณป้าปทุม มาพักที่ห้อง ๔๐๖ เป็นญาติธรรมกลุ่มชลบุรี มาช่วยงาน ชมร.
- ตามมติที่ประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ อนุมัติซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๕๔๖ จ.นครสวรรค์ เนื้อที่ ๒๗ ตารางวา นั้น ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว
- เนื่องจากนางประไพ ศุภรสมิต ได้ถึงแก่กรรม จึงขอเสนอแต่งตั้งนายฐานะกร วงศ์เที่ยง เป็นผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตของมูลนิธิธรรมสันติ แทนนางประไพ โดยไม่ขอรับค่าตอบแทนใดๆ

รายงานการประชุมใหญ่คณะกรรมกร

กองทัพธรรมมูลนิธิ

❖ ครั้งที่ ๒ / ๒๕๕๘ (๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๘)

- ความคืบหน้าการจัดตั้งสถาบันสัมมาสิกขาวิชชาธรรม คณะทำงานได้มีการประชุมกันเกือบทุกสัปดาห์ในการทำเอกสารหลักสูตรพุทธชีวศิลป์ ซึ่งตอนนี้ได้ยื่น มคอ.๑ เรื่องขอเป็นสถาบันฯ ไปแล้วกับทาง สกอ.(สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา) และกำลังเร่งทำเอกสารประกอบยื่นตามไปอีกส่วนหนึ่ง
- ในส่วนของอาคารที่จะสร้าง จะเปลี่ยนสถานที่เป็นพื้นที่ด้านหลังองค์พระ ต้องรอข้อมูลเพื่อทำแบบแปลนใหม่ พร้อมขออนุญาตใหม่ เดิมออกแบบอาคารไว้ ๔ ชั้น จะเปลี่ยนเป็น ๕ ชั้น
- การดำเนินงานของหมู่บ้านราชธานีอโศกทางวิทยาลัยอาชีวะสัมมาสิกขาวิชชาธรรม มีแนวความคิดว่าจะดำเนินการเปิดหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง จากวุฒิ ปวช. และ ปวส. ซึ่งดำเนิน

การอยู่แล้ว จะเปิดคณะเกษตรศาสตร์ก่อน ตอนนี้มีอาจารย์ครบ ๕ คนแล้ว จะใช้เรือเอี่ยมจุ่น ๗ ลำ ในการดำเนินการขอยื่นเป็นสถานศึกษา ทางกรมอาชีวศึกษาให้การสนับสนุนให้เปิดหลักสูตรปริญญาตรี

-มีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่

๑. พลตรีจำลอง ศรีเมือง ประธานกรรมการ

๒. นายหนึ่งพุทธ วิมุตตินันท์ รองประธานกรรมการ

๓. น.ส.น้อมนบ ปัญญาวัต กรรมการ

๔. พันโทหญิง สุวิไล วงศ์ธีระสุด กรรมการ

๕. น.ส.เบญจวรรณ เจริญวงษ์ กรรมการ

๖. นางสาวปลุกขวัญ รักพงษ์อโศก กรรมการ

๗. นายรินทร์ไท มุ่งมาจน กรรมการ

๘. นางสาวชุตติมา อโศกตระกูล กรรมการ

๙. นายดินดอน ตั้งใจจน กรรมการ

๑๐. น.ส.สุขแสงบุญ สอนจันทร์ กรรมการ

๑๑. น.ส.ฟองฟ้า ศรีวรพรกุล กรรมการและ
เหรัญญิก

๑๒. นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ กรรมการ
และเลขานุการ

๑๓. นายเทวินทร์ สิทธิอ่อน กรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

-นางประไพ ศุภรสมิต ซึ่งเป็นผู้สอบบัญชี
เสียชีวิต จึงขอแต่งตั้ง นายฐานะกร วงศ์เที่ยง
แทนตำแหน่งที่ว่างลง

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

มูลนิธิบุญนิยม

❖ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ (๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๘)

-เรื่องการดำเนินการขออนุญาตดำเนินการวิทยุ

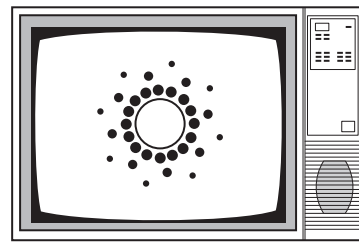
๑๒ สถานี กับ ทางกสทช. ตอนนี้ได้ผ่านความเห็นชอบแล้ว รอเซ็นอนุมัติในเอกสารตราครุฑแดง ซึ่งเป็นใบอนุญาตทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง เมื่อได้มาแล้วก็จะดำเนินการแจกจ่ายไปเพื่อดำเนินการสถานีวิทยุต่อไป

-จากการประชุมวิสามัญ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เรื่องการโอนที่ดินให้กับทางมูลนิธิ จำนวน ๑ แปลง โฉนดเลขที่ ๒๒๑๔๘ ต.แก้งคร้อ อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ ทางเจ้าหน้าที่ที่ดินได้ขอเอกสารเพิ่มเติม จึงยังไม่สามารถโอนได้

-จากการเสียชีวิตของ นางประไพ ศุภรสมิต ซึ่งเป็นผู้สอบบัญชี จึงขอแต่งตั้ง นายหนึ่งพุทธ วิมุตตินันท์ เลขทะเบียน ๑๖๖๖ เป็นผู้สอบบัญชีของมูลนิธิบุญนิยม แทนตำแหน่งที่ว่างลง

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

รสนทศน์สมาคม

ธรรมนูญทัศนสมาคม

❖ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ (๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๘)

-นางประไพ ศุภรสมิต ถึงแก่กรรม ที่ประชุมมีมติแต่งตั้งให้ นายฐานะกร วงศ์เที่ยง เป็นผู้ตรวจสอบบัญชี แทน

-ได้รับโอนที่ดินพร้อมอาคารพาณิชย์ ซึ่งเป็นที่ตั้งของธรรมศาสตร์สมาคมในปัจจุบัน เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรียบร้อยแล้ว

-เดิมกระแสสุขภาพมาแรง ขายนั่งสื่อสุขภาพได้คราวละมากๆ ทุกวันนี้เรื่องสุขภาพอืดตัวแล้ว แต่มีงานศพยังซื้อหนังสือสุขภาพไปแจก

-ตอนนี้พ่อท่านเทศน์ทุกวัน มีผู้ติดตามมาให้บันทึกการเทศน์เพื่อฟังทบทวนทุกวัน รวมทั้ง

ธรรมะเก่าๆที่พ่อท่านเคยเทศน์ไว้ และธรรมคติะ
บันทึกลงใน SD CARD และ FLASH DRIVE
ญาติธรรมชอบมาก เพราะเขาได้ฟังย้อนหลัง

-เดิมนายวิศิษฐ์ จิตตานุพันธ์ เป็นผู้จัดทำ
ปฏิทินอโศก แต่เนื่องจากมีภาระต้องดูแลคุณพ่อ
คุณแม่ที่ป่วย ธรรมทัศน์สมาคมจึงรับหน้าที่แทน

รายงานการประชุมชุมชน

ราชนาอโศก

❖ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘(๑๖ สิงหาคม๒๕๕๘)

-พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เป็นประธาน

-ผู้เข้าประชุม สมณะ ๑๕ รูป ลิกขมาตุ ๔ รูป
สามเณร ๑ รูป ภริกา ๑ คน ปะหฺมิง ๑ คน
ญาติธรรมชายและนักศึกษา ปวส. ๓๘ คน
ญาติธรรมหญิง ๘๑ คน นักเรียนชาย ๓๕ คน
นักเรียนหญิง ๔๕ คน รวมทั้งสิ้น ๒๒๑ คน

-คณะกรรมการมีมติให้เรียนปริญาโท คือ
๑. คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ๒. คุณยิ่งดาว
แสงลำไย ๓. คุณต้นเมฆ หิรัญเขว่า ๔. คุณ
เต็มป่า มะโนรพ ๕. คุณดาวตะวัน ประยูรสิงห์

-ฐานงานกสิกรรม ๒๑ ธ.ค.'๕๗ - ๒๔ มิ.ย.
๕๘ เก็บผักได้ทั้งหมด ๑๒,๒๕๐.๓ กิโลกรัม คิด
เป็นเงิน ๓๐๗,๗๓๖.๕๐ บาท

กิจกรรมที่สวนไสห่ม่วน ตั้งแต่จัดกลุ่มนิสิต
วนบ. มาลงทำงาน ปรากฏว่างานเข้าเป้า ในการ
ทำงานและการปฏิบัติธรรม จากการไปทำงานในระยะ
๑ เดือน มีการเปลี่ยนแปลงของตัวบุคคล เกิด
การประสานร่วมมือและปรับเปลี่ยนจิตวิญญาณได้

การทำงานและช่วงที่มีการศึกษาในการร่างหลักสูตร
ซึ่งอาจารย์เอนกได้มาแนะนำและให้ความรู้ไว้
ทำให้นิสิตมีการทำงานควบคู่กับการพัฒนาตนเองได้
ดี เกิดกระบวนการกลุ่มและการปฏิบัติธรรม

-ฐานงานอุทยานบุญนิยม มีการประชุมและ
มีการจัดระเบียบ และแก้ปัญหาในการดำเนินการ

กิจการของร้านของแห้ง เปิดร้านของแห้ง
ใหม่วันที่ ๑ สิงหาคม ร้านใหม่ขายดีมาก

-ฐานงานฮ้านปันบุญ ถ้าเป็นสินค้าในชุมชน
ขายราคาส่ง ส่วนสินค้าที่ซื้อมาจากไหน ๓-๕%
แม่ทางเข้าร้านลำบาก และ และสิ้น ก็ยังมีคนไปซื้อ

-ฐานงานโรงครัว มีการทำอาหารเสริมตอนเช้า
เน้นข้าวถั่วงา

-สมณะแสนดินได้แจ้งข้อมูลกรณีศึกษาจาก
การเข้าคอร์สสุขภาพล้างพิษตับของคุณเหมาะสม
มรมิง และคุณสมใจ ละมุลมอญ ลิกขมาตุสร้าง
ฝันใหม่ อโศกตระกูล สมณะชาตบุญ จึงคิดว่า
พวกเราน่าจะรวบรวมข้อเสีย ให้ข้อคิดว่าการจัด
คอร์สให้คนภายนอก ถ้ามีคนเสียชีวิตในคอร์สจะ
เป็นผลเสียต่อหมู่กลุ่ม

♠ โฉวามพ็อดุ

เรื่องของความเจริญพัฒนาของเราก็มี คือ
เรื่องข้าวกับเรื่องการค้าพาณิชย์ ที่เป็นหลักคือ
อุทยานบุญนิยม แล้วก็โรงปุ๋ยกับโรงสี

โรงสี อาตมาออกมีอตได้เลยว่า ข้าวไม่ใช่สินค้า
อาตมาบอกท่านถักบุญไปวันนี้น่า อาตมาดีใจนะที่
เห็นทั้งที่บ้านราชาและที่หมู่บ้านข้างเคียง ทำนากัน
เยอะ เขียวไปหมดเลย อาตมาก็ทำให้แจกปุ๋ยให้
เขาเลย หมู่บ้านข้างเคียง หรือใจไม่ถึงก็ขายถูกๆ

เราไม่ได้เจตนาอะไรแต่มันเกิดเองตามเหตุปัจจัย
อย่างน้อย-ร้อยโลก(หล้า)เขาก็เอาจริงเอาจัง พวกเรา
ก็พร้อมกันทั้งผู้ใหญ่และเด็ก อาตมาบอกมาก่อน ว่า
ชาวอโศกต้องเป็นชาวนา และที่“ข้าวไม่ใช่สินค้า
แต่ข้าวคืออาหารที่ต้องแบ่งปันกันกิน” หากเราเป็น
จ้าวของข้าวเหมือนเป็นจ้าวมังสวิวัติ จะช่วยอะไร
เขาได้เยอะ

มันต้องเร่งรัดไม่ว่าจะที่อุทยานหรือที่โรงสี หรือ

ทำนาก็ตาม การไปเอารายได้จากโรงสีนี้อาตมาก็ว่าไม่ให้ทำ ข้าวนี้ขายราคาแพงไม่ได้ สังคมตายเลย คนจนไม่มีเงินซื้อกินนะ ไม่ว่ารวยหรือจนต้องกินข้าว ข้าวนี้ยังง่ให้แพงไม่ได้

อันสุดท้ายที่อยากกำชับคือ สังคมเราเป็นระบบบุญนิยมที่มีความซับซ้อนมากเลย โดยเฉพาะเรื่องการเงินและการทำบัญชี แล้วที่นี้พวกทางโลกมีแต่ระบบทุนนิยม ความจะเข้าใจซับซ้อนในบุญนิยมนี้เข้าใจยากมาก มันไม่ใช่เรื่องธรรมดาซับซ้อนหลายชั้นมาก ในคนที่อยู่ในระบบบุญนิยมนี้ อุดมสมบูรณ์ เงินทองก็ใช้กันเช่นนี้ ไม่ได้ให้ใครเป็นสัดส่วน แล้วเราก็ต้องพยายามขาดทุนนี้ให้แก่อสังคัมไปเรื่อย ๆ ความซับซ้อนนี้อาตมาก็อธิบายไม่เก่ง แต่รู้ว่า มันซับซ้อน ที่ออกไปแล้ว โลกจะตกตะลึงว่า ระบบเช่นนี้กอบกู้สังคัมได้อย่างไร

ราชธานีอโศกนี่เดือนๆหนึ่งใช้จ่ายกันไม่ได้ น้อยนะ แต่เงินเหล่านี้คือเงินซับซ้อน ที่ว่าเงินที่นี้ไม่ได้เรียไร และไม่ได้เอาเงินคนนอก มันซับซ้อนลึกมาก แล้วมีทั้งชุมชนเครือข่าย

แล้วความซับซ้อนนี้คือ พวกเราไม่ได้เรียไร เงินเหล่านี้มาจากเลือดเนื้อแท้ของพวกเรา เป็นเรื่องลึกซึ้งมาก ถ้าเผื่อว่าเครือข่ายทั่วประเทศคิดดู ลีว่าจะยิ่งใหญ่แค่ไหน เงินหมุนเข้าคลังคือรัฐบาล การเงินของรัฐบาลจะไปได้ เพราะเกิดจากการเข้าใจศรัทธา เต็มใจให้ เสียภาษี ๑๐๐% มาอยู่ในนี้ แล้วก็ค่าตัวเท่าไร ก็ทำงานฟรี หลายคนมาอยู่ที่นี่ทำงานมากนะ แต่อยู่บ้านอาจไม่เคยทำงานเลย แต่มาอยู่แล้วก็ทำงานมากขึ้นนะ นอกจากคนที่เกี่ยวข้องจริงๆ ชีวิตมันเจริญมีคุณค่ามากขึ้นนะ

ตอนนี้ประเทศชาติ รัฐบาลโดนหนัก เศรษฐกิจไม่ขึ้น จะขึ้นได้อย่างไร เพราะไม่จัดการอะไรให้เด็ดขาดนี้ ก็เห็นใจเขา ว่าต้องรวบรวมอำนาจให้มาก เพื่อจะทำโดยไม่ต้องเกรงอะไรมากมาย ต่างประเทศก็เข้าใจแล้ว มีแต่ในประเทศที่กระแจะกระแจะ มันแก้มไม่ได้มานานแล้ว แล้วก็ไม่เข้าใจระบบประชาธิปไตย ก็เลยบอกว่า มันคง มั่งคั่ง ยั่งยืน อยู่แน่แหละ ไม่ได้เข้าใจเท่าไร ชัดแย้งกับในหลวงด้วย เราก็ย้ำว่า มาจนๆ แต่ผู้บริหารไม่

เข้าใจ เราต้องเร่งรัดพัฒนาเพื่อให้อาตมามีหลักฐานยืนยันว่าต้องระบอบเช่นนี้จึงจะกอบกู้ประเทศได้ เราต้องยืนยันให้เขาเห็นว่า ต้องมาเอาแบบบุญนิยม ที่จะเป็นตัวอย่างของโลก นี้พูดใหญ่นะ เพราะโลกระแจะขนาดไปหมด สมบัติผลัดกันชมต่อไปจีนอาจขึ้นมาแล้วก็จะลงไปอีก เพราะไม่หยุดแย่งชิง ส่งเสริมกันรายอยู่นั้นแหละ

แบบนั้นแก้ปัญหาไม่ได้หรอก ล้มเหลวมานานแล้ว แต่ละคนหากเอาใจใส่ช่วยกัน อาตมาว่าพวกคุณคงไม่เสื่อมต่ำหรอกนะ แต่ละคนมีสมรรถนะขยันมากขึ้น อาตมาถามหน้อยว่าพลังงานของพวกเราหมดแล้วหรือ ในแต่ละวัน อาตมาว่าเหลือไม่น้อยนะ ไม่เสียหายหรอกหากจะพัฒนาที่สำคัญคือแต่ละคนพัฒนา ระบบถึงจะพัฒนา ไม่งั้นพูดให้ตายก็ไม่เกิดจริง

❖ ครึ่งที่ ๙/๒๕๕๔(๑๓ กันยายน ๒๕๕๔)

- พ่อครูสมณะไพฑูริรักษ์ เป็นประธาน
- ผู้เข้าร่วมประชุม สมณะ ๑๓ รูป ลีขมาตุ ๔ รูป สามเณร ๑ รูป กวัค ๑ คน ปะหึง ๓ คน ญาติธรรมชายและนักศึกษา ปวส. ๖๐ คน ญาติธรรมหญิง ๘๕ คน นักเรียนชาย ๓๐ คน นักเรียนหญิง ๒๙ คน รวมทั้งสิ้น ๒๒๖ คน
- กิจกรรมโครงการกตัญญูผู้สูงอายุ ทำกิจกรรมตอนบ่าย ทุกวันอังคารถึงวันพฤหัสบดี
- จะมีการสัมมนาครู วันที่ ๑๘-๒๐ กันยายน เรื่องการนำวิชาการสู่การปฏิบัติ
- ฐานงานกลีกรรรม ปีนี้ทำนอในบ้านราช ๑๒๔ ไร่ โดยประมาณ สำเร็จเพราะการร่วมแรงร่วมใจของทุกคน ทั้งเด็กและผู้ใหญ่
- ฐานงานโรงสี ปัญหา คือ ๑. ถ้าฝนตกหนักหลังคายังรั่วอยู่ ๒. นกพิราบ ๓. ข้าวอยู่ข้างล่างเวลาจะสี เวลาฝนตกไม่มีรถขนขึ้นมา เพราะมีรถโฟคลิฟเพียงคันเดียว
- ฐานงานใดที่เกิดปัญหาทุกเรื่องให้นำเข้ากรรมการเพื่อร่วมกันแก้ไข
- ฐานงานกลีกรรรม สิ่งที่น่าภูมิใจคือการ

บูรณาวิชาการสู่ฐานงาน จะกระจายกิจกรรมในช่วงโฮมแอสช่วงบ่ายสู่สวนต่างๆ นอกจากนี้กิจกรรมของนักเรียนแล้วยังมีกิจกรรมของนิสิตวชน. หมุนเวียนไปสวนต่างๆ ที่ใส่หมวกมีทั้งผลงานความอบอุ่น ความซาบซึ้งประทับใจ

-ฐานงานการศึกษา การทดลองวิชาการผ่านการปฏิบัติฐานงาน ที่ผ่านมาได้ทดลองในระดับชั้น ม.๒ ในกิจกรรมเก็บผัก เริ่มทำที่สวนไผ่พลัง เป็นตุ๊กตาที่จะนำไปสู่การสัมมนาครูจะนำไปใช้ในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๘ ต่อไป

- ฐานงานการศึกษามี ๑๗ ฐานงาน ตั้งแต่ลงปฏิบัติในสัปดาห์ที่ผ่านมาจะนำไปสู่การสัมมนาครู

-ฐานงานโรงปุ๋ย ยอดขายลดลง มีกิจกรรมนักเรียนฐานม.๒ และม.๕ เป็นหลัก ช่วยกันกรอกเก็บ กอง มีฝีมือ และมีขั้นตอนเรียงปุ๋ย

-ฐานพาณิชย์บุญนิยม ร้านอุทยานบุญนิยม ร้านน้ำผักปั่น แยกขายที่เหือนแพงบ่หล่า ขายดีมาก แก้วละ ๑๕ บาท การปั่นผักใช้สูตรของภูผาฟ้าหน้า

ร้านอาหารทุกวันนี้ทำแกลงวันละยี่สิบกว่าถาด ขณะนี้ได้เริ่มกิจกรรมศูนย์บาทที่รับประทานได้ อุทยานกำลังพัฒนา คนกำลังลดกิเลส

มีญาติธรรมได้ทำบุญศูนย์บาท(แจกฟรี)ตามมุมอาหารต่างๆ ปฏิบัติตามคำสอนของพ่อครู เรื่องการขายต่ำกว่าท้องตลาด เท่าทุน ขาดทุน และแจกฟรี อยากพัฒนาถึงขั้นแจกฟรีจึงเกิดกิจกรรมนี้ขึ้น เริ่มในสัปดาห์นี้ มีผู้บริจาคเงินมาทำเป็นกองทุน สิ่งที่เกิดขึ้นกับลูกค้า บางคนยกมือไหว้อนุโมทนา บางคนไปซื้ออย่างอื่นเพื่อให้ได้จ่ายเงิน นอกนั้นก็ไปซื้อของอื่นๆ และมีการสอบถามว่าจะร่วมบุญได้อย่างไร และเขาไปช่วยล้างจานที่ตนเองกินเสร็จ

-วชน. รอบสอง เปิดรับสมัครตั้งแต่วันที่ ๑๔ กันยายน เป็นต้นไป มีการประชุมนิสิต หาดจุดอ่อนจุดแข็ง และการพัฒนากระบวนการกลุ่ม จะมีการให้คะแนนเดือนละครั้ง สมณะ ลิกขมาตุให้คะแนน สามเดือนต่อครั้ง งานที่จะพัฒนาต่อไปคืองานอุทยานบุญนิยมและสหกรณ์บุญนิยม ช่วงเทศกาลเจ นิสิตวชน. จะรับเป็นผู้บริหารงาน

เตรียมงาน คณะผู้รับใช้ก็จะเป็นที่บริหารงานทั้งสองร้าน ระดมสมองวางแผนงานกัน

อาทิตย์หน้า จะประชุมลงรายละเอียดเตรียมแบ่งแผนกแบ่งงานทั้งชุมชน วันที่ ๑๗-๑๙ ก.ย. จะสัมมนาครูสัมมาสิกขา ในเรื่องบูรณาการลงสู่ฐานปฏิบัติเป็นหลัก การสอนคนให้เป็นคนที่มีศีล มีความสำคัญ มากกว่าวิชาการ ที่โลกเขาสมมุติกัน เอาคะแนนชีวิตจริง มากกว่าคะแนนของวิชาต่างๆ ซึ่งต้องบูรณาการไปด้วยกัน ให้ชีวิต ศีล ให้สิ่งที่ดีดีเป็นคะแนน ต่อจากนั้นก็สัมมนาวิทยาลัยอาชีวะฯ โดยมีครูมหาวิทยาลัยอาชีวะฯ ซึ่งพ่อครูบอกว่ามหาวิทยาลัยอาชีวะฯ

พ่อครูเสริม การค้าเจริญเรายังขายสินค้าถูกลง คนซื้อก็ยังได้ดีได้ซื้อถูกลง คนไม่เข้าใจเพราะจิตของคนโลกเห็นแก่ได้ จึงตั้งเป้าอยู่อย่างเดียวว่าการค้าเจริญก็ต้องยิ่งแพงขึ้น เงินมากขึ้น รายขึ้น ดูจุดเดียว ไม่ดูที่คน คุณภาพคน ประโยชน์คุณค่าแก่สังคม ผู้อื่นได้รับ ไม่มีปัญญา ไม่สามารถทำให้เข้าใจได้ ไม่รู้ว่าอันนี้คือความเจริญ

-ค่ายสัมมาอาริยมรรคครั้งแรก ๑๑ คน ครั้งที่สองจบไปแล้ว มี ๓๑ คน ครั้งที่ ๓ เริ่มวันที่ ๒๕-๒๗ ก.ย. มีคนมาสมัครที่อุทยานและที่บ้านราช อีกค่ายวิถีพอเพียง จะมา ๑๘-๒๐ ก.ย. มา ๔๐ คน จากจังหวัดร้อยเอ็ด ค่ายแพทย์วิถีธรรมวันที่ ๑-๕ ต.ค.

-การซื้อข้าวใหม่ จะซื้อในอีก ๒-๓ เดือน ปีที่ผ่านมาซื้อข้าวในสต็อก ๘๒๑ ตัน ตอนนี้อยู่กำลังลุ้นว่ามันจะถึงตอนที่ซื้อมาหรือเปล่า เนื่องจากภัยแล้ง เครื่องขายปิ่นมีข้าวให้เราเติมที่ประมาณ ๔๐๐ ตัน เราจะขาดอยู่อีก ๔๐๐ ตัน ชาวบ้านราชต้องช่วยกันผลิตข้าวให้ได้ ๔๐๐ ตัน

เมื่อสิบปีที่แล้วคนบ้านราชกินข้าวประมาณ ๑๑ ตันต่อปี แต่ปัจจุบันรากินข้าวประมาณ ๒๕ ตัน

-การดำเนินงานเอาสายออฟติกไฟเบอร์ลงดินได้เสร็จแล้ว และจะขยายถนนใกล้พระพุทธโต หลังบ้านอาจารย์อุดมออกเป็นสิบเมตร ช่วงนี้งานถมดิน ถมที่ได้เท่าที่ทำได้ โชนหลังบ้านป่ามีงเป็นโชนสร้างบ้าน ๕๗ หลัง อีกจุดคือที่พลเอกวิมล

ล็อกแรก เป็นพื้นที่สร้างบ้าน ๔๓ หลัง พูรงนี้ปิดงานแล้ว ส่วนล็อกหลังประมาณ ๒๖-๒๗ หลัง กำลังดำเนินงาน ถ้าไม่มีอุปสรรคเรื่องฝน ส่วนแปลงที่นาอันใหม่ ๑๔๘ ก็กำลังดำเนินงาน ส่วนถนนกำลังรอให้ชาวนาเกี่ยวข้าวเสร็จจึงจะดำเนินงาน

๙ ใจความย่อ

ตอนนี้เรือเอ็นซานจะเสร็จแล้ว มีศิลปะ ประดับ ตกแต่ง จิตรกรรม ปฏิมากรรมพร้อม

ถ้าใครเข้ามาในราชธานีโอศกตอนนี้จะเห็นได้ว่า เรือนเรือ คือเรือที่นำมาทำเหมือนเรือนพักบนบก ถ้าอยู่บนบกคือเรือนเรือ แต่ถ้าอยู่ในน้ำคือ เรือ เรือ น ตอนนี้ใครเข้ามาก็จะเห็นรูปร่าง สภาพเรือ เรือต่าง ๆ บนบกก็ทำเรือนเรือก็กำลังขึ้นกันหลายแห่ง ยังตกแต่งอยู่ อย่างเอ็นซานก็เสร็จไปลำหนึ่งละ ก็ตั้งใจจะทำเรือโคกไต้ดินบูรณะต่อไป จะเป็นจุดสำคัญของเรือนเรือลำเอกของบ้านราชฯ มันเป็นลำใหญ่ที่สุดที่เราได้มา ก็เกรงว่าจะพังเหมือนเรือตดตาที่ทรุดลงไปอย่างเห็นคาตาเลย เพราะว่าลำนี้จะเป็นลำเอกของบ้านราชฯ ข้างหน้าเป็นครุฑ ข้างหลังก็มีพญานาค กว่าจะถึงลำนั้น ลำที่กำลังทำอยู่นี้คือ เรือรามจักร

เรือรามจักร กำลังทำกันอยู่ อยู่หน้าโรงงานทำยา ตกแต่งปั้นเป็นรูปปั้นพระราม จะมีลวดลายของทองเหลือง มีลายไทย จะเป็นลำแรกที่จะมีการตกแต่งใหญ่ ก่อนที่จะเกิดลำโคกไต้ดิน ก็ตั้งใจออกแบบไว้หลายลำ แต่มันก็ทำช้า ตอนนี้ก็หกถึงเจ็ดลำ อยู่บนภูที่ถมดินขึ้นมา บนนั้นก็มีเรือ ๗ ลำก็จะให้เป็นที่เรียนของพวกอาชีวะ แล้วแต่จะแบ่งให้แต่ละฝ่าย ลำหน้าข้างหน้าจะเป็นของทางพาณิชย์ ทางสามลำหลังจะให้เป็นที่เรียนของอาชีวะต่อเรือ ถ้ามันจะมีมากเกิน เจ้าอื่นก็จะเช่าใช้ได้ มันลำใหญ่เหมือนกัน ตอนนี้คิดคร่าวๆไว้

อาคารเรียนของเราจะเป็นเรือลำใหญ่ที่อยู่ในน้ำได้ไหม เป็น office ได้ไหม แต่พวกข้าราชการยังไม่ก้าวหน้าจะรับได้ เขาก็ว่าจะเป็นอาคารเรียนได้อย่างไร แต่มันก็ไม่ใช่เรือลำเล็กๆนะ มันใหญ่กว่าอาคารบางอาคารอีก มีสองชั้นนะ

มาถึงวันนี้แล้ว ชัดใหม่ว่า คือบ้านราชเมืองเรือ ตามชื่อมันเกิดมาแล้วเป็นไปเอง เราจะมีเรืออีกในอนาคต เรามีนักเรียนอาชีวะเรือ เราก็จะทำเรือต่างๆ ในน้ำและบนบก มันจะก้าวหน้าไปอีก เราอาจพัฒนาเป็นเรือเหล็กเรืออะไรอีกในอนาคต ตอนนี้ไม่ค่อยคิดหน้าคือแพขนานยนต์ มันก็ยังไม่เกิดเท่าไร เราจะพยายามปลูกแม่น้ำมูน ให้ใช้ประโยชน์อย่างมาก เราใช้แม่น้ำมูนได้ฟรี คิดเป็นเงินไม่ได้

นี่เป็นเรื่องบ้านราชฯเมืองเรือ ต่อมาก็เป็นบ้านไม้เมืองหิน มีต้นไม้ที่ปลูกมากขึ้น เราก็จะเลี้ยงให้โตขึ้น เราไม่เลี้ยงแล้วฆ่า แต่เราจะเลี้ยงให้เป็นเพื่อนสิ่งแวดล้อม แต่ถ้ามีกอละที่ต้องตัดมาใช้ก็ทำบ้างไม่ได้บาปอะไร เราก็ปลูกไม้ยืนต้นช่วยบรรยากาศ แล้วไม้เล็กๆก็จะขึ้น

ส่วนหิน ตอนนี้โครงการหินยังไม่ค่อยก้าวหน้า ทั้งที่แดนดินถิ่นนี้ไม่ค่อยมีหิน แต่เราก็ขนมากันได้ก็จะหามาเพิ่มอีก ให้เป็นเมืองหิน

แล้วบ้านดินเมืองน้ำ ก็ช่วยกันดูแลน้ำ อาตมาสร้างลำคลอง ก็ช่วยกันดูแล จะได้มีลำธารน้ำที่ใสสวย อาตมาผ่านไปที่เราชุดทราย ข้างโรงสีที่เด็กๆลงไปเล่นน้ำ ทะเลมรกต มันสวยจริงๆ สีเทอร์ก็อวย แต่ก่อนนี้สีเขียวสีคราม

เป็นบ้านดินเมืองน้ำ ดินของเราก็ทำให้ดี ปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหาร แคเห็นต้นข้าวขึ้นเขียว ก็ชื่นใจแล้ว เขียวรอบหมู่บ้านเลย

บ้านงามเมืองพุทธ ต้องงามด้วยคน ด้วยสถานที่สิ่งแวดล้อม ถ้าได้ครบเลย บ้านราชเมืองเรือ บ้านไม้เมืองหิน บ้านดินเมืองน้ำ บ้านงามเมืองพุทธ รวมลงเป็นบ้านพิสุทธิเมืองอมตะ เป็นความพิเศษของบ้านเมืองนี้

บ้านงามเมืองพุทธ เป็นหัวใจของมนุษยชาติ คำว่าพุทธ รวมความประเสริฐ ความเป็นอาริยะของมนุษย์ ส่วนคำว่างามก็รวมทั้งคนที่ดี นิสัยดี ใจดี และสิ่งแวดล้อมดีด้วย

คุณคิดว่า จะสามารถเป็นได้ไหม...ให้มันเกิดเองออกเอง หรือหาพันธุ์มาใส่ เราเองจะสร้างพันธุ์ให้มันเกิดได้ ช่วยกันคนละไม้คนละมือ จะมีทั้งศิลปะ ธรรมชาติ ทั้งคุณงามความดีพร้อม นี้

คือความหวาดหวังของอาตมาที่จะทำบ้านราชา เป็นราชธานีโอศก ให้ขึ้นมาเป็นสถานที่ เป็นเสนาสนะที่สัปปายะ แล้วเจริญ มีบุคคลสัปปายะ มีอาหารสัปปายะ รวมทั้งหมด อุโบสถ บริโภค โดยเฉพาะมีธรรมะสัปปายะ คนเป็นผู้สร้าง อาตมาก็เอาความรู้เหล่านี้มาจากพระพุทธเจ้า จะมาสร้างโมเดลของเมือง แม้จะเล็กๆ แต่เราก็ขยายให้หมู่บ้านเช่นนี้เกิดมากขึ้น รวมเป็นเครือข่าย เป็นโครงสร้างใหญ่ ถ้าเมืองไทยมีแปดหมื่นหมู่บ้าน ทำได้สักพันหมู่บ้าน แบบราชธานีโอศกทำได้เป็นแห่งแรก และหมู่บ้านชาวโอศกที่อื่นก็ทำด้วย ยิ่งรัฐบาลเห็นดีด้วย รับอันนี้เป็นวาระแห่งชาติเลยนี้

ข้อสำคัญต้องมีโมเดลให้เขาเห็นก่อน ถ้าไม่มีก็ไม่ได้ ขนาดนี้เขายังงงๆว่าหมู่บ้านอะไรนะ แต่คนเข้ามาก็สะดุดใจ จุกใจทั้งนั้น ที่ได้เข้ามา ผู้บริหารที่ไหนก็ตาม เขาเข้ามาไม่ได้ดูถูกหรือว่ากระจอก หรือไร้ค่าไร้สาระนะ ไม่ว่าจะใครจะเข้ามาดูหรือได้ข่าวมาดูก็ทั้งนั้นเลย ทั้งๆที่บ้านราชาเมืองเรื่อนี้ยังไม่ได้ ๒๕% เลย ที่เกิดเป็นรูปร่างขึ้นมา ถ้าได้ ๕๐% หรือ ๗๐% ได้ละ แต่อาตมาไม่หวังได้ ๑๐๐% นะ

ถ้าว่ากันจริงๆ คนของที่นี่รักษาศีลกันจริงๆนะ ไม่ใช่แค่จะให้มันเป็นหมู่บ้านรักษาศีล ๕ ที่เขากำลังทำกัน แต่โอศกทำกันมาก่อน อาตมาสะดุดแต่แรกในคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ว่า ยินดีต้อนรับผู้มีศีลให้มา ผู้ไม่มีศีลท่านไม่ได้เรียก หมู่บ้านเรนี้ตรงตามพระพุทธเจ้าตรัส ผู้มีศีลเชิญเข้ามา ผู้ไม่มีศีลเชิญไปข้างนอก ฟังดูง่ายๆนะ แต่ลึกซึ้ง ดูไม่เห็นมีอะไร แต่มีอะไร ล้ำค่า

❖ ครึ่งที่ ๑๐/๒๕๕๔(๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔)

-สรุปการทำงานช่วงงานเทศกาลถือศีลกินเจ ผักที่ซื้อจากตลาด คือ พักทอง ๕ ตัน พักเขียว ๑๕๒๐ กิโล กล้วย ๔๐๐ เครือ มันเผา ๑,๗๐๐ ก.ก. มะนาว ๒๔ กระสอบ พริก ๘๐๐ ก.ก. ฯลฯ รวมผักจากตลาดลึบกว่าตัน ปีนี้น้อยกว่าปีที่แล้วเยอะ เพราะปลูกผักไร้สารพิษได้มากขึ้น

ฐานเต้าหู้ ผลิตได้ ๗,๘๓๐ กว่า ก.ก. เป็นปีที่ผลิตได้มากที่สุด คิดเป็นเงิน ๓๙๑,๕๐๐ บาท งานเจปีนี้การเตรียมความพร้อมก็เป็นที่น่าพอใจที่เป็นกระบวนการของนิสิต เน้นอาหารเพื่อสุขภาพที่ใช้ผักไร้สารพิษ เป็นการพัฒนาจิตของพวกเราที่อยากให้ลูกค้าได้กินอาหารเจมีคุณภาพ

สถิติผู้มาช่วยงาน ปีนี้มีจิตอาสาช่วยเยอะ นิสิต วทบ. ๒๔๒ คน นักเรียนชาย ๕๑ คน นักเรียนหญิง ๑๗ คน ศิษย์เก่าๆ ๒๐ คน จิตอาสาจาก ๑๒ จังหวัดรวมกับอีก ๒ ประเทศ (สิงคโปร์และสวีเดน) เป็น ๑๕๐ คน ที่อุทยานจำนวนผู้ช่วยงานทั้งหมด ๕๑๐ คน

ทุกคนให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดี คาดว่าปีหน้าเราจะไม่ต้องไปซื้อผักจากตลาด

ญาติธรรมนำผักผลไม้มาบริจาคจำนวนมาก และมีคนบอกว่าปีหน้าจะปลูกให้อีก ได้ประสานงานกันเรียบร้อยแล้ว ประทับใจที่มเก็บผักทุกที่

พ่อครูเสริมว่า อาตมาเห็นพัฒนาการของจิตวิญญาณของมนุษย์เจริญจากงานเจ เห็นว่ามันเป็นการเคลื่อนไหวที่เร็ว ระเบิดระงัน้อย และก็เป็นมवल เป็นมवलเยอะ มันก็เลยเห็นได้เยอะ เห็นได้ง่าย เห็นได้ครบ ด้านคุณภาพและปริมาณ มันแสดงสภาพออกมาให้เห็น ปีนี้เป็นการเจริญก้าวหน้าที่ไกลมากเลย ก้าวหน้าทั้งวิวัฒนาการที่เราเห็นทั้งประโยชน์สูงสุด ทั้งจิตวิญญาณของพวกเราที่พัฒนาขึ้นไปไม่รู้กี่ด้าน เห็นเจริญมาก

คุณมิ่งหมายถูกลูกค้าว่าไม่มีขนมปัง เอาไปลงข่าวในโซเชียล ซ็อคโลก อุทยานบุญนิยมไม่ขายขนมปัง ซาลาเปา ทั้งๆที่ขายดี เราอธิบายไปว่าเพื่อสุขภาพของคนกิน มันช้อนลึกลงไปนะ เราไม่ต้องการเงิน ต้องการสุขภาพของเราด้วยของคุณด้วย

และยังเกิดเหตุการณ์ดีๆเกิดขึ้น เขาก็บอกว่า ล้มตำไม่ใส่มะเขือเทศ(เพราะสารเคมีเยอะ)ก็อร่อยนะ เป็นเหตุการณ์อะไรที่ดี พอเราเสียสละออกไปร้านค้าที่อยู่ตรงกันข้ามก็เอาลดช่องสิงคโปร์หม้อเบอร์ ๕๐ มาแจกให้ลูกค้ากินด้วย วันต่อมามีลูกค้าตามหาเลย ว่า ผมจะกลับกรุงเทพแล้ว มาเมาช่วยแจกพินเดโตะ ๑๕๐ แผ่น วันต่อมาเมียงสด ๑๕๐

ถุง และวันสุดท้าย ก็แจกส้มตำ ๑๔๘ ถุง ถาม ซือกก็ไม่ยอมบอก มีลูกค้าบอกว่าตีมน้ำผักปั่นความ ดันก็ลด เบาหวานก็ลด และมีลูกค้าผู้หญิงมาตั้ง ขอบกางเกงให้ดูว่า ลดน้ำหนักได้

ฐานสื่อบุญนิยม เป็นการทำงานแบบบูรณา การร่วมกันของ สส.ช. อาชีวะ ปวส. นิสิต วทบ. ศิษย์เก่ารวมทั้งสิ้น ๑๔ คน สมณะแสนดินเป็นที่ ปรีक्षा มีรายงานสดที่อุทยานฯ และสหกรณ์ฯ ส่งเป็นข่าวต้นชั่วโมงทุกวัน และมีสื่อบุคคลต่าง ๆ

พนักงานในร้านเยอะมากกว่าคนมากิน มี ลูกค้าเขาเห็นคนเยอะเมื่อมองเข้ามาข้างในร้าน ว่า น่าสนุกนะ เป็นเรื่องแปลกที่คนที่หน้าร้านน้อยกว่า คนในร้าน

พ่อครูเสริมว่า ขนาดนี้คนช่วยสี่ห้าร้อยคน กับลูกค้าที่เวียนมาเรายังรับมือเกือบไม่ทัน เพราะ งานเยอะมาก เราขายสิบบาทยี่สิบบาท เก็บเงิน ได้ถูกร้าน เป็นเงินล้าน มันไม่ธรรมดา ถ้าไม่เป็น จิตที่แน่จริง ที่เสียสละจริงๆ แน่แล้ว ทำที่ ไทหนักทำไม่ได้ ไม่มีที่ไหนทำได้หรอก มีคนทำงาน ตั้งเท่านี้ ที่ไหนจะมีเงินมาลงทุนจ้างขนาดนี้ได้ อย่างว่าแต่จ้างเลย แม้แต่จะทำงานช่วยกันแบบนี้ เขาก็ทำไม่ได้แบบนี้ ในงานบางงานเขามีสงานฟรี แต่ไม่มีคนมากขนาดนี้ นี่เราทำต่อเนื่องตั้งสิบวัน และเราก็ทำไปตลอดรอดฝั่ง นี่ก็เป็นพัฒนาการที่ เยี่ยมยอด ในเรื่องของสังคมที่ชวนกันมาเสียสละ มาเห็นคุณค่าของการทำงานเพื่อมนุษยชาติ

ฐานล้างจานล้างใจ มีคนมาล้างจานเองไม่ต่ำกว่าพัน มาร่วมสร้างวัฒนธรรมล้างจานเอง

-โรงปุ๋ย ก่อนงานเจมีกรมตรวจสอบคุณภาพ ปุ๋ย มกท. มาตรวจสอบ ก่อนหน้านี้มีตำรวจปุ๋ย เข้ามาตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานการทำปุ๋ย ของเรา เขาสนใจระบบการผลิตปุ๋ย โดยที่ไม่ได้ใช้ ความร้อน เขาแนะนำให้ไปจดทะเบียนลิขสิทธิ์ และพาไปดูข้าวที่ปลูกอยู่หน้าโรงปุ๋ยเขาจึงเซ็นผ่านให้

ขณะนี้เครื่องกลหนักกระจายไปหลายที่ เพื่อ ขนลุกกรังและแมร์ริง(ลุกกรังก้อนใหญ่) มีคนถวายให้ โดยเราเป็นคนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการขุดและการ

ขน ได้ทยอยขนมาเรื่อยๆ ใช้จ่ายไปเกือบล้านแล้ว การซ่อมถนนจะซ่อมจากถนนฤดูระงุมถึงท่ากก เสียวและบ้านค้ำกลาง จะทำถนนกว้าง ๘ เมตร จะต้องบดอัดลูกรัง และต้องรีบ เพราะเจ้าของรถ เกรดและรถบดจะเอารถคืนแล้ว

เครื่องกลหนักอีกชุดหนึ่งซึ่งเป็นชุดใหญ่อยู่ที่ โรงงานเอทานอล กำลังปรับพื้นที่ และลงไปใหม่เอทานอล ในพื้นที่บ้านราชเปล่งนา พื้นที่เฟส ๑ เฟส ๒ งานทำลำธาร เดือนหน้าจะเอาเรือดูดทราย เพื่อดูดทรายปรับพื้นที่ภูมิทัศน์ทั้งหมด พ่อท่านจะ ให้เป็นหาดทรายในลำธาร

ขายปุ๋ยราคาถูกเนื่องในวันพ่อแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๕-๑๐ ธ.ค. ขายกระสอบละ ๑๘๐ บาท

♠ โฉวาทพอดุร

อาตมายังมุ่งมั่นว่า จะนำพาชีวิตคนไปในทาง ที่ประเสริฐที่สุด อาตมาเห็นลักษณะของ สาธารณโภคีที่เป็นเศรษฐกิจแบบโลกุตระ เป็น เศรษฐกิจแบบบุญนิยม หรือเศรษฐกิจของ พระพุทธเจ้า โดยเฉพาะทำได้ถึงขั้นแกนของ สาธารณโภคีอย่างพวกเราได้ มันยังไม่เจริญ มันยังไม่มั่งคั่ง ยังไม่มีมวลมนุษยชาติที่ทอดต่อกันไป สาธารณโภคีที่แกนทำงานฟรีทั้งนั้น โดยกลุ่มอย่าง น้อยที่สุดจะเป็นหมู่บ้านหรือชุมชน แล้วหมู่บ้าน หรือชุมชนนี้แหละ มันจะไม่ได้หมดทั้งตำบลหรือ ก่อไปในอนาคตมันจะมีหมู่บ้านหลายหมู่บ้าน แต่ ไม่ได้ทุกหมู่บ้าน เพราะเป็นเรื่องยาก แล้วจะเป็น เครือข่ายทั่วประเทศ รวมแล้วทั่วประเทศจะมี ชุมชนที่เป็นสาธารณโภคีไม่เท่าไร แต่มันมีฤทธิ์มี ผลสูงมาก ถ้าเกิดผลทั่วประเทศ เป็นกลุ่มๆ ที่ เป็นชั้นสาธารณโภคี แกนทำงานฟรี แล้วก็มีพวก เรา ไปๆมาๆ อย่างที่สันติโคกแกนทำงานฟรี และก็มีทำงานหากินและทำทานให้วัดจนกระทั่งหา กินแบบวัดเลย ในที่เชื่อมมีแบบบุญนิยมบ้าง ไม่ได้เป็นทุนนิยมหน้าเลือดก็จะเชื่อมต่อกันดีสุดเป็น ดีรอง จนกลายเป็นทุนนิยมเต็มรูป มันไม่ยากที่จะ สร้างอย่างนี้ได้ ในวิถีสงสารที่ยาวนาน

ผังออกอากาศ บุญนิยมทีวี

สถานีโทรทัศน์“บุญนิยมทีวี”เปลี่ยนความถี่
ในการออกอากาศใหม่

ที่ค่าความถี่ ๓๘๔๐ Symborate
๓๐,๐๐๐ แนวตั้ง(V) Video PID : ๒๔๑

Audio PID : ๓๔๑

ทางดาวเทียมไทยคม ๖ ระบบ C-Band(จันทน์)
กล่องรับยี่ห้อที่มีระบบ OTA ดังต่อไปนี้
ดูได้แล้ว Big4, infosat, idea Sat, Thaisat
หมายเลขช่อง ๑๙๒

Psi ช่อง ๒๔๐

Gmmz HD ช่อง ๑๙๕

★ ทางอินเทอร์เน็ต

* ชมภาพ HD ที่ www.boonniyom.tv
และชมผ่านมือถือ ที่ www.boonniyom.tv/mobi
-เว็บไซต์ชมออนไลน์

* ชมรายการย้อนหลังที่

www.youtube.com/thaifmtv

* facebook : www.facebook.com/boonniyomtelevision

* facebook พิมพ์ค้นหา กองทัพอธรรม
FP หรือ บุญนิยมทีวี

* App Store พิมพ์ค้นหา boonniyomt
หรือ บุญนิยมทีวี

* ฟังวิทยุผ่านคอมพิวเตอร์

www.asoke.info/pacradio.html

* เว็บไซต์ หลักราวอโศก

<http://www.asoke.info>

<http://www.boonniyom.net>

* ติดตามหนังสือออนไลน์ชาวอโศกได้ที่

<http://ebookasoke.blogspot.com/>

สถิติเผยแพร่ธรรม

ประจำเดือน ส.ค.-ต.ค ๒๕๕๘

ธรรมพิมพ์

สารอโศก [งานอโศกรำลึก'๕๘] ๑๐,๐๐๐ เล่ม
ดอกหญ้า [ลิขิตกรรม] ๒๔,๐๐๐ เล่ม

ธรรมปฏิกรรม

	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
จดหมาย (ฉบับ)	๔๘๕	๕๑๓	๕๐๗
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๗๗	๕๕	๖๘
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๒๑	๕	๕

สถิติธรรมโศต

สิงหาคม ๒๕๕๘

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๒	๒	๘	๑	๕ ราย
จำนวนที่ยืม	๕	๑๓	๒๑	๓๖	๑๘ แผ่น/ม้วน
สื่อออกใหม่	-	๑๒	๔	-	๓ ราย

กันยายน ๒๕๕๘

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๒	๑๒	๑๒	๑	๒ ราย
จำนวนที่ยืม	๑๘	๒๗	๕๐	๒๔	๒ แผ่น/ม้วน
สื่อออกใหม่	-	๘	๔	-	- แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	-	-	-	- ราย

ตุลาคม ๒๕๕๘

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๔	๑๔	๑๐	๑	๑ ราย
จำนวนที่ยืม	๒๐	๓๐	๕๐	๑๒	๑ แผ่น/ม้วน
สื่อออกใหม่	-	๗	๔	-	- แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	-	-	-	- ราย

ใต้ร่มอโศก

สารอโศก ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๓๖(๓๙)
ประจำเดือน ส.ค.-ต.ค. ๒๕๕๘

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

พุทธธรรมกำมือเดียวก็เอาอยู่
หากมุ่งมั่นปฏิบัติลดละ
ลดวัตถุให้น้อยลงๆ
ลดตัวตนให้เล็กลงๆ
เพราะเหตุนี้พุทธธรรมจึงพิฆาตความสุข
เพราะเหตุนี้พุทธธรรมจึงพิฆาตอึดตา
เรียนรู้โลกะ....ไต่ระดับให้สูงขึ้น
เรียนรู้โทสะ.....ไต่ระดับทุกตัวตน....ทุกขนาด
ชีวิตเริ่มสุขาเย็น...ผ่อนคลาย
ทำร้ายผู้อื่นด้วยกายวาจาใจ....ลดลง
ทำร้ายตัวเองด้วยความสุข...ลดลง
ลมหายใจมีอานา...มีสติ....รู้เท่าทัน
ประจักษ์แจ้งเด่นชัด...เกิดมาทำไม
ใช่แล้วๆ เกิดมาเพื่อทำลายความสุขให้สิ้นซาก
เกิดมาเพื่อประโยชน์ผู้อื่นให้เต็มร้อย!

ยุทธศาสตร์โพธิ์สัตว์

พ่อครู ค่อยวางหมาก วางกลปรานี ค่อยๆสร้างกองทัพธรรม ให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น
มังลวีรัตติ-ศีล ๕-ศีล ๘-ชีวิตเรียบง่าย-กินน้อยใช้น้อย-พาณิชยกรรม-การศึกษาบุญนิยม-
สาธารณโภคีหลากหลาย-สามอาชีพกู้ชาติ ฯลฯ

วันนี้ เราจึงมีน้องใหม่แห่งวงการ **“มิตรดี สหายดี เป็นทั้งหมดของพรหมจรรย์!”**

พุทธสถานมีแล้ว สังฆสถานมีแล้ว อาวาสถานก็กำลังเกิดขึ้นแล้ว

หลายๆชุมชนมีกำลังใจ อยากพัฒนาต่อยอด สุขุเลสุขุๆ สาธุๆๆๆ

พ่อครูกับคสช.

เมื่อนายกประยุทธ์พูดคุยกับประชาชน
ทุกคืนวันศุกร์ พ่อครูจะตั้งใจฟังเสมอ
ในบรรดานายกมต.ของประเทศไทย
พ่อครูยกให้นายกประยุทธ์อยู่อันดับ ๑ ให้
คะแนนทำงานสูงกว่านายกทุกคน
จบข่าว จุ้ยๆ

เคียดแค้นให้เข้มข้น....ปฏิบัติการเชิงรุก!

หลายพุทธสถานเริ่มขยับ จัดอบรมธรรมคอร์สสั้นๆ ศุภร์ เสาร์ อาทิตย์
เพื่อขยายภาวนาธรรมทั้งใหม่ทั้งเก่าอย่าให้นอนกัน

“สันติอโศก” จัดค่ายอุโบสถศีล เดือนละครั้ง จัดมาแล้ว ๑๒๘ รุ่น

“ปฐมอโศก” จัดมาแล้ว ๑๕ รุ่น

ราชธานีอโศก, ลีมาอโศก, ทะเลธรรม, ดอยรายปลายฟ้า, เมฆาอโศก, เล็ไถอโศก,
แก่นอโศก เริ่มขยับกันแล้ว

ธรรมจงเจริญ

ภาษาราชการแปลว่า **“ภาครัฐ”** เริ่มเอื้อ **“ภาคประชาชน”** ปล่อยให้ปฏิบัติไปตามยถากรรม
ไม่ได้อีกแล้ว โลกมันแล้งร้ายจริงๆ จุ้ยๆ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี... ระดับดีเยี่ยมและดีมาก

๗ ก.ย.'๕๘ คณะกรรมการ สมศ.
โดย ผศ.ปรีชา อ่องอารี มาตรวจซ้ำ และเห็น
ด้วยกับคณะทำงานที่มาตรวจชุดก่อน

อาจารย์สรุปดังนี้ “ที่นี้การเรียน
การสอนค่อนข้างจะสมบูรณ์ และมุ่งเน้นให้ผู้
เรียนได้รับความรู้ควบคู่กับการมีคุณธรรม....

ประทับใจมากๆ....

วิทยาลัยมีความพร้อมสูงมาก....”

สุดยอดๆ จุ๊ยๆ

งานเสวนา นพ.สุรินทร์ พรหมพิทักษ์

๘ กันยายน ๒๕๕๘ ที่ห้องประชุมหอ
จดหมายเหตุ จ.อุบล ได้จัดให้มีการเสวนาภาพเก่าเล่าเรื่อง
“รำลึก ๑๑๒ ปี นพ.สุรินทร์ พรหมพิทักษ์”

ท่านเป็นคุณลุงของพ่อครู และเป็นเลือด
เนื้อเชื้อไขของผู้สร้างเมืองอุบลฯ

ท่านเป็นผู้ก่อตั้ง ร.พ.หนองคาย แล้ว
ย้ายมาอยู่ที่ร.พ.โรคจิตต์ภาคอีสาน(ร.พ.พระศรี
มหาโพธิ์)

คุณจุฬา สุดบรรทัด ในฐานะลูกสาว
เป็นผู้ถ่ายทอด

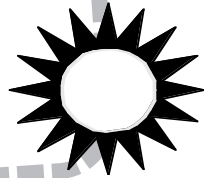
ผอ.สุมาต ศรีชลาลัย ผอ.ศุภยนต์-
สุภาพจิตที่ ๗ อุบลฯ เป็นผู้ดำเนินรายการ
จบข่าว จุ๊ยๆ

๑ โศกเพิ่มกิ่งก้าน

อาทิตย์ที่ ๓๐ ส.ค. ๕๘ การประชุม ๘ องค์กรที่สันติโศก ได้เกิดองค์กร
น้องใหม่ล่าสุดเป็นองค์กรที่ ๙ “สหกรณ์ภูมิรักษ์”

เจตนาของพ่อครูต้องการให้เป็นสหกรณ์เพื่อประชาชนจริงๆ
นี่คือ อีกรูปแบบหนึ่งแห่งการเชิดกงล้อธรรมจักร จี๊ๆๆ

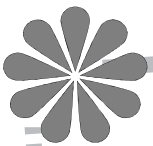
โครงการเพื่อคนอายุยาว

ชุมชนราชธานีโศกมีโครงการใหม่เอี่ยมมอ่ง
คือ “โครงการกตัญญูผู้สูงอายุ” เพื่อช่วยดูแล
สุขภาพและอาการเจ็บป่วยของผู้สูงอายุ

มีการฟื้นฟู พาออกกำลังกาย ธรรมชาติ
บำบัด ฯลฯ พบกันที่อาคารโศกบัว

สาธุๆๆ โศกดูแลคนแก่อยู่แล้ว แต่ก็
เน้นกิจกรรมให้ชัดขึ้น เป็นรูปธรรมมากขึ้น

คนแก่อุ่นใจ ลูกหลานทั้งหลายก็พอใจ จี๊ๆๆ

ลาगत@ลาภเป็นไหน

ญาติธรรมนัย กิจดำรงวัฒนธรรม (อ.เมือง จ.ชลบุรี) อ่านหนังสือดอกหญ้า สารโศก ทุกเล่ม
พร้อมฝากเงินทำบุญ ค่าเสตมปีอีก ๑ ก้อน

แถมด้วยคำถามคาใจ “ลาगत@ลาภ” นี้ เป็นยังไง?

จึงจกถ้อวิสาสะอธิบายเสียเลย

ทุกวันนี้ เราทำบุญมิได้เสียสละ แต่หวังผลตอบแทน

บุญ คือ การชำระล้างกิเลส(โลภ โกรธ หลง)

ทำบุญหวังผล หวังลาภยศสรรเสริญ หวังสวรรค์วิมาน นี้เรียกว่าลาगत@ลาภ

หวังนิพพาน หมดกิเลส จึงจกอนุโลมพอไหว แต่หวังอย่างอื่นผิดหมด จี๊ๆๆ

ปัญหาหัวใจเด็ก!

เด็กบางคนคาใจ ทำไมผู้ใหญ่บางคนเหมือนลำเอียง ชอบคนที่ขยัน-ฉลาด-เก่ง สนใจพูดคุยแต่เด็กพวกนี้

แต่เด็กที่ไม่ขยัน-ฉลาด-เก่ง ไม่ค่อยสนใจหนูเข้าไปพูดคุยก็ค่อนข้างเย็นชา....”

จึ๊ๆจึ๊ๆ เด็กคิดมากก็มีจริง แถมคิดลึกอีกต่างหาก

เด็กฉลาดขยัน หนูๆก็ต้องยอมรับนะว่า “มีเสน่ห์ ใครๆก็รัก”

หนูๆต้องทำใจ แต่ผู้ใหญ่ก็ต้องขยับ “พรหมวิหาร” ให้มากขึ้น คิดให้เหมือนเป็นลูกหลานของเรา จะได้รักเอ็นดูมากขึ้น

สรุปก็คือ พบกันครึ่งทาง จึ๊ๆจึ๊ๆ

คำถามให้ท้อ@โตก็คิด

ญาติธรรม ชู สอนประเสริฐ ตั้งคำถามมาเป็นสาระมาก ๓ ข้อ

๑. ได้ทราบข้อวัตรปฏิบัติของชาวอโศกที่เป็นพุทธแท้ จะต้องประพฤติปฏิบัติของพุทธแท้ๆ คืออะไร?

๒. ทราบได้ว่าอันไหนที่เป็นบุคลาธิษฐาน อันไหนเป็นธรรมาธิษฐาน ได้มากยิ่งขึ้น

๓. อโศกจะยอมรับทุกฐานะ อะไรคือแก่นและแก่น จะไม่ปฏิเสธอะไรที่เป็นคุณ อะไรที่เป็นโทษ แยกแยะได้ละเอียดยิ่งขึ้น?

จึงจกยกให้ญาติธรรมทุกคนช่วยกันตอบ! สาจึ๊ๆจึ๊ๆ

อยากได้นิยายภาพลงในสาร@โต

สมาชิกใช้นาม สังฆทาสมาณพ อ่านหนังสืออโศกประจำ แต่มีความเห็นข้อหนึ่ง คืออยากให้สารอโศกเพิ่มนิยายภาพมากขึ้น แล้วสรุปว่า ๑ ภาพอธิบายได้ดีกว่าคำพูดเป็นร้อยเป็นพันคำ

บ.ก.รับไปพิจารณาแล้วก็แล้วกัน จึงจกขอเสริมอีกนิด

ใช้ภาพแทนคำอธิบายได้ผลมาก แต่พอสภาวะธรรมยิ่งสูง การใช้ภาพจะไปไม่ถึงเสียแล้ว

หลายๆสภาวะต้องใช้คำพูดอธิบายแทน

ลองอ่านที่พ่อครูเทศน์แล้ววาดเป็นภาพจะยากสุดๆ

ใครคนอื่นคิดเห็นอย่างไรเชิญแสดง จึ๊ๆจึ๊ๆ

จั้งจก

มะเร็ง คือ ธรรมชาติ

นี่คือ สิ่งที่คุณไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลย
ว่า จะมีผู้ใดกล่าวว่า **มะเร็ง คือ ธรรมชาติ**
(Cancer is Natural)

มะเร็ง คือ ธรรมชาติของการปรับตัว
ของเซลล์ อันเนื่องมาจากการที่เลือดของเรา
กลายเป็นพิษ เกินกว่าที่เซลล์จะมีชีวิตต่อไปได้
ถ้าหากเซลล์เหล่านั้นไม่ปรับตัว เซลล์เหล่านั้นจะ
ป่วยและตาย เซลล์เหล่านั้นจึงตอบสนองอย่าง
เป็นธรรมชาติ ด้วยการฆ่าเหล่า เพราะเซลล์ใน
ร่างกายมนุษย์ มีความสามารถที่จะปรับตัว
เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลง การปรับตัวของ
เซลล์จึงเป็นสิ่งที่ เป็นธรรมชาติ

เป็นที่น่าเสียดายว่า คุณหมอทั่วโลก
บอกกับเราว่า วิธีการรักษามะเร็ง คือ การ
บำบัดด้วยคีโม หรือการทำลายเซลล์มะเร็งด้วย
รังสี แต่สิ่งที่คุณหมอไม่ได้บอกเราคือ ทำไม
เซลล์มะเร็งจึงฆ่าเหล่า

ตั้งแต่แรก อย่างไรก็ตาม เมื่อสภาพ
แวดล้อมเปลี่ยนไป เซลล์อีกจำนวนมาก ก็
จะฆ่าเหล่าต่อไปอีก ไม่เร็วก็ช้า นั่นเป็นสาเหตุที่เรา
พบเห็น

ผู้ป่วยมะเร็ง ถูกให้คีโม ดีขึ้นเพียงชั่วคราว
แล้วกลับทรุดลงไปใหม่อีก

จากมุมมองของเซลล์ หากมันไม่ฆ่าเหล่า
มันจะต้องตาย การฆ่าเหล่าของเซลล์ จึงเป็น
ธรรมชาติ

มะเร็ง แท้จริงแล้ว คือ วิวัฒนาการ
ของกลุ่มเซลล์ ที่พยายามรอดตายจากสภาพ

แวดล้อมที่เป็นพิษ แต่ทั้งหมดนี้ ก็กลายเป็น
สิ่งที่คุณคุมไม่ได้ เพราะเซลล์เหล่านั้นลงเอย
ด้วยการฆ่าร่างกาย แต่นั่นไม่ใช่ประเด็นที่แท้จริง

มะเร็ง คือ วิวัฒนาการของกลุ่มเซลล์ที่
พยายามจะรอดตาย ในสภาพแวดล้อมที่เป็นพิษ
อย่างสูง เราต้องพยายามทำความเข้าใจ ใน
ประเด็นนี้ให้ชัดเจน การพยายามฆ่าเซลล์เหล่านั้น
โดย ไม่ได้เปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม เปรียบ
ได้กับการฆ่าแมลงวัน โดยไม่ได้
พยายามเอาขยะออกไป

เอาละ คุณจะลงมือ
อย่างฉับพลัน เพื่อปรับปรุง
สภาพแวดล้อมของคุณอย่าง
รวดเร็วได้อย่างไร

มีวิธีการง่ายๆด้วยกัน ๓

วิธีคือ

วิธีที่ ๑ หายใจลึกๆ - หายใจลึกๆ

สิ่งแรกที่กระตุ้นให้เซลล์ฆ่าเหล่าและกลายเป็น
เป็นเซลล์มะเร็งคือ การขาดออกซิเจน

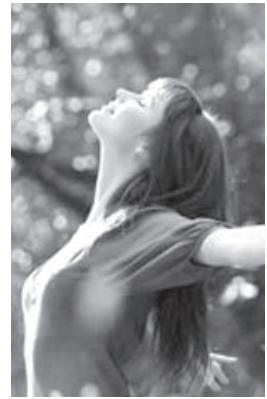
เซลล์มะเร็ง ปรับตัวเพื่อรอดชีวิต ใน
สภาพแวดล้อม ที่มีระดับออกซิเจนต่ำ ยิ่งมี
ออกซิเจนต่ำเท่าไร เซลล์มะเร็งก็ยิ่งเติบโตได้
มากขึ้นเท่านั้น เพราะนี่คือ วิวัฒนาการของเซลล์
ที่ปกติต้องการจะรอดชีวิตอยู่ได้ ในสภาพ
แวดล้อมที่มีระดับออกซิเจนต่ำ

วิธีแก้ไขคือ หายใจลึกๆ ซึ่งเป็นการ
ออกกำลังง่ายๆ ที่ทำได้ทุกเช้า เพื่อเพิ่มระดับ
ออกซิเจนให้กับเลือด

เดิน ๕ นาที แล้วหายใจแบบนี้ คือ

- หายใจเข้า ๔ ครั้ง ติดกัน กลั้น
หายใจแล้วนับ ๑ ถึง ๔

- หายใจออกช้าๆ ๔ ครั้ง ติดกัน
ทำอย่างนี้ครับ

>>>> ๑-๒-๓-๔ <<<<

ทำอีกครั้งครับ

>>>> ๑-๒-๓-๔ <<<<

ผมหายใจเข้าทางจมูก >>>>

กลืนใจแล้วนับ ๑-๒-๓-๔

หายใจออกทางปาก <<<<

หายใจเข้าไปในท้อง ไม่ใช่หายใจเข้าไปในอก นี่คือวิธีการหายใจที่ถูกต้อง ถ้าหากไม่มีที่เดิน ให้เดินในห้องนอนของคุณ เพราะมันมีที่พอสำหรับการออกกำลังกายของเราทุกวิธี

วิธีที่ ๒ หยุดรับประทาน กรด

สิ่งที่สอง ที่มากกระตุ้นเซลล์ ให้ผ่าเหล่ากลายเป็น เซลล์มะเร็ง คือ สภาพแวดล้อม ที่เป็นกรด เพราะนั่นคือ การตอบสนอง ที่จะทำให้เซลล์รอดชีวิตได้ ในสภาพแวดล้อมที่เป็นกรด เซลล์ที่ผ่าเหล่าจะตายในสภาพแวดล้อมที่เป็นด่าง และเติบโตในสภาพแวดล้อมที่เป็นกรด คุณจะทำให้ร่างกายของคุณเป็นด่างได้ก็ด้วยการรับประทานอาหารที่เป็นด่างมากขึ้น

- น้ำผัก น้ำผลไม้สด มีประสิทธิภาพสูงมาก

- งดน้ำตาล โคคา-โคล่า เปปซี่ และน้ำอัดลมทุกชนิด กาแฟ เนื้อสัตว์ นม บุหรี่ และแอลกอฮอล์

- รับประทานผักสดสีเขียว ผลไม้สดน้ำด่าง และน้ำมะพร้าว หากคุณต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงของสุขภาพอย่างน่าอัศจรรย์ ในระยะเวลาอันสั้น ดื่มน้ำผักสดปั่นทุกเช้า โดยไม่ต้องรับประทานอะไรอีกเลย จนกว่าจะถึงมือเที่ยง

น้ำผักใบเขียวหลากหลายชนิด มะเขือเทศ แตงกวา บีนกับน้ำสะอาด แล้วดื่ม คุณอาจจะคิดว่า มันไม่น่าดื่มเลย แต่มันไม่เลวร้าย และ

ออกจะอร่อยด้วยซ้ำไป เมื่อคุณคุ้นเคยกับมัน

วิธีที่ ๓ ดูแลร่างกายของคุณ

ความเครียดทำให้ระบบภูมิคุ้มกันอ่อนแอ ความเครียด คือ ฆาตกรเบอร์หนึ่ง และเป็นต้นเหตุที่ก่อให้เกิดโรคทุกโรค

ความเครียดเพิ่มกรด และส่งผลกระทบต่อทุกสิ่งทุกอย่างในร่างกาย มันจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ที่เราจะต้องทำจิตใจให้แข็งแรง เบิกบานอยู่เสมอ

คุณจะทำเช่นนั้น ได้อย่างไร ?

ทำสมาธิ ดูหนังตลก ละเว้นจากเรื่องเลวร้าย อ่านหนังสือดีๆ ที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ พบเพื่อนใหม่ๆ ลืมพันธุภาพใหม่ๆ ปลดความทุกข์ ความสลดใจเก่าๆ และสิ่งเลวร้ายต่างๆ ที่ผ่านไปแล้ว

(เพิ่มเติม : ปฏิบัติธรรม รักษาศีล ละชั่วประพฤติดี ทำจิตให้ผ่องแผ้ว)

ความเจ็บปวด และความเสียหาย ที่เกิดจากการบำบัดด้วยคีโม เลยเถิดไปอย่าง เหนือคำบรรยาย

ช่วยให้ผู้อื่น ตื่นจากฝันร้าย ที่เกิดจากโฆษณาชวนเชื่อ ของผู้ผลิตยาต้านเสียที่ การป้องกัน และรักษาตนเอง ให้หายจากมะเร็ง เป็นสิ่งที่ง่ายตายเสียจนแทบจะเป็นเรื่องตลก อย่างเหลือเชื่อ

ใช้ความคิดให้ถูกต้อง

จงเปลี่ยนน้ำในบ่อปลา เมื่อปลาป่วย เพราะการทำลายบ่อปลา ไม่ใช่ทางออกที่ถูกต้อง มาช่วยกัน ทำให้โลกของเรา ในวันนี้- น่ายูขึ้น

<http://www.youtube.com/watch?v=P-OHAtVzeBo>

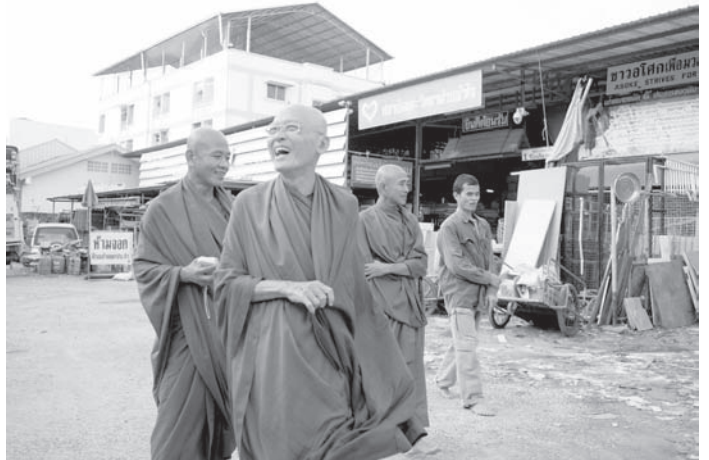
ดร.ชนิสสา อรรถจินดา Chanisa Arthachinda, Ph.D.

พ่อครูเยี่ยมม.สขจ.

พระเยอณบับนี้ ขออนุญาตนำคำที่พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ พูดคุยกับชาว สขจ. ในโอกาสที่พ่อครูแวะมาเยี่ยมที่ สขจ. สันติอโศกค่ะ

อาตมาว่า ตอนนี่สังคมา เขาก็เข้าใจขึ้น เข้าใจเรื่องของคำ ว่า **ขยะ** จะเป็นเรื่องที่สำคัญ เป็นวาระแห่งชาติ ประเทศอะไรนะที่เขาต้องไปอิมพอร์ตขยะเข้า สวีเดนหรือ? เราต้องเข้าใจเลยว่า เราต้องเป็นเช่นนั้นแหละ ขยะหายไปแล้วก็ใช้ประโยชน์ได้จนกระทั่งต้องซื้อขยะกลายเป็นต้องซื้อขยะ เห็นไหม เอามาทำประโยชน์ ซึ่งมัน มันตีกลับเลย

แล้วเมืองไทยนี้ ถ้าเผื่อว่าเข้าเหมือนกับอย่างที่เขาทำกันได้ว่า เอามาหมุนเวียน หรือว่าเอามาเปลี่ยนแปลง มันเข้ารอบหมุนเวียนได้อย่างดีจริงๆเลย มันจะเป็นกิจการตัวเชื่อมต่อระหว่างความเสีย ของเสีย ความเสียกลับไปสู่ความดี ของเสียเปลี่ยนกลับไปสู่ของดี มันจะวนเวียนอยู่อย่างนี้ ในโลกเกิดขึ้น ตั้งอยู่ดับไป แล้วก็วนเวียนอยู่ มันก็จะขึ้นถึงรอบของมัน ก็ทำดู ตอนนี่ ที่อื่นๆ อย่างทางบ้านราชก็ยังไม่กระตือรือร้นเท่าไหร่ว่า ทางปฐมก็ทรง ที่อื่นก็ยังไม่มีการทำอะไรเป็นโล้เป็นพายเท่าไหร่ว่า ศิระะก็ยังไม่เห็นกลางอะไร ก็เห็นมีปฐม มีที่นี้ มีบ้านราชก็พยายาม พยายามอยู่ ได้วันละพัน สองพัน มันก็ได้ทำงาน มันก็ได้เก็บข้าวของ ได้จัดระบบ อย่างน้อยก็ได้เกิดนิสัย สถานที่เรา นิสัยเราก็ดีขึ้น สถานที่เราที่สะอาดขึ้น ไม่ระเกะระกะอะไรเกินการ

แต่ขณะนั้นก็ยังไม่ได้ดีเท่าไหร่ว่า ก็ทำเอาถ้าเราเห็นประโยชน์ รู้จักคุณค่าของทั้ง แม้มันจะไม่มีความค่าอะไร แม้มันจะเรียกมันว่า **ขยะ** ของทั้ง มันก็คือกิเลส เรามองกิเลสเป็นขยะ เราเอาที่นี้ที่กลับกันทวนกระแส ขยะเรามองเป็นสมบัติเราเอาเข้า กลับกัน กลับกัน ก็เห็นความจริงพวกนี้ให้ชัดเจนนะ นี่ความจริง เพราะฉะนั้นในสิ่งที่มันเป็นเหตุเป็นผล เราดูประโยชน์คุณค่าก็คือ กุศล อกุศล นี่คือเรื่องของที่เราเป็นอยู่ เพราะฉะนั้นเป็นอยู่ **อาชีวะ** **กัมมันตะ** **วาจา** **สังกัปปะ** เราก็ประกอบอยู่อย่างนี้ ส่วนจิตเรานั้นก็อ่านตัวกิเลสจริงๆเลย **ขยะ** **แท้** **ของ** **จิต** **เรา** **จริงๆ** **เลย** **ก็** **ต้อง** **เอา** **ออก** **ต้อง** **เข้าใจ** **ให้** **ได้** **วิธี** **ที่** **ต้อง** **เอา** **ออก** **คือ** **อย่างไร** **กด** **ข่ม** **ไว้** **เฉยๆ** มันก็ไม่ออกหรอก มันก็ทำให้เราไม่ทุกข์ไม่ยุ่งเท่าไหร

กดข่มไว้ ต้องเกิดการพิจารณา

คำว่าพิจารณาต้องพิจารณา
มันจริงๆ แล้วประเด็นหลักที่
พระพุทธรเจ้าท่านพูดแล้วมันก็ยากนะ
มันไม่เที่ยง มันพาให้เป็นทุกข์ เป็น
ทุกข์ก็คือเป็นสิ่งที่ไม่ดี สุขก็คือสิ่งที่ดี
เท่านั้นแหละ แต่มันลึกกว่าคำว่าดีและ
ไม่ดีอันนั้นเป็นโลกีย์ แต่ทุกข์กับสุขนี้
มันเรื่องของถ้าไม่ดีก็ต้องล้างออกให้เกลี้ยง
ให้ถาวร ก็เอามันออกก็เรียกว่าถูก ที่จริง สุข
ภาษาบาลีแปลว่า **ว่าง สุติ ข ข.ไซ** แปลว่า **ว่าง**
ว่างนะแหละดี ว่างนะแหละดีจริงๆ สุข ก็
ทำให้ว่าง ว่างจากสิ่งที่เป็นขยะอันนั้น เพราะ
มันก็อย่าไปขาด อย่าไปขาดทุนตรงที่ เราทำ
งานนี้ก็คืออาชีพ อาชีพนี้เราก็ทำให้เป็น
ประโยชน์ในการที่จะได้ปฏิบัติธรรมได้ตัดกิเลส
ทั้งรับทั้งอยู่ ก็นี่แหละ ก็ทำกันมา ก็มี
กระทบกับสิ่งของ กับกระทบกับผู้คน แล้วยังแถมกระทบกับรายได้ กระทบกับอะไรต่ออะไรอีกใช้มัย
มันก็มีอะไรพวกนี้ที่จะต้องก่อเกิดกิเลสอย่างนั้นอย่างนี้ อย่างนี้ อย่างนั้น จะเล็กน้อยหรือมากมายก็
แล้วแต่ ต้องอ่านจิตเรา นี่เป็นเรื่องของอาชีพ **“อาชีพะ” “กัมมันตะ”** คือการกระทำทุกอย่าง ทุกกรรม
กิริยา คือ กัมมันตะ แยกมาอย่ามาเหลือวาทา กรรมเป็นแค่คำพูด วาทา วจกรรม **“สังกัปปะสะ”** นั้น
แหละเป็นตัวการตัวหลัก เปลี่ยนเข้ามาแล้วก็แบ่งแยกให้อ่านกาม มิจจาสังกัปปะ กาม พยาบาท
ผลักกับดูดเท่านั้นแหละ กิเลสมีผลักกับดูด แล้วก็ทำให้มันดับ ทำให้มันจางคลาย ทำให้มันดับด้วย
ปัญญา ปัญญาเห็นมัน มันไม่ใช่ของเที่ยงของจริงๆ มันจะไปเที่ยงอะไรละ แล้วก็ต้องอ่านให้เห็น
จริงๆเลย เนื้อหาที่มันกำลังเกิด มันอยู่กับเรา ถ้าเราเองเราไปยึดอยู่มันนาน ถ้าไม่ยึดมันก็ไม่นาน
มันไม่เที่ยงหรอก มันไม่อยู่กับเราถาวรหรอก อะไรก็ไม่อยู่กับเราถาวรหรอก อย่างน้อยมันก็มีอะไรมา
แทรก เปลี่ยนไป กลับไปฝังอยู่ในอนุสัยอย่างเก่า มันไม่ได้หายไปไหนนะ เพราะอย่างนั้นต้องเห็นว่า
เอ็งอย่ามาอยู่กับข้าเป็นเอกกิจนิรันดรเลยหรือไง เห็นว่ามันไม่ใช่สิ่งที่อันสุดท้ายก็ไม่ใช่น่าพึงใจ ๔ หลัก
ที่ตอนนี่ **วิปัสสนา ๔** นี่แหละ

๑. เห็นสิ่งที่ไม่เที่ยงว่าเที่ยง
๒. เห็นสิ่งที่เป็นทุกข์ว่าไม่ใช่ทุกข์
๓. เห็นสิ่งไม่ใช่ตัวตนว่าเป็นตัวตน
๔. เห็นสิ่งที่ไม่น่าพึงใจว่าพึงใจ น่าได้ น่ามี น่าเป็น มันไม่น่า แต่คิดว่าน่า

นี่แหละ ๔ ตัวนี้แหละคือ **วิปาส ๔** ที่จบแล้ว อาตมาว่าสูตรนี้มาเจออันนี้แล้วหมดแล้ว นี่ **วิปาส ๓ - สัญญาวิปาส จิตวิปาส ทิฏฐิวิปาส** เพราะฉะนั้นความเห็นวิปาส มันก็พาให้เราปฏิบัติ สัญญาคือปัจจุบัน ทุกสัญญามันก็คือกำหนดตามทิฏฐิ เสร็จแล้วก็สั่งสมลงจิต แล้วจิตก็วิปาสไปเรื่อยๆ วิปาสไปตาม ทิฏฐิเป็นตัวต้นนั่นแหละ เสร็จแล้วสัญญาก็ทำตาม เสร็จแล้วจิตก็สะสมไป วิปาสก็สะสมวิปาส ถ้าเราล้างวิปาสมันก็เป็นจิตที่สะอาดขึ้นเรื่อยๆ ก็โดยรู้ทัน มีทิฏฐิเข้าใจ แล้ว

สัญญาก็อย่าสัญญาผิดที่นี้ แก่ทุกกำหนดหมายสัญญาอย่าให้มันผิด ให้มันเข้าใจว่า เอ๊ย...ว่า ไอ้เนี่ยไปยึดมันถ้อมมันไม่ได้ ไอ้เนี่ยเป็นเราของเราไม่ได้ ไอ้เนี่ยมันไม่ใช่จริง ต้องเห็นด้วยปัญญา แล้วก็เห็นจริงๆ เห็นอาการที่เราจะเห็นว่าไม่เที่ยง เห็นว่ามันอยู่กับเรา ถ้าเมื่อมีพลังงานของปัญญาสูงพลังของปัญญาสูงมันจะให้อยู่ก็ได้ไม่ให้อยู่ก็ได้โดยไม่มีอาการ

สมณะธรรมทาบฟ้า รวิวิธโน : พ่อท่านครับ จิตวิปาส กับทิฏฐิวิปาสมันแตกต่างกันอย่างไรครับ

พ่อครู : ทิฏฐิเนี่ยเป็นตัวความรู้ จิตเป็นตัวธาตุ เป็นตัวธาตุจิต เป็นตัวอาการของจิต ที่สั่งสมที่องค์รวม เป็นองค์รวมของพลังงานทางธาตุจิต ธาตุวิญญาณ ส่วนทิฏฐิเป็นตัวที่ความรู้ เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา รู้นี้ แก่ทิฏฐิได้ เพราะทิฏฐิเป็นตัวหลักว่ามันจะแก้อย่างไร ไม่แก้อย่างไร เห็นผิด ทิฏฐิผิด เห็นผิดมันก็พาไปผิด เห็นถูกก็พาไปทางถูก

สมณะรวิวิธโน : มันเกี่ยวเนื่องกับจิต ทิฏฐิกับจิต

พ่อครู : แน่นอนลิ มันเป็นตัว ไอ้ทิฏฐิมันไปเที่ยวได้สัมผัสอะไรต่ออะไร สัมพันธ์กับอะไรนั่นแหละ มันก็ไม่เที่ยง มันเปลี่ยนได้ ให้เปลี่ยนมาให้ถูกต้องสิ มันไม่เปลี่ยนมันก็กลายเป็นผิด ผิดมันก็สั่งสมไปใสจิตสิ

สมณะรวิวิธโน : จากทิฏฐิสั่งสมใสจิต

พ่อครู : แล้วเวลาตัวปฏิบัติจริงก็สัญญา จะเอาโน่น จะเอาเนี่ย ไอ้เนี่ยไม่เอา สัญญาทั้งนั้น ตัวกำหนดหมาย เอ้า...เอาไปปฏิบัติให้ได้ เข้าใจให้ได้ เอาให้เป็นสถาบันจริงๆ เป็นสถาบันนะชื่ออะไร เอ้าให้เป็นสถาบันจริงๆ ให้ราชการต้องสั่งมาดูงานที่นี้

๒ กันยายน ๒๕๕๘

ณ สถาบันเผยแผ่วิชาด้วยหัวใจ สันติอโศก

ไม้ค้อนอันนั้น เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นมาแล้วประมาณ ๕๐ กว่าปีมาแล้ว

เรื่องมีอยู่ว่า มีครอบครัวชาวนาอยู่ครอบครัวหนึ่ง อยู่ที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งของอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

ครอบครัวนี้มีพ่อค้าผางเป็นผู้นำของครอบครัว ส่วนภรรยาชื่อ แม่จ่าปี สองสามีภรรยาทำอาชีพทำนา สมัยนั้นไม่ว่าครอบครัวไหนก็นิยมเลี้ยงวัวเลี้ยงควายเอาไว้ไถนา หรือนำมาเทียมเกวียนกัน เขาเลี้ยงกันเป็นฝูงๆ พ่อค้าผางก็มีอีกอาชีพหนึ่งคือฆ่าวัวฆ่าควายเป็นอาชีพเสริม

อยู่ต่อมาแม่จ่าปีก็ได้ตั้งท้องและคลอดลูกออกมาเป็นเด็กผู้หญิงน่ารักน่าเอ็นดู อีกไม่นานแม่จ่าปีหลังคลอดบุตรออกมาแล้วก็ได้ไปกินของผิดสำแดง พ่อค้าผางหาหนูกุญแจมาให้ไม่ทัน แม่จ่าปีก็เลยล้มตายอย่างกะทันหัน สมัยนั้นไม่มีโรงพยาบาลหรือสถานเอนกามัยเหมือนทุกวันนี้ ส่วนมากก็ใช้ยาสมุนไพรรักษา

หลังจากภรรยาตายไปแล้ว พ่อค้าผางก็เอาลูกน้อยไปฝากให้แม่เลี้ยงดูแทน

พ่อค้าผางหลังเมียตายไปแล้วสองสามปี ก็ได้แต่งงานกับแม่หม้ายลูกติด ชื่อแม่บัวผัน มีลูกชายชื่อบัวฮอง อายุ ๗-๘ ขวบ เป็นคนในหมู่บ้านเดียวกัน บัวฮองเป็นเด็กขยันขันแข็ง ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงวัวควาย หรือดำนานช่วยพ่อแม่ และงานอื่นๆอีกเยอะ พ่อโตเป็นหนุ่ม พ่อค้าผางก็ให้มาเป็นลูกมือในการฆ่าวัวฆ่าควายอีกแรง

การฆ่าวัวฆ่าควายของพ่อค้าผางและ

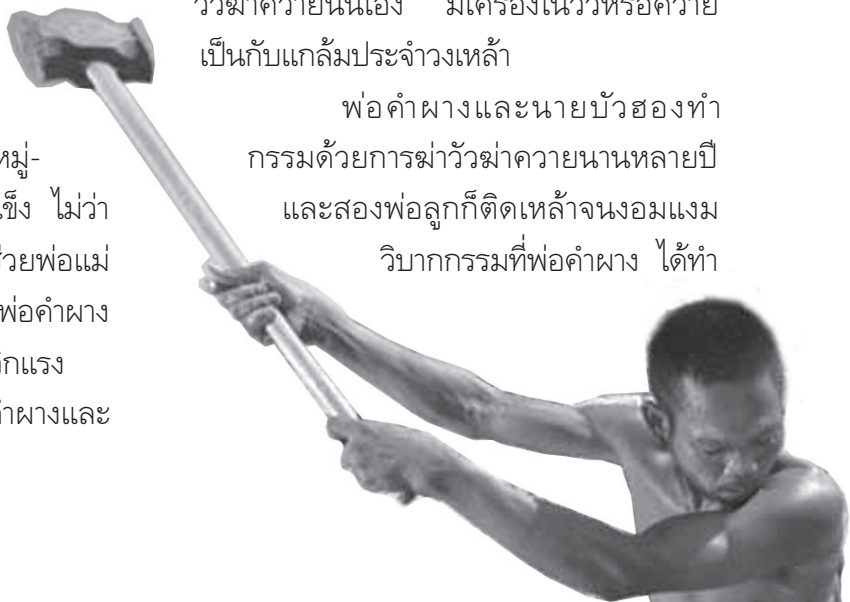
หนุ่มบัวฮองนั้น พอถึงเวลาตี ๔ ตี ๕ สองพ่อลูกก็จะเอาเชือกไปคล้องคอวัวหรือควาย แล้วก็จูงเอามาสู่หลักประหารที่หลังบ้าน หนุ่มบัวฮองจะคอยเอาแล้ตีวัวหรือควายที่เคราะห์ร้ายตัวนั้นให้มันเดินไปสู่หลักประหาร

พอถึงหลักแล้วผู้เป็นพ่อก็จะเอาเชือกไปผูกกับหลักอย่างแน่นหนา แล้วต่อจากนั้นก็เอาไม้ค้อน ซึ่งทำมาอย่างเหมาะสมกับมือพอดีขึ้นมาถือ พ่อวัวหรือควายที่จะโดนฆ่ามันยืนสงบนิ่งอยู่ พ่อค้าผางก็จะเอาไม้ค้อนอันนั้นตีกระหน่ำลงไปบนหัวของมัน ครั้งแล้วครั้งเล่า จนมันล้มลงกองกับพื้น ต่อจากนั้นก็เอาไม้ดปลายแหลมแทงตรงซอกคอ ให้เลือดไหลรินลงสู่กะละมัง

ต่อจากนั้นสองพ่อลูกก็จะช่วยกันหยายท้อง แล้วผ่าท้องควักเอาไส้ เชือดเอาเลือดเอาเนื้อของมันออกมาที่ละชิ้นจนหมดจนสิ้น ให้แม่บ้านชายที่หน้าบ้าน

พ่อค้าผางเป็นคนชอบกินเหล้า จึงมักจะชวนให้ลูกมากินด้วย บัวฮองก็เลยเป็นเพื่อนร่วมวงกับพ่อเลี้ยง ที่ใครไม่เฝ้า ตรงบริเวณที่ฆ่าวัวฆ่าควายนั่นเอง มีเครื่องในวัวหรือควายเป็นกับแก้มประจำวงเหล้า

พ่อค้าผางและนายบัวฮองทำกรรมด้วยการฆ่าวัวฆ่าควายนานหลายปี และสองพ่อลูกก็ติดเหล้าจนอมแงม วิชากรรมที่พ่อค้าผาง ได้ทำ

มา ก็มาส่งผล เหมือนดังพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ กล่าวเอาไว้ตอนหนึ่งว่า

**“มีแต่ผู้รู้จักชีวิตและรู้จักเมตตา
อย่างเป็นสัจจะเท่านั้น จึงจะรักและเมตตาชีวิต
สัตว์อื่นได้อย่างจริงใจ มีแต่ผู้ศึกษาเข้าใจเรื่อง
ของกฎแห่งกรรมอย่างแจ่มแจ้งเท่านั้น จึงจะไม่
กลัวโหดร้าย ไม่เบียดเบียน ไม่ทำร้ายทำลาย
ชีวิตอื่น เพราะเขารู้สัจจะนั่นคือ การทำร้าย
ทำลายชีวิตของตนเองอย่างโหดร้ายเช่นกัน”**

เวลานั่งกินเหล้ากัน สองพ่อลูกก็มัก ทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ บางครั้งถึงกับลงไม้ลงมือกันก็มี เรื่องทะเลาะกันเป็นประจำก็คือ เรื่องที่บัวซองชอบกินแต่เหล้าเมาแต่สุรา ไม่ชอบช่วยทำงาน วันๆหมกมุ่นอยู่กับการกินเหล้า

อยู่ต่อมาที่หมู่บ้านมีงานบุญมหาชาติ ชาวอีสานเรียกว่า บุญพระเวสสันดร ก่อนจะถึงวันจัดงาน พ่อคำผางได้สั่งหนุ่มบัวซองว่า ก่อนวันงานบุญอย่าได้หนีไปไหนนะ ให้ช่วยพ่อฆ่าวัวฆ่าควาย พ่อจะฆ่าหลายตัว ชาวบ้านจะมาซื้อไปทำอาหารให้กับแขกเหรื่อที่มาร่วมงาน พ่อคำผางสั่งนักสั่งหนา กับหนุ่มบัวซองลูกเลี้ยงซี่เมา

เมื่อถึงวันก่อนวันงาน พอตกตอนเย็นหนุ่มบัวซองก็เดินออกจากบ้านเพื่อไปพบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ กินเหล้ากันจนดึกดื่น พ่อเมาได้ที่กินอนค่างที่บ้านเพื่อน โดยลืมหูลืมตาของพ่อที่ให้มาช่วยพ่อฆ่าวัวฆ่าควายในตอนเช้ามีด

พอตตอนเช้ามีดพ่อคำผางตื่นขึ้นมาก็ไปปลุกลูก แต่ปรากฏว่าหนุ่มบัวซองไม่อยู่บ้าน ทำให้พ่อคำผางเกิดความไม่พอใจเป็นอย่างมาก

เมื่อไม่มีผู้ช่วย รอดจนจะสว่างก็ไม่เห็นลูกมา จึงไปว่าจ้างเด็กหนุ่มข้างบ้านให้มาช่วยเป็นลูกมือ เมื่อฆ่าเสร็จเรียบร้อย ก็ให้แม่บ้านขายอยู่ที่หน้าบ้าน แล้วพ่อคำผางก็ไปนั่งกินเหล้าที่แคร่ไม้ไผ่หลังบ้าน

พอสายลั๊กหนอยหนุ่มบัวซองคนซี่เมาก็เดินโซซัดโซเซกลับมาที่บ้าน ก็โดนแม่ดูดาเอา เขาจึงเดินไปยังหลังบ้าน ก็จะเดินไปกินเหล้าต่อกับผู้เป็นพ่อ พ่อพ่อคำผางเห็นหน้าหนุ่มบัวซองลูกเลี้ยงซี่เมา ก็พูดด้วยความไม่พอใจว่า “บัวซอง มึงไปไหนมา กูบอกมึงแล้วให้ใหม่ ว่าให้อยู่ช่วยกูหน่อย”

ด้วยความโมโหผสมกับความเมาจึงเดินตรงเข้าไปใช้ฝ่ามือตบเข้าที่ใบหน้าของลูกเลี้ยงสามผาดใหญ่จนหน้าหงาย หนุ่มบัวซองเจ็บจนหน้าชา ก็เกิดความโมโหเป็นอย่างมาก พอดีเขาเหลือบไปเห็นไม้ค้อนอันนั้น อันที่พ่อคำผางใช้ทุบใช้ตีหัวของวัวควายตายมาแล้วเป็นร้อยๆตัว จึงเดินไปหยิบขึ้นมาเป็นอาวุธ

พ่อพ่อคำผางเห็นลูกเลี้ยงถือไม้ค้อนขึ้นมา ก็เกิดความกลัว จึงหันหลังกลับ ด้วยความเมาด้วยความกลัวขาจึงขัดกัน ทำให้หกล้มพอล้มลงเท่านั้น **หนุ่มบัวซองก็เอาไม้ค้อนนั้นฟาดลงไปยังหัวของพ่อคำผาง ครั้งแล้วครั้งเล่า จนหัวพ่อคำผางและแตกตายคามืออยู่ตรงที่ที่พ่อคำผางเคยฆ่าวัวฆ่าควายตายมาแล้วมากมายนั่นเอง**

พวกชาวบ้านพอรู้ข่าวการตายของพ่อคำผาง ต่างก็พากันวิพากษ์วิจารณ์กันไปต่างๆนานา บ้างก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า มันเป็นเรื่องของกฎแห่งกรรม เพราะพ่อคำผางเคยใช้ไม้ค้อนอันนั้นทุบหัวของวัวของควายตายมาแล้วมากมาย บัดนี้ไม้ค้อนอันนั้นก็กลับมาทุบหัวของพ่อคำผาง จนหัวและแตกตายคามือค้อนอันนั้นนั่นเอง

นี่แหละหนาที่พระท่านว่า

“กัมมุนาวัตตะตีโลกิ

สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม”

✻ **เขียนโดย ขอบขอบแก้ว**

๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

(ชื่อของตัวละครทุกคนเป็นชื่อสมมุติ ส่วนเรื่องเป็นเรื่องจริง)

วันเดือด

เมื่อวานเป็นวันเดือด ๕๕๕ ทรมาณมาก....เพราะต้องไม่เดือด แทบจะไม่อยากจะทำอะไรอีกแล้ว พยายามมาก เพราะใจที่มันเชื่อว่าทนจะไม่ไหวแล้ว มันแรง เลยลงไปแช่น้ำในคลองทุกที่จะอาบแป็บเดียว เพราะข่าวระเซ่หลุดที่ปากท่อ จ.ราชบุรี มันใกล้บ้านมาก แต่ตอนนั้นสิ่งที่น่ากลัวอยู่ใกล้แค่....ในใจ เลยนั่งแช่น้ำนานมากกกก ประวิงเวลาเดือด..ให้อยาเดือดต่อ มันไม่ใช่ช่วงเวลาของความสุขเลย สิ่งที่ได้จากตอนอยู่ในคลองคือ

- ๑. เราอย่าเอาชนะอะไรเขาเลย
- ๒. ดีสุดที่ไม่อาจเถียงได้คือ เขาคลอด

เรา

ได้แค่สองข้อนี้ แล้วก็ขึ้นจากน้ำ ยุทธการเปลี่ยนใจ....พลิกใจ ตอนนั้นมันก็ยังทันนะ .... บอกกับตัวเองทำนองนี้

แต่ไม่มีแรงพลิกใจมากมายนักหรอก ได้ดีสุดก็แค่แต่งตัวใส่รองเท้ากีฬาแล้ว เดินออกจากบ้านไปเดินออกกำลังกายที่ถนนหน้าบ้านน้องชาย ให้ร่างกายต้องแสงแดดยามเย็น อย่างน้อยก็....ดี....ที่ไม่ละเมอนั่งรถกลับกรุงเทพฯมาสะดุ้งตื่นขึ้นจากน้ำ ขณะเดินกำหนดกับตัวเอง.....ตอนนี่คือเวลาเดินออกกำลังแล้ว

มันลวงเลยเหตุการณ์หมั่นเขี้ยว นั้น...มาหลายนาที่แล้ว ไซ้ใหม่.....

ไซ้ จะไม่เอาชนะเขาๆ แต่โมเมนตัม

ก็ยังมี ระลอกแห่งความเจ็บปวดเสียใจก็ยังคงเฟื่อง ความคำนึงวันทหนึ่ง คือ ถ้าทิ้งพ่อไป ถ้าทิ้งน้องที่ต้องการพึ่งเราในช่วงสองสามวัน ที่น้องสะใภ้ไม่อยู่บ้านไป

ถ้าจะกลับไปวัด

ก็คงไม่มีคุณค่าราคาของนักปฏิบัติ

ธรรมเลย

การทำหนังสือธรรมะจะมีความหมายอะไรเล่า ถ้าไม่ปฏิบัติ !!! จำต้องเลิกคิด เลิกพิธีพีไร เลิกคิดใดๆให้ได้

สำนวนกลืนเลือดลงคอ ยังต้องเข้มแข็ง ฮึดสู้

“- ก็เลิกคิดได้แล้ว” เดินๆ ทูกรอบ

การเดิน ออก ก ทำ ลัง กลับ ไป กลับ มา กำหนดเลข(จำนวนเที่ยวที่เดิน)อยู่กับปัจจุบัน มันต้องดีกว่า มัวแต่คิดใดๆ เดินออกมาจากอดีต เราเป็นอิสระอยู่ทุกก้าว อิสระจากความคิด ที่จะไปก็ไร้แก่นสาร ไม่สามารถจับต้องได้เลย เราเป็นเจ้าของชีวิต อยู่กับลมหายใจ และความ รู้สึกในปัจจุบัน ก้าวๆๆ เดินๆๆ ห้าสิบนาทีผ่านไป จบลงที่ รู้สึกเบาใจ เราออกมาจากอดีต ด้วยการเดิน คุ่มจริงๆ กับการต้องเจอกับภาวะ “แทบจะไม่อยากทนอะไรอีกแล้ว” นั้น

ได้ “หนึ่งครั้ง” เพราะเราได้หัดตั้งหลัก

“คนที่แกร่งเพราะผ่านอะไรมาเยอะ” นั่นก็เป็นภาพ เป็นคำพูด ที่ทำให้เราตั้งใจสู้! เพราะเราปรารถนาหน่วยกิตของใจที่แกร่ง ที่ละหน่วย อาจเข้าไป แต่เป็นหน่วยที่ได้มาด้วยเร็วแรง

❀ บทกวี

เทศกาลกินเจ

ผ่านไปแล้ว เทศกาลแห่งการละบาบาเพื่อบุญเหมือนฉายาภาพยนตร์ตัวอย่างของการเจริญเมตตา สอดคล้องกับบทแผ่เมตตา มีแค่ภาษาตัวหนังสือต่างๆ แต่เป็นบทบาทที่มีชีวิตชีวา พฤติกรรมแห่งเมตตาธรรม ปลดปล่อยชีวิตสัตว์ อตุลลิกไม่ได้ว่าบทบาทชีวิตดีๆเหล่านั้น ไม่น่าจะด่วนกุด ลั่นนิดเดียวเพียงอาทิตย์เศษๆ น่าเสียดายจริงๆ

เวลาเราดูภาพยนตร์ตัวอย่างที่ดูน่าสนใจ เราก็อยากจะติดตามดูภาพยนตร์จริงเรื่องยาวให้ครบกระบวนการ ความให้แจ่มกระจ่างแจ้งชัดในสาระนั้นๆให้ยิ่งยิ่งขึ้น

ภาพยนตร์ตัวอย่างเรื่องเทศกาลกินเจจบฉากลงปีนี้ อาจมีผู้ที่ได้สร้างเมตตาจิตมาถึงแก้ววันสิบวันแล้วเกิดมองเห็นช่องทางความเป็นไปได้ของการดำเนินชีวิตอยู่รอดปลอดภัยจากอาหารที่ได้มาโดยไม่ต้องสูญเสียเลือดเนื้อสัตว์ตัวใดเลย ภาพยนตร์จริงเรื่องส่งเสริมเมตตาธรรมนี้ก็จะไต่ยืนยาวต่อไปตลอดชีวิต สาธุ สาธุ สาธุ

เขียนถึงตรงนี้ ทำให้นึกถึงเนื้อร้องของ

เพลงเพลงหนึ่งที่ได้เกิดขึ้นเมื่อกว่า ๔๐ ปีมาแล้ว ณ โรงพิมพ์แห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ นี้แหละ ข้อใจความของเนื้อเพลงเป็นถ้อยคำสื่อแสดงถึงความปรารถนาอย่างแรงกล้าของผู้เปล่งเสียงร้องเพลงนั้น สื่อสารเตือนสำนึกหมู่มนุษย์ให้ปลดปล่อยชีวิตสัตว์ อย่าดูตายกับการที่มันต้องถูกฆ่าตายมาเป็นอาหารของเรา ซึ่งแม้ไม่ต้องกินเนื้อสัตว์ เราก็มีทางออกได้ ไม่มีวันจะสิ้นทางหาอาหารกินเลย ในดินแดนแคว้นไทยเรานี้ อุดมสมบูรณ์ดีเพียบพร้อมพืชผักผลไม้นานาชนิดไปจนตลอดถึงข้าวในนาเหลืออร่ามเต็มทุ่งรวงทอง ซึ่งเป็นทัศนียภาพที่โดดเด่นของประเทศไทยที่ได้ปรากฏแก่สายตาชาวโลกมานานปีแล้ว

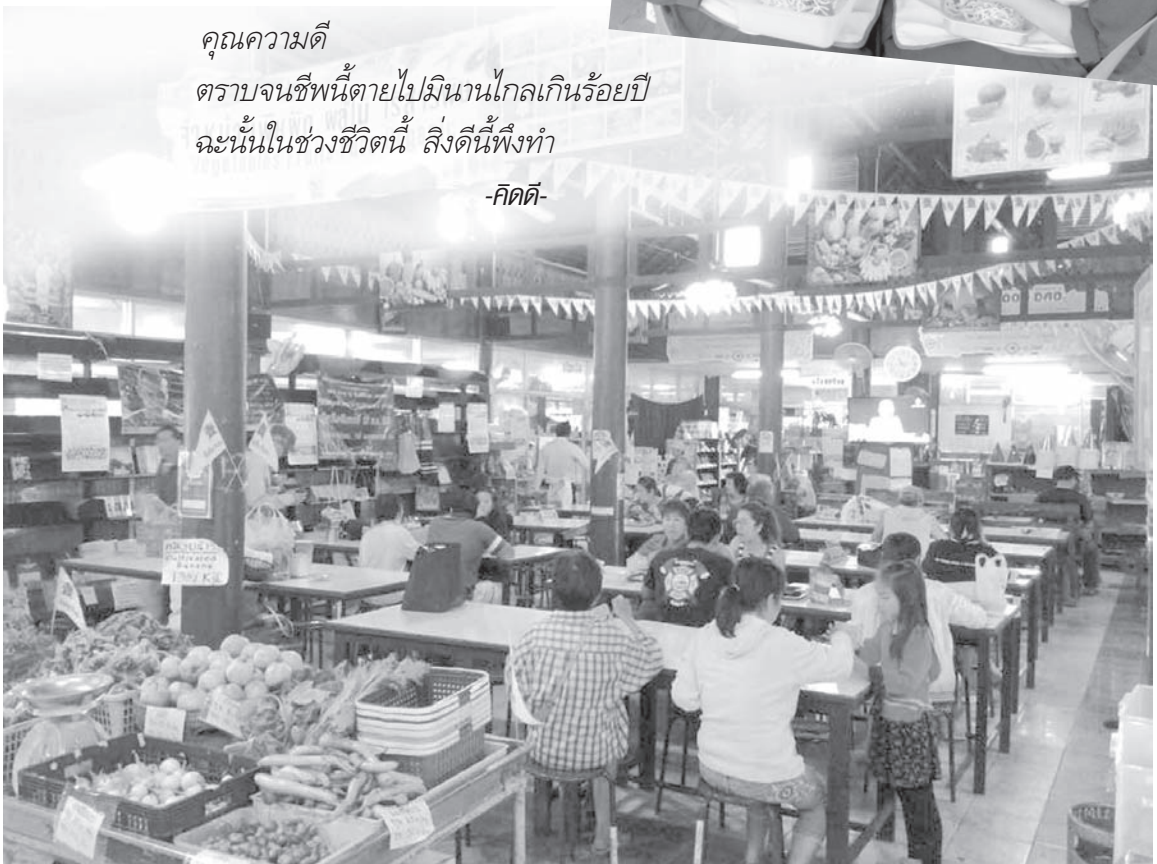

พืชพันธุ์ธัญญาหารทั้งหมดล้วนคืออาหารของเราที่ไม่ต้องล้างผลาญชีวิตสัตว์ใดๆเลย นั่นย่อมหาความว่ามนุษย์เราสามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างสะอาดหมดเวรภัยได้

สาระของเพลงนี้จับลงตรงบทสรุปท้ายให้ระลึกถึงช่วงเวลาแห่งชีวิตก่อนจะตายจากโลกนี้ไป ก็คงจะไม่นานไปกว่าร้อยปีแล้ว จึงควรใช้เวลาในช่วงที่ยังมีชีวิตอยู่นี้ทำสิ่งดีๆมีเมตตาปลดปล่อยชีวิต สัตว์กันเถิด

เมื่อไหร่จะถึงเวลา
เมื่อไหร่จะถึงคราที่คนโง่โง่ใจเมตตา
ต่อสัตว์ทั้งหลายจริงๆ
ไม่ทอดทิ้งให้โดนฆ่าตาย
ด้วยเพียงมุ่งหมายจะกิน
จะกิน จะกินเนื้อ กินเนื้อมัน!!!
สิ้นทางแล้วหรือไร
ไม่มีสิ่งไหนจะกินอีกเลยหรือ
คนไทยเรา
ผักพืชนั้นยังมี
อุดมสมบูรณ์ได้มากมาย
อีกผลไม้นานา
เมืองไทยเรามีพร้อมข้าวในนา
นั้นอาหารของเรา
ที่ไม่ผลาญไม่พร่าสัตว์ใด
เนื่องชีวิตดำเนินต่อไปพร้อม
คุณความดี
ตราบจนชีพนี้ตายไปไม่นานไกลเกินร้อยปี
ฉะนั้นในช่วงชีวิตนี้ สิ่งดีนี้พึงทำ

-กิดดี-

หลอกขายรถทางอินเทอร์เน็ต

เมื่อวันที่ ๑๗ ธ.ค.'๕๘ สืบเนื่องมาจากมีผู้ร้องเรียนจากผู้เสียหายกว่า ๑๕ ราย ถึงพฤติกรรมของนายทัศนัย อรชุนะกะ อายุ ๓๐ ปี ซึ่งหลอกขายรถในเว็บไซต์ www.taladrod.com เมื่อเหยื่อสนใจในรถหลงเชื่อโอนเงินมัดจำ นายทัศนัย จึงเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์ปิดเครื่องหนี

เมื่อตำรวจได้ติดตามข่าวหาข้อมูลคนร้ายรายนี้ ซึ่งมีหมายจับคดีขโมยรถทรัพย์ และลักทรัพย์ถึง ๔ คดี และคดีอาญาติดตัวอีก ๒ คดี

เจ้าหน้าที่ตำรวจบก.สส.บช.น สามารถจับกุมตัวผู้ต้องหาได้ที่ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี ระหว่างกำลังไปรับส่งลูกเรียนเทนนิส โดยผู้ต้องหาได้รับสารภาพทุกข้อกล่าวหา

พ.ต.ต.ศราวุธ เปิดเผยว่า พฤติกรรมของผู้ต้องหา คือ นำภาพรถยนต์ซึ่งถ่ายด้วยโทรศัพท์มือถือของผู้ต้องหาเอง ในลักษณะที่เจอลิ้นได้นำสนใจก็ถ่ายภาพไว้ จากนั้นจึงไปโพสต์เพื่อประกาศขายลงในอินเทอร์เน็ต ใน

เว็บไซต์ตลาดรถ www.taladrod.com โดยได้เช่าชั่วโมงอินเทอร์เน็ตจากร้านต่างๆ โพสต์ขายรถ เมื่อมีเหยื่อสนใจ อยากจะซื้อรถ จะติดต่อมายังผู้ต้องหาเพื่อสอบถาม

“จากนั้นผู้ต้องหาหลอกให้เหยื่อโอนเงินมัดจำรถยนต์มาก่อน โดยโอนเงินเข้าบัญชี ธนาคารกรุงศรีอยุธยาของตัวผู้ต้องหาเอง เมื่อได้รับเงินเสร็จเรียบร้อย จะปิดโทรศัพท์หนี

ทำการเปลี่ยนหมายเลขโทรศัพท์ และหลบหนีไป ทั้งนี้ผู้ต้องหาได้มีพฤติกรรมการฉ้อโกงในลักษณะนี้ ครั้งแรกเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ จำนวน ๓ ครั้ง และเมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จนถึงปัจจุบัน มีผู้เสียหายโอนเงินให้แล้วทั้งสิ้นประมาณ ๑๕ ราย รวมเป็นเงินประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท”

ขณะที่ พ.ต.อ.อรรถพร สุริยเลิศ เปิดเผยว่า อยากจะให้ประชาชนอย่าหลงเชื่อการค้าขายรถยนต์ในโลกออนไลน์ เพราะเราไม่สามารถรับรู้ได้เลยว่าจะถูกหลอกหลวงหรือไม่ ทั้งนี้ควรซื้อรถที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีเอกสารหลักฐานระบุชัดเจน เพื่อป้องกันการนำรถสวมทะเบียน หรือรถโจรกรรมมาขายต่อ ซึ่งอาจเดือดร้อนได้ในภายหลัง อีกทั้งปัจจุบันมีการนำรถราคาแพงมาขายในราคาที่ต่ำมากจนผิดสังเกต บางคันสวมทะเบียนปลอม เลขเครื่องปลอม ผู้บริโภคเห็นว่าราคาถูกจึงลงชื่อ ทั่วๆที่เราไม่รู้ที่มาที่ไปของรถเลย

๗ ตามรอยพ่อ

วันที่ ๑๔-๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อาวาสสถานวังน้ำเขียว(ศูนย์ศึกษาการพัฒนาของชาวบ้าน หมู่บ้านน้ำทรัพย์ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา) ร่วมกับภาคีเครือข่าย จัดงาน“๗ ตามรอยพ่อ”

งานนี้เกิดจากพสกนิกรกลุ่มหนึ่งเห็นว่าสิ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงทำ ควรจะมีกลุ่มคนที่ทำตามรอยพระองค์ท่าน เพื่อพิสูจน์ทฤษฎีและคำสอนของพระองค์ มาเผยแพร่ในแผ่นดิน และเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมการให้ ที่พระองค์ทรงสอน ทั้งในเรื่องของการ“ขาดทุนของเราคือ กำไรของเรา” และการดำเนินชีวิตแบบ“เศรษฐกิจพอเพียง”

นอกจากนั้นการจัดงานครั้งนี้ ยังเป็นการปฏิบัติบูชา เนื่องใน ๔๕ ปี เส้นทางสัมมาอาริยมรรค พ่อครูสมณะโพธิรักษ์

และยังมีความประสงค์ให้เกษตรกรที่ทำกิจกรรมไร่สารพิษ ได้มีโอกาสมาสัมพันธ์กัน เป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้เกษตรกรแต่ละกลุ่ม ที่มีแนวคิดและมีความสนใจ ที่จะใช้ชีวิตตามคำสอนของพระองค์ท่าน ได้มาเรียนรู้วิถีชีวิตของสมาชิกโครงการส่งเสริมกิจกรรมไร่สารพิษอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ภายในงานมีการร่วมมือของภาคีเครือข่าย เช่น องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย สมาพันธ์เกษตรกร ๔ ภาค กลุ่มเกษตรกรด้านพลังงานยั่งยืน ที่มีการแปรรูปขยะเป็นพลังงาน ซึ่งใช้เทคโนโลยีแบบปลอดภัย และมีการเชิญวิทยากร เช่น อ.วิวัฒน์ ศัลยกำธร ท่านธงชัย ลีอดุลย์ มาร่วมแสดงวิสัยทัศน์ ว่าการเดินทางตามรอยพ่อนั้นทำอย่างไร

งานนี้เป็นครั้งแรกของวังน้ำเขียวที่มีการจัด“ตลาดบุญนิยม” เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมการให้ และเสียสละ ภายในตลาดมีการจำหน่ายสินค้าในราคาบุญนิยม ๔ ระดับ คือ ขายต่ำกว่าห้องตลาด ขายเท่าทุน ขายต่ำกว่าทุน และแจกฟรี นอกจากนี้ก็มี“ตลาดอาหารบุญนิยม” ที่มีการจำหน่ายอาหารจานละ ๑ บาท คอยบริการผู้มาร่วมงานอีกด้วย.

๗ ตามรอยพ่อ

โดย : โครงการส่งเสริมกิจกรรมไร่สารพิษอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
ศูนย์ศึกษาการพัฒนาของชาวบ้าน

วันเสาร์ที่ ๑๔ - อาทิตย์ที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ณ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาของชาวบ้าน หมู่บ้านน้ำทรัพย์ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันเสาร์ที่ 14 พฤศจิกายน
06.00 - 07.30 น. อธิษฐาน
08.30 - 10.00 น. สวดมนต์
10.00 - 13.00 น. เปิดตลาด
(งดรับลงทะเบียน)
13.30 - 15.30 น. เสวนา
นายธงชัย ลีอดุลย์
นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร
15.30 - 17.00 น. เปิดตลาด
18.00 - 21.00 น. ปิดตลาด

โครงการปฏิบัติบูชา ๔๕ พรรษา

เส้นทางสัมมาอาริยมรรค พ่อครูสมณะโพธิรักษ์

กิจกรรม “เกี่ยวข้าวเพื่อพ่อ(ครู)” (Harvest For DAD)

คณะกรรมการชุมชนสันตติโคก ได้ประชุมตกลงกันว่า ในโอกาสครบวาระ ๔๕ พรรษา ที่พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ออกบวชทำงานศาสนา เป็นโพธิรักษ์โพธิกิจ ๔๕ ปี แห่งการงานพ่อครู ในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ พ่อครูซึ่งเป็นพ่อทางจิตวิญญาณของลูกๆ เราควรจะได้ทำกิจกรรม เป็นการปฏิบัติบูชา จึงร่วมกันวางแผนโครงการขึ้นมา

ในโครงการนี้ จะมี ๓ ก. คือ กิจวัตร กิจกรรม และกิจการ มีระยะเวลาตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๙ รวม ๑ ปีเต็ม

กิจวัตร โดยขอเชิญชวนทุกคนทุกหน่วยงาน มาร่วมทำวัตรเช้าในวันจันทร์ ซึ่งเป็นวันหยุดของหลายหน่วยงาน ตอนสายร่วมกันฟังธรรมและรับประทานอาหารที่ศาลา ช่วงบ่ายร่วมกันทำงานในวันพุธร่วมกันทำวัตรเช้าฝึกเจโตสมถะ

กิจการ จะจัดสรรช่วยกันทำงานประจำในหน่วยงานต่างๆ

กิจกรรม จะจัดกิจกรรมร่วมกัน โดยใช้กำหนดกิจกรรมอุโบสถศีลเป็นหลัก และอีกกิจกรรมหนึ่งคือ **ไปจัดกิจกรรมที่สวนบุญผักพืช** เป็นการรวมพลังกันทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งปกติชาวสันตติโคกต่างคนต่างทำงาน ไม่ค่อยได้มีเวลาพบปะสังสรรค์กัน การทำกิจกรรมร่วมกันจะช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ที่อบอุ่น ได้พบปะพูดคุยกัน

กิจกรรมแรกที่เราเริ่มทำ ชื่อว่า “คืนชีวิตให้แผ่นดิน” หรือ “เกี่ยวข้าวเพื่อพ่อ(ครู)” (Harvest for DAD) โดยทุกคนทุกหน่วยงานไปร่วมเกี่ยวข้าว ใครเกี่ยวข้าวไม่เป็น ก็ไปช่วยแบก ช่วยขน ช่วยบริการน้ำ ทำอาหาร หรือไปเป็นกำลังใจ ถ้าวัวไปพักผ่อน ไปกินข้าวสวนกัน

เริ่มในเย็นวันอาทิตย์ที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เดินทางไปสวนบุญผักพืช มีการลงทะเบียน และปฐมนิเทศน์ มีการแบ่งกลุ่ม ก่อนไปนอนรับพรจากสมณะสิกขมาตุ

วันจันทร์ที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

เวลา ๐๕.๐๐ น. ออกกำลังกายโดยเดินรอบหมู่บ้าน เพื่อเรียกสมาธิในบ้านให้ออกมาสมทบกัน จากนั้นรับธรรมะจาก**สิกขมาตุพุทธพจนาวล** แล้วไปลงนาเกี่ยวข้าวกันก่อนเด็กนักเรียน

ทางบุญนิยมที่วี ก็ยกขบวนมาร่วมกิจกรรม โดยยกกองถ่ายไปถ่ายทอดสตราการ **วิปัสสนาข้าว** ที่ทุ่งนายนามเช้า โดยเอาบรรยากาศการเกี่ยวข้าว ที่ชาวสันตติโคกกำลังช่วยกันเกี่ยวเป็นฉากหลัง ยิ่งทำให้บรรยากาศสนุกสนาน ครึกครื้น

ทุ่งนานอกจากจะเต็มไปด้วยต้นข้าวเหลืองอร่ามพร้อมให้เก็บเกี่ยวแล้ว ยังเต็มไปด้วยเสียงพูดคุย หัวเราะกันอย่างมีความสุข อบอุ่น เป็นที่ชื่นใจ **สัมพันธ์กันอย่างสาธารณโภคี** มีความเป็น

น้ำหนึ่งใจเดียวกันจริงๆ เมื่อนักเรียนมาสมทบยิ่งทำให้คึกคักอบอุ่น
เกี่ยวข้าวเป็นหน้ากระดานไปถึงเวทีรายการวิปัสสนาข่าว
ขณะเกี่ยวก็มีพิธีกรนอกสนาม มาคอยสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้าว เพื่อ
ถ่ายทอดสด ร่วมกับรายการวิปัสสนาข่าวไปด้วย

นอกจากการเดินสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้าวแล้ว เมื่อมองขึ้นไปบนท้องฟ้า
ยังมีเครื่องร่อนบินถ่ายบรรยากาศการเกี่ยวข้าว ถ่ายทอดสดออกไปทางบ้าน ดูสดชื่น อบอุ่น และมี
พลัง จนมีเสียงแซวจากชุมชนอื่นว่า **“เปิดตัวใหญ่จังเลยนะ”**

เมื่อคืนตอนแบ่งงาน แต่ละฐานงานก็จะทำอาหาร ดูแล้วจะไม่มีคนลงนา จึงตกลงกันว่า ๖
โมงเช้า ไปเกี่ยวกันทั้งหมด จะได้บรรยากาศถ่ายทอดสดคึกคัก เวลา ๘ นาฬิกา จึงมาทำกับข้าว

เวลา ๑๐.๐๐ น. วางมือจากการเกี่ยวข้าว ขึ้นจากนา มาร่วมกันฟังธรรม แม้จะหิว แต่ก็
ทนกันได้ สมณะสิกขมาตุท่านเข้าใจบรรยากาศ จึงเทศน์รูปละนิดหน่อย ไม่ถึงครึ่งชั่วโมงก็ได้เวลาพุง
ยี่มแล้ว เมื่อสมณะตักเสร็จ ญาติโยมจึงเข้าแถวตักอาหาร แล้วนั่งรับประทานอาหาร อิสระ แต่อบอุ่น
คละกัันไประหว่างนักเรียนและผู้ใหญ่ บรรยากาศเป็นพี บ้า น้ำ อา จริงๆ

เวลา ๑๓.๐๐ น. เริ่มลงนาเกี่ยวข้าวกันต่อ มี**ทีมบริษัทพลังบุญ**ที่เมื่อเข้ามาสาย เพราะมีการ
ตรวจสอบสภาพประจำปี จึงรีบเดินหน้าไปก่อนเพื่อน เดี่ยวจะโกยบุญไม่ทันเพื่อน บรรยากาศตอนบ่าย
ผิดกับตอนเช้า เพราะอากาศร้อนมาก จึงมีผู้ที่ไม่ได้ลงเกี่ยวข้าว แต่มาให้กำลังใจ ชื่อน้ำแข็งและน้ำ
หวานมาให้เด็กๆ และผู้เกี่ยวข้าวได้ดื่มคลายร้อนกัน

ส่วนอีกงานหนึ่ง คือ **งานขนข้าวจากนามาขึ้นรถ และกลุ่มนวดข้าว ตีข้าว** แล้วจึงตากแดด
จะไม่ต้องใช้สถานที่มากในการตากข้าว ทำไปพร้อมกัน ทั้งฝ่ายเกี่ยว ฝ่ายขน และฝ่ายนวดข้าว

เวลา ๑๖.๐๐ น. เลิกงาน ขึ้นจากนาวางมือจากการเกี่ยวข้าว ที่ให้ประสบการณ์ที่อึ้งอึ้ง
อึ้งมอกอึ้งใจ กิจกรรมสุดท้าย พิธีกรบอกว่า **ถ้าใครไม่เขียนใบประเมินไม่รับประทานอาหาร**

“บังคับกัน รีเปล่านี่?” แต่พวกเราก็มินดีและเต็มใจให้ความร่วมมือ เพื่อจะเก็บข้อมูลเอาไว้
ปรับปรุงในครั้งต่อไป

จากนั้นก็รับประทานอาหาร บางคนไปว่ายน้ำ บางคนเดินเล่นผ่อนคลาย เวลา ๑๘.๐๐ น.
เดินทางกลับสันตติโศก **นี่เป็นการเสร็จงานกิจกรรมแรก พบกันใหม่ในกิจกรรมครั้งต่อไป**

ลงบกกล้วยข้าว ชาวบุญนิยม

ในปีนี้ที่หมู่บ้านราชธานีโสภณมีการทำนาถึง ๑๔๔ ไร่ เพราะเรามีการจัดสรรที่ดิน จึงทำให้เรามีผืนดินที่จะทำเป็นผืนนาจำนวนมาก จึงมีการร่วมแรงร่วมใจกันของชาวบ้านราช นักเรียน นิสิต นักศึกษา รวมถึงผู้ปกครองนักเรียนที่มาร่วมกิจกรรมในวันแม่เมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา **แม่**เป็นการทำนาปีแรกของบ้านราชธานีโสภณ แต่ก็ประสบผลสำเร็จ พิสูจน์คุณภาพปุ๋ยตรางอกงามของโรงปุ๋ยพลังชีวิต โดยเฉพาะแปลงบริเวณหน้าโรงปุ๋ย ต้นข้าวสูงถึง ๒ เมตร เป็นความมหัศจรรย์ของการทำนา ต้นข้าวที่สูงใหญ่เหมือนต้นอ้อย เป็นท้องนาที่ยิ่งใหญ่และงดงาม จนมีการย้ายการถ่ายทอดสด รายการ**ธรรมาธรรมะสงคราม** ที่เป็นการแสดงธรรมของ**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** มาถ่ายทำที่ท้องนาที่ต่อนั้นกำลังเขียวขจี

เป็นความโชคดีที่ปีนี้หน้าไม่ท่วมบ้านราช จึงทำให้ข้าวออกรวงเหลืองอร่ามเต็มท้องทุ่ง โดยไม่ได้รับความเสียหาย ท้องนาจำนวนมากนี้ ถ้าให้ชาวบ้านราชๆเกี่ยวกับเอง คงเกี่ยวไม่ทันต้นข้าวที่กำลังเหลืองอร่ามเป็นแน่ ในงานมหาปวารณา ที่ปฐมมโศก **พ่อครูได้บอกเล่าข้าวนี้แก่ลูกๆชาวอโศก ให้มาร่วมแรงร่วมใจกันลงแขก**

เกี่ยวข้าวครั้งใหญ่ของชาวโศก

เมื่อถึงฤดูกาลเก็บเกี่ยวท้องนาบ้านราช ก็เกิดสิ่งมหัศจรรย์ของญาติธรรม ที่มาแสดง วัชรธรรมเรื่องสาราณียธรรมคือ ระลึกถึงกันด้วยเมตตาทายกรรม เมตตาวจีกรรม เมตตาโมนกรรม แบ่งปันลากันเป็นสาธาณโมคี คือบริสุทธิ์เสมอกัน และความเห็นอย่างอาริยะเสมอกัน

เมื่อเสร็จจากงานมหาปวารณา ก็มีญาติธรรมชาวสันตือโศกเดินทางมาก่อนเลย ๗ คน แบ่งปันเวลามาเรียนรู้การเกี่ยวข้าว แม้จะเป็นคนเมืองกรุงก็พร้อมจะมาฝึกฝน แล้วญาติธรรมจาก จังหวัดต่างๆ ก็ทยอยกันมาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องจิตอาสาแพทย์วิถีธรรมจากสวน ป่านบุญ๑ พี่น้องจากศาลือโศก ปฐมโศก สิม่าโศก ศีระชะโศก คณะครูและนักเรียนโรงเรียน สัมมาสิกขาสันตือโศกที่ทยอกันมาทั้งโรงเรียน ฯลฯ นอกจากนี้ก็มีญาติธรรมและผู้ปกครองนักเรียน สัมมาสิกขาราชธานีโศกแวะเวียนมาช่วย

แต่ละคนมาด้วยใจ หลายๆคนที่มาช่วย เกี่ยวข้าวไม่เป็น แต่ก็พร้อมที่จะมาเรียนรู้ ใจ ลู้งาน เพื่อความกตัญญู ช่วยพี่น้อง เสียสละให้หมู่กลุ่ม และเพื่อความเจริญในธรรม ท่ามกลาง อากาศที่ร้อนอบอ้าว แดดสาดแสงมาแบบไม่เกรงใจใคร แต่กลับเป็นภาพการลงแขกเกี่ยวข้าวที่งดงาม ที่สุด คนเป็นร้อยช่วยกันเก็บเกี่ยว มีทุกเพศทุกวัย ไม่ว่าจะเด็ก หรือผู้ใหญ่ แม้คุณปู่คุณย่าอายุ ๘๐ กว่าแล้ว ก็ยังไม่ถอยในการร่วมบุญกุศลครั้งนี้ ต่างพากันช่วยกันอย่างไม่หยุดหย่อน จนข้าวที่เหลือ เต็มท้องนาหายวับ เหลือแต่ตอ นี่แหละหนาความเป็นพี่เป็นน้องของชาวโศก ช่างน่าอบอุ่นใจยิ่งนัก

ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน หลังงานมหาปวารณา ก็เริ่มมีการไฮ้มแสง ลงแขกเกี่ยวข้าว ญาติธรรมที่มาจากที่ต่างๆ มาร่วมแรงร่วมใจกัน อยู่หลายวันบ้าง แวะเวียนมาบ้าง รวมๆแล้วน่าจะสองสาม ร้อยคน เป็นการลงแขกเกี่ยวข้าวครั้ง ประวัติศาสตร์ของชาวโศก

 กิมงานข้าวโศก

ประสบการณ์จริงอิงวิถีชีวิต

กระบวนการ การศึกษา เรื่องการจัดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงอิงวิถีชีวิต
ชุมชน เริ่มขับเคลื่อนที่หมู่บ้านราชธานีอโศก ในงานเกี่ยวข้าวจำนวน ๑๔๔ ไร่ ในชุมชน
วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คณะครูโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศกได้ร่วมกันสัมมนา
โดยมีอาจารย์จรัส ช่างชิง มาเป็นผู้ให้คำชี้แนะ เป็นการต่อยอดสู่การปฏิบัติ หลังจากที่มีการสัมมนา
ครู ที่ชุมชนปลื้มอโศก ในงานมหาปวารณาที่ผ่านมา
ในระหว่างวันที่ ๑๘-๒๑ พฤศจิกายน คณะครูและนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและเรียนรู้
ร่วมกันในท้องทุ่ง การเกี่ยวข้าวในครั้งนี้มีการบูรณาการ ๕ วิชาคือ ภาษาไทย สังคมศึกษาศาสตร์
และวัฒนธรรม คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษและศิลปะ เป็นการบูรณาการทางการศึกษา
ของโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก และโรงเรียนสัมมาสิกขาสันตืออโศก

ความรู้สึกของผู้ร่วมกิจกรรม

✱ **นายกิตติพงษ์ สุขช่วย** นักเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก

ถ้าเป็นการเกี่ยวข้าวอย่างเดียวก็ไม่ได้คิดอะไร แต่พอมีบูรณาการ เราจะเกี่ยวข้าวไปและ
คิดไปด้วย เมื่อครูให้โจทย์มา ช่วยให้นักเรียนฝึกใช้ความคิด จินตนาการ ผมชอบวิชาศิลปะมากที่สุด
เพราะได้ใช้จินตนาการ และได้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนๆ การเรียนรู้ในท้องนาได้ใช้จินตนาการใน
การจดจำ ไม่ต้องจดในกระดาน เราบันทึกองค์ความรู้ในสมอง ตอนสรุปงานก็ได้นำมาใช้แลกเปลี่ยน
กับเพื่อนๆด้วย

✱ **ด.ญ.ภัจจาริน พิมพัฒน์** นักเรียนสัมมาสิกขาสันตืออโศก

การศึกษาแบบนี้เป็นสิ่งที่จะต้อง เพราะจะทำให้เราสามารถพึ่งตัวเองได้ค่ะ ไม่ใช่ว่าเรียน
แล้วเอาตัวไม่รอด ถ้าทำแบบนี้ เราก็จะอยู่ร่วมกันแบบมีความสุข ทุกคนช่วยเหลือกัน และมีน้ำใจ
เราก็จะไปด้วยกันรอด ประเทศชาติก็ไปได้ค่ะ

✱ **ครูฝั่งบุญ ชาวหินฟ้า** ครูสัมมาสิกขาราชธานีอโศก

นักเรียนสนุก มีความสุข และเต็มใจ รับผิดชอบ เป็นเนื้อหาเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ และให้ความร่วมมือ
เต็ม และทำผลงานระดับดีเยี่ยม เป็นการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์

✱ **ครูสุแนวเพียร ชาวลิต** ครูสัมมาสิกขากุฎาฟ้าน้ำ

เด็กเบื่อก่อนที่จะเรียนในห้องเรียนตลอดเวลา เรียนรู้สิ่งที่ใกล้ตัวมากเกินไป แต่การศึกษาที่

แท้จริง คือการเรียนรู้จากกรรมการงานที่เขาอยู่ในชุมชนนั้นๆ เพราะสามารถให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์จริงผ่านการทำงาน และครูผู้สอนจะต้องจัดให้

ผู้เรียนผ่านตัวชีวิตที่จะกำหนด

ในการบูรณาการลงไป ไม่ว่าจะเป็นวิชาสังคมศึกษา ที่สะท้อนคุณค่าทางวัฒนธรรม สืบสานเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน ซึ่งเป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ หรือแม้แต่วิชาการงานอาชีพ ก็สามารถที่จะเรียนรู้ทักษะในการทำงาน ร่วมกันได้อย่างกลมกลืน ในส่วนของครูวิชาการก็ต้องวางแผนการบูรณาการการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงให้แก่เด็กทุกคน

✦ อาจารย์จรัส ช่างชิง ประธานสภาการศึกษาเพื่อปวงชนภาคอีสาน

เราจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นกระบวนการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติการทำงานฐานการเกี่ยวข้าว เป็นฐานบูรณาการเรียนรู้การศึกษาในรูปแบบปฏิรูปใหม่ แต่ก่อนเราจะแยกการเรียนรู้แต่ละส่วน แยกชีวิตแยกส่วนการศึกษา แยกกลุ่มศึกษาศาสตร์วัฒนธรรม อะไรต่างๆ แต่เราต้องการบูรณาการรวมกลุ่มทั้งวิชาชีวิตและวิชาการเข้าด้วยกัน เพราะทักษะกระบวนการเรียนรู้ ถ้าเรียนผ่านการปฏิบัติจะยั่งยืนและถึงเด็ก และสิ่งที่สำคัญที่สุด เด็กจะเรียนรู้อย่างมีความสุข ห้องเรียนสี่เหลี่ยม เป็นห้องเรียนไม่มีชีวิต แต่เรานำเด็กมาเรียนในห้องเรียนธรรมชาติ เป็นห้องเรียนที่มีชีวิต และปลูกฝังสอนเด็กเรื่องคุณธรรมด้วยความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา เสียสละ ชยัน จิตอาสา วินัย

ฝากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา ที่เห็นวิชาการอย่างเดียว มันเจอทางตันแล้ว เด็กเรามี

คุณภาพไม่เป็นที่ยอมรับ ผลสัมฤทธิ์การศึกษาไทยก็ยังต่ำอยู่ ตอนนี้ถึงเวลาแล้วที่เราจะมาปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ใหม่ เปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ ผ่านการปฏิบัติวิถีชีวิตชุมชน บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม ระหว่างชุมชนกับเด็กด้วย ก่อนจัดการเรียนรู้ ครูต้องศึกษาจุดเน้นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการให้ชัดเจน เรียกว่า “**แมนในตัวชีวิต ชัดในเป้าหมาย**” ครูและผู้บริหารทุกคนต้องแมนในตัวชีวิต ชัดในเป้าหมายการศึกษา เสร็จแล้ววิธีการเรียนรู้ที่จะเข้าสู่เป้าหมายนั้น เป็นวิธีการของใครของมัน

เมื่อ ชาวโศกได้ร่วมกันสร้างตำนานแห่งความสามัคคี ในการร่วมแรงร่วมใจกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน **ฟื้นฟูประเพณีการลงแขกเกี่ยวข้าว บนเส้นทางวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ของชาวนาบุญนิยม** ไม่ใช่เงินจ้างรถเกี่ยวข้าว รถสีข้าว ใช้พลังแรงงานสามัคคีสืบสานวัฒนธรรมโฮมแฮง ช่วยกันเก็บเกี่ยวข้าวบนผืนนาข้าวไร่สารพิษ แล้วร่วมกันฉลองในงาน**มหกรรมบุญลอมข้าว ครั้งที่ ๑ ณ หมู่บ้านราชธานีโศก จ.อุบลราชธานี ในวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘**

ชาวบ้านราช พื้นที่รองจากชุมชนบุญนิยม และญาติธรรมจากจังหวัดต่างๆ ได้มาช่วยกันเกี่ยวข้าวที่บ้านราชกัน มาตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จนเกือบจะเสร็จจุลวงแล้ว ยังเหลือข้าวเพียงเล็กน้อยที่ยังไม่สุกดี

๗ โมงเช้ามีการตัดบาตรที่ห้องนาบริเวณจัดงาน ญาติธรรมที่มาร่วมบุญในครั้งนี้ได้รับความอบอุ่นปีติใจจาก**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** พร้อมสมณะและสิกขมาตุ ที่มาบิณฑบาตเป็นแถวยาว ญาติโยมได้ใส่บาตรในบรรยากาศที่รายล้อมด้วยตอซังข้าว ลอมข้าว และกุ่มข้าว ที่ประดับด้วยธงหลากสีส้น ในบรรยากาศบุญลอมข้าว บุญกุ่มข้าว

หลังจากใส่บาตรเสร็จแล้วญาติธรรมแต่ละคนได้แยกย้ายกันไปทำงาน ซึ่งมีทั้งงานโฮมแฮงเกี่ยวข้าวที่นาโม โฮมแฮงห่อข้าวต้มมัด ขนมเทียน และช่วยกันจัดเตรียมอาหารที่จะรับประทานร่วมกันในเช้านี้ รวมทั้งอาหารหลากหลายเมนูที่จะทำโรงบุญในภาคค่ำ

เวลาบ่ายสองโมง ขบวนแห่รวมตัวกันที่จุดตั้งต้น คือ เื่อนเฟ็งกัน ในหมู่บ้าน รูปขบวนเริ่มด้วย ขบวนตัวแทนชาวนาถือพานรวงข้าว ตัวแทนชาวนาที่มาร่วมงานทีมีละ ๒ คนมาหาบข้าวและ

ถือพันธุ์ข้าว ต่อมาเป็นรถอัญเชิญรวงข้าวและพืชพันธุ์ธัญญาหาร ตามด้วยกระถางขวัญข้าว ซึ่งหามโดยชายหนุ่ม ๔ คน ต่อมาคือขบวนพื่อนของนักเรียนสัมมาสิกขาราชธานีโศกและนักศึกษาวិทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิซซาราม แล้วเป็นขบวนพื่อนเชิงกระติบข้าวของนักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศก โดยมีรถดนตรีตามหลังขบวนพื่อน

ต่อมาเป็น **คณะอุทยานา** **ม่วงขึ้น** ที่ประกอบด้วยแพ้นแพนซึ่งจากธรรมชาติ โดยศิลปิน **ไม้ร่มและภรรยา** ขบวนรวมพันธุ์ข้าวพื้นบ้านหลายสายพันธุ์ที่ **พี่น้องชาวอำนาจเจริญ** ได้รวบรวมมา ต่อมาเป็นขบวนที่แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์และความมั่งคั่ง ของพืชพันธุ์ธัญญาหาร ของอาชีพกสิกรรมตามอุดมการณ์ **“กินสิ่งที่ปลูก ปลูกสิ่งที่กิน”** ประกอบด้วยกล้วย อ้อย พืชผักนานาพันธุ์

ต่อมาเป็นขบวนของนักเรียนสัมมาสิกขาราชธานีโศกระดับประถมศึกษา ที่แต่งกายเป็นชานาตัวน้อย ถือป้ายคำขวัญว่า **“ข้าวเปลือกเป็นทรัพย์อย่างยิ่ง”** **“เงินทองเป็นของมายา ข้าวถั่วงาเป็นของจริง”** และ **“ข้าวไม่ใช่สินค้า แต่เป็นอาหารที่แบ่งปันกันกิน”** ต่อจากนักเรียนตัวน้อยเป็นขบวนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศก

ตามหลังมาด้วยขบวนเชิงของ **นักเรียนสัมมาสิกขาตรีระหอโศก** และ **นักเรียนนานาชาติ** ที่มาเรียนรู้ในชุมชนศรีระหอโศก ปิดท้ายขบวนด้วยผู้อาวุยาบ ที่นั่งรถที่ประดับด้วยมะพร้าว

เมื่อขบวนแห่เคลื่อนที่ถึงบริเวณลานลอมข้าวแล้ว พิธีกรได้สร้างบรรยากาศสนุกสนานด้วยการรำวงหน้าเวที แล้วจึงเข้าสู่พิธีเปิด โดย **คุณขวัญดิน สิงห์คำ และคุณจำรัส ช่วงชิง** หลังจากนั้นเป็นพิธีกราบแม่โพสพ แล้วเข้าสู่กิจกรรมกีฬาอารียะคือ แข่งขันการนวดข้าว และแข่งขันการเป่าปี่ตอซังข้าว

การแข่งขันประกวดข้าวเป็นทีมสร้างความสนุกสนาน และเกิดสาระ คือได้เมล็ดข้าวไปพร้อมๆ กัน ผู้เข้าแข่งขันจะได้รับรางวัลจากพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ คือข้าวสารถุงละ ๒ กิโลกรัม หลวงปู่ได้บอกกับลูกๆ หลานๆ ว่า **“นี่เป็นข้าวสารที่เอาตมาไปช่วยแพ็คที่โรงสีบุญคุณข้าว”**

เมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้นลง ก็เป็นความบันเทิงบนเวที ทั้งการแสดงโปงลาง จินตลีลาของนักเรียน จนถึงเวลา ๑๘.๓๐ น. เปลี่ยนบรรยากาศเข้าสู่การฟังธรรมจากพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ซึ่งเป็นเทศน์กัณฑ์พิเศษสั้นๆ ครึ่งชั่วโมง ตอนท้ายพ่อครูกล่าวขอบคุณทุกคน ที่ร่วมสร้างสิ่งดีๆ ช่วยกัน **สืบสานวัฒนธรรมที่กำลังเลือนหายไปจากสังคมไทย**

หลังจากนั้นเป็นช่วงแห่งความบันเทิงของฆราวาสญาติโยม ที่ได้มอบความสุขความบันเทิงตามสไตล์ชาวบุญนิยม ฟังเพลงจากวงฆราวาส ซึ่งน้ำเสกก็มาร่วมให้ความบันเทิงด้วย นอกจากนี้ก็มีการแสดงรีวิวของนักเรียน การแสดงของ **ทีมงานจิตอาสา**

แพทย์วิถีธรรม และศิลปินเดี่ยวชาวโศก

แม้จะเห็นดีเห็นชอบจากการเกี่ยวข้าวร่วมกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน แต่เมื่ออยู่ในบรรยากาศความสนุกสนาน ชาวบุญนิยมก็มีพลังสร้างสรรค์แสดงออก ด้วยสาระบันเทิง ในขณะที่ซาแต่ใจปล่อยลีลากันเต็มที่ ผู้ที่ขอบนวดข้าวก็ยังช่วยกันออกกำลังกายแขนอย่างสนุกสนาน ใครหิวก็ไปกินอาหารที่ซุ้ม

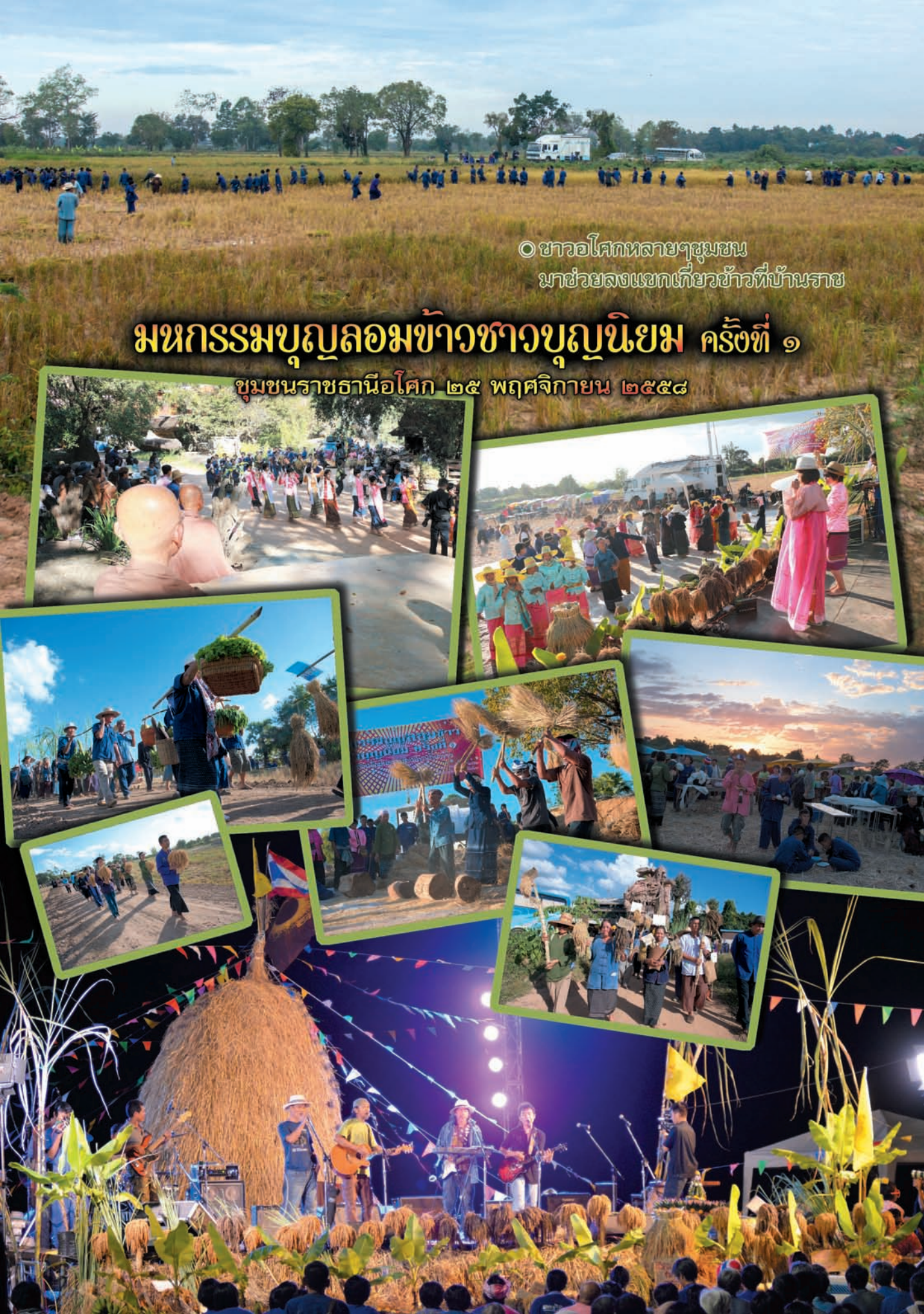
อาหาร กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปจนกระทั่งเวลา ๒๑.๓๐ น. จึงปิดงาน

คำคือวันเพ็ญเดือนสิบสอง หลายๆ ที่มีการจัดงานวันลอยกระทง ชาวบ้านราชส่วนหนึ่งได้ไปร่วมกิจกรรมวันลอยกระทงที่เทศบาลตำบลบึงใหม่ หมู่บ้านราชธานีโศกได้ส่งกระทงเข้าประกวดและไปร่วมกิจกรรมจนเสร็จสิ้น แล้วจึงมาร่วมกิจกรรมมหกรรมบุญลอมข้าวที่หมู่บ้าน

นอกจากความบันเทิงสนุกสนานแล้ว ยังมีความอร่อย ซึ่งมีซุ้มอาหารเมนูจากข้าว หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นข้าวหลาม ข้าวจี ข้าวโป่ง ข้าวปั้น ข้าวเหนียวลุ่มดำ **ชาวโคราช**ก็นำหมี่โคราชมาผัดร้อนๆ ให้กิน ขนมหวานมีข้าวปาด ข้าวต้มมัด ขนมเทียน ขนมต้ม ข้าวโพดคั่ว บัวลอยหลากสีสัน เป็นสีจากผักข้าว ฟักทอง ใบเตย เผือก มัน เป็นความอร่อยที่อุดมไปด้วยวิตามิน ไม่มีสารพิษ

งานมหกรรมบุญลอมข้าวชาวบุญนิยมครั้งที่ ๑ นี้ ได้จัดวิญญูณ มีชีวิตชีวา เต็มไปด้วย **น้ำจิตน้ำใจ และความสนุกสนาน** ทุกคนทำงานเหนื่อยมากแต่ก็มีความสุขใจถ้วนหน้า

 ทีมงานข้าวโศก

๐ ชาวโคกหลายๆชุมชน
มาช่วยลงแขกเกี่ยวข้าวที่บ้านราช

มหกรรมบุญลอมข้าวชาวบุญนิยม ครั้งที่ ๑

ชุมชนราชธานีโคก ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

◎ ชาวศิระระอโศกร่วมกับกลุ่มญาติธรรม
ขายอาหารเจที่ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

เทศกาลถือศีลกินเจ '๕๘

◎ อุทยานบุญนิยม
จ.อุบลราชธานี

◎ ร้านมังสวิรัตปทุมอโศก
จ.นครปฐม

◎ เจ ๑๐ บาท
หน้าสันตอโศก

◎ ชมร.สันตอโศก
กทม.

◎ ชมร.เชียงใหม่
จ.เชียงใหม่

◎ ร้านมังสวิรัตสีมกอโศก
จ.นครราชสีมา

◎ ชุมชนทะเลธรรม
จ.ตรัง

◎ ชาวหินผาฟ้าน้ำ
จ.ชัยภูมิ